Ἀρτοζηνός

Δίμηνη Ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1976 ⁂ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 1 ⁂ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΟΛΩΝΟΣ 140 — τ.τ. 141 ⁂ ΤΗΛ. 630.186

Σκέψεις - Απόψεις

Ἀγαπητὲ Πατριώτη,

Κρατᾶς στὰ χέρια σου τὴν πατριωτική μας ἐφημερίδα, τὴν ἐφημερίδα ὅλων τῶν Σερβαίων, τὸν «ΑΡΤΟΖΗΝΟ» μας. Εἶναι ἀλήθεια. Πίστεψέ το.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ συλλόγου μας, ποὺ ἐξελέγη ἀπὸ τὴν Γ'.Σ. τῶν πατριωτῶν στὶς 21.3.1976, ἀποφάσισε νὰ ἐκδώσει μία ἐφημερίδα (παλαιὰ ἰδέα καὶ ἐπιθυμία τῶν πατριωτῶν) στὴν ὁποία ἔδωσε τὸ ὄνομα «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ». Δύσκολη δουλειὰ ἡ ἔκδοση μιᾶς ἐφημερίδας. Γίνεται ὅμως ἀκόμα πιὸ δύσκολη ὅταν γίνεται ἀπὸ ἐρασιτέχνες. Γι' αὐτὸ ζητᾶμε ἀπὸ τοὺς πατριῶτες νὰ μᾶς κρίνουν μὲ ἐπιείκεια, ἔχοντας τὴν ὑπόσχεσή μας ὅτι θὰ κάνουμε κάθε προσπάθεια νὰ βελτιώσουμε τὸν «ΑΡΤΟΖΗΝΟ» μας. Τὴν ὑπόσχεση αὐτὴ δίνουμε, πιστεύοντας ὅτι ὅλοι οἱ πατριῶτες θὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ ἐπιτύχουμε τοὺς σκοπούς μας οἱ ὁποῖοι εἶναι:

— Νὰ ὑπάρχει ἐπικοινωνία μεταξὺ τῶν πατριωτῶν. Ἤδη ἀπὸ μερικὰ χρόνια τὸ χωριό μας πίζονται σὲ διάφορα μέρη, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Ἑλλάδος. Μαζί τους σκορπίζονται καὶ χάνονται τὰ νέα τους. Δὲν ἀπομένει παρὰ κανένας γάμος ἢ καμμιὰ συγκέντρωση, γιὰ νὰ ἐπικοινωνήσουμε καὶ νὰ μάθουμε νέα πατριωτῶν. Ὁ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ» θὰ μεταφέρει νέα τῶν πατριωτῶν, ἀπὸ ὁποιαδήποτε γωνιὰ τῆς γῆς ποὺ ζοῦν πατριῶτες.

— Νὰ διευρυνθεῖ ἡ γνωριμία μεταξὺ τῶν πατριωτῶν, γιατὶ πολλοὶ εἴμαστε ἄγνωστοι μεταξύ μας, ἰδιαίτερα οἱ νέοι.

— Νὰ ἐνημερώνεται σωστὰ καὶ ὑπεύθυνα κάθε πατριώτης γιὰ τὰ προβλήματα τοῦ χωριοῦ, τῆς Κοινότητας, τοῦ συλλόγου καὶ νὰ βοηθᾶ, κατὰ τὸ δυνατόν, στὴν ἐπίλυσή τους.

— Νὰ μαθαίνει τὰ νέα τοῦ χωριοῦ καὶ νὰ πληροφορεῖται, ὁ κάθε πατριώτης ὑπεύθυνα γιὰ τὴ δραστηριότητα τῆς Κοινότητας καὶ τοῦ συλλόγου.

— Νὰ γίνει γνωστὸς καὶ νὰ προβληθεῖ ὁ λαογραφικὸς παραδοσιακὸς πλοῦτος τοῦ χωριοῦ μας, ποὺ σιγὰ - σιγὰ ξεθωριάζει καὶ χάνεται, γιὰ νὰ μπορέσουμε ἔτσι νὰ τὸ διαφυλάξουμε καὶ νὰ τὸν μεταβιβάσουμε στὰ παιδιά μας.

—Νὰ γίνει γνωστὴ ἡ ἱστορία τοῦ χωριοῦ μας. Ὅπως καταλαβαίνεις, ἀγαπητὲ πατριώτη, ὅλοι αὐτοὶ οἱ σκοποί μας, ὁδηγοῦν σὲ κάποιο ἄλλο βασικώτερο σκοπό: Στὴν σύσφιξη τῶν σχέσεων, μεταξὺ τῶν πατριωτῶν, ποὺ πρέπει νὰ γίνουν πιὸ στενές, πιὸ πατριωτικές, γιατὶ μόνο ἔτσι θὰ μπορέσουμε νὰ βοηθήσουμε τὸ χωριό μας, νὰ διατηρηθεῖ καὶ νὰ προοδεύσει, ὅσο φυσικὰ εἶναι δυνατόν. Ἔχουμε ὅλοι μας καθῆκον νὰ βοηθήσουμε στὴν προσπάθεια αὐτή. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ συνεργαστοῦμε. Πατριῶτες, Κοινότητα, σύλλογος. Ἡ ἐφημερίδα μας θὰ δέχεται κάθε καλόπιστο κριτική, γνώμη, ὑπόδειξη, παρατήρηση ἀρκεῖ αὐτὴ νὰ πηγάζει ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ χωριοῦ μας νὰ μὴ ἀναφέρεται σὲ προσωπικὰ θέματα καὶ νὰ φέρει τὴν ὑπογραφή καὶ τὸ ὄνομά σου.

Ἀγαπητὲ πατριώτη, ἐπαναλαμβάνουμε ὅτι εἴμαστε ἄπειροι στὴν ἔκδοση ἐφημερίδας. Εἶναι φυσικὸ νὰ ὑπάρχουν ἀτέλειες. Ἡ προσφορὰ ὅλων μας εἶναι ἐθελοντική.

Δὲν ἀποβλέπουμε στὸ παραμικρὸ κέρδος. Κέρδος μας θὰ εἶναι νὰ ἐργασθοῦν ὅλοι οἱ πατριῶτες, μὲ ἀγάπη καὶ ὁμόνοια, γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ χωριοῦ μας.

Ἐ π ι σ η μ α ί ν ο υ μ ε: Πολιτικὰ ἡ ἐφημερίδα θὰ σταθεῖ αὐστηρὰ ΟΥΔΕΤΕΡΗ. Συνεπῶς εἶναι ἀνοιχτὴ γιὰ ὅλους. Ἡ πολιτικὴ τοποθέτηση εἶναι καθαρὰ προσωπικὸ ζήτημα. Στὶς σελίδες τοῦ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΥ» ὅλοι μας θὰ εἴμαστε πατριῶτες καὶ μόνον. Ἡ ἐφημερίδα ἔχει ἰδιοκτήτη καὶ ἐκδότη τὸ Σύλλογο. Διευθύνεται ἀπὸ ἐπιτροπή.

Ἡ ἀναγραφὴ ὑπευθύνων εἶναι τυπικὴ καὶ γίνεται μόνον γιὰ νὰ εἴμαστε σύμφωνοι μὲ τὸν Νόμο. Ὁποιοσδήποτε πατριώτης θέλει, μπορεῖ νὰ συμπεριληφθεῖ στὴν ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν ἔκδοση τῆς ἐφημερίδας. Ὁ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ» θὰ ἐκδίδεται στὴν ἀρχὴ κάθε δύο μῆνες, στόχος μας ὅμως εἶναι νὰ ἐκδίδεται κάθε μήνα. Αὐτὸ θὰ ἐξαρτηθεῖ ἀπὸ τὴν ἠθικὴ καὶ τὴν ὑλικὴ συμπαράστασή σου.

Ἀγαπητὲ Πατριώτη,

Ὁ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ» εἶναι στὴ διάθεσή σου, εἶναι δική σου ἐφημερίδα. Γράψε μας τὶς παρατηρήσεις σου καὶ ὅ,τι κατὰ τὴν γνώμη σου θὰ μποροῦσε νὰ τὸν βελτιώσει. Στεῖλε μας ὅ,τι ἐπιθυμεῖς γιὰ δημοσίευση, ἀρκεῖ νὰ βρίσκεται στὰ πλαίσια ποὺ ἀναφέραμε παραπάνω.

Ἐπιθυμία μας εἶναι νὰ γίνει ὁ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ» μία ζεστή, Σερβαϊτικὴ φωνή. Καὶ ἐξαρτᾶται ἀπὸ ὅ λ ο υ ς μ α ς. Θὰ εἶναι μεγάλη κατάκτηση.

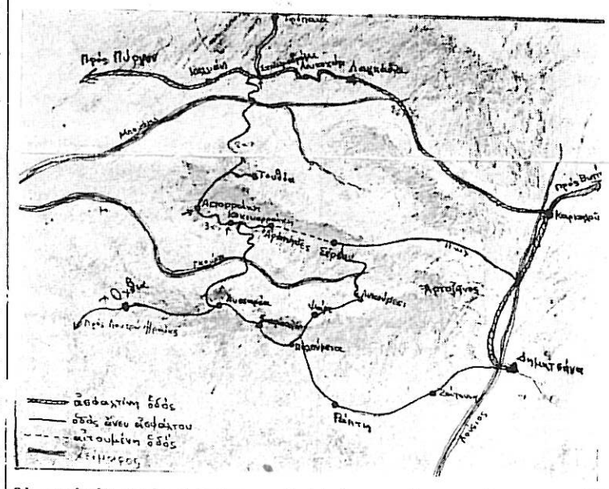
Ἐσὺ τί λές;

Τὸ θέμα ποὺ ἀπασχολεῖ ὅλους τοὺς Σερβαίους

Ο ΔΡΟΜΟΣ

Πέρασαν πάνω ἀπὸ 25 χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ τὸ χωριό μας, μὲ μοναδικὰ μέσα τὸν κασμὰ καὶ τὸ φτυάρι, ἄρχισε καὶ τέλειωσε ἕνα πελώριο, γιὰ ἐκείνη τὴν ἐποχή, ἔργο. Ἕνα δρόμο 12 χιλιομέτρων, μέσα ἀπὸ βουνὰ καὶ ρεματιές. Καὶ τὸ κατάφερε αὐτὸ γιατὶ ἦταν ἰσχυρὴ ἡ θέλησή του νὰ ζήσει.

Ὅμως, τὸ ὄνειρο ἐκείνων, ποὺ μόνο μὲ τὰ ροζιασμένα χέρια τους δάμασαν τὰ κακοτράχαλα βουνὰ τοῦ τόπου μας καὶ τὶς ἀπόκρημνες πλαγιές, γιὰ νὰ περάσουν αὐτοκίνητο ἐκεῖ ποὺ μόνο κατσίκες σκαρφάλωναν, δὲν τελείωνε ἐδῶ. Σκοπὸς καὶ ἐλπίδα τους ἦταν ὅτι θὰ συνέχιζε αὐτὸς ὁ δρόμος πρὸς τὰ Λουτρὰ καὶ τὸν Πύργο καὶ θὰ κανε τὸ χωριό μας πέρασμα, ὥστε νὰ τὸ βγάλει ἀπὸ τὴν ἀπομόνωση.

«Καὶ ἤρθανε χρόνοι δύσεχτοι καὶ μῆνες ὠργισμένοι» ὅπως λέει τὸ δημοτικό μας τραγούδι, καὶ τὸ ὄνειρο τοῦ χωριοῦ ἀκόμη δὲν πραγματώθηκε.

Γιατί ἄραγε; Πολλὰ λέγονται. Τί νὰ πιστέψει κανείς!! Τὸ σίγουρο εἶναι ὅτι ὁ δρόμος δὲν ἐπροχώρησε μετὰ τὸ χωριό.

Ἂς δοῦμε ὅμως γιατί ἔπρεπε καὶ πρέπει νὰ ὁλοκληρωθεῖ τὸ ἔργο αὐτό. Τότε οἱ λόγοι ποὺ ἐπέβαλαν τὴ συνέχιση τοῦ δρόμου ἦσαν προβλέψεις, σήμερα ὅμως εἶναι πραγματικότητα ποὺ ἔκανε τὴν ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ καὶ ἄμεση.

Ἔτσι ποὺ συρικνώθηκε τὸ χωριό, ἀποτέλεσμα τῆς φτώχειας του, ποὺ ἀνάγκασε σὲ φυγὴ τὸ πιὸ ζωτικὸ κομμάτι τῶν κατοίκων του, δὲν μπορεῖ τώρα ὄχι μόνο νὰ προοδεύσει ἀλλὰ οὔτε καὶ νὰ ἱκανοποιήσει τὶς πλέον στοιχειώδεις ἀνάγκες τῶν κατοίκων του. Ἡ συγκοινωνία δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι καθημερινὴ γιατὶ δὲν ὑπάρχουν ἐπιβάτες. Ἤδη τὰ δρομολόγια μειώθηκαν σὲ τρία τὴν ἑβδομάδα καὶ ποιός ξέρει τί θὰ γίνει στὸ μέλλον (ἂς μὴ τὸ φαντασθοῦμε). Ἔτσι ὅμως δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ταξιδέψει τὶς ὑπόλοιπες ἡμέρες, ἂν ἔχει ἀνάγκη, οὔτε νὰ παραγγείλει φάρμακα, ἂν τοῦ χρειάζονται, ἢ ἄλλα εἴδη πρώτης ἀνάγκης. Καὶ τὸ ταχυδρομεῖο καθυστερεῖ.

Τὰ μαγαζιὰ ὅλο καὶ λιγοστεύουν καὶ ὅλο καὶ περιορίζουν τὴν ποικιλία τῶν ἐμπορευμάτων τους. Τὸ ἀγοραστικὸ κοινὸ λιγώστεψε καὶ ἔτσι προϊόντα ποὺ εὔκολα ἀλλοιώνονται — κυρίως εἴδη μαναβικῆς καὶ ἄλλα ζωϊκὰ τρόφιμα — ἔγιναν σπάνια ἢ ἀνύπαρκτα, ἀκόμη καὶ τὸ καλοκαίρι. Ποιός νὰ τὰ ἀγοράσει, καὶ ἂν μείνουν ἀπούλητα, χαλᾶνε. Ἀπὸ ἄλλο χωριὸ περαστικοὶ δὲν ὑπάρχουν, ἔπειτα ἡ μεταφορὰ δὲν μπορεῖ νὰ συνδυασθεῖ μὲ ἄλλες μεταφορὲς σὲ γύρω χωριὰ καὶ ἔτσι στοιχίζει νὰ ἔρθει αὐτοκίνητο μὲ προορισμὸ μόνο γιὰ τοῦ Σέρβου.

Τὸ ἰατρεῖο μας κάθε τόσο καὶ γιὰ μεγάλα διαστήματα μένει κενό. Ἀπομονωμένο χωριὸ βλέπεις τὸ Σέρβου καὶ ἐξ ἄλλου ὁ γιατρὸς εἶναι ἀναγκασμένος νὰ πάει πεζὸς στὰ γύρω χωριὰ ποὺ ἔχει ὑπὸ τὴν εὐθύνη του, καὶ ἔτσι δὲν τὸ προτιμοῦν.

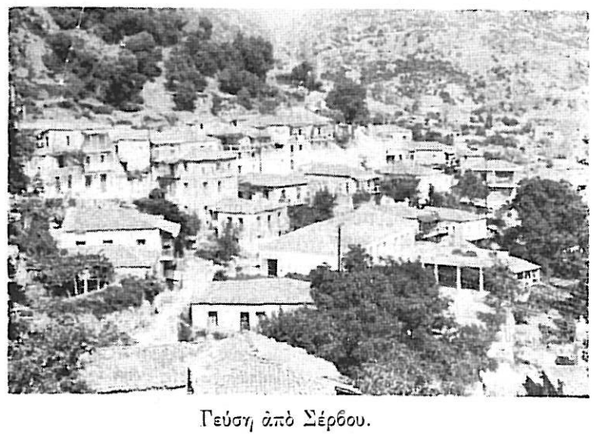
Ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδια ἡ ζωὴ στὸ χωριὸ ἔγινε δύσκολη. Καθηλωμένος ὁ τρόπος ζωῆς ὅπως ἦταν πρὶν 20 χρόνια, ἀναγκάζει τοὺς ἀνθρώπους νὰ μεταφέρουν στὰ ζῶα τὰ ξύλα τους γιὰ τὴ φωτιά, τὰ λιπάσματά τους, γιὰ τὸ χωράφι, τὸ σιτάρι τους γιὰ τὸ μύλο. Καὶ ὅλο καὶ πιὸ πολὺ βαραίνει τὸ σακὶ γιὰ τὶς γέρικες πλάτες. Ἀλλὰ καὶ νὰ διορθώσει κανεὶς τὰ παπούτσια του, νὰ πεταλώσει τὸ μουλάρι του ἢ νὰ τοῦ φτειάξει τὸ σαμάρι δὲν ἔχουν ποῦ. Καὶ νὰ πεθάνει κανεὶς εἶναι πρόβλημα. Μολονότι πρόθεσή μας δὲν εἶναι νὰ γεννήσουμε μελαγχολικὲς σκέψεις, πρέπει νὰ θυμίσουμε ὅτι μὲ ταλαιπωρίες πάει κανεὶς στὴν τελευταία του κατοικία, μεταφερόμενος στοὺς ὤμους μέσα ἀπὸ δύσβατο καὶ κακοτράχαλο δρόμο. (Αὐτὸ τὸ δρόμο ἀγωνιζόμαστε νὰ φτιάξουμε αὐτοκινητόδρομο). Καὶ εἶναι γνωστὸ ὅτι δὲν ὑπάρχουν πιὰ νέοι στὸ χωριὸ νὰ μεταφέρουν τοὺς νεκρούς μας, στὸ Νεκροταφεῖο.

Οἰκονομικοὶ πόροι δὲν ὑπάρχουν. Καὶ ὁ μόνος πιθανὸς πόρος

(Συνέχεια στὴ σελίδα 3)

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Εἶναι πράγματι πολὺ σοβαρὸ τὸ θέμα τοῦ τηλεφώνου τοῦ χωριοῦ μας. Εἶναι πολὺ εὐκολώτερο νὰ ἐπικοινωνήσει κανεὶς μὲ ὁποιδήποτε μέρος τοῦ κόσμου τηλεφωνικῶς παρὰ μὲ τοῦ Σέρβου. Σὲ ἐνέργειες τοῦ συλλόγου ὁ Ο.Τ.Ε. ἀπάντησε: «...Εἰς τὸ Τηλεπ. Πρακτορεῖον Σέρβου τὸ ὁποῖον παρουσιάζει σημαντικὴν κίνησιν, τεχνικοὶ λόγοι δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν δείκτου τελῶν. Εὐθὺς ὡς ἀρθοῦν οἱ λόγοι οὗτοι...». Ἐπανερχόμεθα καὶ διαμαρτυρόμεθα στὸν Ο.Τ.Ε. ὅτι «δὲν ἔχουμε τηλέφωνο». Ὁ σύλλογος εἶναι διατεθειμένος νὰ βοηθήσει μὲ κάθε τρόπο νὰ ἀρθοῦν οἱ τεχνικοὶ λόγοι. Τί λέει ὁ Ο.Τ.Ε.;

Γεύση ἀπὸ Σέρβου.

Κοινωνικὰ

ΓΑΜΟΙ

—Τὴν 22)7)76 ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς Δίδος Χριστίνας Κωνσταντίνου Σχίζα μετὰ τοῦ κ. Δημητρίου Κοτρώνη.

Εὐχόμεθα νὰ ζήσουν.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

—Ὁ κ. Θεόδωρος Γ. Τρουπῆς καὶ ἡ Δίδα Ἑλένη-Εἰρήνη Στεφοπούλου ἀρραβωνιάστηκαν.

—Ὁ κ. Ἀναστάσιος Γ. Σχίζας ἔδοσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τῆς Δίδος Γεωργίας Ξανθοπούλου.

—Ἡ Δίδα Ντίνα Γ. Σχίζα ἔδοσεν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τοῦ κ. Ἰωάννου Κοσμοπούλου ἐκ Ροϊνοῦ Τριπόλεως.

Εὐχόμαστε καλὰ στέφανα.

ΑΦΙΞΕΙΣ

—Ἀφίχθησαν ἐξ Ἀμερικῆς γιὰ διακοπὲς ὁ κ. Βασίλειος Παν. Σχίζας μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

—Ἀφίχθη ὁ εἰς Καναδᾶν ἐγκατεστημένος συμπατριώτης μας κ. Γιάννης Σπήλιου Κλεισούρας ὁ ὁποῖος ἐπισκέφθη καὶ τὸ χωριό μας.

—Τὶς διακοπὲς στὸ χωριό μας κάνει μὲ τὰ παιδιά της ἡ κ. Ταςία Φαρσάλα (τὸ γένος Γ. Τρουπῆ) ποὺ εἶναι μόνιμος κάτοικος Σικάγου Ἀμερικῆς.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

—Ἡ κ. Ἀλέκα Ἠλία Χρ. Παπαγεωργίου ἐγέννησεν ἀγοράκι τὴν 22)6)76.

—Ἡ κ. Ἀσπασία Θωμᾶ Κούτρα τὸ γένος Ν. Θ. Σχίζα ἐγέννησεν ἀγοράκι τὴν 1)7)76.

—Ἡ κ. Μοσχούλα Χρ. Δημητροπούλου ἐγέννησεν ἀγοράκι τὴν 21)7)76.

—Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἠλία Ἀνδρέα Μπόρα ἀπέκτησαν κοριτσάκι τὴν 25)6)76.

—Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἰωάννου Δημ. Βίργου Στρατιωτικοῦ Ἰατροῦ ἀπέκτησαν κοριτσάκι.

Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς ὁ «Ἀρτοζῆνος» εὔχεται νὰ τοὺς ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

—Ὁ εἰς Ν. Ὑόρκην ἐγκατεστημένος συμπατριώτης μας Ἀπόστολος Π. Κωνσταντόπουλος ἐβάπτισεν τὸ ἀγοράκι του καὶ ἔδοσεν τὸ ὄνομα Διονύσιος-Παναγιώτης.

—Ἡ κ. Παναγούλα καὶ ὁ κ. Ἀντώνιος Κοτσίρος ἐβάπτισαν εἰς Πύργον Ἠλείας τὸ ἀγοράκι τους καὶ ἔδοσαν τὸ ὄνομα Γιῶργος. Νουνὸς ἦταν ὁ ἐκ Σέρβου ἰατρὸς κ. Ἠλίας Χειμώνας.

—Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀθανασία Ι. Σχίζα (Σγούλια) ἐβάπτισαν τὸ ἀγοράκι τους καὶ ἔδοσαν τὸ ὄνομα Γιῶργος. Νουνὸς ἦταν ὁ κ. Τάσος Ν. Παπαβωμόπουλος.

—Ὁ κ. Δημήτριος Κουτσανδρίας ἐβάπτισεν τὴν κόρην του καὶ τῆς ἔδοσεν τὸ ὄνομα Ἀργυρώ.

Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς καὶ νουνοὺς εὐχόμεθα νὰ ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

—Πέθανε στὴν Ἀθήνα μετὰ ἀπὸ μακρυὰ ἀρρώστεια ὁ ἱερομόναχος Δωρόθεος (Δημήτριος Ι. Παρασκευόπουλος) καὶ ἐκηδεύθη εἰς Μονὴν Προδρόμου.

—Μετὰ ἀπὸ σύντομη ἀρρώστεια πέθανε στοῦ Σέρβου τὴν 11)7)76 ἡ κ. Ἀννιὼ Ἠλ. Σχίζα (Πετρούλια) 86 ἐτῶν.

—Πέθανε στὴν Ἀθήνα τὴν 27)7)76 ὁ Σερβόγαμπρος Χαράλαμπος Τράπαλης σύζυγος τῆς Ἀναστασίας θυγατέρα Βασιλ. Βέργου.

Ὁ Σύνδεσμος θερμὰ συλλυπεῖται τοὺς δικούς τους.

—Τὴν 1)4)76 πέθανε στὴν Ἀθήνα ἐκ τροχαίου ἀτυχήματος ἡ κ.

Μαρία Ἀθαν. Σχίζα (Κακίνα).

—Πέθανε στὴν Τρίπολι μετὰ ἀπὸ σύντομη ἀρρώστεια ὁ κ. Μαρίνης Σπήλιου Δημόπουλος καὶ ἐκηδεύθη στὸ χωριό.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Γιὰ τοὺς θανάτους ἐὰν ὑπάρχει ἐπιθυμία νὰ δημοσιεύσουμε φωτογραφία παρακαλοῦμε νὰ μᾶς στείλουν οἱ δικοί τους νὰ δημοσιευθῆ στὸ ἑπόμενο φύλλο.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ

Ἡ γιαγιὰ ξέρει πάρα πολλὰ τραγούδια. Ξέρει καὶ πολλὰ νανουρίσματα, ποὺ τὰ λέει στὰ παιδιὰ νὰ τὰ μάθουν γιὰ νὰ τὰ λένε καὶ κεῖνα.

Ὅταν τὰ παιδιὰ ἦσαν πολὺ μικρὰ τὰ νανούριζε νὰ κοιμηθοῦν καὶ τὰ τραγουδοῦσε:

Νάνι, νάνι, νάνι του
Χίλια ἀρνιὰ στὸ γάμο του
Χίλια ἀρνιὰ χίλια τραγιὰ
Χίλια πρόβατα παχειὰ
Νὰ τὰ φέρνη ὁ Τάτας του
Νὰ τὰ σφάζη ὁ μπάρμπας του
Ὁ ἀδερφὸς τῆς μάνας του.

Ὅταν ἦταν ἡ ὥρα γιὰ νὰ λουστοῦν τὰ παιδιὰ ἡ γιαγιὰ πότε πότε ἔλεγε αὐτὸ τὸ τραγουδάκι:

Τὸ παιδάκι μου τὸ ροῦσσο
Θὰ τὸ ἀλλάξω, θὰ τὸ λούσω
Θὰ τὸ στείλω στὴ δασκάλα,
Νἄν' καλύτερο ἀπὸ τ' ἄλλα.

Καὶ γιατί γιαγιὰ δὲ λένε: Νἄναι καθαρὸ σὰν τ' ἄλλα; ρώτησε ὁ Νίκος τὴ γιαγιά.

Ἔτσι ποὺ τὸ εἶπα ἐγὼ τὸ λένε τὸ τραγουδάκι. Ἔτσι μοῦ τὸμαθε καὶ μένα ἡ γιαγιά μου, ἔτσι τὸ λέω κι ἐγώ. Ἂν ἐσὺ θέλεις νὰ τὸ λές: «Νάναι καθαρὸ σὰν τ' ἄλλα», λέγε το κι ἔτσι.

Νά κι ἄλλα τραγούδια ποὺ ἔμαθε ἡ γιαγιὰ στὰ παιδιά:

Ο ΓΑΜΟΣ

Σαρανταπέντε ποντικοὶ
καὶ δεκαοχτὼ νυφίτσες
νύφη νὰ πᾶν νὰ φέρουν.
Φύσηξε δυνατὸς βοριὰς
μαΐστρος, ντραμουντάνα...
γέμισε ὁ γιαλὸς κουπιὰ
καὶ ἡ ἄμμο λαβωμένους.

Ὅταν ἡ Ἑλενίτσα ἦταν πολὺ μικρὴ ἡ γιαγιὰ τὴν χόρευε στὰ δυό της χέρια καὶ τῆς τραγουδοῦσε αὐτὸ τὸ τραγουδάκι:

Θὰ χορέψω θὰ πηδήσω
τὰ παπούτσια μου θὰ σχίσω.
Καὶ θὰ πάω στὸ τσαγκάρη
νὰ μοῦ φτιάση ἄλλο ζευγάρι.
Ὁ τσαγκάρης δὲν εἶν' ἐκεῖ
λείπει στὴν Ἀμερικὴ
γιὰ βελόνι καὶ σουγλὶ
γιὰ τὰ ψίδια καὶ λουρί.
Θὰ περάση ἀπ' τὴν Ἀθήνα
νὰ μᾶς φέρη καὶ λουστρίνια.

Ὅταν ἔρχεται στὸ σπίτι ὁ ἐξάδελφός μου ὁ Γιαννάκης τῆς θείας μου τῆς Κατερίνας ἀπὸ τὸ πέρα χωριὸ ἡ γιαγιά μου ὅλο γιὰ νὰ τὸν πειράξει ὅλο καὶ νὰ τὸν κάμει νὰ γελάσει τοῦ λέει ἕνα τραγουδάκι ποὺ λέει γιὰ τὸ «Γιάννη». Αὐτό:

Κόψε κέρδο φτιάσε Ἀντώνη
κι ἀπὸ κουτσουπιὰ Μανόλη.
Κι ἂν εἰπῆς νὰ φτιάσης Γιάννη
ὅ,τι ξύλο κόψεις κάνει.

Τότε γελᾶ καὶ ὁ ἐξάδελφός μου γελᾶμε καὶ ὅλοι ἐμεῖς.

Μᾶς λέει τραγούδια γιὰ ποντικούς, μὰ καὶ τί δὲ μᾶς λέει!... Θὰ σᾶς τὰ εἰπῶ ὅπως μοῦ ἔρχονται τώρα στὸ νοῦ μου.

Ο ΠΟΝΤΙΚΟΣ

Ὁ ποντικὸς ἀπήδηκε
ἀπὸ τὸ παραθύρι
καὶ ἡ μάνα του τοῦ μίλησε:
—Ποῦ πᾶς, ὡρέ, Ζαφείρη;
—Πάω στὴν Πόλη, γι' ἅρματα
καὶ στὴ Φραγκιὰ γιὰ ροῦχα.
Πάω νὰ φέρω μάρμαρα
νὰ χτίσω μοναστήρι,
νὰ βάλω τὰ παιδάκια μου
μὴ μοῦ τὰ τρῶνε οἱ ψύλλοι.

Νά κι ἄλλο ἕνα γιὰ τοὺς ποντικούς:

ΠΕΝΤΕ ΠΟΝΤΙΚΟΙ

Πέντε ποντικοὶ μουτζοῦροι
κι ἄλλοι τρεῖς ἀλευρομοῦροι
μιὰ φρεγάτα ἁρματῶσαν
καὶ σιτάρι τὴν φορτῶσαν.

Μέρες μῆνες ἀρμενίζαν
καὶ καιρὸ δὲν ἐγνωρίζαν.
Καὶ στὸ πέλαγο σὰν βγῆκαν
σὲ τρανὴ φουρτούνα μπῆκαν.

Πιάνει ὁ ἕνας τὸ τιμόνι
«Ἀχ! κακὸς καιρὸς πλακώνει».
Πιάνει ὁ ἄλλος τὴν ἀντένα.
«Θὰ χαθοῦμε τὰ καημένα».

Πάει ὁ ἄλλος μὲ στ' ἀμπάρι
«Πώ!... πώ... πὼ κακὸ χαμπάρι».
Πάει τὸ ἕνα πάει τὸ ἄλλο
ἔγινε κακὸ μεγάλο.

... Πέρα στὸ νησὶ σὰν βγῆκαν
Ξάπλωσαν καὶ ἡλιαστῆκαν...

Αὐτὸ ἐδῶ τὸ ξέρει ὅλος ὁ κόσμος. Ἀφοῦ τὸ ξέρει καὶ ὁ Τάκης τῆς Θείας μου τῆς Κατερίνας τῆς ἀδελφῆς του πατέρα μου ποὺ εἶναι δυὸ χρονῶ. Μὰ δὲν τὸ λέει ὅλο μὲ τὴ σειρά, ἀλλὰ ἀνακατωμένο τὸ λέει ὅλο. Αὐτὸ λέω:

ΤΗ ΓΑΤΟΥΛΑ

Μιὰ φορὰ κι ἕνα καιρὸ
μπῆκε ἡ γάτα στὸ χορό.
Δὲν ἐχόρεψε καλὰ
καὶ τῆς κόψαν τὴν οὐρά.
Φέρτε λάδι, φέρτε ξύδι
φέρτε τὸ μπαρμπα-Βασίλη,
Νὰ γιατρέψη τὴ γατούλα
τὴν καλὴ νοικοκυρούλα.

Τὴ Νερατζούλα ἡ γιαγιὰ τὴν λέει στὴν ἀδερφή μου τὴν Ἑλένη ὅταν τὴν στολίζει ἡ μάνα μου γιὰ νὰ πᾶμε στὴν ἐκκλησία. Καμιὰ φορὰ τὸ ξεχνάει κι ὅλας.

Νερατζούλα φουντωμένη
ποῦ εἶναι τ' ἄνθη σου;
—Φύσηξε βοριὰς κι ἀέρας
καὶ τὰ τήναξε.
—Σὲ παρακαλῶ βοριά μου,
φύσα ταπεινά.
Ν' ἁρμενίσουν τὰ καράβια
τὰ Σπετσιώτικα.

Τὰ χειμωνιάτικα βράδια μᾶς λέει μερικὰ τραγούδια σὰν κι αὐτὰ ἐδῶ γιὰ νὰ γελᾶμε:

ΤΟ ΚΟΥΚΙ ΚΑΙ ΤΟ ΡΕΒΥΘΙ

Θὰ σᾶς πῶ ἕνα παραμύθι
τὸ κουκὶ καὶ τὸ ρεβύθι,
ποὺ μαλώνανε οἱ Ἑβραῖοι
γιὰ ἕνα ψάρι, γιὰ ἕνα χέλι,
γιὰ ἕνα δίκοπο μαχαίρι.

—Δῶσ' μου ἐμένα τὸ μαχαίρι
ν' ἀνεβῶ στὰ κεραμίδια
νὰ σκοτώσω τὴν ἀκρίδα.
Τὴν ἀκρίδα σκότωσα
στὸ γιαλὸ τὴν ἔρριξα.
Πάω πέρα - πέρα
βρίσκω μιὰ κοπέλα,
ἔτρωγε σταφύλια,
τῆς γύρεψα μιὰ ρόγα
μόδωσε ἕνα μπάτσο
κι ἔπεσα στὸ βάτο.
Μὲ πῆρε τὸ ποτάμι
μὲ πάει στοῦ Λιᾶ τὴ στάνη.
Ἔφαγα τυρί, πυριάνι
καὶ κολάστρα στὸ τηγάνι.

Ὅταν ἡ Ἑλενίτσα μας πάλι χάνει καμιὰ φορὰ τὰ παπούτσια της ἡ γιαγιὰ τῆς λέει λίγο ἀπὸ αὐτὸ τὸ τραγούδι:

(Συνέχεια στὴν 5η σελίδα)

ΣΠΥΡΟΣ ΑΓΓ. ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ

IL SALONE

ΕΠΙΠΛΑ
ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ
ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΘΕΣΙΣ:
ΑΙΓΑΙΟΥ 12 — ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
ΤΗΛ. 934.10.75
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ:
ΣΕΡΡΩΝ 1 — ΑΝΩ ΔΑΦΝΗ
ΤΗΛ. 970.81.51
Εἰς τοὺς κατόχους τῆς ΑΝGΕΝΤΑ εἰδικὲς τιμές. Ἔκπτωσις μέχρι 20%.

ΥΠΕΡΑΓΟΡΑ

ΓΝΗΣΙΑ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
PEUGEOT — RENAULT — CITROEN — SIMCA
ΛΕΩΝ. ΑΝ. ΠΑΠΑΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ & Σια Ε.Ε.
ΜΥΛΛΕΡΟΥ 79 — ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΕΙΟΝ
5224789 Κατάστημα
ΤΗΛ.:
5724549 Οἰκία

ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΜΑΣ

ΟΛΟΙ ΟΙ ΠΡΟΓΟΝΟΙ ΜΑΣ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ ΣΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ ΤΟΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ ΑΙΩΝΑ

Ἀρχίζουμε ἀπὸ σήμερα τὴν παρουσίαση τῶν ὀνομάτων, τῶν ἀρσενικῶν προγόνων μας, ὅσων γεννήθηκαν στοῦ Σέρβου ἀπὸ τὸ 1831 ἕως καὶ τὸ 1900.

Σήμερα παρουσιάζουμε ὅσους γεννήθηκαν τὶς δύο πρῶτες δεκαετίες μετὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀνεξαρτησίας.

1831 Ἠλίας Ἀθανασίου Στρίκος.
1832 Ἰωάννης Ἠλία Γιαννακόπουλος, Θεόδωρος Ἀναστασίου Κωνσταντόπουλος.
1833 Θεόδωρος Βασιλείου Τρουπῆς, Νικόλαος Χρήστου Φίλης.
1835 Παναγιώτης Γεωργίου Τερζῆς.
1836 Παναγιώτης Παρασκευᾶ Μπόρας.
1838 Μιχαὴλ Ἠλία Μιχόπουλος.
1840 Ἀθανάσιος Ἠλία Σχίζας.
1841 Δῆμος Εὐσταθίου Δημόπουλος, Δημήτριος Ἰωάννου Ἰωάννου Παρασκευόπουλος, Παρασκευόπουλος, Παναγιώτης Ἀθανασίου Στρίκος.
1842 Δημήτριος Ἠλία Σχίζας.
1843 Δημήτριος Ἰωάννου Δημόπουλος, Δημήτριος Νικολάου Σχίζας.
1844 Πάνος Θεοδώρου Κουτσανδρέας.
1846 Δημήτριος Νικολάου Παπανικολάου.
1847 Ἀθανάσιος Ἰωάννου Κλεισούρας.
1849 Ἰωάννης Ἀναστασίου Γεωργακόπουλος, Χρῆστος Πέτρου Μπακράτσης, Γεώργιος Χρήστου Μπόρας, Νικόλαος Ἀθανασίου Σχίζας.
1850 Χρῆστος Νικολάου Παπανικολάου.

(Συνεχίζεται)

Ν. Γ. Π.

ΑΥΤΟ ΤΟ ΞΕΡΕΤΕ;

—Ὅτι τὸ αὐτοκίνητο μπορεῖ νὰ πάει μέχρι τὴν ἐπάνω μεριὰ τοῦ χωριοῦ πρὸς τὴ μεριὰ τῆς Ζευγολατίτσας; Ἀξίζουν συγχαρητήρια στὴν Κοινότητα καὶ ἰδιαίτερα στὸν Πρόεδρο γιὰ τὸ σημαντικὸ ἔργο τῆς τσιμεντόστρωσης τῶν περισσοτέρων δρόμων μέσα στὸ χωριό μας.

***

Στὰ τέλη τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐπισκέφθηκε τὸ Σέρβου ὁ βουλευτὴς Ἀρκαδίας κ. Παπαηλίου.

«ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ»
Δίμηνη ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων
Γραφεῖα: Σόλωνος 140 (Τ.Τ. 141) Ἀθῆναι, τηλ. 603.186.
Ἰδιοκτήτης — Ἐκδότης: Σύλλογος τῶν ἁπανταχοῦ Σερβαίων. Διευθύνται ἀπὸ Ἐπιτροπή.
Ἐτήσιες συνδρομές: Δραχμὲς 100. Ἐξωτερικοῦ: 10 $.
Στοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ διανέμεται δωρεάν.
Ὑπεύθυνος σύμφωνα μὲ τὸν Νόμο: Ἠλίας Ι. Γιαννακόπουλος.
Ὑπεύθυνη Τυπογραφείου: Βέρα Κορίδη.
Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

Ο ΔΡΟΜΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα) ποὺ βάδινε δουλειὰ καὶ χρήματα στοὺς κατοίκους, οἱ πέτρες τῆς Μπρίνιας, ἂν γινόταν νταμάρι, μένει ἀνεκμετάλλευτος γιατὶ δὲν ἔχει δρόμο.

Τέλος, θάταν ἄδικο νὰ ξεχάσουμε καὶ τοὺς 'Αράπηδες, ποὺ εἶναι καὶ αὐτὸ κομμάτι τοῦ Σέρβου καὶ ποὺ οἱ κάτοικοί του πάντα σκέφθηκαν καὶ πάντα φέρθηκαν σὰ γνήσιοι Σερβαῖοι. Μὲ τοὺς πρώτους πῆγαν στὸν 'Αη Γιώργη τὸ Σαρᾶ καὶ πάντα συνεισέφεραν γιὰ ὅ,τι καλὸ ἔγινε στὸ χωριό. 'Αξίζει καὶ σ' αὐτοὺς κάποια φροντίδα, ἔστω καὶ καθυστερημένη. Ἴσως, ἂν γίνει δρόμος, νὰ πεισθεῖ καὶ ἡ ΔΕΗ γιὰ νὰ πάει καὶ σ' αὐτοὺς φῶς.

Καὶ ἕνας ἀκόμη λόγος, ὁ πιὸ σοβαρὸς ἴσως ποὺ ἐπιβάλλει τὸν δρόμο, εἶναι τὸ Σχολεῖο. Θὰ γίνει φανερὸς σὲ λίγα χρόνια, ἀλλὰ ἀπὸ τώρα μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν προβλέψει. Τὰ παιδιὰ τῆς σχολικῆς ἡλικίας λιγόστεψαν ἐπικίνδυνα. Σὲ λίγα χρόνια ἡ λειτουργία τοῦ Σχολείου θὰ γίνει προβληματικὴ καὶ θὰ ὑπάρξει ἀναγκαστικὰ σύμπτυξη. Ἕνα σχολικὸ αὐτοκίνητο γιὰ νὰ μεταφέρει τὰ παιδιὰ τῶν ἄλλων χωριῶν στὸ δικό μας ἢ τὸ ἀντίθετο, χρειάζεται ὁπωσδήποτε δρόμο γιὰ νὰ περνάει.

Καὶ τώρα εὔλογο προβάλλει τὸ ἐρώτημα: πῶς ὁ δρόμος θὰ ἀπαλύνει ὅλα τοῦτα τὰ προβλήματα;

Τὴν ἀπάντηση, δὲν εἶναι δύσκολο νὰ τὴν δώσει κανείς. Μιὰ ματιὰ στὸ σχεδιάγραμμα τῆς περιοχῆς διαφωτίζει. Τοῦ Σέρβου, ἂν καὶ πληκτικὰ ἀπομονωμένο τόσα χρόνια (γιατί;) ἔχει τὴν κατάλληλη θέση νὰ γίνει κεφαλοχώρι. 'Αποτελεῖ γεωγραφικὴ ἑνότητα (ὑπὸ τὴν προϋπόθεση βέβαια ὅτι θὰ ἀνοίξει ὁ δρόμος), ὄχι μόνο μὲ τοὺς 'Αράπηδες ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν Κοκκινορράχη, τὴν 'Αετορράχη, τὴ Λυσσαρέα, τὸ Σαρακίνι καὶ τὰ Ὄχθια. Ὅλοι αὐτοὶ διευκολύνονται νὰ συναλλάσσονται μὲ τοῦ Σέρβου καὶ νὰ διακινοῦνται πρὸς τὸ κέντρο μέσω αὐτοῦ. 'Απόδειξη τούτου εἶναι μιὰ κοινὴ σύσκεψη ποὺ ἔγινε στὴν 'Αθήνα στὶς 7 παρελθόντος Μαΐου μὲ πρωτοβουλία τῶν 'Αετορραχητῶν καὶ συμμετοχὴ παραγόντων ὅλων τῶν προαναφερθέντων χωριῶν. Ὅλοι ἐκεῖ τόνισαν ἰδιαίτερα τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ δρόμου καὶ ὑποσχέθηκαν ἠθικὴ συμπαράσταση καὶ κοινὲς ἐνέργειες πρὸς τοὺς ἁρμοδίους, ἀμέσως μόλις γίνει ἀπὸ ἐμᾶς ἡ ἀρχή.

Μὲ τὸ νὰ ἔρθουν ὅλα αὐτὰ τὰ χωριὰ πιὸ κοντὰ στὸ δικό μας, θὰ τοῦ δώσουν νέα ζωὴ καὶ κίνηση, θὰ ἀγοράζουν ἀπὸ τὰ μαγαζιά μας ὥστε νὰ τονωθοῦν καὶ αὐτὰ καὶ γενικὰ θὰ εἶναι σὰν νὰ αὐξηθεῖ ὁ πληθυσμὸς τοῦ χωριοῦ μας. Τὸ Λεωφορεῖο θὰ μπορέσει νὰ ἐπεκτείνει τὴ γραμμή του καὶ νὰ αὐξήσει τὰ δρομολόγιά του, θὰ περνάει ξένος κόσμος ἀπὸ τὸ χωριὸ καὶ αὐτὸ σημαίνει οἰκονομικὴ κίνηση, θὰ διευκολυνθῆ τὸ ἰατρεῖο καὶ ἡ ἀστυνομία, θὰ διευκολυνθοῦν τὰ κτήματα ποὺ εἶναι πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση, θὰ ἀναπτυχθοῦν οἱ πλουτοπαραγωγικοὶ πόροι, θὰ γίνει προσιτὸ τὸ νεκροταφεῖο μας καὶ τόσα ἄλλα. Καὶ (νὰ κάνουμε ὄνειρα; γιατί ὄχι) ἴσως κάποτε γίνει μέσω τοῦ χωριοῦ μας ἀρτηρία πρὸς Πύργο. Σκεφθεῖτε ὅτι ὅταν κανεὶς βγαίνει ἀπὸ τῆς «Γριᾶς τὸ σωρὸ» πρὸς τὸ χωριό, ξανοίγει τὸ Κατάκωλο. Ἂς μὴ ἀναφέρομε τὴν οἰκονομία χιλιομέτρων.

'Ο Σύλλογος πάντα πίστευε καὶ πιστεύει στὴν ἀναγκαιότητα τοῦ δρόμου. Ἔκανε πολλὲς προσπάθειες καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀγωνίζεται παρὰ τὶς δυσκολίες.

Καὶ ἐδῶ εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἐνημερώσομε τοὺς πατριῶτες γιὰ τὸ σημεῖο ποὺ βρίσκεται, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς μας τουλάχιστον, τὸ θέμα. 'Αντὶ ἄλλης ἐξιστορήσεως δημοσιεύομε τὸ πρακτικὸ συνεδριάσεως ποὺ ἔλαβε χώρα στὶς 24 - 5 - 76 στὴν 'Αθήνα καὶ τὸ ὁποῖο εἶναι πολὺ διαφωτιστικό.

Τὸ Δ. Σ. τοῦ συλλόγου τῶν ἀπανταχοῦ Σερβαίων — παρόντων ὅλων τῶν μελῶν — παρουσία τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος Σέρβου καὶ ἄλλων πατριωτῶν συνῆλθε τὴν 24 - 5 - 76 (στὸ σπίτι τοῦ Χρ. Κωνσταντοπούλου) καὶ συζήτησε λεπομερῶς μὲ τὸν πρόεδρο τὸ θέμα τοῦ δρόμου Σέρβου - 'Αράπηδες. Ὅλοι μαζὶ ὁμόφωνα συμφώνησαν κι ἀποφάσισαν τὰ ἑξῆς:

1.— Γιὰ τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ δρόμου.

2.— Νὰ γίνει συνεννόηση μὲ τὸν ἁρμόδιο τῆς Νομαρχίας (τοῦ προέδρου τοῦ συλλόγου καὶ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος) γιὰ τὸν τρόπο ποὺ θὰ δοθοῦν τὰ χρήματα ἀπὸ τὸν σύλλογο, ἐὰν δηλαδὴ κατατεθοῦν στὸ ταμεῖο Λαγκαδίων ἢ θὰ δοθῦν σὲ ἰδιώτη Σερβαῖο γιὰ τὴν περαιτέρω διακίνησή τους γιὰ τὸν δρόμο.

3.— 'Ο μηχανικὸς τῆς Νομαρχίας κατὰ δήλωσιν τοῦ ἰδίου στὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος θὰ μεταβεῖ στοῦ Σέρβου γιὰ τὴν μελέτη τὴν 26 - 5 - 76.

4.— Μετὰ τὴν ἀποστολὴ τῆς μελέτης ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ στὴν κοινότητα, τὸ κοινοτικὸ συμβούλιο θὰ φροντίσει:

α) Γιὰ τὴν κατασκευὴ τῶν μαντροτοίχων, ὅπου θεωροῦνται τελείως ἀπαραίτητα στὴν ἀρχὴ γιὰ ν' ἀρχίσει ἡ διανάνοιξη.

β) Τὴν ἀνεύρεση μπουλντόζας τὸ συντομώτερο δυνατό.

5.— Σὲ περίπτωση ποὺ τὰ χρήματα δὲν κατατεθοῦν στὸ ταμεῖο (διότι δὲν διευκολύνεται ἡ ὑπόθεση τοῦ δρόμου) ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος συμφωνεῖ νὰ δοθοῦν σὲ ἰδιώτη Σερβαῖο, θὰ εἶναι πάντα στὸ «πλευρό του» καὶ στὸ «πλευρὸ τοῦ συλλόγου.

6.— 'Ο σύλλογος ἐξουσιοδοτεῖ ἐν ΛΕΥΚΩ τὸν πρόεδρο τῆς κοινότητος νὰ χειριστεῖ τὸ θέμα τοῦ δρόμου (μάντρες, μπουλντόζα, πληρωμή, μαστόρους κι ὅ,τι ἄλλο προκύψει) ὅπως αὐτὸς θεωρεῖ συμφερότερο γιὰ τὸ χωριὸ

'Ο πρόεδρος τῆς κοινότητος ἐπίσης θὰ φροντίσει ἐὰν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνει χωριστὴ μελέτη τοῦ μαντρότοιχου τῆς ἐκκλησίας τὴν ὁποίαν θὰ ἀποστείλει εἰς 'Ηλ. Κωνσταντόπουλον γιὰ περαιτέρω προώθηση.

Τὸ πρακτικὸν ὑπογράφουν: 'Ο πρόεδρος τῆς Κοινότητος 'Ηλ. Α. Σχίζας, τὰ 9 μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου καὶ οἱ πατριῶτες Ν. Α. Σχίζας, Π. Α. Βέργος, Κ. Σχίζας καὶ 'Ηλ. Καγιούλης.

Στὴ συνέχεια πῆγε πράγματι ὁ μηχανικὸς τῆς Νομαρχίας στὸ χωριὸ τὴν 9η 'Ιουλίου καὶ ἔκανε τὶς ἀπαραίτητες μετρήσεις. 'Η σχετικὴ μελέτη ἀναμένεται. 'Ο Σύλλογος παραμένει πάντα πρόθυμος νὰ διαθέσει ὅσα χρήματα ἔχει συγκεντρώσει γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ καὶ ὅσα ἐλπίζει νὰ συγκεντρώσει στὸ μέλλον, συμπαραστέκεται δὲ ὁλόψυχα στὴν Κοινότητα καὶ παρακολουθεῖ συνεχῶς καὶ μὲ ἀμείωτο ἐνδιαφέρον τὴν πορεία τοῦ θέματος.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

Σὰν ἰδέα εἶναι λαμπρή, σὰν τὸ Αὐγουστιάτικο φεγγάρι τοῦ χωριοῦ μας εἶπα, σὰν ἔμαθα ὅτι ὑπάρχει κάποια σκέψη γιὰ μιὰ ἐφημερίδα δική μας. Μόνο ποὺ δυσκολεύομαι νὰ τὴ φανταστῶ σὰν πραγματικότητα.

Μιὰ ἐφημερίδα δὲν εἶναι παῖξε γέλασε, ἀπαιτεῖ εἰδικὲς γνώσεις, πεῖρα, δουλειὰ πολλή, ὑπευθυνότητα.

Μὰ θὲς τὸ μεράκι, ἡ διάθεση ποὺ διαπίστωσα πὼς ὑπάρχει γι' αὐτὸ τὸ σκοπό, θέλεις — πάνω ἀπ' ὅλα — τὸ ἐπιχείρημα πὼς ἦταν ἀνάγκη νὰ γίνει, παραμέρισα τοὺς δισταγμούς μου.

Καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα παραδέχτηκα τὴν ἀνάγκη, μιὰ ποὺ ἀπὸ καιρὸ εἶχα κάνει τὴ διαπίστωση, πὼς οἱ πατριῶτες, ἄνθρωποι ποὺ ἀναστηθήκαμε σὲ μιὰ σπιθαμὴ τόπο, μὲ τὰ ἴδια πράγματα, καὶ φυσικὰ μὲ τὰ ἴδια βασικὰ γνωρίσματα, ἔχουμε ἀποξενωθεῖ.

Κάτι ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς, κάτι τὰ προβλήματα τῆς καθημερινότητας βάλε οἱ ἀποστάσεις, ἕνα εἶναι τὸ σίγουρο — πὼς βρισκόμαστε ἀποκομμένοι...

'Ανάγκη λοιπὸν γιὰ ἕνα μέσον ποὺ θὰ μᾶς φέρει κοντά. 'Αμέτρητες οἱ δυσκολίες λογάριασα. Καλὰ ὡστόσο ἢ ἄσχημα, πάντα πιστεύω πιότερο στῆς καρδιᾶς τὴ δύναμη παρὰ στὶς γνώσεις.

Αὐτές, σιγὰ - σιγὰ τὶς ἀποχτᾶς, τὸ δύσκολο εἶναι νὰ κάνεις τὴν καρδιὰ νὰ χτυπήσει μὲ δύναμη ν' ἀντρειέψει τὴ θέλησή σου.

Μὰ ἐφημερίδα δική μας — λέω — Σερβαΐτικη, ἀπὸ ὅλους καὶ γιὰ ὅλους θὰ τὸ πετύχει τὸ θαῦμα. Νὰ κάνει τὶς Σερβαΐτικες καρδιὲς νὰ χτυπήσουν στὸν ἴδιο ρυθμὸ μὲ δύναμη.

Οἱ γέροι μας θὰ θυμηθοῦν, τὸ παιδιά μας θὰ μάθουν, οἱ νέοι θὰ ἐργαστοῦν γιὰ τὴν ἐφημερίδα, ἀφοῦ πολιτικὰ αὐστηρὰ ΟΥΔΕΤΕΡΗ, θὰ μπορεῖ νὰ δεχτεῖ ἀπὸ ὅλους καὶ νὰ δώσει σὲ ὅλους...! Τὰ νέα μας, τὰ παλιά μαστὰ προβλήματά μας θὰ γιομίζουν τὶς σελίδες της.

Τί πιὸ ὡραῖο γιὰ τοὺς πατριῶτες. Κι ὅπως καθόμουνα καὶ τὰ ἐκτιμοῦσα ὅλα ἑτοῦτα, αἰσθάνθηκα σὰ νὰ βρισκόμουνα σὲ ξέλαση ἢ Λαμπριάτικο πανηγύρι ποὺ κάθε διαφορὰ γινόταν στάχτη. Ἔ, κάτι τέτοιο λογάριασα θὰ πετύχει ἡ ἐφημερίδα μας!

Καὶ μ' αὐτὴ τὴν κατεβασιὰ στὴν καρδιὰ βγῆκε τὸ γράμμα αὐτό, ποὺ ἴσως ἐγκαινιάσει τὴ στήλη «Ταχυδρομεῖο» (ἂν δὲ μὲ πρόλαβε ἄλλος, καὶ μακάρι) μὲ χίλιες εὐχὲς γιὰ τὸ σκοπό, καὶ μὲ πολλὴ ἀγάπη γιὰ κάθε πατριώτη.

«Φτέρη»

Ἐμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι μας...

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Σκοπὸς τῆς στήλης αὐτῆς εἶναι ἡ ἐνημέρωση τῶν ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδας μας πάνω σὲ προβλήματα τῆς καθημερινῆς ζωῆς — 'Ιατρικὰ — Νομικὰ — Τεχνικὰ — Γεωπονικὰ — 'Εκπαιδευτικὰ καὶ ἄλλα γραμμένα ἀπὸ εἰδικοὺς ἐπιστήμονες ποὺ κατάγονται ἀπὸ τὸ χωριό μας. Τὰ ἄρθρα τῆς στήλης αὐτῆς θὰ εἶναι γραμμένα σὲ ἁπλὴ γλώσσα γιὰ νὰ εἶναι κατανοητά, χωρὶς ἐπιστημονικοὺς ὅρους, χωρὶς λεπτομέρειες, μικρά, θὰ ἀφοροῦν θέματα ὅσο τὸ δυνατὸν ἐπίκαιρα καὶ νὰ διαβάζονται ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀναγνῶστες τῆς ἐφημερίδας.

ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΜΕΤΑΔΙΔΟΥΝ ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ

'Αρκετὲς ἀρρώστιες μποροῦμε νὰ κολλήσουμε ἀπὸ τὰ σκυλιὰ (καλα - αζὰρ — ἐχινοκόκκους — λύσσα κ.τ.λ.). Θὰ ἀσχοληθοῦμε σήμερα μὲ τὸ καλα - αζάρ, ἕνα θέμα ποὺ ἀπησχόλησε τὸν τελευταῖο καιρὸ τὶς 'Αθηναϊκὲς ἐφημερίδες καὶ ἔγινεν πολὺς θόρυβος.

Τὸ καλα - αζὰρ ἢ Λεϊσμανίαση ὅπως λέγεται ἐπιστημονικὰ εἶναι μιὰ ἀρρώστια ποὺ πιάνει κυρίως τὰ παιδιὰ καὶ λιγώτερο τοὺς μεγάλους. 'Υπολογίζεται ὅτι: κάθε χρόνο ἔχουμε 100 κρούσματα σὲ ὅλη τὴν 'Ελλάδα

Εἶναι μιὰ ἀρρώστια ποὺ ἀρχίζει μὲ πυρετὸ συνήθως χαμηλὸ ἢ καὶ ὑψηλὸ μὲ ἀνορεξία — ὠχρότητα — ἀδυνάτισμα — ἀκεφιὰ μὲ πρησμένη κοιλιὰ ἐπειδὴ μεγαλώνει πολὺ τὸ σηκώτι ἀλλὰ πιὸ πολὺ ἡ σπλήνα. 'Η κοιλιὰ καὶ τὰ χέρια σὲ χρόνιες περιπτώσεις πέρνουν ἕνα χρῶμα γκρίζο — σκοῦρο — μαῦρο γιαυτὸ ὀνομάστηκε καλα - αζὰρ ποὺ στὰ ἰνδικὰ σημαίνει «μαύρη νόσος».

Στὴν 'Ελλάδα τὰ παλιότερα χρόνια τὴ βρίσκομε μὲ διάφορες ὀνομασίες, ὅπως κακὴ σπλῆνα — πόνος τσανάκι — κτλ. Τὸ Καλα - αζὰρ μοιάζει πολὺ μὲ τὴν ἐλονοσία ἀλλὰ σήμερα εἶναι πολὺ εὔκολο μὲ διάφορες ἐξετάσεις νὰ τὴν ξεχωρίσουμε.

Χωρὶς θεραπεία ὁδηγεῖ πάντοτε σὲ θάνατο ἔπειτα ἀπὸ 1 - 3 χρόνια.

Τὸ καλα - αζὰρ μεταδίδεται στὸν ἄνθρωπο μὲ τὰ τσιμπήματα τῶν κουνουπιῶν (ἀλλὰ ὄχι ὅλων τῶν κουνουπιῶν παρὰ μόνον μιᾶς κατηγορίας ποὺ λέγονται βλιβοτόμοι). Τὰ κουνούπια αὐτὰ πρέπει πρῶτα νὰ τσιμπήσουν μολυσμένα σκυλιὰ ἢ σπανιώτερα γάτες ἢ καὶ ἀνθρώπους ποὺ πάσχουν ἀπὸ καλα - αζάρ. Τὰ σκυλιὰ ποὺ πάσχουν ἀπὸ καλα - αζὰρ παρουσιάζουν μεγάλο ἀδυνάτισμα — πέφτουν οἱ τρίχες τους, εἶναι τσιμπλιασμένα — ἔχουν ἐνζύματα.

Γιὰ νὰ προφυλαχθοῦμε ἀπὸ τὴν ἀρρώστια αὐτὴ πρέπει νὰ θεραπεύουμε τὰ σκυλιὰ ἢ καλλίτερα νὰ σκοτώνουμε διότι εἶναι δύσκολη ἡ θεραπεία τους, καὶ νὰ ἀποφεύγουμε τὰ τσιμπήματα τῶν κουνουπιῶν ψεκάζοντας τὸ σπίτι μὲ διάφορα ἐντομοκτόνα ἢ νὰ βάζουμε ἀλοιφὲς ποὺ μυρίζουν καὶ διώχνουν τὰ κουνούπια. Σ.Δ.

ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ ΙΚΑ

Κάθε ἀτύχημα ποὺ συμβαίνει στὸν τόπο τῆς ἐργασίας, κατὰ τὴν διάρκειά της καὶ ἐξ ἀφορμῆς της θεωρεῖται ἐργατικὸ ἀτύχημα. 'Εργατικὸ ἀτύχημα θεωρεῖται ἐπίσης αὐτὸ ποὺ γίνεται κατὰ τὴν συνηθισμένη διαδρομή, τὴν ὁποία κάνει ὁ ἐργαζόμενος γιὰ νὰ πάει ἀπὸ τὸ σπίτι του στὴν ἐργασία του καὶ ἀντίστροφα.

Στὴν περίπτωση τοῦ ὡς ἄνω ἀτυχήματος ὁ ἀσφαλισμένος παίρνει ἐπίδομα ἐφ' ὅσον:

1) Δὲν μπορεῖ νὰ ἐργασθεῖ ἐξ αἰτίας τοῦ ἀτυχήματος καὶ φυσικὰ δὲν πηγαίνει στὴν ἐργασία του.

2) 'Αναγγείλει ἐμπρόθεσμα στὸ Ι.Κ.Α. τὸ ἀτύχημα. 'Εμπρόθεσμη θεωρεῖται ἡ ἀναγγελία ποὺ γίνεται:

α) 'Εντὸς πέντε (5) ἡμερῶν ἀπὸ τότε ποὺ ἔγινε τὸ ἀτύχημα.

β) 'Εντὸς δέκα ἕξη (16) ἡμερῶν, ἐὰν ὁ ἀσφαλισμένος κατοικεῖ σὲ διαφορετικὸ τόπο ἀπὸ ἐκεῖνον ὅπου βρίσκεται τὸ 'Υποκ)μα τοῦ Ι.Κ.Α.

γ) 'Εντὸς ἑξήντα (60) ἡμερῶν, ἂν ὁ Διευθυντὴς τοῦ 'Υποκαταστήματος κρίνει, ὅτι σοβαρὸς λόγος ἐμπόδισε τὴν ἔγκαιρη ἀναγγελία.

δ) 'Εντὸς ἔτους, ἂν τὸ ἀτύχημα εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὴν ἀπόλυτη ἀναπηρία τοῦ ἀσφαλισμένου (π.χ. τύφλωση καὶ στὰ δυὸ μάτια, γενικὴ παραλυσία κ.λπ.).

ε) 'Εντὸς δύο ἐτῶν ἂν τὸ ἀτύχημα εἶναι θανατηφόρο.

'Η ἀναγελία γίνεται ἀπὸ ὁποιονδήποτε στὸ πλησιέστερο 'Υποκ)μα τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ σὲ ὁποιοδήποτε ὄργανο τοῦ Ι.Κ.Α.

'Ο ἀσφαλισμένος πρέπει νὰ προσκομίσει στὴν 'Υπηρεσία Παροχῶν.

α) Γνωμάτευση ἀνικανότητος τοῦ θεράποντος ἰατροῦ, θεωρημένη ἀπὸ τὸν διευθυντὴ τοῦ 'Ιατρείου. (Γνωμάτευση μπορεῖ νὰ δώσει καὶ ἡ 'Υγειονομικὴ 'Επιτροπὴ ἢ ὁ ἐλεγκτὴς ἰατρὸς τοῦ θεραπευτηρίου). Στὸ ἔντυπο τῆς γνωμάτευσης ὑπάρχει ὑπεύθυνη δήλωση, ποὺ πρέπει νὰ συμπληρώσει ὁ ἀσφαλισμένος.

β) 'Ασφαλιστικὸ Βιβλιάριο.

γ) 'Ατομικὸ Βιβλιάριο 'Υγείας καὶ ἐφόσον ὑπάρχουν προστατευόμενα μέλη, τὸ οἰκογενειακό.

'Ο ἀσφαλισμένος ἐπιδοτεῖται ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα τοῦ ἀτυχήματος καὶ τὸ ποσὸ τοῦ ἐπιδόματος ὑπολογίζεται μὲ βάση τὸ τελευταῖο ἡμερομίσθιο, χωρὶς γιὰ τὴν ἀξίωσή του νὰ ἀπαιτεῖται ἡ συμπλήρωση ὡρισμένου χρόνου ἐργασίας.

ΗΛ. Ι. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος

'Ο συνεργάτης μας
κ. Θ. Κ. Τρουπῆς
κυκλοφόρησε τὸ νέο του
Βιβλίο
«Κ Ρ Ι Ν Α Ν Θ Ι Α»
ποὺ περιέχει ποιήματα γιὰ παιδιά.
Τὸ διαθέτουμε σ' ὅποιον μᾶς
τὸ ζητήσει ἀντὶ 50 δραχμῶν.
(Οἱ 40 δραχμὲς γιὰ τὸ συγγραφέα
καὶ οἱ 10 δραχμὲς ὑπὲρ τῆς ἐφημερίδας μας).
Τὸ συνιστᾶ τὸ 'Υπουργεῖο Παιδείας
ὡς κατάλληλο παιδικὸ ἀνάγνωσμα.
'Αγοράστε το· ἡ προσφορά σας διπλή.

Κ ΑΡΧΗ ΚΑΛΟΣ ΜΑΣ ΧΡΟΝΟΣ

Δὲ μοῦ πήγαινε ν' ἀρχινίσω δίχως μιὰ εὐχὴ γιὰ τὸ ξεκίνημα. Καὶ τί ξεκίνημα! Ἀποκοτιὰ πές.

Κ ἀπὸ εὐχὲς δὰ στὸν τόπο μας ἄλλο τίποτα. Γιὰ κάθε περίσταση κι ἀπὸ μία.

«Καλοφάγωτη» γιὰ τὴν καινούργια σοδειά. Γιὰ τὸ καράβι ποὺ τάξειδο»λ «Καλορίζικο» γιὰ τὸ νιόχτιστο σπίτι, καὶ δὲ συμμαζεύεται.

— Ὅμως καμμιὰ δὲ μοῦ φαινόταν νὰ ταιριάζει στῆς ἐφημεριδούλας μας τὴν ἀρχή. Καὶ κεῖ ποὺ τὸ παίδευα τὸ πρᾶμα, νά κι ἀνεβαίνει, τρουγουδιστὴ μάλιστα «... κι ἀρχή, κι ἀρχὴ καλός μας χρόνος...» ἡ εὐχή.

—Ἔ ρὲ ποῦ ναρθεῖ κι ὁ Αὔγουστος...! Ἀκῶ νὰ μονολογεῖ ἡ ἀπέναντι κυρία ποὺ στρίμωγνε — ἄπλωμα τάχα — κάτι ροῦχα στὸ μπαλκόνι. Χαμογέλασα. Μὴ δὲν ἔχεις δίκιο λέω κυρά μου, νὰ μπαίνεις σὲ σκοτοῦρες γιὰ τὴν ἰσορροπία τοῦ λογικοῦ μου, σὰν μ' ἀκοῦς μεσοχρονὶς καλὰ καθούμενα νὰ τραγουδάω τῆς πρωτοχρονιᾶς τὰ κάλαντα; Στὴ θέση σου κι ἐγὼ τὸ ἴδιο μᾶλλον θὰ ἔκανα. Γιατὶ δὲν θᾶξερα.

—Ὅπως κι ἐσὺ δὲν ξέρεις τώρα πὼς μέσα μου δέρνεται ἕνα ποτάμι ἀπὸ συγκίνηση, ποὺ γυρεύει νὰ ξεχυθεῖ σὲ λέξεις. Καὶ πὼς ἐγὼ φοβᾶμαι τὴν προδοσία τῶν λέξεων! Γιατὶ ἔχουνε τὸ ἰδίωμα ν' ἀδυνατίζουνε στὴ διαδρομὴ ἀπὸ τὰ στήθια ὥς τὴν ἄκρη τῆς πέννας...

—Καὶ πῶς θὰ καταφέρω καλή μου γειτόνισσα (οὔτε τ' ὄνομά σου δὲν ξέρω, κι ἂς εἶναι δυὸ ὁριὲς τόποι ποὺ μᾶς χωρίζει) νὰ δώσω στὶς λέξεις χρώματα ἀπὸ ἀνθισμέαν σπάρτα, φτέρη, πουρνάρι, ἄχυρο, θρούμπι καὶ σφάκα;

Τρυφερότητα, ἀπὸ χελιδονοφωλιὲς καὶ κυκλάμινα, καμάρι καὶ λυγεράδα ἀπὸ κυπαρίσσια καὶ λεῦκες;

Μοσχοβολιὲς ἀπὸ κερὶ καὶ λιβάνι τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, ἀπὸ βασιλικό, ματζουράνια, δυόσμο καὶ ρίγανη, καυκαλίδες, δεντρολίβανο, μόσχο;

—Ζέστα, ἀπὸ πουρναρόξυλα, ποὺ τρίζουν στὸ τζάκι, γεύση ἀπὸ φρέσκο σιταρένιο ψωμί, ψημένο ἀρα ποσίτι, μπομπότα ζεστή, χοιρινὸ στὴ βράκα, τοῦ Ψυχοσάββατου πρόσφορο;

Πικράδα ἀπὸ ἀψηφιὰ καὶ πικραγγουριά, γλύκα ἀπὸ μελωμένα σῦκα, μουσταλευριὰ καὶ Λαμπροκούλουρα;

Γύμνια, κι αἰωνιότητα ἀπὸ Ἀρτοζῆνο, ἀλαφράδα ἀπὸ καλοκαιριάτικα σύννεφα, καὶ καπνὸ ποὺ ἀνεβαίνει ἀπὸ καμινάδες;

Ἀταραξία, ἀπὸ τοὺς βράχους μας. βάθος ἀπ' τὶς χαράδρες, ἠρεμία, ἀπὸ μεσημεριάτικες ὧρες, ἡμεράδα, ἀπὸ τὶς φαλακρὲς πλαγιὲς τοῦ Τσιοῦμπι, καὶ τῆς Κοντηράχης;

Γαλήνη, ἀπὸ τὶς ἐκκλησιὲς καὶ τὰ ξωκκλήσια μας; Κρύσταλλο, ἀπὸ τοῦ Σουλινάρι τὴν πηγή, δροσιὰ ἀπὸ τὰ δασύφυλλα πλατάνια τῶν βαρικῶν, ὄνειρο ἀπὸ «τῆς γριᾶς τὰ ζουνάρι» ἀπὸ χαραυγὲς κι ἡλιοβασιλέματος;

Ἀγνότητα ἀπὸ περιστέρια, κι ἀπάτητο χιόνι τῆς κορφῆς τοῦ Ἁγιολιᾶ;

Μουσική, ὡς τοῦ ἑσπερινοῦ τὴν καμπάνα, τὸ στρίμωγμα τῶν βοριάδων στὰ ρέματα, ἀπὸ τὸ θρόϊσμα τῶν φύλακων τῆς λεύκας, ἀπὸ βελάσματα, ἀλυχτίσματα σκυλιῶν, κακαρίσματα, ὀπλὲς μουλαριῶν τὴ χαραυγὴ στὸ πλακόστρωτο, κι ἀπὸ τῆς ξαφνικῆς καλοκαιριάτικης νεροποντῆς τὴ φόρα;

—Ψυχὴ κι ἀλήθεια, ἀπὸ σκαμμένα πρόσωπα ἀπὸ τὸ χρόνο καὶ τὸ μόχτο, ποὺ μολογᾶνε δίχως λόγια τὸ ταξίδι τῆς ζωῆς, μ' ὅλες τὶς πίκρες καὶ τὶς χάρες του;

—Ἄγονη ἡ γῆ μας καὶ τραχειά, καλή μου γειτόνισσα μᾶς ἔδινε πικρὸ καὶ λιγοστὸ ψωμί.

Κι ἀναγκαστήκαμε νὰ πάρουμε τοὺς δρόμους, ἀναζητώντας πιὸ γλυκὸ καὶ περισσότερο.

Σκορπίσαμε σὲ πολιτεῖες. Ἀθήνα, Πειραιᾶ, Κόρινθο, Πάτρα, Τρίπολη. Κι ἄλλοι τραβῆξαν πιὸ μακριὰ σὲ ξένους τόπους. Ἀμερικὴ Αὐστραλία, Καναδᾶ, Ἀφρική.

—Μὲ πεῖσμα καὶ δουλειὰ προκόψαμε. Στεριώσαμε καινούργια σπιτικά... Μὰ ὁ τόπος μας μᾶς πῆρε ἀπὸ κοντά! Θέλεις ἀπὸ ἐκδίκηση ποὺ τὸν ἀφήσαμε, θὲς ἀπ' ἀγάπη, νὰ μᾶς προστατευτεῖ ἀπ' τὴν πολιορκία τοῦ μπετόν, κι ἀπὸ τῶν ρολογιῶν τὴ δυναστεία...

—Ἂν ὅλα αὐτὰ τὰ γνωρίζεις, καλή μου γειτόνισσα δὲ θᾶμπαινες σὲ σκοτοῦρες γιὰ τοῦ λογικοῦ μου τὸ βάρος.

Κι ἴσως ἀντὶ νὰ εἰπεῖς: «...Ἔ ρὲ ποῦ ναρθεῖ κι ὁ Αὔγουστος...» θἄλεγες π ό τ ε θαρθεῖ...

Γιατὶ δὲν ξέρεις πῶς τὸν περιμένουμε τὸν Αὔγουστο!

Ποῦ θὰ βρεθοῦμε συγγενεῖς καὶ φίλοι, προσκνητὲς ξανὰ στ' ἅγια μας χώματα.

Νὰ περπατήσουμε στοὺς ἴδιους δρόμους μὲ τὶς πέτρες ποὺ εἶχαν πληγώσει τὰ τρυφερά μας πόδια.

Ν' ἀκουμπήσουμε στὰ δέντρα ποὺ ρίχναμε κούνιες... Νὰ ξεστάνουμε τὰ ὑπομονετικὰ κλεισμένα μας σπίτια.

Νὰ ξαναγίνουμε ἁπλᾶ, ἡ Βαγγελιώ, ὁ Ἀντρῖκος, ἡ Διαμάντω, ὁ Γιάννης...

Ν' ἀκούσουμε ζεστὲς τὶς φωνές μας, χωρὶς τὴν κρυάδα ἀνάμεσα τοῦ τηλεφώνου... Νὰ γελάσουμε πλατειὰ κι ἀβίαστα.

Νὰ τραγουδήσουμε τὰ τραγούδια μας ἀκέρια, καθὼς καθένας καὶ ἀπὸ μιὰ στροφὴ θὰ συμπληρώνει, ποὺ ἀπὸ τοῦ χρόνου τὸ ξεμάκρεμα ξεθώριασαν στὴ μνήμη θὲς δὲ θέλεις.

Νὰ θυμηθοῦμε τὶς ζαβολιές μας... — Γιά θυμήσου μπάρμπα Γιώργη ποὺ σοῦ ἀνακάτεψα τὸ κριθάρι... — Νὰ δώσουμε καινούργιες ὑποσχέσεις. — Πάει τέλειωσε — πὼς ἀπὸ δῶ καὶ πέρα θὰ βλεπόμαστε συχνὰ στὴν Ἀθήνα, σίγουρα πὼς δὲν πρόκειται νὰ γίνει, ἔτσι μικρὲς ποὺ εἶναι οἱ μέρες στὴν Ἀθήνα..

Ν' ἀφήσουμε τὴ ματιά μας νὰ χορτάσει ἁπλωσιά, τὰ ρουθούνια νὰ τρεμοπαίζουν στὸ δειλινὸ ἀπὸ τὴν ἄπιαστη εὐωδιὰ τῶν ποτισμένων περιβολιῶν.

—Νὰ νοιώσουμε τὴ μυσταγωγία τῆς Κυριακάτικης λειτουργίας βρίσκοντας κάτι ἀπὸ τὴν παιδική μας πίστη.

Καὶ σὰν ἀπὸ χρέος βαρύ, νὰ τραβήξουμε στὸ νεκροταφεῖο, γιὰ τὸ κερὶ ποὺ καρτεροῦν οἱ τάφοι, καὶ τὰ κόκαλα τῶν παπούληδων, τῶν γονιῶν, τῶν γιαγιάδων μας, ἐνῶ θὰ μᾶς κεντάει ἡ ἀπορία πῶς γίνεται νᾶναι ἕνας ξύλινος σταυρός, μιὰ χούφτα κόκαλα, οὐτοὶ ποὺ ζωντανοὶ μαζί μας εἶναι.

Νὰ πλουτήσουμε ἀπὸ μάλαμα κι ἀσήμι ἀπ' τὸ φεγγάρι καὶ τ' ἀστέρια, ποὺ ἔτσι ν' ἁπλώσουμε τὰ χέρια μας τὰ φτάνουμε! Νὰ κάτσουμε νὰ τὰ μετρήσουμε σὰν τότε κι ἂς βγάλουμε... καρκαβίτσες..!

Ν' ἀνασάνουμε βαθειὰ καθάριο ἀέρα καὶ λευτεριά. Καὶ κάθε βλέμμα ὁλόγυρα κι ἀπὸ ἕνα μάθημα γιὰ λιτότητα καὶ σοφία...

Κι ἐξαγνισμένοι, φορτωμένοι μ' ὅλα αὐτὰ τὰ δῶρα θὰ ξαναπάρουμε τὸ δρόμον τοῦ φευγιοῦ μὲ μιὰ πικρὴ γεύση στὴ γλώσσα, ἀφοῦ τὰ πάντα ἔχουν κάποιο τίμημα.

Κι ἐκεῖ, στὴν τελευταία στροφὴ τοῦ δρόμου θὰ σταθοῦμε γιὰ λίγο. Θὰ κρύψουμε κάτω ἀπ' τὰ σκοῦρα μας γυαλιὰ ἕνα δάκρυ, καὶ θὰ πασλίσουμε νὰ μπεῖ γερὰ στὴ μνήμη μας ἡ εἰκόνα τοῦ χωριοῦ, ποὺ λὲς τὸ κάνει ἐπίτηδες τὴν τελευταία ἡμέρα καὶ βάνει τὴν πιὸ καλή του φορεσιά, θέλεις ἀπὸ ἐκδίκηση ποὺ τ' ἀφήνουμε ξανά, θὲς ἀπ' ἀγάπη νὰ μᾶς προστατεύει, ἴσαμε τὸ ἄλλο καλοκαίρι, ἀπ' τὴν πολιορκία τοῦ μπετόν, κι ἀπὸ τῶν ρολογιῶν τὴ δυναστεία...

Κι ἦταν γιὰ τοῦτο ποὺ τραγούδησα καλή μου γειτόνισσα — καθὼς ἀρχίζει ἡ ἐφημερίδα μας — μεσοχρονίς, καλὰ καθούμενα τὰ κάλαντα καὶ σ' ἔβαλα σὲ σκέψεις γιὰ τὸ λογικό μου...

ΜΑΡΙΑ Α. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΙΗΣΗ

«ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ»

Μαρία Παναγοπούλου

Σύννεφα
μὴν τραβήξετε κατὰ τὴν Κύπρο.

Μὴν καλπάξεις βοριᾶ πρὸς τὰ ἐκεῖ
ποὺ ὁ τρόμος μανιάζει
κι οἱ ἀνάσες
κομμάτια στὸ ἄπειρο χάνοται.

Ἀνενόχλητα ὁ ἥλιος νὰ μπεῖ
στὶς σκηνὲς
νὰ στεγνώσει τὰ ροῦχα
ποὺ βρέχει ὁ ἱδρώτας.

Στὶς καρδιὲς
νὰ ζεστάνει τὴν πίστη
πὼς τὸ δίκιο, τὰ δρόμο θὰ βρεῖ
νὰ γυρίσει στὴν Κύπρο.

Τὶς πληγὲς νὰ χαϊδέψει, ποὺ (στάζουν
—σπονδὲς— στοὺς θεοὺς τοῦ ἐρέ- (βους.

Τὶς ἐλπίδες νὰ θρέψει
ποὺ λίγνεψαν
ταξιδεύοντας μέσα
σὲ στενοὺς χαρτοφύλακες.

Σύννεφα
μὴν τραβᾶτε πρὸς τὴν Κύπρο.

Δὲν ἔχουν οἱ σκηνὲς παράθυρα
νὰ ζωγραφίζουν τὰ παιδιὰ
μὲ τὶς ἀνάσες τους στὰ τζάμια
κι οἱ πεταλοῦδες
κρύβονται μὲ τὴ βροχή.

Κάτω ἀπ' τὸν ἥλιο ὀρθὲς
τρυπᾶνε τὴ στροφὴ τοῦ δρόμου
μὲ τὸ βλέμμα
ἡ μάνα, ἡ ἀδελφή, ἡ ἀγαπημένη,
μὴν καὶ φανοῦν οἱ ἀγνοούμενοι
ὅλο ἀναβάλλοντας
στὰ Μαῦρα νὰ ντυθοῦνε.

Ράγισαν ἀπὸ τὶς βροντὲς
τὰ τύμπανα, τ' ἀκουστικά,
οἱ καρδιὲς
ἀπὸ τὴ δύναμη τῶν χτύπων.

Λάσπη πηχτὴ
ἡ πίκρα καὶ τὰ δάκρυα
καταπίνει τ' ἀβέβαια βήματα.

Ὡς ποὺ οἱ σκηνὲς νὰ ξεστηθοῦν
ν' ἀνοίξουνε τὰ ἐρημωμένα σπίτια
Κατὰ τὴν Κύπρο
μὴν τραβᾶτε σύννεφα...
Βοριὰ πρὸς τὰ ἐκεῖ μὴν καλπά- (ξεις.

⁂

«ΘΕΛΩ»

Γ. Δροσίνη

Δὲ θέλω τοῦ κισσοῦ τὸ πλάνο ψή- (λωμα
σὲ ξένα ἀναστηλώματα δεμένο.
Ἂς εἶμαι ἕνα καλάμι, ἕνα χαμό- (δέντρο
μὰ ὅσο ἀνεβαίνω μόνος νὰ ἀνε- (βαίνω.

Δὲν θέλω τοῦ γιαλοῦ τὸ λαμπρο- (φέγγισμα
ποὺ δείχνεται ἄστρο μὲ τοῦ ἡλιοῦ (τὴ χάρη.
Θέλω νὰ δίνω φῶς ἀπὸ τὴ φλό- (γα μου
κι' ἂς εἶμαι ταπεινὸ λυχνάρι.

«Φωτερὰ σκοτάδια»

Μικρὰ Μικρὰ

—Τὴ συνδρομή σας μπορεῖτε νὰ στέλνετε ταχυδρομικῶς στὴ διεύθυνση τῆς ἐφημερίδας ἢ νὰ δίνετε στὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου.

—Στὴν περιοχὴ Καματεροῦ ὅπου μένουν ἀρκετοὶ συμπατριῶτες μας ἀνακαλύψαμε πὼς ὑπάρχει... ὁδὸς Σέρβου.

Ρωτήσαμε καὶ μᾶς εἶπαν πὼς ἦταν ἰδέα καὶ πρωτοβουλία τοῦ Ἀγγελῆ Δ. Σχίζα. Ἐλπίζουμε καὶ εὐχόμαστε μὲ τὴν ἔνταξη τῆς περιοχῆς στὸ σχέδιο πόλεως νὰ διατηρηθεῖ ἡ ὀνομασία τοῦ... δρόμου μας!

★

Ἡ κριτικὴ εἶναι εὔκολη.
Ἡ δημιουργία εἶναι δύσκολη.
Τὸ χωριό μας ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ δημιουργία.

ΤΙ ΜΑΣ ΕΙΠΑΝ

...Τὸ ἔργο αὐτὸ εἶναι τὸ πιὸ σοβαρὸ ἀπ' ὅσα μέχρι σήμερα ἔφτιασαν οἱ πατέρες μας...
Θ. Κ. ΤΡΟΥΠΗΣ
Δάσκαλος Κ. Ἀχαΐα

...Μακάρι νὰ γίνει. Καὶ λεφτὰ ἂν χρειάζονται δίνω.
ΑΝΔΡΙΑΝΑ Η. ΚΟΥΤΣΑΝΔΡΕΑ

...Ἀκούστηκε καὶ τὸ περιμένουμε. Εἶναι τὸ καλύτερο ἀπ' ὅλο.
ΓΙΩΡΓΟΣ Λ. ΒΕΡΓΟΣ
Πύργος Ἠλείας

...Εἶναι σίγουρα μιὰ ἀρχὴ γιὰ κάτι καλύτερο. Κυρίως τὸ βρίσκω ἀναγκαῖο...
ΘΟΔΩΡΟΣ Η. ΚΟΥΤΣΑΝΔΡΕΑΣ
Φοιτητὴς Ἰατρικῆς

...Εὔκολο τὸ ἔχεις; Θὰ μπορέσει νὰ σταθεῖ; Δὲν εἶμαι πολὺ αἰσιόδοξος. Καλὴ ἐπιτυχία πάντως καὶ ὅ,τι περνάει ἀπὸ τὸ χέρι μου εὐχαρίστως...
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Φ. ΣΧΙΖΑΣ
Ἱερέας — Χαϊδάρι

...Εἶναι ἀναγκαία. Ἀλλὰ γιὰ νὰ σταθεῖ πρέπει νὰ βοηθήσουν ὅλοι οἱ πατριῶτες.
ΗΛΙΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΠΟΡΑΣ

...Μπράβο. Αὐτὸ εἶανι καλό...
ΗΛΙΑΣ Α. ΣΧΙΖΑΣ
Πρόεδρος Κοινότητος

...Καλὴ εἶναι ἡ ἐφημερίδα, ἀλλὰ θὰ χρειαστεῖ λεφτά...
ΜΑΡΙΝΗΣ ΡΟΥΣΙΑΣ
ΠΑΝΟΣ ΚΟΥΤΣΑΝΔΡΕΑΣ

...Ἦταν ἀναγκαία. Χρειαζόταν...
ΗΛ. Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

—Μακάρι. Πῶς θὰ τὴ λέτε;
—ΑΡΤΟΖΗΝΟ.
—Μπράβο καὶ ἐγὼ ἔτσι θὰ τὴν ἔλεγα.
ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΜΠΟΡΑΣ

...Τὸ σκεφτήκατε καλά; Ἔχει πολὺ δουλειά.
ΧΡΗΣΤΟΣ Ν. ΔΑΡΑΣ
Δάσκαλος

Ὁ Σύλλογος βραβεύει

Ὁ Σύλλογος Σερβαίων συνεχίζοντας κι ἐφέτος τὴ βράβευση τῶν καλυτέρων μαθητῶν ποὺ οἱ γονεῖς τους (πατέρας ἢ μητέρα) κατάγονται ἀπὸ τοῦ Σέρβου, ἀνεξάρτητα ποὺ κατοικοῦν, προκηρύσσει τὰ ἑξῆς βραβεῖα:

1ο βραβεῖο: 2.000 δραχμές.

Στὸν μαθητὴ ἢ μαθήτρια ποὺ θὰ εἰσαχθεῖ σὲ ἀνώτερη ἢ ἀνώτατη σχολὴ μὲ τὸν καλύτερο βαθμό.

2ο βραβεῖο: 1.500 δραχμές.

Στὸν μαθητὴ ἢ μαθήτρια ποὺ θὰ ἀποφοιτήσει ἀπὸ τὸ Γυμνάσιο μὲ τὸν καλύτερο βαθμό.

3ο βραβεῖο: 1.000 δραχμές.

Στὸν μαθητὴ ἢ μαθήτρια ποὺ θὰ εἰσαχθεῖ στὸ Γυμνάσιο μὲ τὸν καλύτερο βαθμό.

4ο βραβεῖο: 500 δραχμές.

Στὸν μαθητὴ ἢ μαθήτρια ποὺ τελείωσε τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο μὲ τὸν καλύτερο βαθμό.

Ἐπὶ ἰσοβαθμίας θὰ γίνει κλήρωση. Δὲν θὰ δοθοῦν στὸ ἴδιο ἄτομο δύο βραβεῖα. Ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων θὰ γίνει στὶς ἀρχὲς τοῦ 1977 σὲ πατριωτικὴ ἐκδήλωση. Μέχρι τὸ τέλος τοῦ 1976 οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ στείλουν στὴ διεύθυνση τῆς ἐφημερίδας πιστοποιητικὸ **τῆς βαθμολογίας** τους.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ κάνουμε ἔκκληση στοὺς ἁπανταχοῦ Σερβαίους καὶ φίλους τοῦ συλλόγου μας νὰ ἐνισχύσουν τὸν θεσμὸ αὐτό, ποὺ ἀποτελεῖ ἠθικὴ κυρίως ἀμοιβὴ τῶν καλυτέρων μαθητῶν, γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ἐπεκταθεῖ προάγοντας ἔτσι τὴν ἄμιλλα ποὺ ἀποτελεῖ βασικὸ στοιχεῖο γιὰ τὴν πρόοδο.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Στὸν ἀγαπητό μου Θοδωρή, γιὰ τὴν Β΄ ὁλοκληρωμένη ἔκδοση, τῆς δροσερῆς παιδικῆς ποιητικῆς συλλογῆς του «ΚΡΙΝΑΝΘΙΑ», εὔχομαι καλὴ ἐπιτυχία, καὶ δύναμη γιὰ καινούργιες δημιουργίες.
Μαρία Α. Παναγοπούλου

Θερμὲς κι ἐγκάρδιες εὐχές, στὸν ἀγαπητό μας Θόδωρο Γ. Τρουπῆ γιὰ τοὺς ἀραβῶνες του μὲ τὴν δίδα Ἑλένη Στεφοπούλου.
Οἰκογένεια Ἀθαν. Παναγοπούλου

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 2η σελίδα)

Η ΒΛΑΧΑ

Βλάχα πλένει στὸ λαγκάδι
κι ἄλλη βλάχα τὴ ρωτάει:
—Βλάχα τί εἶσαι ντερτισμένη
καὶ βαριὰ βαλαντωμένη;
—Τί καλὸ εἶδα ἡ κακομοίρα
μὲ τὸν ἄντρα ὅπου πῆρα;
Τὰ προπόδια του στὴ στάχτη.
Τὰ τσαρούχια του στὴ φράχτη.
Ὅσο νὰ φορέση τόνα
ἦρθε τὸ μεγάλο γιόμα.
Κι ὅσο νὰ φορέση τ' ἄλλο
βγῆκε τ' ἄστρι τὸ μεγάλο.
Τόνα βόδι ἔχει ζεγμένο
τ' ἄλλο στὸ παχνὶ δεμένο
τὸ γαϊδούρι μὲ τὸ σπόρο
πηγαινοέρχεται στὸ δρόμο.

ΤΟ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ

Τὸν ξέρατε τὸν ξακουστὸ
τῆς ρούγας τὸ λεβέντη;
Ποὺ ἦταν χοντρὸς σὰ σίκαλη
ψηλὸς σὰν τὸ ρεβύθι.
Τὴ στάχτη ἐμουσμούλευε
καὶ βρῆκε μιὰ βελόνα.
Στὸ νῶμο του τὴν ἔμπηξε
στὸ γύφτο τηνε πάει.
Νὰ φτιάση σπάθη καὶ ὑνὶ
νὰ φτιάση ἕνα τσεκούρι.
Στὴ σφαραγκιὰ ἀνέβηκε
νὰ βγάλη ἀλετροπόδα.
Ξεμασκαλίστη ἡ σφαραγγιὰ
πέφτει τὸ παλληκάρι.
Πήρανε οἱ σκοῦρκοι τά 'ντερα
καὶ οἱ μυῖγες τὸ κεφάλι.
Κι ὁ Τζελεπὴς ὁ μέρμιγκας
σέρνει ὅλο τὸ κουφάρι.

Νά κι ὁ ΜΕΡΜΙΓΚΑΣ

Ποῦ πᾶς καημένε
Μέρμιγκα καημένε;
Ποῦ πᾶς ἁρματωμένος
μ' ἐφτὰ σπαθιὰ ζωμένος.
—'Αμπέλια ν' ἔχω στὴ Βλαχιά, (καημένος
καὶ πᾶ νὰ τὰ τρυγήσω
νὰ τὰ τσαλαπατήσω.
Τὰ τρύγησα, τὰ πάτησα, καημέ- (νος.
Κι ἔβγαλα τρεῖς βαρέλλες
τρεῖς ὄμορφες κοπέλλες.
Τὴ μιὰ τὴ δίνω τοῦ Σπαῆ, καη- (μένος.
Τὴν ἄλλη τοῦ Δραγάτη
κοντούλα καὶ γεμάτη.
Τὴν ἄλλη τὴν ἐκράτησα, καη- (μένος
τὴν ἔχω στὸ βαρέλι
χαρὰ στὸ κοκκινέλι.

Ὅταν γιορτάζει ἡ πατρίδα μας
ἡ γιαγιὰ μᾶς τραγουδᾶ τραγούδια
σὰν κι αὐτά:

Ο ΑΗΤΟΣ ('Ο Γεροκλέφτης)

Ἕνας ἀητὸς περήφανος, ἕνας ἀη- (τὸς λεβέντης.
Ν' ἀπὸ τὴ περηφάνεια του κι ἀ- (πὸ τὴ λεβεντιά του
δὲν πάει στὰ κατώμερα νὰ καλο- (ξεχειμάση
μόν' μόνει ἀπάνω στὰ βουνὰ στὰ (κρυάκουρα στὰ χιόνια.
Καὶ μάργωσαν τὰ νύχια του καὶ (πέσαν τὰ φτερά του.
Καὶ μὲ τὸν ἥλιο μάλωνε καὶ μὲ (τὸν ἥλιο λέει:
—Ἥλιε γιά δὲ βαρεῖς κι ἐδῶ σὲ (τούτη ἀποσκιούρα
νὰ λυώσουνε τὰ κρούσταλλα νὰ (λυώσουνε τὰ χιόνια,
Νὰ 'ρθοῦν καὶ τ' ἄλλα τὰ πουλιὰ (καὶ τ' ἄλλα μου ταδέρφια;

Θ.Κ.Τ.

(Συνεχίζεται)

ΣΤΗΣ ΓΡΙΑΣ ΤΟ ΔΙΑΣΕΛΟ

ΜΑΧΗ ΣΤΙΣ 11 ΜΑΪΟΥ 1826 ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΠΙΚΩΝ ΟΠΛΑΡΧΗΓΩΝ ΚΑΙ ΙΜΠΡΑΗΜ

Ἀξιοσημείωτο ἱστορικὸ γεγονὸς διὰ τοῦ Σέρβου, κατὰ τοὺς ἀγῶνες τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας, εἶναι ἡ μάχη ποὺ ἔγινε στὶς 11 Μαΐου 1826 κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ παλληκάρια τῶν ὀρεινῶν χωριῶν τοῦ Δήμου Ἡραίας μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς Πλαπουταίους καὶ τὸν Φώτην Δάραν, ἐπολέμησαν τὰ στρατεύματα τοῦ Ἰμπραὴμ πασᾶ εἰς τῆς Γριᾶς τὸ Διάσελο.

Ἦταν τότε ποὺ ὁ Ἰμπραὴμ εἶχε ἐξαπολύσει τοὺς Ἀραπάδες του στὰ χωριά μας, οἱ ὁποῖοι: σκότωναν, ἀτίμαζαν, ἔκαιγαν, λεηλατοῦσαν, ἅρπαζαν.

Οἱ κάτοικοι ἔντρομοι εἶχαν ἐγκαταλείψει τὰ χωριὰ καὶ εἶχαν καταφύγει σὲ ἀπρόσιτες ὀχυρωμένες σπηλιὲς μέσα στοὺς βράχους διὰ νὰ σωθοῦν.

(Σχεδὸν στὸ σύνολό τους ἡ ὀχύρωσις τῶν σπηλιῶν αὐτῶν μὲ τὶς «πολεμίστρες» σώζεται καὶ σήμερα σὲ ἄριστη κατάσταση: Τρανὴ Σπηλιά, Σπηλιὲς Κρίκιας, Κυνηγοῦ, Κάπελης, κ.ἄ. Ὁ γράφων εἶχε τὴν εὐκαιρία πρὸ ἐτῶν, μαζὶ μὲ τοὺς Γεωργ. καὶ Μιχ. Γκούτη, νὰ ἐπισκεφθοῦν τὶς περισσότερες ἀπὸ αὐτές, ἄλλοτε ἕρποντας, ἄλλοτε ἀναριχόμενοι μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ μὲ ἄμεσο κίνδυνο κατακρημνήσεως σὲ χαράδρες ἑκατοντάδων μέτρων.

Ἀξιοσημείωτο ἐπίσης εἶναι ὅτι κατὰ τὴν ἐπιδρομὴν αὐτὴν τοῦ Ἰμπραὴμ στὴν Γορτυνία σὲ μιὰ ἀπὸ αὐτὲς τὶς σπηλιές, στὴ σπηλιὰ τῆς «Μακρυαλάκας», ὅπου εἶχε καταφύγει ἡ οἰκογένειά του διὰ νὰ σωθεῖ, ἐγεννήθη ὁ μετέπειτα γνωστὸς καὶ στοὺς σημερινοὺς ἡλικιωμένους· Παπαγιώργης).

Ἀλλὰ ἂς ἐπανέλθουμε στὸ ἐξιστορούμενο γεγονός.

Ἐπιστρέφοντες λοιπὸν οἱ Ἀραπάδες τοῦ Ἰμπραήμ, χίλοι πεζοὶ καὶ ἱππεῖς ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ σύγχρονος ἱστορικός, ἀπὸ τὴν Ἠλεία πρὸς τὴν Τρίπολη, μέσω τῆς ἐφορωτάτης καὶ πλουσίας σὲ ἀγροτικὰ προϊόντα Λιοδώρας, συναπεκόμιζαν ἐκτὸς τῶν χιλιάδων αἰγοπροβάτων καὶ πολλὲς 100ντάδες φορτωμένα ὑποζύγια.

Παρακολουθοῦντες οἱ Σερβαῖοι καὶ οἱ ἄλλοι Γορτύνιοι μὲ καπεταναίους τοὺς Πλαπουταίους καὶ Φώτην Δάραν, καὶ ἀκολουθοῦντες τὴν τακτικὴν τοῦ Κολοκοτρώνη, ἔναντι τοῦ τακτικοῦ καὶ ὀργανωμένου στρατοῦ τοῦ Ἰμπραήμ, δηλαδὴ τὶς ἐνέδρες καὶ τὸν κλεφτοπόλεμο, τοὺς ἐπετέθησαν στὶς ἀπόκρημνες χαράδρες τοῦ Ἀρτοζήνου καὶ ἀκριβῶς στῆς Γριᾶς τὸ Διάσελο, καὶ ἀφοῦ ἐφόνευσαν μερικοὺς ἐξ αὐτῶν, ἀπελευθέρωσαν τὶς χιλιάδες τὰ αἰγοπρόβατα καθὼς καὶ ὀκτακόσια φορτωμένα ὑποζύγια. Νά πῶς διεσώθη ἀπὸ τὸν ἱστορικὸν τὸ γεγονός:

«Χίλιοι δ' ἐξ αὐτῶν περίπου πεζοὶ καὶ ἱππεῖς, χιλιάδες συνοδεύοντας προβάτων καὶ ἄλλων κτηνῶν, προσεβλήθησαν εἰς τοῦ Σέρβου καὶ τῆς Γριᾶς τὸ Διάσελον ἀπὸ τοὺς Πλαπουταίους καὶ τὸν Φώτιον Δάραν καὶ ἄλλους ἐκ τῶν ἐκεῖσε, οἱ ὁποῖοι ἐφόνευσάν τινας καὶ ἔσωσαν πάντα τὰ ἀγόμενα...».

Ἄλλη ἱστορικὴ πληροφορία, κάπως νεώτερη ἀπὸ τὴν «Ἑλληνικὴ Χωρογραφία» 1902 τοῦ Ἰω. Ἐμμ. Μσχάνη γράφει:

«Σέρβου αὐτόθι τὴν 11 Μαΐου 1826 καὶ τῆς Γριᾶς τὸ Διάσελον οἱ Πλαπουταῖοι καὶ ὁ Φώτιος Δάρας ἐπετέθησαν κατὰ τῶν Τούρκων, οὓς νικήσαντες ἔτρεψαν εἰς φυγὴν καὶ ἔλαβον ὅσα ποίμνια τῶν Χριστιανῶν ὡδήγουν...».

Ὅπως σαφῶς διακρίνεται ἀπὸ τὴν προσεκτικὴ μελέτη τῶν δύο ἱστορικῶν κειμένων, τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, 11 Μαΐου 1826, ἔγιναν δύο μάχες· ἡ μία στοῦ Σέρβου καὶ ἡ ἄλλη εἰς τῆς Γριᾶς τὸ Διάσελο. Καὶ τοῦτο εὐκόλως ἐξηγεῖται. Ἀφοῦ ἔδωσαν μάχην εἰς τὸ χωρίον Σέρβου, ὑπεχώρησαν πρὸ τοῦ ὄγκου τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἔσπευσαν νὰ τὸν ἀναμένουν εἰς τὶς χαράδρες τοῦ Ἀρτοζήνου, εἰς τῆς Γριᾶς τὸ Διάσελο, ὅπου τοῦ ἔδωσαν τὸ δεύτερο χτύπημα.

ΝΙΚΟΣ Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Οἱ λογαριασμοί τοῦ Γερο-Χασομέρη

Ο ΤΕΛΑΛΗΣ ΜΑΣ

Ἔμαθα πὼς θὰ φτιάστε ἕναν καλὸ καὶ βροντόφωνο τελάλη. Θὰ τὸ λέτε «Ἀρτοζῆνο» μοὔπαν, καὶ σᾶς γράφω νὰ μὲ λογαριάζετε καὶ μένα νὰ τὰ λέω σὲ μιὰ βιγλίτσα.

Ἔχω νὰ κάμω κι ἐγὼ Τοὺς λογαριασμούς μου, νὰ ξαναπλάσω ὄνειρα γεροντίστικο νὰ βιγλίσω τὶς κορμοστασιές σας καὶ τὴν προκοπή σας, νὰ καμαρώσω τὰ φωτισμένα σας μυαλὰ καὶ τὴν ἀξιότη σας καὶ νὰ χαρῶ ἔτσι στὰ στερνά μου.

Δὲν ἔχω συμβουλές. Δὲν θὰ κάνω τὴν κακιὰ πεθερά. Ἡ ζωὴ εἶναι γιὰ σᾶς ἐκεῖ καὶ γιὰ τούτους ἐδῶ· κουμανταρῆστε τη μὲ μόνοια κι ἀγάπη νὰ τὴ χαρεῖτε.

Ἕνα λείπει στὶς μέρες σας: ἡ χαρά. Φέρτε κοντὰ τὶς καρδιὲς μὲ μόνοια καὶ ἀγάπη καὶ θὰ χαρεῖτε ὅσα λυπάσανε ἐμᾶς.

Μὲ τὴν εὐκή μου
ὁ «Ἀρτοζῆνος» σας
νὰ ζήσει σὰν καὶ τὸν ἐδικόνε μας.
Σᾶς φιλῶ οὔλους
Ὁ Γερο-Χασομέρης

ΕΙΣΗΧΘΗΣΑΝ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ

—Κων)νος Θ. Τρουπῆς: Πρῶτος στὸ Γυμνάσιο Κάτω Ἀχαγιᾶς.
—Αἰκαερίνη Θ. Δημοπούλου: Τρίτη στὸ Ἀρσάκειο.
—Χριστίνα Ε. Δάρα: Τέταρτη στὸ Ἀρσάκειο.
—Ἀγγελικὴ Χ. Παναγοπούλου: Στὴ Σχολὴ Ζηρίδη.
—Εὐανθία Μ. Μάνου: Στὸ Γυμνάσιο Ν. Σμύρνης.
—Ἀθανασία Ι. Κουβέλη: Στὸ Γυμνάσιο Χαϊδαρίου.
—Ἑλένη Λ. Παράσχου: Στὸ Γυμνάσιο Χαϊδαρίου.
—Κων)νος Ε. Μπουρνᾶς: Στὸ Γυμνάσιο Λαγκαδίων.
—Δημήτριος Ἠλ. Κωνσταντόπουλος στὸ Γυμνάσιο Λαγκαδίων.

Ὁ σύλλογος τοὺς συγχαίρει καὶ τοὺς εὔχεται καὶ σ' ἀνώτερα.

***

(Πληροφορεῖστε μας καὶ γιὰ τὰ ἄλλα Σερβιωτόπουλα ποὺ εἰσήχθησαν στὸ Γυμνάσιο γιὰ νὰ δημοσιευθοῦν τὰ ὀνόματά τους στὸ ἑπόμενο φύλλο).

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΜΕΛΩΝ

Ἡ συνδρομὴ τῆς ἐφημερίδας εἰδικὰ γιὰ τὸ 1976, ἐπειδὴ θὰ ἐκδοθεῖ μόνον τρεῖς φορές, εἶναι 20 δρχ. (σὺν 100 δρχ. ἐτησία συνδρομὴ ὡς μέλους τοῦ Συλλόγου). Τὸ πρῶτο φύλλο τῆς ἐφημερίδας ἐκδόθηκε μὲ ἔξοδα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου ἐκτὸς τῶν ἐξόδων τοῦ χαρτιοῦ, τὰ ὁποῖα προσέφερε ὁ Ν. Ι. Μαραγκός. Τὸ δεύτερο φύλλο θὰ ἐκδοθεῖ ἐξ ὁλοκλήρου μὲ ἔξοδα τοῦ συμπατριώτη μας Θεοδώρου Κ. Τρουπῆ.

Συνδρομὲς καὶ ἐνισχύσεις στὸ Σύλλογο προσέφεραν.

Βέργος Παναγιώτης τοῦ Ἀγγ. δρχ. 500.
Μαραγκὸς Ἀθανάσιος τοῦ Βασ. δρχ. 200.
Τρουπῆς Ἀπόστολος τοῦ Θεοδ. δρχ. 150.
Χειμώνας Δημήτριος τοῦ Ἀγγελῆ δρχ. 130.
Γκούτη Παναγιώτα τοῦ Κων)νου δρχ. 150.
Κωνσταντόπουλος Δημήτριος τοῦ Κων)νου δρχ. 120.
Ἀναστασοπούλου Τάσου τοῦ Ἰωάννου δρχ. 120.
Παπαγεωργίου Ἠλία τοῦ Χρήστου δρχ. 120.
Βέργος Χρῆστος τοῦ Νικολάου δρχ. 120.
Παγκράτη Ἠλία τοῦ Ἀγγελῆ δρχ. 120.
Σχίζα Ἠλία τοῦ Α. δρχ. 120.
Ἀνδριόπουλος Ἀνδρέας τοῦ Νικ. δρχ. 120.
Σχίζας Δημήτριος τοῦ Φ. δρχ. 120.
Στρῖκος Ἀνδρέας τοῦ Παρ. δρχ. 120.
Μπόρας Ἰωάννης τοῦ Δημ. δρχ. 120.
Κωνσταντόπουλος Χρῆστος τοῦ Δημ. δρχ. 100.
Σχίζας Γεώργιος τοῦ Γεωργίου δρχ. 120.
Κωνσταντόπουλος Δημήτριος τοῦ Ἀναστασίου δρχ. 120.
Βέργος Φώτιος τοῦ Ἀγγελῆ δρχ. 120.
Βέργος Εὐθύμιος τοῦ Χρήστου δρχ. 120.
Δημόπουλος Φώτιος τοῦ Ἰωάννου δρχ. 120.
Μπόρας Κων)νος τοῦ Χρήστου δρχ. 120.
Καγιούλης Ἠλίας τοῦ Ἰωάννου δρχ. 120.
Σχίζα - Μπουντούρη Ρήνα δρχ. 120.
Σαβόγλου - Λ. Βέργου Εὐθυμία δρχ. 120.
Μπόρα Θεοδώρα τοῦ Ἰωάννου δρχ. 120.
Καρνῆ - Ν. Βέργου Σταυρούλα δρχ. 120.
Βέργος Γεώργιος τοῦ Ἰωάννου δρχ. 120.
Βέργος Ἰωάννης τοῦ Νικολάου δρχ. 120.
Ἀναστούλη Γιώτα τὸ γένος Μ. Ρουσιᾶ δρχ. 120.
Σύρανία Κ. Βεσδέκη - Ἀνδριοπούλου δρχ. 120.
Ἀλιφέρου Διαμάντω - Κ. Μπόρα δρχ. 120.
Παίνεση Ἰωάννα τὸ γένος Μ. Ρουσιᾶ δρχ. 120.
Λέκκα Αἰκατερίνη - Φ. Σχίζα δρχ. 120.
Σωτηρίου Βασιλικὴ τὸ γένος Φ. Κουτσανδρέα δρχ. 120.
Κορκολῆ Μαρία τοῦ Χ. τὸ γένος Χρ. Σχίζα δρχ. 120.
Βακάλη Ἀθηνᾶ τοῦ Β. τὸ γένος Χρ. Σχίζα δρχ. 120.
Τσίκου Μαρία τοῦ Ι. τὸ γένος Θ. Παπαγεωργίου δρχ. 120.
Σχίζας Νικόλαος τοῦ Χρ. δρχ. 120.
Γεωργία Στ. Ζαχαριᾶ τὸ γένος Π. Βέργου δρχ. 120.
Σκυλοδήμου Ἑλένη τοῦ Δ. τὸ γένος Παπαθωμοπούλου δρχ. 120.
Σχίζας Νικόλαος τοῦ Στυλ. δρχ. 120.
Σχίζας Νικόλας τοῦ Παν. δρχ. 120.
Δάρας Ἰωάννης τοῦ Νικολάου δρχ. 120.
Γεωργακόπουλος Γεώργιος τοῦ Κων)νου δρχ. 120.
Τρουπῆς Νικόλαος τοῦ Θεοδ. δρχ. 120.
Γκούτης Γεώργιος τοῦ Κων)νου Γκούτης Β. τοῦ Κων δρχ. 120. δρχ. 120.
Ἀναστόπουλος Γεώργιος τοῦ Ἀν. δρχ. 120.
Κερμπεσιώτης Ἀθανάσιος τοῦ Δημ. δρχ. 120.
Μαρκοπούλου Κανέλλα - Χειμῶνα δρχ. 120.
Κωνσταντόπουλος Νικόλαος τοῦ Δημ. δρχ. 120.
Κωνσταντόπουλος Κων)νος τοῦ Νικ. δρχ. 120.
Χειμῶνας Ἰωάννης τοῦ Ἀγγελῆ δρχ. 120.
Τσαντήλα Δήμητρα τὸ γένος Χειμῶνα δρχ. 120.
Χειμῶνας Ἠλίας τοῦ Θεοδώρου δρχ. 120.
Εὐστάθιος Δάρας τοῦ Χρ. δρχ. 1.300.
Μπόρας Ἠλίας τοῦ Ἀν. δρχ. 200.
Παρασκευόπουλος Δημ. τοῦ Ἠλία δρχ. 500.
Παναγοπούλου Μαρία τοῦ Ἀθαν. δρχ. 150.
Βέργος Θεόδωρος τοῦ Νικ. δρχ. 120.
Μαραγκὸς Νικόλαος τοῦ Ἰωάν. δρχ. 120.
Διαμάντω Κων. Κωνσταντοπούλου δρχ. 150.
Θεόδωρος Ν. Σχίζας δρχ. 1.000.

ΕΥΧΕΣ

Ἡ Ἰατρὸς κ. Φανὴ Ἠλ. Χειμώνα ἔλαβε τὴν εἰδικότητα Παιδιατρικῆς.

Ὁ «Ἀρτοζῆνος» τῆς εὔχεται καλὴ σταδιοδρομία.

ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
—Ἠλεκτρικὰ εἴδη—
ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΙΣ
ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
ΚΟΥΖΙΝΕΣ
—Σέρβις τηλεοράσεων—
Ξανθίππου 76 — Χολαργὸς
Τηλ. 65.19.142
Παρέχονται εὐκολίαι πληρωμῆς.

ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΜΟΛΥΒΔΟΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ
Αἰθαλύδου 14 — Δάφνη
Τηλ. 90.30.715

Τό ΜΗΤΡΩΟ μας

Ἡ στήλη αὐτὴ σκοπὸ ἔχει νὰ παρουσιάσει τὴν ἱστορία τοῦ Συλλόγου μας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του μέχρι σήμερα, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὰ Πρακτικὰ τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων καὶ τῶν Συνεδριάσεων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θὰ μᾶς δοθεῖ ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσουμε τὰ προβλήματα ποὺ κατὰ καιροὺς ἀπασχόλησαν τὸ Σύλλογο, τοὺς πατριῶτες, ποὺ ἀγωνίστηκαν γιὰ τὴν ..πίλυσή **τους καὶ τὸ χωριό** μας γενικότερα.

ΙΔΡΥΤΙΚΟΝ

«Συνελθόντες σήμερον 7ην Νοεμβρίου 1922 οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι Εὐθύμιος Θ. Τρουπῆς, Γεώργιος Δ. Λίτσας, Γεώργιος Γ. Τρουπῆς, Ἀναστάσιος Ἰ. Τρουπῆς, Δημήτριος Ἠλ. Γκούτης, Μαρῖνος Ἠλ. Γκούτης, Παναγιώτης Δ. Μανιατόπουλος, Νικόλαος Ἠλ. Λιατοιόπουλος, Βασίλειος Κ. Μαραγκός, Γεώργιος Θ. Τρουπῆς, ἀποφασίζουν καὶ ἱδρύουν Σωματεῖον ἀλληλοβοηθείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύνδεσμος τῶν ἐν Πειραιεῖ, Ἀθήναις καὶ ἀπανταχοῦ Σερβαίων ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» μὲ ἔδραν τὸν Πειραιᾶ. Σκοπὸς τοῦ Συνδέσμου εἶναι ἡ ἀλληλοβοήθεια τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἡ ἐκτέλεσις ἐπωφελῶν ἔργων τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῶν Πατρίδος.

Πρὸς τοῦτο ἐκλέγεται Τριμελὴς Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς κ.κ. Εὐθύμιον Θ. Τρουπῆν, Βασίλειον Κ. Μαραγκὸν καὶ Γεώργιον Θ. Τρουπῆν, εἰς οὓς ἀνατίθεται ἡ σύνταξις τοῦ Καταστατικοῦ συμφώνως τῷ Νόμῳ καὶ ἡ ὑποβολὴ τούτου πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν **πρώτην Τακτικὴν** Συνέλευσιν τῶν μελῶν, συγκληθησομένην τὴν 20ὴν Νοεμβρίου πρὸς τοῦτο καὶ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀρχαιρεσιῶν.

Ἐγένετο σήμερον ἐν Πειραιεῖ τὴν ἑβδόμην Νοεμβρίου 1922 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ἀναγνωσθὲν ὑπογράφεται παρ' ὅλων».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

—Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη καὶ ὑποχρέωση νὰ εὐχαριστήση ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ «Ἀρτοζήνου», ἐκ μέρους ὅλων τῶν πατριωτῶν, τὸν ἐξαίρετον πατριώτη Ἀθανάσιο Δ. Κερμεπσιώτη ὁ ὁποῖος προσέφερε στὸ Σύλλογο 50.000 δραχμὲς τὸ ἔτος 1974 γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῶν σκοπῶν τοῦ Συλλόγου.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου παρέθεσε εὐχαριστήριον γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Κερμπεσιώτη καὶ μὲ πρόξη τὸν ἀνακήρυξε ἐπίτιμο μέλος τοῦ Συλλόγου.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου εὐχαριστεῖ ἐπίσης τὸν Παναγιώτην Ν. Βέργον ὁ ὁποῖος προσέφερε 5.000 δραχμὲς καὶ τὸν Γεώργιο Δ. Τσαντίλην, ὁ ὁποῖος προσέφερε 3.000 γιὰ τὸ δρόμο Σέρβου — Νεκροταφεῖο — Ἀράπηδες.

Ἡ κ. Βάσω Θ. Σχίζα προσέφερε τὸ 1976 τὸ ποσὸν τῶν 5.000 δραχμῶν στὸ Σύλλογο γιὰ τὸ δρόμο Σέρβου Νεκροταφεῖο — Ἀράπηδες. Ὁ Σύλλογος τὴν εὐχαριστεῖ.

Τ. Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου

Συλλογικά καὶ... Ἄλλα

Στὶς 21 Μαρτίου 1976 ἔγινε, ἡ καθιερωμένη κάθε δυὸ χρόνια, τακτικὴ γενικὴ συνέλευση τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου τῶν «ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ κι ἀπανταχοῦ Σερβαίων Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ». Προσῆλθαν 77 Σερβαῖοι. Πρόεδρος στὴ Γενικὴ Συνέλευση ἐξελέγη ὁ κ. Β. Ἰ. Δάρας, ὁ ὁποῖος μίλησε γιὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Συλλόγου, τόνισε δὲ ἰδιαίτερα τὴν ἀνάγκη γιὰ τὴν σύσφιγξη τῶν δεσμῶν μεταξὺ τῶν πατριωτῶν. Στὴ συνέχεια λογοδότησε τὸ ἀπερχόμενο Διοικητικὸ Συμβούλιο γιὰ τὰ πεπραγμένα κατὰ τὴ διάρκεια τῆς θητείας του, ἀκολούθησαν δὲ συζητήσεις γιὰ διάφορα θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν Σύλλογο. Τὸ κύριο θέμα ποὺ ἀπασχόλησε σοβαρὰ τὴν Γενικὴ Συνέλευση ἦταν ἡ διάνοιξη τοῦ δρόμου Σέρβου - Νεκροταφεῖο - Ἀράπηδες. Μίλησαν πολλοὶ πατριῶτες, ὅλοι δὲ συμφώνησαν γιὰ τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ δρόμου αὐτοῦ. Ἀποφασίσθηκε δὲ ἀπὸ τὴ Γ. Σ. τὰ χρήματα ποὺ ἔχει ὁ Σύλλογος νὰ διατεθοῦν μόνο γι' αὐτὸν τὸν σκοπό. Γιὰ τὸν συντονισμὸ τῶν διαφόρων ἐνεργειῶν συγκροτήθηκε μιὰ ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοὺς κ. Η. Θ. Χειμώνα, Β. Ἰ. Δάρα, Γ. Ἰ. Σχίζα καὶ Ν. Α. Σχίζα. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Β. Ἰ. Δάρας κι ὁ πρόεδρος τοῦ ἀπερχόμενου Δ.Σ. κ. Ε.Χ. Δάρας, ἔδωσαν τὰ βραβεῖα τοῦ Συλλόγου σὲ μαθητὲς ποὺ διακρίθηκαν τὸ 1975. Ἡ Γ. Σ. συμφώνησε γιὰ τὴ συνέχιση τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ. Στὴ συνέχεια ἔγιναν ἀρχαιρεσίες κι ἐξελέγησαν γιὰ τὴν ἑπόμενη διετία κατὰ σειρὰ προτιμήσεως γιὰ μὲν τὸ Δ. Σ. οἱ κ.κ. Χ. Ἰ. Μαραγκός, Η.Θ. Χειμώνας, Ε. Χ. Δάρας, Β. Ἰ. Δάρας, Μ. Ἰ. Γιαννακόπουλος, Θ. Γ. Τρουπῆς, Η. Π. Κωνσταντόπουλος, Χ. Γ. Κωνσταντόπουλος καὶ Κ. Ἰ. Χρονόπουλος (ἀναπληρωματικοὶ οἱ κ. Ἰ. Κ. Μπόρας, Κ. Α. Παπαθωμόπουλος, Ἰ. Σ. Βέργος καὶ Κ. Α. Παγκράτης), γιὰ δὲ τὴν ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ οἱ κ.κ. Ἰ. Σ. Βέργος, Κ. Α. Παγκράτης καὶ Κ. Α. Παπαθωμόπουλος (ἀναπληρωματικοὶ οἱ κ.κ. Χ. Ἰ. Ἀναστασόπουλος καὶ Μ. Κ. Γκούτης).

Στὶς 24 Μαρτίου 1976 τὸ νέο Δ. Σ. καταρτίσθηκε σὲ σῶμα ὡς ἑξῆς: Ε. Χ. Δάρας πρόεδρος μὲ μυστικὴ ψηφοφορία, Χ. Ἰ. Μαραγκός, Η. Π. Κωνσταντόπουλος ταμίας ἐπίσης διὰ ὁσῆς, Η. Ἰ. Γιαννακόπουλος, Β. Ἰ. Δάρας, Χ. Γ. Κωνσταντόπουλος, Θ. Γ. Τρουπῆς καὶ Η. Θ. Χειμώνας μέλη.

Στὴ 1η συνεδρίαση τὸ νέο Δ. Σ. ἔκανε μιὰ γενικὴ ἀνασκόπιση τῶν θεμάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν Σύλλογο καὶ προγραμμάτισε διάφορες ἐνέργειες.

Στὶς 6 Ἀπριλίου 1976 τὸ Δ. Σ. στὴ 2η συνεδρίασή του ἀποφάσισε τὴν ἔκδοση τῆς ἐφημερίδας.

Στὶς 20 Ἀπριλίου 1976 τὸ Δ.Σ. πραγματοποίησε τὴν 3η συνεδρίασή του στὴν ὁποία παρευρέθηκαν μετὰ ἀπὸ πρόσκληση οἱ κ.κ. Π. Ν. Βέργος, Β. Θ. Παπαγεωργίου, Ἀνδρ. Κ. Σχίζας καὶ Ν. Γ. Τερζῆς γιὰ νὰ συζητηθεῖ μαζί τους τὸ θέμα τοῦ δρόμου ποὺ θὰ περάσει μέσα ἀπὸ τὰ κτήματά τους. Ὅλοι συμφώνησαν γιὰ τὴν ἀναγκαιότητα αὐτοῦ τοῦ δρόμου ὑπογράψανε δὲ δήλωση ὅτι ἐπιτρέπουν νὰ περάσει ὁ δρόμος ἀπὸ τὰ χτυπήματά τους τὰ ὁποῖα ὁ Σύλλογος θὰ φροντίσει νὰ θιγοῦν ὅσο εἶναι δυνατὸν λιγώτερο. Ὁ κ. Α. Κ. Σχίζας εἶχε ἐπιφύλαξη νὰ ὑπογράψει τὴ σχετικὴ δήλωση ἀνάθεσε δὲ στὸν πρόεδρο τῆς κοινότητας κ. Η. Α. Σχίζα νὰ χειρισθεῖ «ἐν λευκῷ» τὸ θέμα γιὰ λογαριασμό του.

Στὶς 12 Μαΐου 1976 ἔγινε ἡ 4η συνεδρίαση τοῦ Δ. Σ. τὸ σπίτι τῆς δίδος Μαρίας Α. Παναγοπούλου ὅπου ρυθμίσθηκε τὸ ὅλο θέμα γιὰ τὴν ἔκδοση τῆς ἐφημερίδας παρουσία καὶ τοῦ κ. Ν. Γ. Παπαγεωργίου.

Ἀπὸ τὴν θέση αὐτὴ τὸ Δ. Σ. αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ εὐχαριστήσει τὴν Μαρία Α. Παναγοπούλου, τὸν Θ. Χ. Τρουπῆ καὶ τὴν Ν. Γ. Παπαγεωργίου γιὰ τὴν μεγάλη τους συμβολὴ στὴν ὅλη παρουσίαση τῆς ἐφημερίδας.

Στὶς 24 Μαΐου ἔγινε συνεδρίαση τοῦ Δ.Σ. παρουσία τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος κ. Ἠλ. Σχίζα καὶ ἄλλων πατριωτῶν ὑπογράφηκε δὲ τὸ πρακτικὸ ποὺ δημοσιεύεται σὲ ἄλλη στήλη. Στὶς 16 Ἰουνίου ὁ κ. Β. Ἰ. Δάρας παραιτήθηκε ἀπὸ μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου καὶ τὴ θέση του πῆρε ὁ Ἰ. Κ. Μπόρας, σὰν πρῶτος ἐπιλαχών. Στὶς 28 Ἰουνίου, 7 Ἰουλίου καὶ 28 Ἰουλίου τὸ Δ. Σ. συνῆλθε στὴν 7η, 8η καὶ 9η συνεδρίασή του ἀσχολήθηκε δὲ κυρίως μὲ τὶς διάφορες λεπτομέρειες τόσο γιὰ τὸ δρόμο ὅσο καὶ τὴν ἐφημερίδα, θέματα, σπουδαιότατα γιὰ τὴν ἐπιβίωση τοῦ χωριοῦ μας καὶ τὴ διαφύλαξη τῶν θησαυρῶν του.

Η ΝΤΟΠΙΟΛΑΛΙΑ ΜΑΣ

Α

Ἀβσύλιερας ὁ = Χόρτο μικρό, σὰν καλάμι στὸ χρῶμα καὶ στὴ δομή.

Ἀβάσταγας καὶ ἀνεβάσταγος, η, ο (ἐπίθ.) = Ὁ ἀνυπόφερτος, ὁ ἀκράτητος, ὁ ἀνυπόμονος. Π.χ. «εἶναι ἀβάσταγος ὁ πόνος τῆς ξενητειᾶς» καί, «ἔχε ὑπομονὴ μὴν εἶσαι ἀνεβάσταγος».

Ἀβάρα ἡ = Ζωῖφιο τῶν γιδοπροβάτων μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ τσιμποῦρι.

Ἀβανιάζω = Ἀδικῶ, συκοφαντῶ, ἐπιρίπτω εὐθῦνες. (οὐσιαστ. Ἀβανιά = ἀδικία, ἐνοχή). (Ἐπίθ. Ἀβανιάρης, ά, αρικο). Π.χ. «Καὶ τοῦ ρίξαν ἀβανιὰ πὼς ἐφίλησε Ρωμιὰ» (Δημ. τραγούδι) ἢ «τῆς ἀβανιᾶς τὸ γέννημα σὲ ποτισμένο μύλο» (Παροιμία).

Ἀγαλιὰ = Ἡ νωθρότητα, ἡ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ἀδυναμία.

Ἀγάλια (ἐπίρ.) = Σιγά, ἀβίαστα. Π.χ. «Ἀγάλια ἀγάλια πᾶς μακρυά» (Παροιμία).

Ἄδουλος η, ο = Τεμπέλης, χαησομέρης, ἀδούλευτος. Π.χ. «Ἄδουλος δουλειὰ δὲν ἔχει, τὸ βρακί του λεῖ καὶ δένει».

Ἀκουμπέτι (ἐπίρ.) = Κι ἐν τούτοις, καὶ μ' ὅλα ταῦτα. Π.χ. «Ἀκουμπέτι πέρασε τὸ δικό του».

Ἀρα-κατάρα (ἐπίρ.) = Γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακό. Σιγουρέψου κι ἂς μή... Π.χ. «Δέσε τὸ γαϊδαρό σου νὰ μὴν ψάχνεις».

Ἀλαλάγκιαχτος ὁ, = Ὁ μὴ ἀνεχόμενος τὸ ἐλάχιστο ἄγγιγμα. Ὁ φοβιτσιάρης, ὁ τρομερὰ δειλός.

Ἀποσπερού (ἐπίρ.) = Τοῦτο τὸ βράδυ.

Ἀχουλιάζω = Γιουχιαΐζω. Διώχνω μὲ τὶς φωνὲς τ' ἀγρίμια ἀπὸ τὰ σπαρτά. (Ἀχουγιαχτιό= τὸ γιουχάϊσμα, τὸ μάλωμα. «Μωρὲ δὲν τὸν ἀχούγιαζες νὰ χαθεῖ ἀπὸ τὰ μάτια σου, ποὺ καθόσουνα κι ἔχανες τὰ λόγια σου μὲ δαύτονε».

Ἀρούκατος, η, ο = Ὁ ἄξεστος, ὁ χοντροκομμένος.

Ἀχέ, καὶ εἴχε = Ἂν... Π.χ. «Ἀχὲ μοῦ μίλαγες θὰ τὸ πρόκανα τὸ κακὸ» καὶ «εἶχε πάω ὁ ἴδιος θἄκαν τὴ δουλειά μου».

Β

Βαβὰ τὸ = Ἡ πληγὴ στὰ βρέφη, καὶ σκτωπτικά, γιὰ μεγάλους, Π.χ. «Μωρὲ βαβὰ ποὺ τύχεις».

Βάκρενα ἢ βάκρα ἡ = Προβατίνα μὲ μαῦρο πρόσωπο, καὶ κορμὶ ἄσπρο.

Βαρύσκοπος, η, ο = Ὁ περιορισμένης ἀντιλήψεως, ὁ ὀκνός, ὁ ἀνεπίδεκτος μαθήσεως. Π.χ. «Τὸ παιδὶ εἶναι βαρύσκοπο στὰ γράμματα».

Βεργολυγῶ = Λικνίζομαι, κινοῦμαι μὲ νάζι, κάνω τσαλίμια.

Βερβερίζω = Ἀγγίζω τὴν πληγὴ κάποιου καὶ τὸν κάνω νὰ πονάει πολύ. (Οὐσιαστ. τὸ βερβέρισμα).

Βήκα ἡ = Ἡ στάμνα τοῦ νεροῦ. Τὴ λένε καὶ Μπότη. «Ἔχει καμμιὰ στάλα νερὸ ὁ μπότης;».

Βόχα καὶ Μπόχα ἡ = Δυσάρεστη ὀσμή.

Βρέμα τὸ = Τὸ εὕρημα. Π.χ. «Τόβρε ἡ νύφη μας τὸ βρέμα» (Παροιμία).

Γ

Γαμπρουλιὰς ὁ = Σκωπτικὸ τοῦ γαμπροῦ. (Τῆς νύφης εἶναι ἡ νυφαδιὰ ἢ καὶ νυφιά).

Γδούρα ἡ = Τὸ δέρμα. Π.χ. «Θὰ σοῦ ρίξω τ' ἄντερα στὴ γδούρα».

Γκλαφουνάω = Γαυγίζω σὰ σκύλος κυνηγιοῦ ὅταν ἀνακαλύπτει τὰ ἴχνη τοῦ θηράματος.

Γκλαφούνημα ἢ γκλαφουνητὸ τὸ = Τὸ γαύγισμα τοῦ κυνηγόσκυλου.

Γκριλεύω — Γριλεύω = Ζηλεύω, λαχταρῶ, μοῦ τρέχουν τὰ σάλια ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία. «Ὅποιος τρώει πρῶτα γκριλεύει στερνὰ» ἢ «κάθεται στὴ βρύση καὶ γκριλεύει τὶς γυναῖκες ποὺ πλένουν τὰ πόδια τους».

Γκουσιάω = Ζεσαίνομαι πολύ, ἔχω ἐξάψεις. (Ν.Δ. Πελοπόννησος. Λιβακώνω = γκουσιάω).

Γκοῦσα ἡ = Στενοχώρια, πολλὴ ζέστη.

Γκοῦσα = Μάμα ἡ = Τὸ στομάχι τῶν πουλιῶν. «Κάλλιο ἡ μάμα μου περὶ ἡ μάνα μου».

Ξαγκοῦσα ἡ = Ξεκούραση, γαλήνη, Νιρβάνα. «Μὴν καρτερεῖς ξαγκοῦσα ἀπὸ τὰ παιδιὰ» ἢ «Εἶπε καὶ κεῖνος νὰ ξαγκουσέψει...».

Γιατάκι τὸ = Κρυψῶνα τοῦ ἀγριμιοῦ. Τὸ κουμάσι του, ἡ φωλιά του. «Τὸ γιατάκι βαριέται καλύτερα ὁ λαγός» Θ.Κ.Τ.

Γορτυνιακοὶ Ἀντίλαλοι

ΛΥΚΟΥΡΕΣΗ: Βασικῆς σημασίας ἔργο γιὰ τὸ χωριὸ εἶναι ἡ ἐπέκταση τοῦ κεντρικοῦ ἀγωγοῦ ὑδρεύσεως ποὺ ἔγινε, ὅπως μᾶς πληροφόρησε ὁ πρόεδρος Χρ. Ἀσημακόπουλος. Στόχος τῆς Κοινότητος εἶναι ἡ ἁπλὴ διάνοιξη αὐτοκινητοδρόμου ἀπὸ τὸ χωριὸ πρὸς τὴν περιοχὴ Μαξαράκι ὅπου ὑπάρχουν πολλὰ Λυκουρεσέϊκα χτήματα.

ΟΧΘΙΑ: Ἡ νέα διοίκηση τοῦ Συλλόγου Ὀχθιῶν τῆς Ἀθήνας ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς Γ. Δ. Γιαννόπουλο (Πρόεδρος), Θ. Γ. Κρεββατᾶ(Ἀντιπρόεδρο), Δ..Γ Λαγὸ (Γραμματέα), Ἰ. Κ. Γιαννόπουλο (Ταμία), Π. Δ. Τσίρμπα (Εἰδ. Ταμία), Μ. Α. Ἠλιόπουλο, Ν. Γ. Γιαννόπουλο καὶ Π. Κατσούλα (Μέλη).

—Μὲ λαμπρότητα ἔγινε στὰ Ὄχθια στὶς 20 Ἰουλίου ὁ ἑορτασμὸς τοῦ προστάτη τοῦ Συλλόγου Ὀχθιτῶν Προφήτη Ἠλία. Ἕνα πούλμαν καὶ δεκάδες Ι.Χ. αὐτοκίνητα πλήρη ἐπιβατῶν ἔφθασαν στὰ Ὄρθια γιὰ νὰ συμμετάσχουν στὴν ἑορταστικὴ ἐκδήλωση. Μετὰ τὴν περιφορὰ τῆς εἰκόνας ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἀπηύθυνε χαιρετισμὸ καὶ ἀκολούθησε γλέντι μὲ τὸν κλαρίτζη Μαυρέλια. Τὸ βράδυ τὸ Δ.Σ. παρέθεσε γεῦμα σὲ 150 ἄτομα καὶ τὸ γλέντι συνεχίστηκε μέχρι τὰ ξημερώματα.

ΤΡΟΠΑΙΑ: Πολυτελὲς θὰ κυκλοφορήσει ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τὸ περιοδικὸ τοῦ Συλλόγου Τροπαίων «Τὰ Τρόπαια». Ὁ «Ἀρτοζῆνος» τοῦ εὔχεται καλὴ σταδιοδρομία.

ΑΕΤΟΡΡΑΧΗ: Δύο εἶναι τὰ βασικώτερα θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν Κοινότητα καὶ τὸν Σύλλογο Ἀετορραχιτῶν. α) Ἡ κατασκευὴ τῆς πλατείας Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ β) Ἡ ἀποπεράτωση τοῦ ἀγροτικοῦ δρόμου Ἀετορράχης — Κοκκινορράχης — Λυσσαρέας. Γιὰ τὰ θέματα αὐτὰ ἔλαβε χώρα εὐρεία σύσκεψη ἀντιπροσωπίας τοῦ Συλλόγου, ἀποτελουμένης ἀπὸ τὴ Μ. Ἀλεξανδροπούλου, τὸν Χαρ. Παπαθεοδώρου, τὸν Π. Χαραλαμπόπουλο καὶ Κ. Γεωργόπουλο, καὶ τῆς Κοινότητας στὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ στὶς 10 Μαΐου.

—Ὁ Σύλογος Ἀετορραχιτῶν ἐπραγματοποίησε ἐκδρομὴ στὸ Λεωνίδιο στὶς 20 Μαΐου.

ΛΑΓΚΑΔΙΑ: Στὶς 26 Ἰουλίου ἔγινε μὲ μεγάλη ἐπιτυχία στὴν Ἁγία Παρασκευὴ ὁ Πανπελοποννησιακὸς διαγωνισμὸς δημοτικοῦ τραγουδιοῦ μὲ διεύθυνση τοῦ Ἐθνομουσικολόγου Σίμωνα Καρρᾶ. Ἐμπνευστὴς καὶ ὀργανωτὴς ἦταν ὁ λογοτέχνης Χρ. Νικήτας Στρατολάτης. Τὴν Ἑλλανόδικο Ἐπιτροπὴ ἀποτελοῦσαν: Σίμων Καρρᾶς, Β. Ρώτας Μ. Δραγούμης, Α. Κουτούπη, Μ. Βούρα καὶ Ν. Μωρῆς.

ΧΑΛΑΖΙ ΣΤΟΥ ΣΕΡΒΟΥ

—Σοβαρὲς ἦσαν οἱ καταστροφὲς ποὺ προκάλεσε τὸ χαλάζι στὸ χωριό μας, τόσο στὰ ἀμπέλια ὅσο καὶ στὰ περιβόλια καὶ τὰ διάφορα δέντρα. Ὑπεβλήθηκαν ἤδη οἱ σχετικὲς δηλώσεις γιὰ τὴν ἀποζημίωση τῶν πληγέντων.

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΠΑΛΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

—Ἡ τηλεόραση τῆς Κοινότητας (δωρισμένη ἀπὸ 4ετίας ἀπὸ τὸν Θ. Σχίζα) ἐπισκευάσθηκε μὲ ἔξοδα τοῦ Συλλόγου (2.500) καὶ ἀπεστάλη στὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητας.

ΑΡΤΟΣΤΕΝΟΣ

Δίμηνη Ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ — ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1976 ⁂ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2 ⁂ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΟΛΩΝΟΣ 140 — τ.τ. 141 ⁂ ΤΗΛ. 3603.186

Σκέψεις - Απόψεις

Ὅλοι ἐμεῖς οἱ ΣΕΡΒΑΙΟΙ, εἴτε ἔχουμε γεννηθεῖ στὸ χωριό, εἴτε ὄχι ἔχουμε μερικὰ προβλήματα κοινά, σχετικὰ μὲ τὸ χωριό μας, ἀνεξάρτητα ποῦ ζεῖ ὁ καθένας μας.

Σ' ὅλους μας ἀρέσει τὸ χωριό, ὅλοι τ' ἀγαπᾶμε καὶ τὸ νοσταλγοῦμε. Κι' ὅσο τὰ χρόνια περνᾶνε τόσο ἡ ἐπιθυμία νὰ πᾶμε περισσότερες φορὲς ἢ καὶ νὰ γυρίσουμε γιὰ πάντα κοντά του, γίνεται μεγαλύτερη. Δὲν εἶναι εὔκολο νὰ ξεχάσουμε τὸν τόπο ποὺ γεννηθήκαμε, καὶ μεγαλώσαμε. Πῶς νὰ ξεχάσουμε τοὺς παιδικούς μας φίλους, τοὺς πατριῶτες ποὺ μαζὶ περάσαμε χαρὲς καὶ λύπες, πῶς νὰ ξεχάσουμε τὸ κάθε τὶ Σερβαίικο, ἀφοῦ ὅλα μᾶς θυμίζουν κάτι. Μὰ καὶ ἡ φύση φρόντισε νὰ φτιάξει τὸ χωριό μας τόσο ὄμορφο, μὲ τέτοια θέα ποὺ σπάνια θὰ τὴν συναντήσουμε ἀλλοῦ. Αὐτοῦ τοῦ τόπου τὰ προβλήματα, καλούμεθα νὰ λύσουμε. Ξέρουμε πὼς δὲν ὑπάρχουν εὔκολες λύσεις. Γι' αὐτὸ τὸ ἐνδιαφέρον ὅλων μας πρέπει νὰ εἶναι πραγματικὸ καὶ πρὸ παντὸς νὰ εἴμαστε ΜΟΝΙΑΣΜΕΝΟΙ καὶ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΙ. Ὁ καθένας δὲ νὰ προσφέρει ὅ,τι καὶ ὅπως μπορεῖ. Ἂς μὴ ξεχνᾶμε πὼς ὅ,τι καλὸ ἔγινε στὸ χωριὸ ἀπὸ τοὺς παπούληδες, τοὺς πατεράδες μας καὶ τοὺς νεώτερους, ἔγινε μὲ τὴν ὁμόνοια καὶ τὴν συμπαράσταση ὅλων. Ὁ δρόμος ἀπὸ τὸν Ἅη-Γιώργη τὸν Σαρρᾶ στὸ χωριό, ποὺ γιὰ τὴν ἐποχή του εἶχε χαρακτηρισθεῖ «σύγχρονο θαῦμα», ἡ ἐπάνω καὶ ἡ κάτω ἐκκλησιά, τὸ Σχολεῖο, τὸ Ἡρῶο, εἶναι μερικὰ τέτοια παραδείγματα.

Ἂν ἡ γκρίνια τρυπώσει μεταξύ μας καὶ οἱ πατριῶτες διασπαστοῦν, τὸ χωριό μας θὰ ἔχει ὑποστεῖ θανάσιμο χτύπημα. Δὲν ὑπάρχουν διαφορὲς μεταξύ μας γιὰ τὰ προβλήματα τοῦ χωριοῦ. «Κοινὸς γὰρ ὁ σκοπός». Ἡ σωστὴ διαφωνία εἶναι ἡ βάση γιὰ σωστὴ δημιουργία, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχει καλὴ πρόθεση, σωστὴ ἐκτίμηση τῶν πραγμάτων, νὰ μὴν ὑπάρχουν πείσματα, ἐγωισμοὶ καὶ ἄλλες τέτοιες μικρότητες. Ἔχουμε νὰ χωρίσουμε τίποτα μεταξύ μας; Προφανῶς ὄχι. Τὰ πουρνάρια καὶ τὶς πέτρες... τὰ ἔχουμε χωρίσει ἀπὸ καιρό. Ἔχουμε ὅλοι τὰ ἴδια δικαιώματα καὶ τὶς ἴδιες ὑποχρεώσεις ἀπέναντι στὸ χωριό, ἀνεξάρτητα μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ καθενός μας. Ἡ εὐθύνη βαρύνει ὅλους. Πρέπει νὰ προστατεύσουμε τὸ χωριὸ καὶ τὸν ὄδάχρονο Σύλλογό του σὰν τὰ μάτια μας. Τὸ καλὸ παράδειγμα θὰ πρέπει νὰ δείχνουν οἱ μεγαλύτεροι γιὰ νὰ ἀκολουθοῦν οἱ μικρότεροι. Ὁ καθένας μας εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ ὅτι κάνει ἢ γιὰ ὅτι δὲν κάνει, γιὰ ὅ,τι λέει ἢ γιὰ ὅ,τι δὲν λέει.

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ

Ὁ δρόμος γίνεται!

Δευτέρα 16 Αὐγούστου 1976. Ἱστορικὴ ἡμέρα γιὰ τὸ χωριό μας. Τὸ Κοινοτικὸ καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο, τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου καὶ πολλοὶ πατριῶτες, συγκεντρωμένοι ὅλοι στὸ Κοινοτικὸ Γραφεῖο, ἀποφασίζουν νὰ ἀρχίσουν τὴ διάνοιξη τοῦ δρόμου πρὸς τοὺς Ἀράπηδες μὲ τὶς προσφορὲς τῶν πατριωτῶν.

Κυριακὴ 22 Αὐγούστου. Ἡ μπολντόζα, τριγυρισμένη «ἀπ' ὅλο τὸ χωριὸ» βρίσκεται στὴ «Ράχη». Γίνεται ἁγιασμὸς καὶ ὅταν τελειώνει ὁ Αἰδεσ. ἱερέας παίρνει τὸ λόγο καὶ λέει στοὺς πατριῶτες φανερὰ συγκινημένος: «Εὔχομαι ἐκ βάθους καρδίας νὰ πᾶνε τὰ ἔργα μας μὲ εὐόδωση καὶ ἀγάπη, χωρὶς καμμία διχόνοια. Κι ἂν κανεὶς εἶπε κάποτε καμμιὰ κουβέντα, ἀπὸ δῶ καὶ πέρα ἂς μὴ ξαναπεῖ».

Στὴ συνέχεια μίλησε ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ὁ ὁποῖος εἶπε: «Αἰδεσιμώτατε, κ. Πρόεδρε, Ἀρχὲς τοῦ τόπου μας, ἀγαπητοὶ πατριῶτες: Ὑπὸ τὶς εὐλογίες τῆς ἐκκλησίας σήμερα ἀρχίζουμε ἕνα μεγάλο ἔργο, τὰ ἀπο-

(Συνέχεια στὴ σελ. 4)

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητας κ. Ἠλ. Α. Σχίζας πρῶτος πάνω στὴν μπολντόζα καθοδηγεῖ τὸ χειριστή.

Ἡ γιορτὴ τῆς Παναγίας στὸ χωριὸ

Σὲ ἀτμόσφαιρα κατάνυξης καὶ εὐλάβειας καὶ μὲ ἀσφυκτικὰ γεμάτη τὴν ἐκκλησία ἔγινε στὶς 15 Αὐγούστου, ἡ πανηγυρικὴ θεία λειτουργία στὴ μνήμη τῆς «Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου», ποὺ εἶναι ἀφιερωμένη καὶ ἡ κάτω ἐκκλησιά μας. Στὴ λειτουργία ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Αἰδεσιμώτατο ἱερέα τοῦ χωριοῦ μας, πῆρε μέρος καὶ ὁ Αἰδεσιμώτατος Ἀναστάσιος Σχίζας. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀκολουθίας ἔγινε ἀρτοκλασία καὶ λιτάνευση τῆς ἱερᾶς εἰκόνας ὡς τὸ ἐκκλησάκι τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, ποὺ τὴν παρακολούθησε ὅλο τὸ ἐκκλησίασμα, ἐνῶ ἡ βαρειὰ καμπάνα τῆς πάνω ἐκκλησιᾶς, μὲ τοὺς γλυκόλαλους ἤχους της, τόνιζε τὸν χαρακτήρα τῆς γιορτῆς τῆς Παναγίας, ποὺ ὅλοι οἱ Σερβαῖοι προσπαθοῦν νὰ εἶναι παρόντες ἔστω γιὰ ἕνα κερὶ στὴ χάρη της.

Ἐκφράζομε τὶς θερμές μας εὐχαριστίες στὸν συμπατριώτη καὶ συνεργάτη μας δάσκαλο Θ. Κ. Τρουπῆ γιὰ τὴν προσφορὰ τῆς συνολικῆς δαπάνης τοῦ παρόντος φύλλου τῆς ἐφημερίδας μας.

Λόγω πληθώρας ἐπικαιρης ὕλης, στὸ 2ο φύλλο δὲν συμπεριληφθήκανε οἱ στῆλες: «Λαογραφικὰ», «Τὸ μητρῶο μας», «Ἱστορικὴ στήλη», «Ντοπολαλιά», «Ἐμεῖς καὶ οἱ φίλοι μας», «Οἱ ρίζες μας», «Γορτυνιακοὶ ἀντίλαλοι». Ἐπίσης πολλὲς διαφημίσεις καὶ καινούργιες συνεργασίες. Θὰ συμπεριληφθοῦν στὸ ἑπόμενο.

Ὑπενθυμίζουμε:

Εἴμαστε ἐρασιτέχνες στὴν ἔκδοση τῆς ἐφημερίδας. Μᾶς ἐνδιαφέρουν περισσότερο οὐσιαστικὰ θέματα. Μὲ τὴ βοήθεια καὶ τὴ συνεργασία ὅλων τῶν πατριωτῶν ἡ ἐφημερίδα θὰ παρουσιάζεται συνέχεια καλύτερη. Περιμένουμε.

24 Ὀκτωβρίου 1976 Ἔκτακτη Γεν. Συνέλευη

(Λεπτομέρειες στὴ σελίδα 3)

ΜΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑΙ ΜΙΑ ΚΑΛΗΝ ΗΜΕΡΑ...

—Τί περιμένουμε συγκεντρωμένοι στὴ «Ράχη»;

Ὄχι τοὺς Βάρβαρους θέβαια. Εἶναι ναρθεῖ ἡ μπουλντόζα σήμερα!... Ἀπὸ τὰ ξαναμένα πρόσωπα, μπορεῖ κανεὶς νὰ ὑπολογίσει τὸ βάρος τοῦ γεγονότος. Ἔνθουσιασμός, κρίσεις, ἐπιφυλάξεις... Κανένας ἀδιάφορος!

—Νάτηνε φάνηκε...

Προχωρεῖ ὀργὰ ἐπιβλητικά, κι ἡ σκέψη ἀστραπὴ γυρίζει χρόνια πίσω. Τότε ποὺ μιὰ ἀδελφή της, καταστόλιστη ἀπὸ μεσίνες ἔμπαινε στὸ χωριό!... Ἡ πιὸ πολυφίλητη νύφη ποὺ ἔγινε ποτέ...

Μὲ ἀλληλοπειράγματα, προσπαθοῦμε νὰ κρύψουμε τὴ συγκίνησή μας σὰ νᾶταν ντροπή...

Στὴ δυτικὴ πλευρὰ τῆς ἐκκλησιᾶς εἶναι ἕτοιμα γιὰ τὸν ἁγιασμό.

Μαζευόμαστε γύρω...

«... Νίκας κατὰ βαρβάρων δωρεύμενος...».

—Εὐλογημένο κάθε μας ἔργο μὲ ὁμόνοια κι ἀγάπη...

Τρεμουλιαστὰ τὰ λίγα λόγια τοῦ παπα-Σωτήρη, τρεμουλιαστὰ καὶ τοῦ προέδρου τοῦ συλλόγου μας... Τὰ μάτια βουρκώνουν. Τ' ἀστεῖα δὲ μποροῦν ν' ἀνακόψουν τὸ ξεχείλισμα τῆς καρδιᾶς...

Ἡ μπουλντόζα ἑτοιμάζεται. Δυὸ κοκόρια σπαράζουν θυσία στὸ καλὰ στεριώματα.

—Τὸ «ΧΟΡΑ» θὰ βγεῖ βρὲ παιδιά; ἀστειεύεται ὁ Νῖκος, καὶ ἡ συγκίνηση βρίσκει διέξοδο, σὲ γέλια καὶ δάκρυα...

(Μακάρι ὅλες οἱ ἐξορμήσεις νὰ ἦσαν τόσο εἰρηνικές, μὲ στόχο τέτοιες κατακτήσεις!).

Ἕνα, δυό, τρία μέτρα δρόμος καινούργιος!...

Μιὰ καφετιὰ ὑπόσχεση πὼς τὸ χωριὸ θὰ κρατηθῆ ζωντανό.

Ἕνα χαμόγελο ἐλπίδας γιὰ τοὺς «Ἀράπηδες» ποὺ γατζωμένοι ἐκεῖ στὸ βράχο καρτεροῦν...

Φωτογραφίζουμε τὶς σκηνὲς μὲ τὶς μηχανὲς καὶ τὴ μνήμη.

—Πᾶρε κι αὐτὴ τὴ φάση Λιᾶκο ποὺ ὁ πρόεδρος τοῦ χωριοῦ καθοδηγεῖ τὸν χειριστή.

Γιορτινή, πανηγυριώτικη εἰκόνα. Καί, τὰ παιδιά, ποὺ φαίνεται ὅτι παίζουνε, ὁλοφάνερο, προσπαθοῦν νὰ συλλάβουν τὸ θαῦμα τοῦ ξεσηκωμοῦ ἑνὸς στρατοῦ, ποὺ ἔχει γιὰ ὅπλα, μιὰ μπουλντόζα νὰ προπορεύεται...

Ἡ ἥλιος πέφτει κατακόρυφα στὰ κεφάλια μας. Μεσημέρι, καὶ κανεὶς δὲ λέει νὰ μαζευτεῖ στὸ σπιτικό του. Καμμιὰ νοικοκυρὰ δὲ νοιάζεται νὰ μαγειρέψει...

Πιὸ ἐκεῖ μιλᾶνε γιὰ τὶς δυσκολίες τὸ χειμῶνα.

Δὲν εἶναι νὰ τοὺς φέρω ἀντίρρηση. Ἂς μὴ χαλᾶμε τὶς στιγμές, κι ἂς ξέρουμε καλὰ τὶς δυσκολίες. Ἐκεῖνες εἶναι ποὺ θὰ δώσουν τελικὰ τὸ μέτρο τῆς θέλησής μας. Οὔτε μπορεῖ νὰ γίνει βερισμὸς δίχως σπαρτό.

Καὶ σήμερα τὸ χωριὸ —ὅλο μαζὶ τὸ χωριὸ— ἔσπειρε τὴν ἐλπίδα. Μπορεῖ ν' ἀργήσει λίγο ἡ ὥρα τοῦ βερισμοῦ. Ὅμως θαρθεῖ.

Γιατὶ εἶναι ἀντίθετο σὲ κάθε νόμο φυσικὸ νὰ μὴν ἐρθεῖ.

Καὶ τότε ἀπορημένοι, θ' ἀναρωτηθοῦμε:

Μὰ πῶς περνάγαμε ὡς τὰ τώρα δίχως ἐτούτονε τὸ δρόμο; «Μ»

Καὶ στὴν κορφή... κουβέντα

— Τζιτζίκι μου, τὸ ἄκουσες τὸ νέο τὸ χαμπέρι;
— Τ' εἶναι; Μὲ κοψοχόλιασες κι ἐσὺ καημένη Φτέρη.

— Λέω γιὰ τὸν καινούργιο μας, τὸν ἄλλο σύλλογό μας
ποὺ θ' ἀποχτήσει σύντομα παιδί μου τὸ χωριό μας.

— Ἀλήθεια; Ἤξερες μωρὴ τόσο σπουδαῖα νέα
καὶ μοῦ καθόσουν ἥσυχη; Ζήτωωω...! Πολὺ ὡραῖα...!

— Τρελλάθηκες θρὲ Τζίτζικα; Ἔλα στὰ σύγκαλά σου
Ἄκου, νὰ χαίρεται γι' αὐτό! Δὲν θἄσαι στὰ καλά σου.

— Γιατί μωρὲ Φτερίτσα μου; Γιά σκέψου το λιγάκι.
Σήμερα δύο σύλλογοι, μεθαύριο... δεκάξη!

Ἄσχημα θἄναι δηλαδὴ ὁ κάθε μαχαλᾶς μας
νἄχει τὸ συλλογάκο του; Καὶ τά... συλλογικά μας

νὰ τὰ μαθαίνουν στὰ χωριά; Παράδειγμα μεγάλο
πατριωτικῆς προσήλωσης! Τρανὸ θὰ κάνει σάλο...

Καὶ νὰ τὸ ἰδεῖς Φτερούλα μου. Μιὰ ἡμέρα — νὰ θυμᾶσαι —
ποὺ ἀπὸ μονάχη σου κι ἐσὺ σύλλογος μπορεῖ νἄσαι!

— Τζιτζίκι μου μὲ ἔπεισες! Κανέναν δὲ ρωτάω,
κι εὐθὺς ἀμέσως σύλλογο νὰ σχηματίσω πάω.

Θὰ πάρω καὶ τὴν Πατουλιά, τὸ θροῦμπι καὶ τὸ σπάρτο
σὲ τάξη νὰ τὸν βάλουμε τὸν κόσμο αὐτὸν τὸν σκάρτο...

...Ἐδῶ ὁ καινούργιος σύλλογος... Τοῦ τόπου τὸ καμάρι!
Ἀκόμα, καὶ ἡ «Μιχαλοῦ» τά... χρέη της θὰ πάρει...

(Τὸ ὑπογράφει «ἡ Ρίγανη», ποὺ ἔχει τὴ συνήθεια, νὰ λέει μ' ἀστεῖα «ποιητικὰ» καί... ψέμματα, κι ἀλήθεια...).

Κοινωνικὰ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

—Ἡ κ. Σπ. Φ. Στρίκου ἐγέννησε κοριτσάκι.

—Ἡ κ. Βενετία .Χαλκιᾶ (τὸ γένος ^. Κωνσταντοπούλου) ἐγέννησε κοριτσάκι.

—Ἡ κ. Ἔφη Ι. Χρονοπούλου ἐγέννησε ἀγοράκι.

—Ἡ κ. Γιώτα Η. Κωνσταντοπούλου ἐγέννησε ἀγοράκι.

Ἡ Ἀρτοζῆνος εὔχεται νὰ τοὺς ζήσουν.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ:

—Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δ. Πενέση ἐβάφτισαν τὸ ἀγοράκι τους καὶ τὸ ὀνόμασαν Μαρίνη.

—Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μιχ. Στ. Σχίζα ἐβάφτισαν τὸ ἀγοράκι τους στὸ χωριὸ καὶ τοῦ ἔδωσαν τ' ὄνομα Στυλιανός. Νουνὸς ὁ Τάκης Δ. Σχίζας. Ἀκολούθησε ὁλονύκτια γλέντι.

—Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Π. Ι. Λιατσοπούλου ἐβάφτισαν τὸ κοριτσάκι τους στὸ χωριό. Τ' ὀνόμασαν Ἀνδριανή.

—Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἡλία Χ. Παπαγεωργίου ἐβάφτισαν εἰς Ν. Ἡράκλειον Ἀττικῆς τὰ ἀγοράκια τους. Τὰ ὀνόμασαν Χρῆστο καὶ Ἀβανάσιο. Νουνοὶ οἱ κ.κ. Α. Παλάδακος καὶ Σωτ. Σανιδᾶς. Ἀκολούθησε οἰκογενειακὸ γλέντι σὲ κέντρο τοῦ Χαλανδρίου.

Ὁ Ἀρτοζῆνος εὔχεται νὰ τοὺς ζήσουν.

ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΗΚΑΝ:

—Ἡ δὶς Βασ. Ἀντ. Ρουσιᾶ καὶ ὁ κ. Ὄθων Κουτσοῦκος.

—Ἡ δὶς Ἑλ. Φ. Δημοπούλου καὶ ὁ κ. Κ. Καλλέργης.

—Ἡ δὶς Σούλα Ζολώτα καὶ ὁ κ. Γ. Ι. Δημόπουλος.

—Ἡ δὶς Α. Γ. Ἀσημακοπούλου καὶ ὁ κ. Δ. Ι. Δημόπουλος.

Εὐχόμαστε γρήγορα καὶ τὸν γάμο τους.

ΓΑΜΟΙ:

—Ἡ δὶς Φ. Ι. Τρουπῆ καὶ ὁ κ. Π. Χαϊδᾶς παντρεύτηκαν στὶς 15.8.76 στὴν Τρίπολη.

—Ἡ δὶς Β. Δ. Ἀθανασίου καὶ ὁ κ. Κων. Ε. Δημητρόπουλος παντρεύτηκαν στὶς 18.9.76 στὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίας Σκέπης Παπάγου.

—Ἡ δὶς Ἐ. Ζιάμπου καὶ ὁ κ. Π. Ν. Δημόπουλος παντρεύτηκαν στὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίου Κων)νου τῆς ὁδοῦ Λένορμαν.

ΘΑΝΑΤΟΙ:

—Σκοτώθηκε σὲ ἔκρηξη μπαρουτόμυλου στὴ Δημητσάνα ὁ ἡλικίας 13 ἐτῶν Π. Χαραλαμπόπουλος ἡ μητέρα τοῦ ὁποίου κατάγεται ἀπὸ τοῦ Σέρβου (κόρη τοῦ Ἄγγ. Δημόπουλου).

—Στὶς 2.9.76 πέθανε στὴν Ἀθήνα ὁ Ἀθ. Ν. Μαραγκὸς 71 ἐτῶν καὶ κηδεύτηκε στὸ χωριό.

«Ἂς εἶναι ἀνάλαφρο τὸ χῶμα τοῦ Μπουλούτσου ποὺ σὲ σκεπάζει μπάρμπα Θανάση. Αὐτὸ ταιριάζει στὸ κουρασμένο σου σῶμα καὶ στὴ καλή σου τὴ ψυχή.

Οἰκογενειάρχης ἄριστος, πάντρεψες κορίτσια, σπούδασες παιδιά, ἔφτιαξες σπίτια. Μὲ κανέναν δὲν εἶχες διαφορές, ὅλοι σὲ ἐκτιμοῦσαν καὶ σ' ἀγαποῦσαν. Ἤσουνα κοινωνικὸς καὶ καλόκαρδος, καλαμπουρτζὴς καὶ χαρούμενος. Ἤσουνα ὑπομονετικός, αἰσιόδοξος καὶ ὑπερήφανος.

Γιὰ τὴν ἐργατικότητά σου καὶ τὴν τέχνη σου —μᾶς ἄφησες τέτοιο δεῖγμα στὸ κέντρο τοῦ χωριοῦ— ὅλοι ἔχουνε νὰ λένε.

Ἡ ἀρρώστεια σὲ βρῆκε, πρὶν ἕνα χρόνο στὰ 70 σου, μὲ τὸ σφυρὶ στὸ χέρι. Ὄχι γιατὶ εἶχες ἀνάγκη —κάθε ἄλλο— ἀλλὰ ἀπὸ μεράκι γιὰ τὸ σπίτι σου. Αἰωνία ἡ μνήμη σου». Χ. Ι. ΜΑΡΑΓΚΟΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ:

—Ἄννας Ἡλ. Σχίζα (Πετρούλια).

—Μαρίας Α. Σχίζα (Κακίνας).

—Βασιλείου Π. Σχίζα.

—Ἱερομόναχου Δωρόθεου.

—Παναγούλας Α. Μπόρα.

Μνημόσυνα ἐπίσης ἔγιναν ἀπὸ τὶς οἰκογένειες Δ. Σχίζα, Ἡλ. Α. Σχίζα, Χρ. Παπαγεωργίου καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλ. Α. Σχίζα στὴ μνήμη τῶν γονέων τους.

Ἐκταφὴ ὀστῶν στοῦ μπουλούτσου:

—Νικολέτας καὶ Μήτσιου Κουτσανδριᾶ.

—Χριστίτσας Ἡλ. Λιατσοπούλου.

★

... Ἦταν ἡ καρδιὰ τοῦ χωριοῦ.. Παντοῦ μπροστά: Γνωστὴ σὲ ὅλους. Πόσο αἰσθητὴ ἔγινε τὸ φετεινὸ καλοκαίρι στὸ χωριὸ ἡ ἔλλειψη τῆς γνώριμης μορφῆς της. Ναί, ναί, ναί, γιὰ τὴν «Κακίνα» λέμε. Θεὸς σχωρέστην.

Τὰ τραγούδια τοῦ ὄπου μας

ΣΥΡΤΟ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟ

Αὐτὰ τὰ μάτια Δῆμομ' τὰ γλυκὰ
Τὰ φρύδια τὰ γραμμένα, θρὲ γειάσ'
(ἀγάπη μου,
τὰ φρύδια τὰ γραμμένα, σὲ κλαῖν
(τὰ μάτια μου.
Αὐτὰ μὲ κάνουν Δῆμομ' νὰ πονῶ
μὲ κάνουν καὶ πεθαίνω, θρὲ γειάσ'
(ἀγάπη μου,
μὲ κάνουν καὶ πεθαίνω, σὲ κλαῖν
(τὰ μάτια μου.
Γιά πᾶρε Δῆμομ' τὸ σπαθάκι σου
καὶ κόψε τὸν λαιμό μου, θρὲ γειάσ'
(ἀγάπη μου,
καὶ κόψε τὸν λαιμό μου, σὲ κλαῖν
(τὰ μάτια μου.
Καὶ μάσε Δῆμομ' καὶ τὸ αἷμα μου
σ' ἕνα χρυσὸ ποτήρι, σὲ κλαῖν τὰ
(ἀγάπη μου,
σ' ἕνα χρυσὸ ποτήρι, σὲ κλαῖν τὰ
(μάτια μου.
Κι ἂν σὲ ρωτήσουν Δῆμομ' τί εἶν'
(αὐτὸ
τὸ αἷμα τῆς ἀγάπης, θρὲ γειάσ'
(ἀγάπη μου
τὸ αἷμα τῆς ἀγάπης, σὲ κλαῖν' τὰ
(μάτια μου.

Ἀπὸ τὴ συλλογὴ τοῦ Χρ. Κωνσταντόπουλου.

Οἱ λογαριασμοὶ τοῦ Γερο-Χασομέρη

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΕΣ

Λογαριάζω τὸ τούραγνο τῆς μαστοριᾶς ἐκείνου τοῦ καιροῦ καὶ τὶς χαρὲς καὶ χάρες τῶν σημερνῶν οἰκοδόμων. Λογαριάζω πόσες στράτες εἶχε καμομένες ἡ μακάρια ἡ γριὰ Ἀριστήραινα ἡ Βέργαινα ἀπάνου - κάτου στοῦ Ρένεσι γιὰ νὰ κουβαλήση τὸ γένημα εἴκοσι - τριάντα πινάκια ζαλιά' γιατὶ τὰ ζὰ λείπανε στ' Αὐγουστιάτικο ταξίδι. Τὴν καήλα της καὶ τὴν ἀποστασίλα της ἀναμετρῶ καὶ τὴ συχωράου ποὺ σὰν ἔπεσε τὸ μουλάρι τους γιὰ ψόφο ἄναψε τὸ καντήλι καὶ ἔκανε σταυροὺς καὶ γονατιστὲς καὶ παρακάλεσε τὴν Παναγιὰ γιὰ νὰ πάρη ἕνα ἀπὸ τὰ 'γγόνια της καὶ ν' ἀφήκη τὸ μουλάρι!

Καὶ τώρα εἶναι ὅλα τόσο βολικὰ κι ὅμορφα' καὶ πόσο ὅμορφα θὰ γίνουν μὲ τὸν καιρὸ μὲ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν 'μόνια καὶ τὸ σέβας τοῦ ἑνοῦ στὸν ἄλλονε.

Λογαριάζω καὶ στοχάζουμε τί πρᾶμα θάητανε νὰ προχώραγε ἡ δημοσιὰ καὶ μὲ τὸν καιρὸ νά 'πεφτε στοῦ Κοκλαμᾶ' θάητανε ἕνα παραπόρτι πρᾶμα!

Μὰ καὶ οἱ δρόμοι τοῦ χωριοῦ ἂν φτιανόσαντε νὰ πατιῶνται ἀπὸ μικρὰ αὐτοκίνητα θὰ ἦταν πανόραμα. Ἕνας νὰ πιάνη ἀπὸ τοῦ Γρέκη καὶ νὰ φτάνη στὴ ζευγολατίτσα. Ἄλλος νὰ κόβη ἀπὸ τὸ Μητρέικο 'Αλώνι νὰ μπαίνη στὰ Στρικαίικα νὰ κατεβαίνη στὰ Σκιζέικα νὰ περνάη στὰ Κουτσαντρέικα καὶ νὰ φτάνη στοῦ Μπουλούτσου. Ἄλλος νὰ μπαίνη καὶ νὰ κλοθογυρνάη στὴ Λακαθάνιζα. Κι ὁ πιὸ καλὸς νὰ πιάνη ἀπὸ τὴν Τρανὴ Βρύση νὰ κόβη τὸ βράχο νὰ τὸν κάνη μιὰ ὄμορφη πλατεία μὲ κιόσκι νὰ περνάη στὰ Νταρέικα καὶ στὴν ἀπάνου ἐκκλησιὰ μπροστὰ καὶ νὰ κατεβαίνη στὴν Κατωκκλησιά.

Ναί! Ναί! θέλουνε λεφτὰ οὖλα τοῦτα τὸ ξέρω. Μὰ οὔτε οὖλα θὰ γενοῦνε μιὰ ἡμέρα οὔτε καὶ τὸ μπορεῖ κανεὶς κάτι τέτοιο ἀλλόκοτο. Μὰ νὰ τὰ ἔχουμε κατὰ νοῦ πρέπει γιὰ νὰ ἐρχόσαστε παιδιά μας — ἐδῶ στὰ χώματα ποὺ φάγανε τοὺς πατεράδες μας καὶ θὰ φᾶνε καὶ μᾶς — καὶ νὰ χαιρόσαστε τὴ ζωή σας καὶ τὰ κόπια σας.

Ἀντέστε κουβεντιάστε τα ὅλα μ' ἀγάπη καὶ μὲ 'μόνια κι ὅπως τὸ βρῆτε ἐσεῖς καλὰ ἐκεῖνο Σάνε καὶ τὸ καλύτερο.

Μὲ τὴν εὐκή μου'
γιὰ μιὰ καλύτερη προκοπὴ
σᾶς φιλιῶ οὔλους
Ὁ Γερο - Χασομέρης.

Υ.Γ. Μὴ μὲ παραξηγάτε! Χασομέρης εἶμαι ὄνειρα φτιάνω. Καὶ τὰ φτιάνω μόνο γιὰ σᾶς τοὺς νιοὺς καὶ τὰ παιδιά σας.

Ὁ συνεργάτης μας
κ. Θ. Κ. Τρουπῆς
κυκλοφόρησε τὸ νέο του Βιβλίο
«ΚΡΙΝΑΝΘΙΑ»
ποὺ περιέχει ποιήματα γιὰ παιδιά.
Τὸ διαθέτουμε σ' ὁποιον μᾶς
τὸ ζητήσει ἀντὶ 50 δραχμῶν.
(Οἱ 40 δραχμὲς γιὰ τὸ συγγραφέα
καὶ οἱ 10 δραχμὲς ὑπὲρ τῆς ἐφημερίδας μας).
Τὸ συνιστᾶ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας
ὡς κατάλληλο παιδικὸ ἀνάγνωσμα.
Ἀγοράστε το· ἡ προσφορά σας διπλή.

Εἰσήχθησαν στὸ Γυμνάσιο

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

1. Ἡ Ἑλένη Η. Μπόρα στὸ Ἀρσάκειο Ψυχικοῦ.
2. Ἡ Ἀθανασία Μπράβου (Σχίζα) στὸ Δημητσάνης.
3. Ὁ Κων)νος Ι. Σχίζας στὸ Λαγκαδίων.
4. Ἡ Βάσω Γ. Γιαννάκη (τὸ γένος Γκούτη) στὸ 3ο Θηλέων Πειραιῶς.
5. Ἡ Ἀθανασία Μ. Μπαλκανᾶ στὸ Θηλέων Ν. Ἡρακλείου.
6. Ἡ Γεωργία Γ. Βέργου στὸ Ζωγράφου.

Συγχαριτήρια

Στὴν ἀγαπητή μας Καίτη Ν. Γεωργακοπούλου ποὺ πέτυχε στὸ διαγωνισμὸ τῆς Ἰονικῆς - Λαϊκῆς Τραπέζης Ἀμαρουσίου εὐχόμαστε καλὴ σταδιοδρομία.

Δημήτρης καὶ Ἑλένη Σκυλοδήμου.

«ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ»
Δίμηνη ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων
Γραφεῖα: Σόλωνος 140 (Τ.Τ. 141) Ἀθῆναι, τηλ. 3603.186.
Ἰδιοκτήτης — Ἐκδότης: Σύλλογος τῶν ἀπανταχοῦ Σερβαίων. Διευθύνται ἀπὸ Ἐπιτροπή.
Ἐτήσιες συνδρομές: Δραχμὲς 100. Ἐξωτερικοῦ: 10 $.
Στοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ διανέμεται δωρεάν.
Ὑπεύθυνος σύμφωνα μὲ τὸν Νόμο: Ἡλίας Ι. Γιαννακόπουλος.
Ὑπεύθυνη Τυπογραφείου: Βέρα Κορίδη.
Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Μεγαλύτερη παρουσιάστηκε φέτος ἡ παραθεριστικὴ κίνηση στὸ χωριό, ποὺ κορυφώθηκε τὸ τριήμερο τῆς γιορτῆς τῆς Παναγίας. Σὲ ὀχτακόσιους καὶ πλέον λογαριάσαμε τοὺς Σερβαίους καὶ τοὺς φίλους τους τὴν ἡμέρα τῆς γιορτῆς, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς μονίμους κατοίκους τοῦ χωριοῦ.

Σὲ ἀρκετὰ σπίτια, εἶχαν συγκεντρωθεῖ δεκαπέντε καὶ εἴκοσι ἀκόμα ἄτομα.

Γύρω στὰ ἑξῆντα αὐτοκίνητα Ι. Χ. χωρὶς νὰ λογαριάζουμε ἐκείνους ποὺ ἦρθαν μὲ τὴ συγκοινωνία —ποὺ δυστυχῶς— δὲν εἶναι καθημερινή, καθὼς καὶ μὲ ταξί. Ἀνάμεσα καὶ ἀρκετοὶ ἀπόδημοι πατριῶτες.

Μετὰ τῆς Παναγίας ἡ κίνηση ἄρχισε ν' ἀραιώνει. Ὡστόσο παρέμεινε ἀρκετὸς κόσμος μέχρι τὸ τέλος Αὐγούστου, καὶ μερικοὶ γιὰ ἀργότερα ἀκόμα.

Μὲ πολλὴ χαρὰ διαπιστώνουμε ὅτι διαρκῶς καὶ περισσότερο πατριῶτες ἄρχισαν νὰ μαζεύονται. —γιὰ λίγο ἔστω— στὸ χωριό. Ἐξάλλου οἱ ἐπισκευές, οἱ βελτιώσεις, ὁ ἐξωραϊσμὸς ποὺ παρατηρήσαμε νὰ γίνεται σὲ ὅλα σχεδὸν τὰ σπίτια ὁδηγοῦν στὸ συμπέρασμα πὼς ὅλο καὶ θὰ μεγαλώνει ὁ ἀριθμὸς τῶν πατριωτῶν ποὺ θέλουν νὰ περνᾶνε λίγο καιρὸ στὸν τόπο τους ἀναζητῶντας ὀξυγόνο, ἁπλῆ ζωὴ καὶ γαλήνη κοντὰ στὴ φύση.

Καὶ στοῦ Σέρβου τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ εὐτυχῶς προσφέρονται ἄφθονα.

Ἀπὸ τὸν ἁγιασμὸ στὰ ἐγκαίνια τοῦ δρόμου. Ὁ Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ καὶ τοῦ Συλλόγου, ὁ Αἰδεσ. ἱερέας τῆς Κοινότητας καὶ πλῆθος κόσμου, ὅλοι μαζὶ σὰν ἕνας ἄνθρωπος ξεκινᾶνε: Καλὴ ἀρχή.

ΣΕΡΒΑΙΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

—Τέλειωσαν γιὰ φέτος τὰ τεχνικὰ ἔργα τοῦ Δασαρχείου στὸ χωριό. Οἱ ἀναδασώσεις ἔχουν ἀλλάξει τὴ μορφὴ τοῦ χωριοῦ καὶ τὸ πράσινο ἐπικρατεῖ παντοῦ. Ὁ «μπαμπιώτης» ἔγινε πραγματικὸ δάσος. Ἂς εὐχηθοῦμε νὰ συνεχισθοῦν τὰ δασικὰ ὥστε οἱ νεκρὲς κολοσάρες νὰ ἀποχτήσουν ζωή.

—Μικρὸ κάταγμα ἔπαθε ὁ δασονόμος κ. Στέφανος Κοροδῆμος στὰ τεχνικὰ ἔργα τοῦ δασαρχείου στὸ χωριό. Ἐκφράζουμε τὴ συμπάθειά μας στὸν ἀγαπητὸ Στέφανο ὅπως ἐπίσης καὶ τὶς εὐχαριστίες μας στοὺς δασικοὺς τῆς Βυτίνας ποὺ τόσο πολὺ μᾶς βοηθήσανε γιὰ τὸ δρόμο Σέρβου - Ἀράπηδες.

—Στὶς 16.8.76 ἐπισκέφθηκε τὸ χωριό μας ὁ βουλευτὴς Ἀρκαδίας κ. Τάσος Σεχιώτης.

—Στὸν Αἰδεσ. ἱερέα Σωτήριο Θανόπουλο, τὴν συνεργάτιδά μας δίδα Μαρία Παναγοπούλου, τὸν πρόεδρο τοῦ συλλόγου μας κ. Εὐστάθιο Δάρα καὶ σὲ ὅσους πατριῶτες γιόρταζαν τὸν Αὔγουστο καὶ Σεπτέμβριο ὁ «Ἀρτοζῆνος» εὔχεται «χρόνια πολλά».

Στὸν ἀπόδημο πατριώτη

Ξενητεμένε πατριώτη,

Εἶναι ἁπλό, κι ὅμως μᾶς ἔρχεται δύσκολο, νὰ σοῦ γράψουμε τὸ γράμμα ἐτοῦτο.

Καὶ εἶναι δύσκολο, γιατὶ ὁ χρόνος καὶ οἱ ἀποστάσεις, ποὺ μπῆκαν ἀνάμεσά μας μᾶς ἀποξενώνουν.

Ὁ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ» μας εἶναι μιὰ γέφυρα — ἂς τὴν εἰποῦμε ἔτσι — πάνω, ἀπὸ τὶς ἀποστάσεις, καὶ τὸ χρόνο. Ὅλοι μας, ὑποχρεωθήκαμε νὰ προσαρμόσουμε τὶς συνήθειές μας, μὲ ἐκεῖνες τοῦ τόπου ποὺ ὁ καθένας μας ζεῖ. Μέσα μας ὅμως, κρατᾶμε ἀτόφια, κι ἀνόθευτα, τὰ γνωρίσματα, τοῦ δικοῦ μας μικροῦ τόπου.

Τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ ποὺ ξεχωρίζουν τοὺς ἀνθρώπους σὲ ράτσες, ποὺ προσδιορίζουν τὴν καταγωγή, μὲ τὴν ἰδιομορφία τους.

Καημός, μαζὶ καὶ χαρὰ τὸ «βάρος» γιὰ νὰ ἀφήσουμε κληρονομιὰ ἱερὴ στὰ παιδιά μας.

Τὸ ἄθροισμα αὐτῶν τῶν ἐκτιμήσεων εἶναι ὁ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ» μας.

Δὲ ἦταν εὔκολο, μὰ τὸ ἀποφασίσαμε καὶ ἤδη εἶναι πιὰ γεγονός.

Ἡ στήλη αὐτὴ εἶναι δική σου. Θὰ τὴν γεμίζουν τὰ νέα σου, τὰ νέα τῶν πατριωτῶν ποὺ ζοῦν κοντά σου...

Οἱ ἀναμνήσεις σου, φωτογραφίες ἀπὸ τὴν ζωή σου, τὴν ἐπαγγελματική σου δραστηριότητα, τὰ προβλήματα, τὰ σχέδιά σου γιὰ τὸ μέλλον.

Μὴν τὴν ἀφήσεις ἀδειανή.

Δοκίμασε μαζί μας, ν' ἀποδείξουμε πῶς ἡ ζεστασιὰ τῆς καρδιᾶς, εἶναι σὲ θέση νὰ ἐκμηδενίσει, καὶ ἀποστάσεις καὶ χρόνο!...

Περιμένουμε.

Μὲ πατριωτικοὺς χαιρετισμοὺς κι ἀγάπη

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

Ἀπαντοῦμε:

* Θεωροῦμε ὑποχρέωσή μας νὰ εὐχαριστήσουμε ὅλους τοὺς συμπατριῶτες ποὺ μᾶς τηλεφώνησαν ἢ μᾶς εἶπαν, τὶς ἐντυπώσεις, καὶ τὶς γνῶμες τους γιὰ τὸ πρῶτο μας φύλλο, πλὴν τῶν ἀνωνύμων. Τὸ ἐνδιαφέρον κι ἡ ἀγάπη ποὺ δείχνουν, δίνει κουράγιο καὶ μᾶς ὑποχρεώνει, νὰ φροντίζουμε νὰ ἐμφανιζόμαστε διαρκῶς καλύτεροι.

Σὲ ὅσους καὶ ὅσες δὲν ἔλαβαν τὸ πρῶτο μας φύλλο, βέλουμε νὰ τονίσουμε ὅτι δὲν ὀφείλεται σὲ παράλειψή μας. Ἐπιθυμία μας εἶναι ὁ «Α» νὰ φτάνει σὲ κάθε πατριώτη ὅπου κι ἂν βρίσκεται.

Παρακαλοῦμε στεῖλτε μας τὶς διευθύνσεις σας.

* Βίκυ Γ. Γκούτη: Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ τρυφερό σας κείμενο, τὸ σχετικὸ μὲ τὸ χωριό μας. Μᾶς συγκίνησε καὶ θὰ δημοσιευτεῖ.

* Δασκάλα: Ἐπίσης εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν συνεργασία ποὺ μᾶς στείλατε. Λόγω περιορισμοῦ τοῦ χώρου δὲν εἶναι ὅλα δημοσιεύσιμα. Ἀρκετὴ ἀπὸ τὴν δουλειά σας θὰ δημοσιευτεῖ.

* Κατερίνα Ρουσιᾶ (δασκάλα). Ὄχι μόνο δὲν χρειάζεται νὰ πληρώσης γιὰ νὰ γίνης συνεργάτης στὸν «Α» ἀλλὰ σὲ εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν προθυμία σου.

* Ἀπὸ λάθος στὴ στήλη τῶν συνδρομητῶν μας γράφτηκαν ὁ κ. Δημήτριος Ἀναστ. Παρασκευόπουλος ὡς τοῦ Ἠλία, καὶ ἡ κ. Σαβόγλου Εὐγενία ὡς Εὐθυμία. Τοὺς ζητοῦμε συγνώμη.

* Εὐχαριστοῦμε «Ρίγανη» γιὰ τὸ «σατυρικό σου». Τὸ δημοσιεύουμε.

* Μᾶς συγκίνησαν τὰ γράμματά σας Ἠλία Δ. Κωνσταντόπουλε καὶ Ἀθ. Κανδηλῶρε. Στὸ ἑπόμενο φύλλο τοῦ «Α» θὰ δημοσιευθοῦν.

Καλοκαιρινὰ καὶ ἄλλα

—Τὸ Δεκαπενταύγουστο ἔγινε μὲ ἔξοδα τοῦ ταμείου τῆς ἐκκλησίας φρεσκάρισμα στὰ κάγκελα τοῦ προαυλίου της καὶ ἡ «Ράχη» πῆρε πολὺ χαρούμενη ὄψη.

(Πιστεύουμε ὅτι μετὰ τὴν τελικὴ διαμόρφωση τοῦ χώρου μὲ τὸ τεχνικὸ γιὰ τὸν καινούριο δρόμο, ὁ Αἰδεσιμώτατος ἱερέας καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο θὰ βροῦν σωστὴ τὴν γνώμη μας νὰ στηθοῦν μερικοὶ μόνιμοι πάγκοι καὶ νὰ τοποθετηθοῦν δοχεῖα ἀπορριμάτων ὥστε ἡ «Ράχη» νὰ γίνει τέλειο στολίδι τοῦ χωριοῦ μας).

—Γλέντι... ρεφενέ, μὲ μπουγάτσα, τυρί, κατσίκι, κρασὶ ἄφθονο, κι ἄλλες Σερβαίικες λιχουδιὲς ἔκαμε μιὰ παρέα ἀπὸ Σερβαίους (μὲ τὶς γυναῖκες καὶ τοὺς ἄντρες τους) ποὺ βρέθηκαν στὸ χωριὸ γιὰ διακοπές, στὸ πρώην καφενεῖο τοῦ μπάρμπα - Γιάννη τοῦ Παναγόπουλου ποὺ τοὺς τὸ πρόσφερε: ...Καὶ τοῦ χρόνου στὸ πανηγύρι εὐχήθηκαν. Μακάρι...

—Ὁ πόθος τοῦ παιδόκοσμου στὸ χωριὸ γιὰ σουβλάκια ἐκπληρώθηκε. Τόσο ὁ Μαρίνης, ὅσο καὶ ὁ Μῆτσος Ρουσιᾶς πρόσφεραν τὰ βραδάκια στοὺς μικροὺς (καὶ στοὺς μεγάλους) πελάτες τους νοστιμώτατα σουβλάκια. Μόνο ποὺ ἦσαν λίγα...

—Κατὰ τὶς διακοπὲς στὸ χωριὸ καὶ σὲ τροχαῖο ἀτύχημα, ποὺ συνέβη στὸ δρόμο πρὸς τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγιάννη, ἔπαθε κάταγμα στὸ χέρι ὁ συμπατριώτης μας Σπύρος Α. Κλεισούρας.

—Τηλεγράφημα μὲ συγχαρητήρια καὶ εὐχές, ἔστειλαν, στοὺς προέδρους τοῦ χωριοῦ καὶ τοῦ συλλόγου, τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς ἀρχῆς τοῦ δρόμου οἱ συμπατριῶτες μας ἀδελφοὶ Τάκης, Χρῆστος καὶ Γιάννης Εὐθ. Δημητρόπουλοι.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ἐπειδὴ πρόσφατα κυκλοφορήσανε, ἐκλεκτικά, σὲ πολλοὺς πατριῶτες συκοφαντικὲς ἐστολὲς γιὰ τὸ παρὸν ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ προηγούμενα Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας, τὸ παρὸν Δ.Σ. ἀνακοινώνει, ὅτι δὲν θὰ διαψεύσει τὰ γραφόμενα μὲ ἐπιστολές, ἀλλὰ θὰ δώσει ἀπάντηση στὴν ἔκτακτη γενικὴ συνέλευση ποὺ θὰ γίνει στὴν αἴθουσα διαλέξεων τῆς Σχολῆς Δολιανίτη στὴν Πλατεία Ὁμονοίας ἀρ. 19, στὶς 24 Ὀκτωβρίου 1976, ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 9η πρωινὴ ἀκριβῶς.

Γι' αὐτὸ καλεῖ ὅλους τοὺς πατριῶτες (ἄνδρες καὶ γυναῖκες) νὰ ἔρθουν στὴ Γ.Σ. γιὰ νὰ πληροφορηθοῦν τὴν ἀλήθεια. Ἰδιαίτερα καλοῦνται οἱ κ.κ. Β. Ι. Δάρας καὶ οἱ ἑκούσιοι συνεργάτες του, οἱ ὁποῖοι ἐφ' ὅσον πιστεύουν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα γράφουν νὰ ἔρθουν νὰ τὰ ἐκθέσουν ἐνώπιον τῶν πατριωτῶν, ὁπότε θὰ λάμψει ἡ «πολυπόθητη» γι' αὐτοὺς ἀλήθεια.

ΘΕΜΑΤΑ:

1) Δρόμος Σέρβου - Νεκροταφεῖο - Ἀράπηδες. Εἰσηγητής: Ἠλίας Χειμώνας.
2) Ὁ «Ἀρτοζῆνος» καὶ τὰ προβλήματά του. Εἰσηγητής: Χρῆστος Μαραγκός.
3) Ἐπιστολὲς Β. Ι. Δάρα. Εἰσηγητὴς Ἠλίας Γιαννακόπουλος. (Ἀπάντησις ὑπὸ Στ. Δάρα).
4) Διάφορες ἀνακοινώσεις (οἰκονομικὸς ἀπολογισμός, τροποποίησις καταστατικοῦ κλπ.).

Τὸ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου

Ἐπ' εὐκαιρία τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ εὐχαριστήσει τὸ «ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΔΟΛΙΑΝΙΤΗ» καὶ ἰδιαίτερα τὸν διευθυντὴ αὐτοῦ κ. Γ. Ι. Δολιανίτη γιὰ τὴν δωρεὰν παραχώρηση τῆς αἴθουσας.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ-ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

15.000 δραχμές:
Οἰκογ. Δημ. Τσαντίλη (Σικάγο).
10.000 δραχμές:
Εὐστ. Χρ. Δάρας.
5.000 δραχμές:
Σούλης Χρ. Δάρας.
Ἠλίας Γ. Παπαγεωργίου.
Κων. Ι. Χρονόπουλος.
Νικολ. Χρ. Νικ. Μπόρας.
100 δολλάρια Καναδᾶ:
Ἰωάννης Σ. Κλεισούρας.
3.000 δραχμές:
Νικόλαος Δ. Σχίζας.
Νικόλαος Ι. Μαραγκός.
Χρῆστος Ι. Μαραγκός.
Θάνος Ι. Μπόρας (ἔμπορος: 3.500).
2.000 δραχμές:
Ν. Ἀθ. Σχίζας (Κακὸς 2.300).
Λεωνίδας Α. Παπαθωμόπουλος.
Γεώργιος Χ. Δάρας.
Νικόλαος Γ. Παπαγεωργίου.
Ἰωάννης Χρ. Νικ. Μπόρας.
Ἠλίας Ν. Λιατσόπουλος.
Στ. Κ. Σχίζας (1.650).
1.300 δραχμές:
Χρῆστος Ε. Δημητρόπουλος.
Μιχαὴλ Κ. Γκούτης.

1.000 δραχμές:
Τάκης Ν. Βέργος.
Βασίλειος Α. Λιατσόπουλος.
Ἠλίας Δ. Κωνσταντόπουλος.
Ἀναστάσιος Ἀλ. Χρονόπουλος.
Δημήτρης Ἀγγ. Χειμῶνας.
Παναγιώτης Κ. Γκούτης.
Βασίλειος Κ. Γκούτης.
Μιχαὴλ Κ. Γκούτης.
Σπῦρος Γ. Σχίζας.
Ἠλίας Δ. Σχίζας.
Ἰω. Στ. Βέργος.
Χρῆστος Ν. Δάρας.
Χρῆστος Ι. Ἀναστασόπουλος.
Παναγιώτης Στ. Σχίζας.
650 δραχμές:
Εὐθύμιος Ε. Ρουσιᾶς.
620 δραχμές:
Νικόλ. Χ. Γ. Μπόρας.
500 δραχμές:
Παρασκ. Χρ. Στρῖκος.
Σπῦρ. Α. Κλεισούρας.
Γεώργ. Π. Σχίζας.
Χρῆστος Ἠλ. Παπαγεωργίου.
Νικ. Στ. Σχίζας.
Ἰωάν. Ν. Δημόπουλος.
Παναγ. Γ. Σχίζας.
Παναγ. Ἀγ. Βέργος.
Γεωργ. Λ. Βέργος.
Φώτης Π. Σχίζας.
Παναγ. Ν. Κομνηνός.
Γεωργ. Κ. Μπουρνᾶς.
Κων)νος Γ. Γεωργακόπουλος.
Φωτ. Θ. Κουτσανδριᾶς.
Ἠλίας Κ. Σχίζας.
Ἀντών. Δ. Βέργος.
Ἀθαν. Χ. Δημόπουλος.
Γεώργ. Ἀν. Μπόρας.
Βασίλ. Κ. Σχίζας.

(Συνέχεια στὴ σελ. 4)

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ἀγαπητοί μας πατριῶτες,

Τὸ ἔργο ποὺ τόσα χρόνια ὀνειρευόμαστε γίνεται πραγματικότης. Ἡ ἐκτέλεση τοῦ δρόμου Σέρβου — Νεκροταφεῖο — Ἀράπηδες ἄρχισε καὶ ἡ μπολντόζα ἔφτασε στοῦ Μηλιάνθη. Τὰ τεχνικὰ ἔργα ποὺ δημιουργήθηκαν εἶναι πολλὰ καὶ μεγάλα. Μερικὰ τέλειωσαν καὶ ἄλλα συνεχίζονται. Ἡ προσφορὰ ὅλων μας εἶναι ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητη τὴ στιγμὴ αὐτή, γιατὶ ὅπως ξέρετε τὸ ἔργο αὐτὸ στηρίζεται μόνο στὶς προσφορὲς ὅλων τῶν πατριωτῶν. Τὶς ἐπόμενες ἡμέρες ἐπιτροπὲς τοῦ Συλλόγου μας θὰ ἐπισκέπτονται τοὺς πατριῶτες γιὰ νὰ προσφέρει ὁ καθένας ὅ,τι μπορεῖ γιὰ τὸ τόσο σοβαρὸ αὐτὸ ἔργο. Τὶς προσφορές σας μπορεῖτε ἐπίσης νὰ δίδετε σὲ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου ἢ νὰ στέλνετε ταχυδρομικῶς στὸν ταμία τοῦ Συλλόγου — Κον Ἠλίαν Κωνσταντόπουλον, Ναγζιανζηνοῦ 10, Πετρούπολη — ἢ νὰ δώσετε στὴν ἔκτακτη γενικὴ Συνέλευση.

Μὲ πατριωτικὸν
Χαιρετισμὸν
Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου

Ἐπειδὴ πολλοὶ μόνιμοι κάτοικοι τοῦ χωριοῦ μας ἐκφράζουν τὴν ἐπιθυμία νὰ προσφέρουν κάτι ἀπὸ τὸ στέρημά τους, γιὰ τὸν καινούριο δρόμο τοὺς παρακαλοῦμε νὰ τὸ δίνουν στὸν Πᾶνο τὸν Κουτσανδριᾶ στὸν ὁποῖο στείλαμε σχετικὲς ἀποδείξεις.

Οἱ Τριπολιτσιῶτες στὸν μπάρμπα Ἀναστάση (τὸν Μποέ).

Μεταθέσεις

—Ὁ ταγματάρχης Ἰω. Γ. Δάρας τελείωσε τὶς σπουδές του στὴν Ἀνωτέρα Σχολὴ Πολέμου καὶ πῆρε μετάθεση γιὰ τὴ Βέροια.

—Ὁ ταγματάρχης Χρ. Α. Μαραγκὸς μετατέθηκε ἀπὸ τὰ Πορόϊα στὴν Καβάλα.

—Ὁ Στρατιωτικὸς Ἰατρὸς Ἰω. Δ. Βέργος μετατέθηκε ἀπὸ τὴ Σχολὴ Εὐελπίδων στὴν Ξάνθη.

—Ἡ Δασκάλα Παναγιώτα Μπόρα - Σχίζα πῆρε μετάθεση γιὰ τὸ δημ. σχολεῖο Κλένιας Κορινθίας ἀφοῦ παρέμεινε 12 χρόνια στὸ δημ. σχολεῖο τοῦ χωριοῦ μας.

Ἀναχωρήσεις

—Γιὰ Αὐστραλία: Ὁ Δ. Ἠλ. Σχίζας (Πετρούλιας) ἀφοῦ παρέμεινε 2 μῆνες στὸ χωριό.

—Γιὰ Ἀμερικὴ (Σικάγο): Ἡ Τασία Φαρσάλα (Τρουπῆ) ἀφοῦ παρέμεινε 4 μῆνες στὴν Ἑλλάδα κυρίως στὸ χωριό.

—Γιὰ Καναδᾶ (Τορόντο): Ὁ Γιάννης Σπ. Κλεισούρας ἀφοῦ παραθέρισε ἀρκετὲς ἡμέρες στὸ χωριό.

ΣΤΑΘΜΟΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ MOBIL
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ι. ΣΤΡΙΚΟΥ
ΛΕΝΟΡΜΑΝ 198 — ΤΗΛΕΦ. 512.10.35

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ!

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1)

τελέσματα καὶ τὴ χρησιμότητα τοῦ ὁποίου θὰ δοῦμε σὲ λίγο, σὲ ἕνα - δυὸ χρόνια, ὅταν θὰ ἑνωθοῦμε μὲ χωριὰ καὶ πόλεις ἀπὸ τὰ ὁποῖα σήμερα εἴμαστε ἀπομονωμένοι.

Δὲν ἐξετάζουμε τὸ παρελθόν, τὸ σβύνουμε, ἀπὸ δῶ καὶ πέρα, μὲ ἀγάπη, ὁμόνοια καὶ κατανόηση, ἑνωμένοι θὰ ἐργαστοῦμε γιὰ τὸ καλὸ τοῦ χωριοῦ μας. Τὸ ἔργο αὐτὸ εἶναι τοῦ χωριοῦ, ἐμεῖς εἴμαστε συμπαραστάτες. Θὰ εἴμαστε πάντα στὸ πλευρό σας».

Ὁ Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ στὴ συνέχεια ἀπευθύνεται στὸ μπολντοζιέρη: «ξεκινᾶμε». «Καλορίζικο» φωνάζουν οἱ πατριῶτες. Ξεκινάει ἡ μπολντόζα, μπροστὰ ὁ Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ, καὶ πίσω ἀκολουθοῦν ὅλοι. Τὸ «θαῦμα» εἶχε γίνει.

Τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς ἡ μπολντόζα εἶχε φτάσει στὸ εἰκοστάσι κοντὰ στὸ ἀμπέλι τοῦ Παν. Μαραγκοῦ, περιστοιχισμένη ἀπὸ πολλοὺς πατριῶτες. Κι ὅταν ἄρχισε νὰ σκοτεινιάζει ὅλοι ξαναγυρίζοντας στὸ χωριό, εὐχαριστημένοι καὶ λυτρωμένοι, πέρασαν ἀπὸ τὸ μαγαζὶ τοῦ Μ. Ρουσιᾶ γιὰ «ἕνα μεζὲ» ἀπὸ τὰ κοκκόρια καὶ τὸ ἀρνὶ ποὺ σφάχτηκαν γιὰ τὰ καλορίζικα. Τὶς ἑπόμενες 4 ἡμέρες ἡ μπολντόζα ἔκανε διαπλάτυνση τοῦ δρόμου καὶ ἔφτασε ἕως τὰ Μαραγκέικα περιβόλια στοῦ Ἤθη. (100-150 μέτρα ἀπὸ τοῦ Μηλιάνθη).

Μεγάλο καὶ ἐγκάρδιο «εὖγε» ἀξίζει στοὺς πατριῶτες ποὺ τὰ χτήματά τους ἔπαθαν ζημιές, κανεὶς ἀπὸ τοὺς ὁποίους δὲν ἔφερε ἀντίρρηση.

Θὰ ἦταν παράλειψη, ἂν δὲν σημειώναμε τὶς πολύτιμες καὶ ἀναντικατάστατες προσφορὲς στὴν ὅλη ὑπόθεση τοῦ δρόμου τοῦ Ἠλία Χ. Σχίζα (τελειόφοιτου Ὀδοντιατρικῆς) καὶ τοῦ Γιάννη Κουτσανδριᾶ (Φοιτητοῦ Κτηνιατρικῆς).

Τεχνικὰ ἔργα τοῦ δρόμου

Τὰ τεχνικὰ ἔργα τοῦ δρόμου ἔχει ἀναλάβει ὁ Πᾶνος Κουτσανδριᾶς καὶ ἤδη τέλειωσαν σχεδὸν οἱ μάνδρες τῆς ἐκκλησίας, τοῦ Χρ. Βέργου, τοῦ Κ. Παπαθωμόπουλου καὶ Β. Παπαγεωργίου. Τὰ ἔργα συνεχίζονται μὲ ταχὺ ρυθμό, τὸν συντονισμὸ δὲ καὶ τὴν παρακολούθηση ἔχει ἀναλάβει ὁ πρόεδρος καὶ ὁ ἐφημέριος τοῦ χωριοῦ μας.

Ἡ Κοινότης σὲ συνεργασία μὲ τὸ σύλλογο ἐνεργοῦν πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις γιὰ τὴν περαιτέρω διάνοιξη τοῦ δρόμου.

* «Μῦς ὠδείνετο καὶ ἔτεκεν ΑΡΤΟΖΗΝΟΝ (Χρ. Δάρας: Δάσκαλος).

* Διοφθαλμισθεῖτε ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ «Α» Ἡ διαφήμιση ἀποτελεῖ καὶ μιὰ εἴδηση.

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ
Ἀφοι ΣΚΟΥΡΟΥ
Βίκτωρος Οὐγκὼ 29
τηλ. 5234469
(Ἐκ τοῦ Θῶα)

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑΙ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΘΕΡΜΑΝΣΙΣ
ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ
ΤΣΑΝΤΙΛΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Ἀετοράχη 4, Ν. Λιόσια
τηλ. 5732401

Μετακομίσεις...

—Ὕστερα ἀπὸ πολύχρονη παραμονὴ στὸν Πύργο Ἠλείας, ἦρθαν στὴν Ἀθήνα γιὰ μόνιμη ἐγκατάσταση μὲ τὶς οἰκογένειές τους οἱ συμπατριῶτες μας, Χρῆστος Α. Παναγόπουλος καὶ Γιῶργος Λ. Βέργος.

—Γιὰ μόνιμη ἐγκατάσταση στὴν Ἑλλάδα (Ἀθήνα) ἦρθε μὲ τὴν οἰκογένειά του καὶ ὁ συμπατριώτης μας Παναγιώτης Δ. Κερμπετσιώτης ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια παραμονῆς στὴν Αὐστραλία καὶ Ἀμερική.

—Ἀπὸ τὸ χωριὸ ἔφυγε ὁ Γιάννης Χ. Κούλης μὲ τὴν οἰκογένειά του γιὰ μόνιμη ἐγκατάσταση στὴν Τρίπολι.

Ἐθελοντικὴ προσφορὰ ἐργασίας στὸ δρόμο

Ἰω. Π. Κουτσανδριᾶς, Ἠλ. Χρ. Σχίζας (φοιτητὲς Πανεπιστημίου) 5 ἡμερομίσθια, Ἰω. Ν. Μαραγκὸς 4 ἡμ., Πᾶνος Κουτσανδριᾶς 2 ἡμ.. Ἀπὸ 1 ἡμέρα. οἱ: Γ. Ι. Σχίζας, Ἠλ. Β. Σχίζας, Μιχ. Δ. Κωνσταντόπουλος, Γ. Α. Γεωργακόπουλος, Παν. Μαραγκός, Κων. Χρ. Βέργος, Ἰω. Στρῖκος, Ἀθ. Ι. Στρῖκος, Μαρ. Σκοῦρος, Ἠλ. Α. Χρονόπουλος, Ἀγγ. Στρῖκος, Ἀθ. Ι. Σχίζας, Μιχ. Μᾶνος, Αἰδ. ἱερέας Σωτ. Θανόπουλος, Δημ. Σ. Θανόπουλος.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 3)

Ἠλίας Καγιούλης.
Χαραλ. Ι. Στρῖκος.
Θεόδ. Α. Λιατσόπουλος.
Ἀθ. Γ. Κανδηλῶρος.
Ἰωάννης Δ. Σχίζας.
Ἀθαν. Ι. Στρῖκος.
Νικόλ. Χ. Σχίζας.
Ἠλίας Ν. Κωνσταντόπουλος.
Ἰωάν. Κ. Παπαθωμόπουλος.
Νικ. Κ. Κωνσταντόπουλος.
Παναγ. Ἠλ. Κωνσταντόπουλος.
Τσώνης Δημήτριος.
Μαρῖνος Ἀνδρ. Παγκράτης.
Ἰωάν. Ἀγγ. Τσαντίλας.
Ἰωάννης Κ. Μαραγκός.
Εὐταξίας Φαρμάκης.
Ἠλίας Θ. Κωνσταντόπουλος.
Κων)νος Γ. Σχίζας.
Ἰωάννης Ἀθ. Τρουπῆς.
Γεώργιος Ἀγγ. Στρῖκος.
300 δραχμές:
Νικ. Ἀθ. Σχίζας.
Μιχαὴλ Μ. Σχίζας.
Ἰωάννης Η. Μπόρας (Ντόρος).
Κων)νος Μαντᾶς.
200 δραχμές:
Ἠλίας Ἀν. Μπόρας.
Γεωργ. Κ. Παπαθωμόπουλος.
Νικ. Α. Σχίζας.
Ἀναστάσιος Σχίζας (ἱερέας).
Γεώργιος Π. Σχίζας.
Νικ. Ι. Χρονόπουλος.
Γεωργ. Χρ. Παπαγεωργίου.
Διον. Π. Δημόπουλος.
Ἰωάννης Ν. Μπόρας.
Ἀναστ. Ἀλ. Χρονόπουλος.
Βασ. Μαρ. Γκούτης.
Φώτης Ἀν. Στρῖκος.
150 δραχμές:
Δήμητρα Γιαννοπούλου.
Παναγ. Ι. Κωνσταντόπουλος.
Βασ. Π. Κλεισούρας.
Μιχαὴλ Στ. Σχίζας.
Βασ. Η. Λιατσόπουλος.
Εὐθύμιος Βέργος.
Σταῦρος Γκούτης.
Ἀλεξάνδρα Ἀμπατζῆ.
Ἰω. καὶ Χρ. Δ. Τρουπῆς.
Θεόδωρος Η. Κουτσανδριᾶς.
Ἠλίας Χρ. Σχίζας.
Μιχαὴλ Μάνος.
Παναγιώτης Ἰω. Βέργος.
120 δραχμές:
Παρασκ. Ι. Λιατσόπουλος.
Θεόδ. Ν. Βέργος.
Μιχαὴλ Δ. Κωνσταντόπουλος.
Σάββας Δ. Χρόνης.
Κων. Α. Παπαθωμόπουλος.
Ἰωάννης Κ. Γκέκης.
Βα. Α. Γαλάνης.
Δημ. Δ. Σκυλοδήμου.
Θεόδ. Α. Παπαθωμόπουλος.
Χρῆστος Ν. Βέργος.
Γεώργ. Γιαννάκης.
Θεόδ. Μπόρας.
Μιχαὴλ Τερζῆς.
Ἀλεξάνδρα Καπλάνογλου.
Γεώργ. Κατσιάπης.
Ἀθαν. Ι. Σχίζας.
Παν. Λιατσόπουλος.
Νικ. Χαρ. Μαραγκός.
Γεώργιος Ν. Δάρας.
Νικόλαος Ι. Γεωργακόπουλος.
Ἐλένη Ν. Παυλάκη.
Ἀθαν. Ι. Μπόρας (Ντόρος).
Κων. Διαμ. Κουτσανδριᾶς.
Γεώργ. Σωτ. Θανόπουλος.
Ἀριστείδης Γ. Τρουπῆς.
Ἰωάννης Π. Στρῖκος.
Ἐλένη Δ. Σκυλοδήμου.

—Ὁ κ. Χρ. Ν.Δάρας (δάσκαλος) προσέφερε 3.000 δρχ. γιὰ τὸ δρόμο Νεκροταφεῖο - Ἀράπηδες στὴ μνήμη τῶν γονέων του ποὺ ἀγκομαχούσανε ἀνεβαίνοντας ἀπὸ τὸν ξερόμυλο τῆς γκούρας.

—Ὁ Αἰδεσιμώτατος ἱερέας τοῦ χωριοῦ μας Σ. Θανόπουλος προσέφερε τὶς 1.000 δρχ., ποὺ τοῦ προσέφεραν στὸν ἁγιασμὸ τῶν ἐγκαινίων, γιὰ τὸν καινούριο δρόμο.

—Ἀπὸ 2.000 δρχ. ὁ καθένας προσέφεραν ὁ Χ. Ν. Δάρας (δάσκαλος) καὶ ὁ Ἠλίας Δ. Σχίζας γιὰ τὴ συντήρηση τοῦ «δαιμοκύτη».

Ἡ προσφορὰ αὐτὴ ἔχει ἰδιαίτερη σημασία, ἐλπίζουμε δὲ νὰ βρῆ καὶ ἄλλους μιμητάς, γιὰ τὴ συντήρηση τῶν μνημείων τοῦ χωριοῦ μας.

—Πολλὰ βιβλία, τῆς παιδικῆς ποιητικῆς συλλογῆς τοῦ «Κρινάνθια», προσέφερε στὸ Δ.Σ. τοῦ συλλόγου ὁ συμπατριώτης καὶ συνεργάτης μας δάσκαλος Θ. Κ. Τρουπῆς. Τὸν εὐχαριστοῦμε θερμά. Καὶ ἐμεῖς μὲ τὴ σειρά μας θὰ τὰ προσφέρουμε στοὺς μικροὺς μαθητὲς τοῦ σχολείου τοῦ χωριοῦ μας.

ΜΙΚΡΑ... ΜΙΚΡΑ

* Ὁ στρ. Ἰατρὸς Ἠλ. Θ. Χειμώνας ἀνεκηρύχθη διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ὁ «Α» τοῦ εὔχεται καὶ σ' ἀνώτερα.

* Φυλάξτε τὸν «Α». Ὁ σύλλογος θὰ φροντίσει νὰ γίνει τόμος.

* Ὁ διακονιάρης ψωμὶ θέλει. Ἀπὸ δρόμους... οὔ...

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Μετὰ ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων καὶ στὶς ἀνώτερες κι' ἀνώτατες σχολές, ἃς μᾶς σταλοῦν ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους τὰ στοιχεῖα ποὺ ζητοῦμε γιὰ τὰ βραβεῖα ποὺ ἔχει ἀθλοθετήση ὁ σύλλογος.

Μὲ λεπτομέρειες γράψαμε σχετικὰ στὸ πρῶτο μας φύλλο.

Ὁ κ. Β. Ι. Δάρας ἀπονέμει τὸ βραβεῖο τοῦ Συλλόγου στὴ Φωτεινὴ Α. Παπαντωνοπούλου (τὸ γένος Δάρα) στὴ Γενικὴ Συνέλευση τῆς 21.3.1976.

ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ

Δίμηνη Ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Λερβαίων

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ — ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1976 ⁂ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 3 ⁂ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΟΛΩΝΟΣ 140 — τ.τ. 141 ⁂ ΤΗΛ. 3603.186

Σκέψεις - Απόψεις

Ἀγαλλίαση καὶ χαρὰ γέμισε ἡ καρδιὰ ὅλων τῶν πατριωτῶν, ποὺ ἤρθανε, μὲ πρωτοφανὲς γιὰ τὰ δεδομένα τῆς Κοινότητάς μας ἐνδιαφέρον καὶ ἐνθουσιασμό, στὶς τελευταῖες ἐκλογὲς τοῦ Συλλόγου. Ἦταν τόση μεγάλη ἡ κατὰ κύματα προσέλευση, ποὺ ἔφτασε τελικὰ τὸ σύνολο τῶν ψηφοφόρων στὸ μέγα ἀριθμὸ 334!! Πῶς νὰ ἑρμηνευτεῖ αὐτὴ ἡ κινητοποίηση; Τί νά 'ταν ἄραγε ἐκεῖνο, ποὺ ὁδήγησε τόσους πατριῶτες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες στὴ Σόλωνος 140 καὶ γέμισε τοὺς γύρω δρόμους καὶ τὸ γειτονικὸ καφενεδάκι μὲ Σερβαίικο χρῶμα; Ἦταν ἡ ἀφύπνιση ἀπὸ τὴ δραστηριότητα τοῦ Συλλόγου; Ἦταν τὸ σάλπισμα τῆς ἐφημερίδας μας, γιὰ ἑνότητα καὶ πατριωτικὴ ἀλληλεγγύη; Ἦταν ἡ πολιτισμένη ἔνταση καὶ ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν ὑποψηφίων; Ἦταν ἡ μεγάλη ἐπιθυμία τῶν πατριωτῶν νὰ ἐκμεταλλευτοῦν τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ συναντήσουν ἄλλους συμπατριῶτες, ποὺ τόσο μᾶς ἔχει ἀποξεώσει ἡ ζωὴ τῆς Ἀθήνας; Τί νά 'ταν ἄραγε, ἕνα ἀπ' ὅλα ἢ ὅλα μαζί; Ὅ,τι καὶ νά 'ταν ὅμως τὸ γεγονὸς βαρύνει καὶ εἶναι τόσο σημαντικό!

Ὁ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ» ἐκφράζει τὴ χαρά του γιὰ τὸ γεγονὸς καὶ παρατηρεῖ μὲ ἱκανοποίηση τὴν πολιτισμένη ἀτμόσφαιρα, ποὺ ἐπεκράτησε στὴ διεξαγωγὴ τῶν ἀρχαιρεσιῶν, ἐκφράζει δὲ τὴν εὐχὴ ὅπως καὶ στὸ μέλλον τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν πατριωτῶν διατηρηθεῖ καὶ μεγαλώσει χωρὶς τὴν ὕπαρξη «συνδυασμῶν» καὶ παρατάξεων. Βεβαίως, τὸ ἀποτέλεσμα δὲν πρέπει νὰ θεωρηθεῖ, ὅτι ἀποτελεῖ νίκη γιὰ τοὺς ὑπερψηφίσαντες καὶ ἥττα γιὰ τοὺς μειοψηφίσαντες. Τὸ ἐκλεγὲν Διοικητικὸ Συμβούλιο εἶναι ὄργανο τοῦ Συλλόγου, δηλαδὴ τοῦ συνόλου τῶν πατριωτῶν. Ἂς τὸ πλαισιώσουμε ὅλοι, νὰ τὸ βοηθήσουμε στὸ ἔργο, ποὺ ἔχει ἀναλάβει. Ἂς ἑνωθοῦμε ὅλοι· τίποτα μὰ τίποτα δὲν μᾶς χωρίζει.

Τοὺς «προθιερεῖς τῶν συνδυασμῶν» προτρέπουμε: ἑνότητα, ἑνότητα ἀδελφικὴ γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν τοῦ Συλλόγου μας. Ὅλους τοὺς ὑποψηφίους τοὺς ἐπαινοῦμε γιὰ τὴν προθυμία ν' ἀναλάβουν τὸ βάρος τῆς συμμετοχῆς στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο. Δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξει πικρία γιὰ τοὺς μὴ ἐκλεγέντες. Ὅλοι ἦσαν ἄξιοι, ἴσως καὶ μερικοὶ ἀποτυχόντες νὰ ἦταν πιὸ ἐνδεδειγμένοι γιὰ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο. Οἱ πατριῶτες ὅμως ἔτσι ἐξέλεξαν.

Ἂς ἀποδυθοῦμε ὅλοι χωρὶς πάθη, ἑνωμένοι, στὸ ἔργον· ἕνα ἔργο δημιουργικό, ἐκπολιτιστικό. Ὅλοι θὰ ὠφεληθοῦμε καὶ κυρίως τὸ χωριό μας. Ὁ καθαγιασμένος γιὰ μᾶς τόπος.

Τὰ ἔργα τοῦ δρόμου Σέρβου - Ἀράπηδες συνεχίζονται

Τὰ τεχνικὰ ἔργα τοῦ καινούργιου δρόμου Σέρβου - Ἀράπηδες συνεχίζονται. Ὁ σύλλογος διέθεσε πάνω ἀπὸ 300 χιλιάδες τὸ 1976 γιὰ τὸ δρόμο, ποὺ προέρχονται ἀπὸ προσφορὲς πατριωτῶν. Τὰ τεχνικὰ ἔργα εἶναι ἀκόμη ἀρκετὰ καὶ ἀνάγκη νὰ γίνουν γιὰ νὰ προστατευτεῖ ὁδρόμος. Ὅσοι πατριῶτες δὲν προσέφεραν καὶ ἔχουν τὴ δυνατότητα καὶ τὴ θέληση, ἢ ὑποσχέθηκαν ἂς προσφέρουν κάτι ἀπὸ τὸ στέρημά τους, τώρα ποὺ ὑπάρχει τόση ἀνάγκη. Συγκινητικὴ εἶναι ἡ συμπεριφορὰ πολλῶν πατριωτῶν ποὺ προσέφεραν 2 καὶ 3 φορὲς χρήματα τὸ 1976 στὸ σύλλογο.

Οἱ ἀδελφοὶ Γ. Τερζῆ, ἐκτὸς τῆς προσφερᾶς χρημάτων στὸ σύλλογο, προσέφεραν προσωπικὴ ἐργασία καὶ ὑλικὰ γιὰ τὴ μάντρα ποὺ ὑπερβαίνουν τὶς 30.000 δρχ.

Παρακαλοῦμε πολὺ τοὺς μόνιμους κατοίκους τοῦ χωριοῦ οἱ ὁποῖοι φτιάχνουν τὰ τεχνικὰ ἔργα καὶ βλέπουν κάθε ἡμέρα τί γίνεται στὸ δρόμο, νὰ μᾶς πληροφοροῦν, (εἶναι τόσο ἁπλὸ ἕνα γράμμα, ὄχι βέβαια τελεσιγραφικὸ) ἂν κάτι δὲν γίνεται σωστὸ γιὰ νὰ βρεθεῖ σωστότερη λύση. Μὲ ἀνεύθυνες συζητήσεις δὲν γίνεται τίποτα.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΣ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΩΝ ΣΥΜΠΟΛΙΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΤΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

Προσῆλθανκαὶ ἐψήφισαν 334 !

Ὅπως εἶχε προαναγγελθεῖ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τοῦ «Α» τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας ἀπεφάσισε ἔκτακτον γεν. συνέλευσιν.

Ἡ συνέλευσις ἐπραγματοποιήθη τὴν Κυριακήν, 24 Ὀκτωβρίου, εἰς τὸ Κέντρον Σπουδῶν «Δολιανίτη» (πλ. Ὁμονοίας). Πρόεδρος συνελεύσεως ἐξελέγη ὁ κ. Ν. Τρουπῆς.

Κατὰ τὴν συνέλευσιν, εἰς τὴν ὁποίαν προσῆλθον 110 συμπολῖται, πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Εὐστ. Δάρας, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἀνεφέρθη εἰς τὰς ἀποσταλείσας ἐπιστολὰς πρὸς συμπολίτας, ἐκ μέρους τοῦ κ. Βασ. Δάρα, στὴν συνέχεια προέβη εἰς ἀπολογισμὸν τῶν μέχρις τῆς ἡμέρας ἐκείνης γενομένων, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς δύο μεγάλας ἐξορμήσεις τοῦ Συλλόγου:

α) Τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐφημερίδος «Ἀρτοζῆνος» ὄργανον συμφίξεως δεσμῶν καὶ ἐπικοινωνίας ὅλων τῶν συμπολιτῶν καθὼς καὶ προβολῆς ὅλων τῶν θεμάτων.

β) Τὴν ἔναρξιν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ μεταπολεμικοῦ ἀγείρου (τὴν διάνοιξιν τῆς ὁδοῦ πρὸς Νεκροταφεῖον — Ἀράπηδες).

ΜΕ ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΟΙ ΣΕΡΒΑΙΟΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΥΝ ΕΡΓΑ ΚΟΙΝΗΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ

Στὴ συνέχεια ἀπηύθυνε τὰς θερμοτέρας εὐχαριστίας ἐκ μέρους τοῦ Δ. Σ. πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ συμπολίτας Σερβαίους, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸ ὑστέρημα καὶ τὸν τίμιον ἱδρῶτα των, εἰς περιπτώσεις καθαρῶς κρατικῆς μερίμνης, ὑποκατέστησαν αὐτὸ τοῦτο τὸ κράτος ἤτοι:

α) Τὴν ἐφετεινὴν ἐξόρμησιν διὰ τὴν διάνοιξιν ὁδοῦ πρὸς Νεκροταφεῖον - Ἀράπηδες μὲ χρήματα ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον προερχόμενα ἐξ ἰδιωτικῶν εἰσφορῶν.

β) Ἐὰν εἰς τὸ ἀνωτέρω προστεθοῦν καὶ ἄλλαι μεγάλαι ἐξορμήσεις· ὅπως ἡ διάνοιξις ὁδοῦ 11,5 χιλμ. ἀπὸ Καρκαλοῦ εἰς Σέρβου καὶ ἡ ἀποπεράτωσις τῆς ἐκκλησίας, Βυζαντινὸ κομψοτέχνημα, λαμπρὸ στολίδι τοῦ χωριοῦ, χωρὶς ν' ἀναφερθοῦν καὶ εἰς ἄλλα ἔργα μικρότερης σημασίας, τότε δικαιωματικὰ τὸ χωριό μας καταλαμβάνει πρωτοποριακὴ θέση μεταξὺ τῶν ἄλλων χωριῶν εἰς ἔργα κοινωφελῆ - πολιτιστικά.

ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΟΜΙΛΗΤΑΙ

Ἀκολούθως ἔλαβον τὸν λόγον οἱ κ.κ. Χρ. Μαραγκός, Η, Χειμώνας, Η. Γιαννακόπουλος, Η. Κωνσταντόπουλος καὶ ἀφοῦ ἀνέπτυξαν τὰς ἀπόψεις των, ἐτόνισαν διάφορα προβλήματα, ἰδιαιτέρως ὁ πρῶτος τὰς δυσχερείας (προσφορὰ ὑπηρεσιῶν) ποὺ ἀντιμετωπίζει ἡ ἔκδοσις τῆς ἐφημερίδος «Ἀρτοζῆνος».

Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀσκεῖ τὰ καθήκοντά της κατὰ τὴν ἡμέρα τῶν ἐκλογῶν.

Μετὰ ταῦτα ὡμίλησεν ὁ κ. Βασ. Δάρας ὡς ἐκπρόσωπος τῶν συμπολιτῶν τῶν κινουμένων διὰ τὴν ἵδρυσιν νέου Συλλόγου.

Οἱ ἐπακολουθήσαντες στὴν συνέχεια ὁμιληταὶ ἐτόνισαν τὴν ἀνάγκην ὑπάρξεως ὁμονοίας καὶ συνέστησαν ἀγάπην διὰ νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ ἐκτόνωσις καθὼς τὸ συμφέρον τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδας, ποὺ ὅλοι ἐπιδιώκουν, μόνον μὲ τ' ἀνωτέρω καὶ τὴν συνεργασίαν ἐξυπηρετεῖται.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἔκανε ὁμόφωνα δεκτὴ τὴν πρότασιν διὰ ἐκλογὰς ἐντὸς μηνὸς πρὸς ἀνάδειξιν νέου Δ. Σ.

Προηγουμένως ἡ ἴδια ἐξέφρασε ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸ Δ.Σ.

ΜΕ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΗ

Μὲ πρωτοφανὲς ἐνδιαφέρον (εἴκοσι οἱ ὑποψήφιοι διὰ ἐννέα θέσεις καὶ τριακόσιοι τριάντα τέσσερις οἱ προσελθόντες καὶ ψηφίσαντες), ἔγιναν τὴν 21ην Νοεμβρίου ἐκλογὲς γιὰ ἀνάδειξιν νέου Δ.Σ.

Οἱ ἐκλογὲς ἔγιναν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ συμπολίτου μας δικηγόρου κ. Ἠλ. Γιαννακοπούλου (Σόλωνος 140) καὶ διεξήχθησαν μὲ εὐπρέπειαν καὶ τάξιν χάρις:

1) Εἰς τὴν ἄοκνον προσφορὰν ἐργασίας, 16ώρου διαρκείας τῶν νέων συμπολιτῶν: Η. Σχίζα, Κ. Δάρα, Θ. Σχίζα, Π. Σχίζα καὶ Θ. Κουτσανδριά.
2) Εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ἐκλογικὸν κέντρον ἐλειτούργησε ὅλην τὴν ἡμέραν.
3) Εἰς τὴν πολιτισμένην καὶ εὐπρεπῆ συμπεριφορὰν τῶν συμπολιτῶν.

ΠΟΙΟΙ ΕΞΕΛΕΓΗΣΑΝ

Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τῶν

(Συνέχεια στὴν 4η σελίδα)

Γιὰ τὸν ΟΤΕ

Ἔχουμε τηλέφωνο ...ἀλλὰ δὲν ἔχουμε

Δὲν μᾶς ἀρέσει νὰ ἐνοχλοῦμε. Τὸ θέμα ὅμως τοῦ τηλεφώνου —ζωτικῆς σημασίας ζήτημα γιὰ τὸ χωριό μας— μᾶς ὑποχρεώνει νὰ ἐπανέλθουμε.

Στὸ πρῶτο μας φύλλο γράψαμε σχετικὰ μὲ τὴ διάθεση τοῦ συλλόγου νὰ βοηθήσει στὴν ἄρση τῶν τεχνικῶν λόγων ποὺ ἐπικαλεῖται ὁ Ο.Τ.Ε.

Ἐπαναλαμβάνουμε τὴ δήλωση τονίζοντας καὶ πάλι, ὅτι δὲν ἔχουμε τηλέφωνο.

Ἰατρεῖο ἔχουμε ...γιατρὸ δὲν ἔχουμε

Κενὸ παραμένει τὸ ἀγροτικὸ ἰατρεῖο τοῦ χωριοῦ μας.

Ἡ κάλυψη τῶν ἀναγκῶν του ἀπὸ τὸ ἀγροτικὸ ἰατρεῖο κοινότητας Ράφτη δὲν λύνει τὸ πρόβλημα ποὺ εἶναι σοβαρὸ γιὰ τοὺς μονίμους κατοίκους τοῦ χωριοῦ μας.

Εὐχαριστοῦμε τὸν πατριώτη μας Νῖκο Ἀθ. Μαραγκό, ποὺ προσέφερε 7.000 δρχ. (στὴ μνήμη τοῦ πατέρα του Ἀθ. Ν. Μαραγκοῦ), γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ 3ου φύλλου τοῦ «Ἀρτοζήνου».

Σὲ ὅλους τοὺς πατριῶτες, στὸ χωριό, στὴν Ἀθήνα, στὴν Ἑλλάδα, στὰ ξένα, παντοῦ, ὁ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ» εὔχεται χαρούμενες γιορτὲς καὶ ὁ καινούργιος χρόνος νὰ εἶναι γιὰ ὅλους εὐτυχισμένος, χαρούμενος, εἰρηνικός.

Σύγχρονη ποίηση

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ('Από τὸ χωριό μας)

Μαρία Α. Παναγοπούλου

Τὴν Κυριακὴ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι
τῆς Ζαφειρούλας καὶ τοῦ Μαυρογιάννη
—νέου ἐκλεκτοῦ—.
Εὐχόμεθα νὰ ξήσουν, βίον ἀνθόσπαρτον
καὶ τέκνα ν' ἀποκτήσουν.

★

Τὸ ἀποφάσισε
ἑκατὸν πέντε χρόνων ὁ Μητρολιᾶς
νὰ κατεβεῖ στὸν Ἅδη
καί, μετ' ἀγγέλων τώρα καὶ δαιμόνων
θὰ τζούζει τὰ ποτήρια του τὸ βράδυ...

★

Ὁ πρόεδρος
τρεῖς πάγκους στὴν πλατεία
ἔστησε, γιὰ νὰ κάθονται οἱ γέροι.
Πατριώτης ἐκλεκτὸς στὴν ἐκκλησία
ἐδώρησε ἀσημένιο καντηλέρι.

★

Δέκα παιδιὰ γραφτῆκαν στὸ σχολεῖο
γιὰ τούτη τὴ χρονιὰ —ἕνα στὴν πρώτη—.
Ἐξωραϊσμὸ γιὰ τὸ νεκροταφεῖο
ἔχει στὸ πρόγραμμά της ἡ κοινότης.

★

Τὴν φίλη μας κυρία Πανωραία
θερμῶς εὐχαριστεῖ ἡ κοινότητά μας
γιὰ τὴν μεγάλη προσφορά της!
Τὴ σημαία,
ποὺ ἔστειλε μ' εὐχὲς γιὰ τὰ παιδιά μας.

★

Τῶν Ταξιαρχῶν
ἐγιόρταζε ὁ σταθμάρχης
καὶ γίνηκε ξεφάντωμα μεγάλο.
Διαπλάτυνση τοῦ δρόμου ὁ νομάρχης
μᾶς ὑπεσχέθη γιὰ τοῦ χρόνου —δίχως ἄλλο—.

★

Ἀστροπελέκι πάνω στὴν κολώνα
μᾶς ἔκοψε τὸ φῶς... Τὸ καφενεῖο
τοῦ μπάρμπα Γιάννη, λόγω τοῦ χειμώνα
κλείνει στὶς ἕξη —τσουχτερὸ τὸ κρύο...

★

Ψόφησαν τριάντα πρόβατα τοῦ Πάτση.
Ἔχουμε παραγγείλει τὴν καμπάνα
τῆς Ἁγια-Κυριακῆς
—μὴ καὶ μᾶς κάψει—
δώδεκα χρόνους καρτερεῖ τὸ τάμα!

★

Σκολειὸ καθὼς ἐπήγαινε τρεχάλα
ἡ Μαργαρώ, πόνοι τὴν πιάσανε στὰ στήθεια.
Καλέσανε τὴν Πόλη γιὰ βοήθεια,
μὰ ἄργησε κάπως...

Ἡσυχία κατὰ τ' ἄλλα.

Οἱ λογαριασμοὶ τοῦ Γερο-Χασομέρη

ΤΑ ΒΟΛΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΟΧΟΙ

Νά τί ἔπιασα καὶ λογάριασα ἀποσπερού:

Ἀπὸ τὰ 1940 καὶ δῶθε φύγανε παράκαιρα ἀπὸ τὸ χωριό μας κάμποσοι νομάτοι. Σήμερα ἔκατσα καὶ λογάριασα πόσους ἔφαγαν τὰ βόλια τῶν πολέμων καὶ πόσους οἱ τροχοὶ τῶν αὐτοκινήτων.

Ὁ πόλεμος ἔφαγε τούς:
1) Βέργο Διαμαντὴ Κ.
2) Μπόρα Παρασκευὰ Ἰ.
3) Τρουπῆ Γιώργη Β.
4) Σχίζα Δημήτριο Ν.
5) Σχίζα Πέτρο Ν.
6) Σχίζα Χρῖστο Ν.
7) Σχίζα Νικόλα Π.
8) Δημόπουλο Νῖκο Ι.
9) Δημόπουλο Ἡλία Ι.
10) Κλεισούρα Γιώργη Ι.
11) Τρουπῆ Χρῖστο Ν.
12) Μαραγκοῦ Σταυρούλα Μιχ.
13) Ἀδαμόπουλο Γιώργη Φ.
14) Ρουσιὰ Γιάννη τοῦ Στάθη.

Οἱ τροχοὶ ἔφαγαν τούς:
1) Γκούτη Κατερίνη Ἀθ.
2) Κλεισούρα Γιώργη Ι.
3) Δάρα Γιάννη Νικ.
4) Βέργου Ἑλένη Στ.
5) Σχίζα Μαρία τοῦ Ἀθ.
6) Σχίζα Γιῶκο Ἀν.
7) Δημόπουλο Μανόλη Γ.

Αὐτοὶ μοῦρθανε στὸ νοῦ κατὰ ὥρας.

Καὶ μετρᾶ τόνα μὲ τ' ἄλλο καὶ βρίσκω νἄχει παρμένους πλειότερους ὁ τροχὸς πέρι τὰ βόλια τῶν πολέμων. Γιὰ κεῖνο παιδιά μας ἐφτοῦ στὴν πολυκοσμία καὶ στ' αὐτοκίνητα ποὺ γκεζεράτε νἄχετε τὰ μάτια σας δεκατέσσερα καὶ οὔθε γυρίζετε, κι οὔθε στεκόσαστε εἴτε ὁδηγᾶτε οἱ ἰδιανοὶ εἴτε πεζοὶ τὸ νοῦ σας!

Νὰ δασκαλεύετε τὰ παιδιά σας τὸ πῶς καὶ ποῦ καὶ πότε νὰ κυκλοφορᾶνε. Γιομίσανε οἱ πολιτεῖες καὶ οἱ στράτες αὐτοκίνητα καὶ δὲν ξέρτε ποιά ὁδηγᾶνε οἱ γνωστικοὶ καὶ ποιά ὁδηγᾶνε οἱ παλαβοί.

Δύο παροιμίες ἔχω γιὰ τοῦτο νὰ σᾶς εἰπῶ: Νά ἡ μία: Ὅποιος βιάζεται σκοντάφτει.

Νά καὶ ἡ ἄλλη:
Ὅποιος πάει ἀνάγυρα
πάει στὸ σπίτι του.
Κι ὅποιος πάει περικοπὰ
μένει στὴ στράτα.

Καὶ ν' ἀποσώσω μὲ τὴν εὐκὴ νὰ μὴ ματώσει οὔτε μύτη ἀπὸ σήμερα καὶ πέρα, εὐκημένα μας παιδιά.

Σᾶς φιλῶ οὔλους
ὁ Γερο-χασομέρης.

Τὰ τραγούδια τοῦ ὁπουμολς

ΤΗΣ ΤΑΥΛΑΣ

Μάννα μὲ τοὺς πολλούς σου γιοὺς
τοὺς διαλεχτοὺς λεβέντες
γιατί δὲν γελᾶν τὰ χείλη σου;
Γιατί δὲν γελᾶν τὰ χείλη σου
δὲν χαίρεται ἡ καρδιά σου;
Πῶς νὰ γελάσω βρὲ παιδιά.(δὶς)
πῶς νὰ χαρῆ ἡ καρδιά μου;
τὰ δυὸ παιδιάμ' στὴν ξενητειά.(δὶς)
καὶ τάλλα δυὸ στρατιῶτες
καὶ τάλλα δυὸ στὴν φυλακή.

Ἀπὸ τὴ συλλογὴ τοῦ
ΧΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Κτηνοτροφικὰ μας.

Γιούρτα ἡ = Ἔνδυμα γυναικεῖο ποὺ ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ τὸ παλτό.

Γκοτζιὰ — Γκοτζιὰμ (ἐπίρ. ποσοτ.) = Τόσο, ἀρκετό. Π.χ. «Γίνηκε γκοτζὰμ παιδὶ ὁ Δημήτρης».

Γκαργκανιάζω = Μαργώνω, κοκκαλώνω ἀπὸ τὸ κρῦο, ξυλιάζω. «Πέθανε μὲς στὸ κρῦο ὁ χριστιανός, γκαργκάνιασε».

Γούπατο τὸ = Μικρὸ ὀροπέδιο.

Ἀπὸ αὐτοὺς κρατοῦν οἱ ρίζες μας

ΟΛΟΙ ΟΙ ΠΡΟΓΟΝΟΙ ΜΑΣ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ ΤΟΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ ΑΙΩΝΑ
(συνέχεια)

1852 Κων)νος Ἰω. Γρέκης
Στυλιανὸς Χρ. Μπόρας

1853 Ἠλίας Νικ. Λιατσόπουλος
Γεωργ. Ἀθ. Σχίζας

1855 Ἰωάννης Εὐθ. Δημητρόπουλος
Νικόλαος Χρ. Δημόπουλος
Νικόλαος Πετρ. Σχίζας

1857 Ἰωάννης Ἰωάννου Γρέκης

1859 Γεώργιος Εὐθ. Κατσιάπης

1860 Γεώργιος Εὐθ. Τρουπῆς (συνεχίζεται)

Σημ. Τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα προέρχονται ἀπὸ ἐπίσημες κρατικὲς πηγὲς καὶ ἀφοροῦν ὅσους ἐγγράφησαν στὰ Μητρῶα ἀρρένων τῆς Κοινότητας Σέρβου. Κάθε ἄλλη πληροφορία ποὺ προέρχεται ἐκ παραδόσεως κλπ. ὁ ἐρευνητὴς ὅσον μπορεῖ νὰ τὴν λάβει ὑπ' ὄψιν.

Ν.Γ.Π.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Χρυσά μου χέρια, στὰ ξένα ἀλεύρια.

Ψηλὰ τὴ χτίζεις τὴ φωλιὰ καὶ θὰ σοῦ γείρει ὁ κλῶνος.

Ὥρας δουλειά, χρόνου ἔννοια.

ΝΕΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Ἀπὸ 150 δρχ.

Ν. Ι. Δημόπουλος, Α. Α. Μπόρας, Γ. Κ. Σχίζας, Γ. Ι. Μπόρας, Γ. Κ. Γεωργακόπουλος, Α. Φ. Μπόρας, Δ. Καλορίτης, Ι. Φλωράκης, Π. Ι. Κλεισούρας, Ν. Χ. Δάρας, Ηλ. Λαμπρόπουλος (ἱερέας Λυσσαρέας).

—Γράψτε μας ἐλεύθερα τὴ γνώμη σας. Κάθε καλόπιστη κριτική, θὰ σταθεῖ βοήθεια στὴν προσπάθειά μας.

Περιμένουμε.

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΘΕΡΜΑΝΣΙΣ
ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ
ΤΣΑΝΤΙΛΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Ἀετοράχη 4, Ν. Λιόσια
τηλ. 5732401

«ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ»
Δίμηνη ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων
Γραφεῖα: Σόλωνος 140 (Τ.Τ. 141) Ἀθῆναι, τηλ. 3603.186.
Ἰδιοκτήτης — Ἐκδότης: Σύλλογος τῶν ἀπανταχοῦ Σερβαίων. Διευθύνται ἀπὸ Ἐπιτροπή.
Ἐτήσιες συνδρομές: Δραχμὲς 100. Ἐξωτερικοῦ: 10 $.
Στοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ διανέμεται δωρεάν.
Ὑπεύθυνος σύμφωνα μὲ τὸν Νόμο: Ἠλίας Ι. Γιαννακόπουλος.
Ὑπεύθυνη Τυπογραφείου: Βέρα Κορίδη.
Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

Κοινωνικὰ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

— Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωργίου Δημ. Τσαντίλη (Σικάγο Η.Π.Α.) ἀπέχτησαν ἀγοράκι.

— Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀνδρέα Εὐθ. Δημητρόπουλου ἀπέχτησαν ἀγοράκι.

— Ὁ κ. Θεόδωρος καὶ ἡ κ. Κανέλα Βέργου (τὸ γένος Ἰω. Μαραγκοῦ ἀπέχτησαν ἀγοράκι.

— Ὁ κ. Γεώργιος καὶ ἡ κ. Γιάννα Τσίρμπα (τὸ γένος Κώστα Ρουσιᾶ) ἀπέχτησαν κοριτσάκι.

— Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀθανασία Ἰω. Στρίκου ἀπέχτησαν ἀγοράκι

— Ὁ κ. καὶ κ. Ἰωάννου Ἡλ. Χρονόπουλου ἀπέχτησαν ἀγοράκι.

— Ὁ κ. Κων)νος καὶ ἡ κ. Ἑλένη Μαρκοπούλου (τὸ γένος Γ. Παπαγεωργίου) ἀπέχτησαν ἀγοράκι.

Ὁ «Ἀρτοζῆνος» εὔχεται στοὺς εὐτυχισμένους γονεῖς νὰ τοὺς ζήσουν.

ΒΑΦΤΙΣΙΑ:

— Ὁ κ. Κώστας καὶ ἡ κ. Ντίνα Μαντᾶ (τὸ γένος Ἀθαν. Παναγοπούλου) βάφτισαν τὸ ἀγοράκι τους καὶ τὸ ὀνόμασαν Δημητράκη.

— Ὁ κ. Στυλιανὸς καὶ ἡ κ. Εἰρήνη Λέκκα (τὸ γένος Φ. Σχίζα) βάφτισαν τὴν κόρη τους καὶ τὴν ὀνόμασαν Δήμητρα.

— Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Σταμάτη Ζαχαρία (γαμπρὸς τοῦ Πανάγου Βέργου) βάφτισαν τὴν κόρη τους καὶ τὴν ὀνόμασαν Ἄννα.

— Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἰωάννου Ν. Βέργου βάφτισαν τὸ ἀγοράκι τους καὶ τὸ ὀνόμασαν Ἀγγελῆ.

— Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἠλία Τερζῆ βάφτισαν τὴν κόρη τους καὶ τὴν ὀνόμασαν Μαρία.

Ὁ «Ἀρτοζῆνος» εὔχεται νὰ τοὺς ζήσουν.

ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΜΑΤΑ:

— Ὁ κ. Θᾶνος Ἰω. Μπόρας καὶ ἡ δίδα Βούλα Μάρκου ἀρραβωνιάστηκαν.

— Ἡ δίδα Ἑλένη Γ. Σουλελὲ καὶ ὁ κ. Τάσος Δημητρίου ἀρραβωνιάστηκαν.

ΓΑΜΟΙ:

— Ὁ Μίμης Α. Σχίζας καὶ ἡ Ἑλ. Δ. Παπανικολάου παντρεύτηκαν στὶς 31-10-76 στὸν Ἱερὸ ναὸ «Ἁγίας Παρασκευῆς» στὴ Νέα Σμύρνη.

— Ὁ Θόδωρος Γ. Τρουπῆς καὶ ἡ Ἑλένη - Εἰρήνη Στεφοπούλου παντρεύτηκαν στὶς 28-11-76 στὴ Ρώσικη ἐκκλησία «Ἁγία Τριάδα» τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων. Κουμπάρος ἦταν ὁ παιδίατρος Χρ. Μαραγκός.

— Ἡ Σοφία Γ. Τρουπῆ καὶ ὁ Ἀντώνιος Παπούλιας παντρεύτηκαν στὶς 24-10-76 στὸν ἱερὸ ναὸ «Ἁγίας Αἰκατερίνης» Πετραλώνων. Ὁ πατέρας τῆς νύφης Γ. Τρουπῆς εὐχαριστεῖ θερμὰ ὅλους ὅσους παρευρεθήκανε στὸ γάμο τῆς κόρης του.

ΘΑΝΑΤΟΙ:

— Ἡ Ἑλένη Παν. Ρουσιᾶ πέθανε στὸ χωριὸ στὶς 16-10-76 μετὰ ἀπὸ μακρυὰ ἀρρώστεια.

Οἱ οἰκογένειες Ν. Ἀναστασούλη καὶ Ἀθ. Πενέση θερμὰ συλλυποῦνται τοὺς δικούς της.

— Ἡ Ἀσπασία Θοδ. Σχίζα πέθανε στὸ Νοσοκομεῖο Τριπόλεως στὶς 7-11-76. Κηδεύτηκε στὸ χωριό.

Ὁ «Ἀρτοζῆνος» ἐκφράζει τὰ συλλυπητήριά του στὶς οἰκογένειες τῶν θανόντων.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ:

— Παρασκευῆς Γεωργ. Τρουπῆ (ἐτήσιο).

— Ἀθανασίου Νικ. Μαραγκοῦ (σαράντα).

— Ἑλένης Παν. Ρουσιᾶ (σαράντα).

— Ἀσπασίας Θ. Σχίζα (9ήμερο).

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΙΕΡΕΩΣ:

Ὁ Ἀριστείδης Β. Γκάγκας (γαμπρὸς τοῦ Κ. Μπόρα) χειροτονήθηκε ἱερέας, στὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου.

—Παρακαλοῦμε ἰδιαίτερα τὰ νέα παιδιά μας ποὺ ἔχουν δημιουργικὲς ἐπιδόσεις, νὰ πλαισιώσουν τὴν ἐφημερίδαμ ας, ὥστε νὰ ἐμφανίζεται ὅλο καὶ πιὸ καλή.

—Διαφημιστεῖτε ἀπὸ τὶς σελίδες τοῦ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΥ». Ἡ διαφήμισή σας, εἶναι συγχρόνως καὶ εἴδηση γιὰ τοὺς πατριῶτες.

—Τηλεφωνεῖστε ἢ γράψτε μας, κάθε ἐξακριβωμένο νέο ποὺ ἔχετε, ἀπὸ τὸ χωριό, ἢ τοὺς πατριῶτες γενικά.

Ἡ ἐφημερίδα στηρίζεται στὴ συνεργασία ὅλων μας.

Τὸν Νοέμβριο τοῦ 1823

Κυβερνητικὸ κλιμάκιο στοῦ Σέρβου γιὰ νὰ σταματήσῃ τὸν ἐμφύλιο πόλεμο

Τοὺς συνόδευε ὁ Κολοκοτρώνης

Ὁ Ἀνδρέας Μεταξᾶς, μέλος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ (Κυβερνήσεως), ὁ Χ. Περρούκας, Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν, ὁ Παπαφλέσσας, Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν, μαζὶ μὲ τοὺς βουλευτὲς Δ. Καραμάνο, Διον. Παπαγιαννόπουλο καὶ τὸν Καλαμαριώτη, συνοδευόμενοι καὶ ἀπὸ τὸν Κολοκοτρώνη, ἔφθασαν στοῦ Σέρβου τὸν Νοέμβριο τοῦ 1823 γιὰ νὰ σταματήσουν τὸν ἐμφύλιο πόλεμοπού εἶχε ἀρχίσει στὸ μεταξὺ καὶ εἶχε χωρίσει τὸ Μωριὰ σὲ δυὸ ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα.

Ἕνας ἄνθρωπος τῶν Πλαπουταίων, ὁ γαμπρὸς τοῦ Γεωργάκη Πλαπούτα, Κωσταντῆς Ζώραλης[1] εἶχε νωρίτερα, τὸ καλοκαίρι, πυροβολήσει καὶ τραυματίσει στὴ Δημητσάνα, ἐνῶ γινόταν διαγωνισμὸς δημοσίων προσόδων, τὸν Ἀνάστο Δελῆγιάννη. Ἀλλὰ ἂς πάρουμε τὰ πράγματα μὲ τὴ σειρά:

Ἡ αἰώνια κατάρα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἡ διχόνοια, εἶχε καὶ τότε εἰσχωρίσει παντοῦ· καὶ εἶχε ἔλθει, ὅπως πάντα, μετὰ ἀπὸ τὶς ἐπιτυχίες, γιατὶ εἶχε προηγηθεῖ τὸ πέρασμο τῆς Τριπολιτσᾶς, ἡ καταστροφὴ τῆς στρατιᾶς τοῦ Δράμαλη στὰ Δερβενάκια καὶ τόσες ἄλλες νίκες τοῦ σκλαβωμένου γένους. Ἀκόμη καὶ τὰ Εὐρωπαϊκὰ Ἀνακτοβούλια εἶχαν ἀρχίσει νὰ ξεφεύγουν ἀπὸ τὸ δόγμα τῆς «Ἱερᾶς Συμμαχίας» καὶ τὸ Ἀγγλικὸ δάνειο βρισκόταν στὸ δρόμο.

Οἱ Δεληγιανναῖοι εἶχαν ἕνα ἰδιόκτητο χωριό, μὲ 90 οἰκογένειες, λίγο πιὸ κάτω ἀπὸ τοῦ Παλούμπα, τὸ Ἀναζύρι, τὸ ὁποῖο εἶχαν ἀγοράσει. ὅπως γράφει ὁ Κανέλλος Δεληγιάννης, ἀπὸ τοὺς Τούρκους τὸ 1805.

Οἱ Πλαπουταῖοι, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀποκτήσει δύναμη καὶ αἴγλη ἀπὸ τὶς ἐπιτυχίες στὶς διάφορες μάχες, δὲν μποροῦσαν νὰ συμβιβαστοῦν μὲ τὴν ἰδέα ὅτι τὸ χωριὸ ἀνήκει στοὺς Δεληγιανναίους. Εἶχε ἀρχίσει ἐξ ἄλλου ἡ ἄνοδος τῶν στρατιωτικῶν εἰς βάρος τῶν κοτσαμπάσηδων.

Ὁ Δημητράκης Δεληγιάννης πῆγε μιὰ μέρα στὸ Ἀναζύρι μὲ εἴκοσι στρατιῶτες γιὰ νὰ φροντίσει τὴν καλλιέργεια —ὅπως γράφει ὁ ἀδελφός του Κανέλλος— ἀλλὰ προφανῶς γιὰ νὰ τονίσει μὲ τὴν παρουσία του, τ' ἀμφισβητούμενα ἀπὸ τοὺς Πλαπουταίους, δικαιώματά τους. Οἱ Πλαπουταῖοι τὸν πολιόρκησαν στὸν ὀχυρὸ πύργο τοῦ χωριοῦ καὶ ἄρχισαν νὰ τοὺς πυροβολοῦν. Στέλνει ὁ Δεληγιάννης διαπραγματευτὴ τὸν Τσακαλόγιαννη[2] τὸν ἀφοπλίζουν οἱ Πλαπουταῖοι τοῦ παίρνουν καὶ τὸ τιμημένο σπαθί.

— Τί ζητᾶτε, τὸ χωριὸ εἶναι δικό μας τὸ ἔχουμε ἀγοράσει μὲ τὰ λεφτά μας.

— Ἐκεῖ ποὺ δώσατε τὰ λεφτὰ σας (στοὺς Τούρκους) νὰ πᾶτε νὰ τὰ ζητήσετε (τοὺς ἀπαντοῦν οἱ Πλαπουταῖοι).

Στὸ μεταξὺ οἱ ἄνθρωποι τῶν Δεληγιανναίων σκοτώνουν στοῦ Παλούμπα τὸν δολοφόνο τοῦ ἀδελφοῦ τους Ἀνάστου, Κωσταντῆ Ζώραλη, γαμπρὸ τῶν Πλαπουταίων· κτυποῦν καὶ τὴ γυναίκα του, ποὺ δὲν ἤθελε νὰ βγάλει ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά της τὸν σκοτωμένο ἄντρα της, καὶ τὶς κόβουν τὰ μαλιά.

Ἡ σταγόνα ποὺ ἔλειπε γιὰ νὰ ξεχειλίσει τὸ ποτήρι εἶχε πέσει. Εἰδοποιοῦν οἱ Πλαπουταῖοι τοὺς δικούς τους καὶ φθάνουν ἐνισχύσεις καὶ ὅπως γράφει ὁ ἱστορικός: «εὐθὺς ἐξεκίνησαν καὶ πρὸς τὸ ἑσπέρας ἔφθασαν εἰς τοῦ Σέρβου, χωρίον τοῦ τμήματος τῆς Ἠλιοδώρας ἔχοντες ἐκεῖ συγγενεῖς τοὺς Δαραίους». Τὴν ἴδια νύχτα ἔκαναν ἐπιδρομὴ ἔξω ἀπὸ τὰ Λαγκάδια ὅπου «ἅρπαξαν καὶ δύο χιλιάδες αἰγοπρόβατα καὶ ὑπεστρεψαν εἰς τοῦ Σέρβου ὅπου ὀχυρώθησαν».

Ὁ Μωριᾶς ἐχωρίσθει εἰς δύο ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα γιατὶ καὶ οἱ Δεληγιανναῖοι ἀπὸ πλευρᾶς των εἰδοποιοῦν καὶ σπεύδουν εἰς βοήθειάν των: Οἱ Μαυρομιχαλαῖοι οἱ Γιατράκηδες, ὁ Παπατσώνης, ὁ Κυριακός, ὁ Μπούρας, ὁ Κανελλόπουλος, ὁ Τζανέτος, ὁ Παπατσώρης ποὺ μαζὶ μὲ τὴν «ἐπιτόπιον ἐδικήν των δύναμιν ἐφθασαν τὶς πέντε χιλιάδες».

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ εἰς τοῦ Σέρβου ἐφθασαν εἰς βοήθεια τῶν Πλαπουταίων: ὁ Γκρίτσαλης, ὁ Σιώρης, οἱ Φλεσσαῖοι, ὁ Κεφάλας, ὁ Νικηταρᾶς, ὁ Τσώκρης, οἱ Β. καὶ Ν. Πετιμεζᾶς, ὁ Μοσχούλιας μὲ τοὺς Ἀγουλινιστιῶτες καὶ ἄλλοι.

Ὁ Κολοκοτρώνης δὲν εἶχε ρίξει ἀκόμη τὸ βάρος του σὲ κανένα ἀπὸ τὰ δυὸ μέρη, διότι οἱ Πλαπουταῖοι ἦταν ἐξαδέλφια του καὶ οἱ Δεληγιανναῖοι συμπεθέροι του.

Σὲ τέτοιο πείσμα ἀλληλοεξόντωσης εἶχε φθάσει ἡ κατάσταση ἀπὸ τὰ πυρακτωμένα πάθη ποὺ τὰ παιδιὰ τοῦ Κολοκοτρώνη Πάνος καὶ Γενναῖος τοῦ ἔγραφαν ἀπὸ τὸ Ναύπλιο:

«Ἂν δὲν σχίσης τὸ προσωπεῖον καὶ δὲν κινηθῆς ἐναντίον τῶν Δεληγιανναίων δὲν θέλουμε σὲ θεωροῦμε ὡς πατέρα ἀλλὰ ὡς ἐχθρόν».

Τὸ αἷμα καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς εἶχε ἀρχίσει νὰ τρέχει καὶ ὁ κίνδυνος γιὰ τὴν πατρίδα ἦταν μεγάλος, γιαυτὸ ἡ Κυβέρνηση ἀποφάσισε κι' ἔστειλε ἐπὶ τόπου τὸ προαναφερόμενο Κυβερνητικὸ κλιμάκιο, πρῶτα στὰ Λαγκάδια καὶ ἀφοῦ ἐπέτυχαν συμβιβασμό· «αὐθωρεὶ ἀνεχώρησαν καὶ ἀπῆλθον εἰς τοῦ Σέρβου καὶ μετὰ τρεῖς ὥρας ἐπέτυχον καὶ συμβιβασμόν». Καὶ «τοιοῦτον τέλος ἔλαβεν ὁ ἆθλιος αὐτὸς διὰ τὴν πατρίδα καὶ λυσιτελὴς ἐμφύλιος πόλεμος καὶ ἐχύθη αἷμα ἀδελφικόν».

1. Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Διον. Κόκκινος εἰς τὴν «Ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως» τὸν γράφει Κωσταντῆ Ζώραλη ἐνῶ ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Κολοκοτρώνη Φωτᾶκος καὶ ὁ Κανέλλος Δεληγιάννης τὸν γράφουν Κωσταντῆ Τζιραλῆ.

..2. Ὁ ἀναφερόμενος Τσακαλόγιαννης δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν γνωστὸ Ἰω. Θεοφιλόπουλο ἢ Καραβούλιαννη, ἀπὸ τὰ Λαγκάδια, ὁ ὁποῖος τὴν 27 Μαΐου 1821 μαζὶ μὲ τὸν Παπανικολῆ ἐπυρπόλισε εἰς τὸ λιμάνι τῆς Ἐρεσσοῦ τὸ Τουρκικὸ δίκροτο καὶ τὴν 6 Ἰουνίου 1822 μαζὶ μὲ τὸν Κανάρη τὴν ναυαρχίδα τοῦ Τουρκικοῦ στόλου εἰς τὸ λιμάνι τῆς Χίου, ὅπου εὗρον τὸν θάνατο ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ναύαρχο Καρὰ - Ἀλῆ καὶ ὑπὲρ τὶς δύο χιλιάδες Τοῦρκοι. Σήμερα στὴ πλατεία Λαγκαδίων μαζὶ μὲ τὶς προτομὲς τοῦ Κανέλλου Δεληγιάννη καὶ τοῦ Εὐθυμίου Κυριακοπούλου εἶναι καὶ τοῦ πυρπολητοῦ Τσακαλόγιαννη. Ἡ δὲ γνωστὴ γιὰ τὶς εὐεργεσίες οἰκογένεια τῶν Κυριακοπουλαίων, ἐκ Λαγκαδίων, ἀδελφὴ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ κ. Βάσω Θ. Σχίζα, εἶναι ἀπόγονοι τοῦ πυρπολητοῦ.

ΝΙΚΟΣ Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΣΤΟΝ ΑΡΤΟΖΗΝΟ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΣΥΛΟΓΟ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΑΣ

...Σὰν πῆγα στὸ σπίτι μου καὶ βρῆκα τὴν ἐφημερίδα τοῦ χωριοῦ μας, ἡ συγκίνησή μου ἦταν πολὺ μεγάλη, μὰ πιὸ μεγάλη ἦταν μόλις διάβασα πὼς τὸ ὄνομά της θὰ ἦ-«Ἀρτοζῆνος».

Τὴν πῆρα στὰ χέρια μου καὶ ἄφησα τὴ σκέψη μου ἐλεύθερη νὰ ταξιδεύει στὰ ὄμορφα αὐτὰ μέρη τοῦ Ἀρτοζήνου, στὰ διάσελα καὶ στὶς ραχοῦλες.

Δὲν παύω νὰ σκέπτομαι καὶ νὰ πονάω κάθε υωνιὰ τοῦ ὄμορφου χωριοῦ μας. Δὲν βρίσκω λόγους νὰ εὐχαριστήσω τὸν Σύλλογο τοῦ χωριοῦ μας. Γιαυτὸ ἀγαπητοί μου πατριῶτες ἂς ἐνισχύσουμε τὴν ἐφημερίδα μὲ τὴν συνδρομή μας καὶ τὸν Σύλλογο μὲ τὴν ἀγάπη μας.

Εὐχαριστῶ
ΗΛΙΑΣ Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

✶

ΘΑ ΜΑΣ ΦΩΤΙΖΕΙ ΚΑΙ ΘΑ ΜΑΣ ΕΝΩΝΕΙ

...Ἐρχομαι νὰ σᾶς συγχαρῶ διὰ τὴν τολμηρωτάτην ἀπόφασιν ποὺ ἐλάβατε διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ «Ἀρτοζήνου» καὶ νὰ σᾶς εὐχηθῶ ὁ Θεὸς μαζί σας.

Θεωρῶ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ὡς Κορωνίδα τῶν ἔργων ποὺ ἔγιναν μέχρι σήμερα στὸ χωριό, θεωρῶ ἀκόμη τὸν «Α» ὡς ἕνα ἄγγελον προστάτην τῶν Σερβαίων σταλμένον ἀπ' αὐτὸν τοῦτον τὸν Θεόν.

Προστεθειμένη μάλιστα εἰς τὰ τελεσθέντα κατὰ τὴν τελευταίαν 30ετίαν ἔργα, ἀπὸ τοὺς προκατόχους θὰ φωτίζει καὶ θὰ ἑνώνει ὅλους τοὺς Σερβαίους...

Σᾶς συγχαίρω καὶ σᾶς εὐχαριστῶ
Ἀθαν. Κανδηλῶρος

Νέος ἐπιστήμων

Ὁ ἀρχιτέκτων μηχανικὸς Ἰω. Ἀθαν. Μαραγκὸς ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν Ἰταλία ἀφοῦ τελείωσε τὶς 5ετεῖς σπουδές του στὸ Πολυτεχνεῖο. Ὁ «Α» τοῦ εὔχεται καλὴ σταδιοδρομία.

Συγχαριτήρια

— Τὸν ἀνηψιό μου Β. Δ. Δημόπουλο, ποὺ πέτυχε στὴ Φυσικομαθηματικὴ σχολή, θερμὰ συγχαίρω.

Γ. Δ. Βέργος

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ
Αφοι ΣΚΟΥΡΟΥ
Βίκτωρος Ουγκὼ 29
τηλ. 5234469
(Ἐκ ΤΟΥΘΩΑ)

Παραλειπόμενα ἀπὸ τὴν διάνοιξη τοῦ νέου δρόμου

Ἕνα «γκάλλοπ» τοῦ «Α»

Λίγες ὧρες μετὰ τὸ ξεκίνημα καὶ ἐνῶ ἡ μπουλντόζα εἶχε ξεπεράσει τὸ νεκροταφεῖο, συνεργάτης μας ἔκανε «γκάλλοπ» (ἔρευνα) βάζοντας στοὺς περιπατητάς, ποὺ ξεχύθηκαν ὁμαδικά, τὸ ἐρώτημα:

— Τί ἔχετε νὰ εἰπῆτε γιὰ τὸν καινούργιο δρόμο;

Σταχυολογοῦμε τὶς χαρακτηριστικώτερες ἀπαντήσεις:

— Θὰ μᾶς πηγαίνουν ἀναπαυτικὰ στὸν κάτω κόσμο.
— Ἔσπασε ἡ γκίνια.
— Δὲν τὸ περίμενα.
— Δὲν τὸ πιστεύουν τὰ μάτια μου.
— Θὰ ἐρημώσει ἡ Τρανὴ - Βρύση.
— Τὰ μάρμαρα τῆς Φραζινέτας θὰ μᾶς πλουτίσουν.
— Ἡ διαδρομὴ μοῦ θυμίζει Πήλιο.
— Μὲ τὰ κοιτάσματα μαρμάρου τῆς Φραζινέτας τὸ χωριό μας θὰ γίνει νέα Θάσος.
— Νὰ εἰδοῦμε ποιὸς θὰ τὸν ἐγκαινιάσει (γιὰ τὸ νεκροταφεῖο)
— Θὰ τρῶμε φρέσκο ψάρι ἀπὸ τὸ Κατάκωλο.
— Νὰ κοιτάξουν νὰ στηρίξουν τὰ σπίτια καὶ τοὺς κήπους.
— Ἡ 26χρονη ἀναμονὴ ἐκαλλιέργησε ὑπερβολικὴ αἰσιοδοξία.

Ὁ Κ. Βέργος καὶ Ι. Στρίκος ἐργάζονται ἐθελοντικὰ στὰ ἔργα τοῦ δρόμου.

Θὰ πηγαίνουμε γρηγορότερα στὴ πατρίδα

ΣΥΝΤΟΜΕΥΕΤΑΙ Η ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΚΑΤΑ 35 ΧΙΛΙΟΛΕΤΡΑ

Στὶς 25 Ὀκτωβρίου, ὁ Ὑπουργὸς Δημ. Ἔργων κ. Στράτος, παρέστη στὰ ἐγκαίνια τῆς ἔναρξης τῶν ἐργασιῶν τῆς νέας ἐθνικῆς ὁδοῦ Κορίνθου - Καλαμάτας. Τὸ πρῶτο τμῆμα τῆς νέας ἐθνικῆς ὁδοῦ, ποὺ ἄρχισε νὰ κατασκευάζεται, εἶναι μήκους 15 χιλ.

Ὁ δρόμος αὐτὸς γιὰ τὸν ὁποῖο ἐγκρίθηκαν ἐφέτος 420 ἑκατομμύρια, δρχ. ἐνδιαφέρει ἄμεσα τοὺς Γορτύνιους γιατί:

α) Μικραίνει τὴν ἀπόσταση Κορίνθου - Τριπόλεως κατὰ 35 χιλμ.

β) Ἀποφεύγονται οἱ στροφὲς καὶ «τ' ἀνεβοκατεβάσματα» τοῦ Ἀχλαδοκάμπου, γιατὶ θὰ κατασκευαστεῖ σήραγγα μήκους 1.800 μ. κάτω ἀπὸ τὸ Ἀρτεμίσιο. (Τὸ συνολικὸ μῆκος τῶν σηράγγων μέχρις Καλαμάτας θὰ εἶναι 3.800 μ.).

γ) Θὰ εἶναι «κλειστοῦ κυκλώματος» καὶ ἔτσι θὰ ἐπιτρέπονται μεγάλες ταχύτητες.

Ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτά, καὶ ἐφ' ὅσον περατωθεῖ, οἱ προοπτικὲς ἀνάπτυξης ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ στὴν Γορτυνία, καὶ γενικῶς οἱ συχνότερες ἐπισκέψεις ἀπ' ὅλους μας, εἶναι ἐξαιρετικές.

ΣΠΥΡΟΣ ΑΓΓ. ΚΑΛΕΙΣΟΥΡΑΣ
IL SALONE
ΕΠΙΠΛΑ
ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ
ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΘΕΣΙΣ:
ΑΙΓΑΙΟΥ 12 — ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
ΤΗΛ. 934.10.75
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ:
ΣΕΡΡΩΝ 1 — ΑΝΩ ΔΑΦΝΗ
ΤΗΛ. 970.81.51
Εἰς τοὺς κατόχους τῆς ANGENTA εἰδικὲς τιμές. Ἔκπτωσις μέχρι 20%.

ΥΠΕΡΑΓΟΡΑ
ΓΝΗΣΙΑ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
PEUGEOT — RENAULT — CITROEN — SIMCA
ΛΕΩΝ. ΑΝ. ΠΑΠΑΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ & Σια Ε.Ε.
ΜΥΛΛΕΡΟΥ 79 — ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΕΙΟΝ
5224789 Κατάστημα
ΤΗΛ.:
5724549 Οἰκία

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ-ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἀπό 7.000 δραχμές:

Νῖκος Ἀθ. Μαραγκός.

Ἀπό 5.000 δραχμές:

Οἱ Θεόδωρος Κ. Τρουπῆς (γιὰ τήν ἔκδοση τοῦ 2ου φύλλου τοῦ «Α») καὶ Μιχ. Γ. Τερζῆς.

Ἀπό 2.000 δραχμές:

Οἱ Γ. Χρ. Παπαγεωργίου, Ἀθ. Δ. Κερμπετσιώτης, Π. Ι. Κουτσανδριᾶς.

Ἀπό 1.500 δραχμές:

Οἱ Γ. Μπαλτζῆς (στή μνήμη τοῦ πεθεροῦ του Γ. Σχίζα «Τσιότρα») καὶ Ι. Ν. Κλεισούρας.

1.200 δραχμές:

Ν. Θ. Τρουπῆς.

Ὁπό 1.000 δραχμές:

Οἱ Ι. Δ. Παναγόπουλος, Κ. Α. Παπαθωμόπουλος, Ι. Ε. Δημητρόπολος, Β. Ι. Δάρας, Ι. Δημόπουλος, Κ. Ν. Δάρας, Η. Ι. Μπόρας, Θ. Χ. Δημόπουλος, Ε. Δάρα - Παπαντωνοπούλου, Η. Π. Κωνσταντόπουλος καὶ Θ. Γ. Τρουπῆς.

Ἀπό 650 δραχμές:

Οἱ Α. Γ. Γεωργακόπουλος, Λ. Γ. Παπαθωμόπουλος, Η. Ν. Μπόρας καὶ Φ. Γ. Παναγόπουλος.

Ἀπό 500 δραχμές:

Οἱ Θ. Ν. Βέργος, Β. Γ. Ντότσικα, Η. Π. Σκοῦρος, Η. Ἀναγνωστόπουλος (Βελέντζας), Μ. Κορκολῆ, Θ. Ρουσιᾶς, Γ. Κ. Γκούτης, Ι. Δημόπουλος, Φ. Ι. Παναγόπουλος, Η. Κουτσανδριᾶς, Η. Ι. Σχίζας, Σ. Χρόνης, Διαμ. Ι. Δημόπουλος, Ι. Ν. Μαραγκός, Δ. Β. Σουλελές, Χ. Μ. Μαραγκός, Α. Π. Σχίζας, Α. Ι. Στρῖκος, Ν. Α. Κουτσανδριᾶς, Φ. Χ. Μπόρας, Δ. Ν. Παπανικολάου καὶ Νικηφόρος Χ. Μαραγκός.

Ἀπό 350 δραχμές:
Οἱ Δ. Χ. Μπόρας, Λ. Ν. Παπαθωμόπουλος καὶ Π. Α. Μπόρας (10 δολάρια Αὐστραλίας).

Ἀπό 300 δραχμές:

Οἱ Ε. Κ. Σχίζας, Γ. Α. Σχίζας, Κ. Ι. Γιαναγόπουλος, Α. Σ. Ἀρούκατος, Γ. Ν. Μπόρας, Γ. Γκέκη - Παπαθωμοπούλου, Λ. Α. Παπαθωμόπουλος.

Ἀπό 200 δραχμές:

Οἱ Φ. Α. Στρῖκος, Γ. Κ. Γεωργακόπουλος, Π. Α. Στρῖκος, Γ. Χ. Μπόρας, Η. Θ. Μπόρας, Ι. Ν. Κωνσταντόπουλος, Σ. Α. Κλεισούρας, Α. Π. Στρῖκος, Γ. Α. Μπόρα, Γ. Οἰκονόμου, Α. Ἀνδριόπουλος, Κ. Ν. Δάρας, Π. Κ. Δημόπουλος, Δ. Κουλορίτης, Ι. Φλωράκης, Π. Ι. Κλεισούρας, Ν. Χ. Δάρας.

Ἀπό 150 δραχμές:

Οἱ Χ. Γ. Δημόπουλος, Α. Ι. Σχίζα, Ρίνα Ε. Μπουντούρη, Δ. Κ. Σχίζας, Χ. Ν. Κατσιάπης, Δ. Γ. Δημόπουλος, Κ. Δ. Δημόπουλος, Γ. Δ. Δημοπούλου, Φ. Κ. Νούση, Β. Θ. Παπαγεωργίου, Γ. Θ. Τρούπης, Π. Η. Χρονόπουλος, Θ. Κουτσανδρέας, Κ. Δ. Κουτσανδρέας, Δ. Ν. Δημόπουλος, Π. Γ. Δημόπουλος, Δ. Γ. Βέργος, Αἰκ. Δ. Βέργου, Γ. Δ. Βέργος, Α. Σ Βέργος, Ι. Κ. Σχίζας, Α. Β. Δάρα, Γ. Β. Δάρα, Θ. Δημόπουλος, Α. Α. Στρῖκος, Π. Γ. Δημοπούλου, Δ. Φ. Σχίζα, Ι. Κ. Γκούτης, Π. Δ. Μαρκοπούλου, Γ. Ι. Δημόπουλος, Π. Ν. Δάρας, Η. Ν. Λιατσόπουλος, Γ. Α. Γιαννακόπουλος, Μ. Π. Βέργου, Ν. Ι. Δάρας, Ι. Ν. Δάρας, Χ. Ν. Δάρας, Η. Γ. Στρῖκος, Α. Γ. Σχίζας, Κ. Γ. Σχίζα, Α. Γ. Σχίζα, Χ. Κερμπεσιώτη, Ε. Κερμπεσιώτη, Α. Κερμπεσιώτη, Β. Η. Παρασκευόπουλος, Φ. Α. Μπόρας, Π. Παγκράτης, Α. Βέργος, Δ. Α. Κλεισούρας, Γ. Ν. Βέργος, Ι. Ν. Μαραγκός, Ν. Κλεισούρα, Δ. Κ. Παναγόπουλος, Α. Π. Σχίζας, Γ. Α. Σχίζας, Π. Α. Σχίζας, Αἰκ. Β. Βλασσοπούλου, Κ. Β. Σχίζας, Β. Α. Κουτσανδρέας, Ι. Χ. Στρῖκος, Δ. Ν. Παπανικολάου, Ν. Π. Δημητροπούλου, Π. Ε. Δημητρόπουλος, Γ. Δ. Βέργος, Ε. Δ. Δημόπουλος, Μ. Κ. Γκούτης, Ε. Π. Βέργος, Γ. Α. Δημοπούλου, Δ. Π. Κωνσταντόπουλος, Ι. Γ. Σχίζας, Ρ. Τσιμπίρη, Α. Χ. Δάρας, Ι. Ἀθ. Μαραγκός, Α. Ι. Κουτσανδριᾶς, Ε. Γ. Μπαλτζῆ, Ι. Χρονόπουλος, Ι. Χ. Μπόρας, Ε. Θ. Τρουπῆ, Ν. Θ. Τρουπῆς, Α. Ν. Τρουπῆ, Μ. Γ. Τρουπῆ, Δ. Θ. Σχίζας, Β. Ι. Δάρας, Η. Γ. Τερζῆς, Π. Φ. Σχίζας, Ε. Φ. Κουτσανδρέα, Ε. Γ. Σουλελέ, Ι. Κ. Παναγόπουλος, Μ. Η. Κωνσταντοπούλου, Γ. Ν. Κωνσταντόπουλος, Ι. Θ. Τρουπῆς, Ν. Γ. Παγκράτης, Α. Γ. Παγκράτης, Α. Θ. Βέργου, Ι. Α. Κουκουλᾶ, Ν. Ι. Λιατσόπουλος, Ι. Α. Βέργος, Ι. Χ. Βέργος, Α. Γ. Μπόρας, Ε. Α. Φωτίου, Α. Π. Γκούτη, Β. Ε. Δημητρουλάκη, Π. Μ. Βέργος, Α. Π. Βέργου, Κ. Ι. Τρουπῆς, Γ. Λ. Βέργος, Οὐρ. Κ. Βασδάκη, Μ. Π. Βέργου, Κ. Μελέτη, Αἰκ. Ν. Γεωργακοπούλου, Π. Γ. Μπόρα, Μ. Ν. Γεωργακοπούλου, Θ. Ε. Ρουσιᾶς, Γ. Μπαλτζῆς, Ν. Γ. Τερζῆς, Δ. Γ. Τρουπῆς, Η. Κ. Σχίζας, Ι. Γ. Σχίζας, Π. Θ. Λιατσόπουλος, Ν. Α. Παπαθωμόπουλος, Γ. Γ. Μπόρας, Λ. Α. Παπαθωμόπουλος, Α. Ν. Παπαθωμόπουλος, Χ. Ι. Ἀναστασόπουλος, Γ. Κ. Μπουρνιᾶς, Κ. Ε. Παγκράτης, Ι. Π. Στρῖκος, Η. Ι. Γιαννακόπουλος, Θ. Η. Λιατσόπουλος, Αἰκ. Σ. Λέκκα, Β. Χαλκιᾶ.

120 δραχμές:

Οἱ Θ. Ν. Τρουπῆς, Δ. Ι. Δημόπουλος, Π. Δ. Σχίζας, Δ. Π. Σχίζας, Αἰκ. Χ. Δημοπούλου, Αἰκ. Κ. Παπαθωμοπούλου, Ε. Γαλάνη, Γ. Δ. Δημητρόπουλος, Η. Ι. Λιατσόπουλος, Ι. Η. Λιατσόπουλος, Α. Η. Λιατσοπούλου, Η. Ι. Λιατσόπουλος (140), Εἰρ. Βασιλοπούλου, Μ. Β. Δάρα, Χ. Κ. Σχίζας, Γ. Χ. Δάρας, Μ. Γ. Τερζῆς, Δ. Π. Δημόπουλος, Γ. Η. Τρουπῆς, Μ. Ν. Δημοπούλου, Γ. Ν. Δάρας, Ι. Η. Μπόρας, Χ. Π. Κωνσταντόπουλος, Μ. Δ. Τρουπῆ, Χ. Μ. Μπαλκανᾶ, Γ. Π. Λιατσοπούλου, Γ. Σ. Βέργος, Ν. Δ. Κωνσταντόπουλος, Γ. Η. Χρυσόπουλος, Ι. Κ. Σχίζας, Θ. Ν. Τρουπῆς, Κ. Β. Γκούτης, Ν. Α. Κουτσανδρέας, Ι. Ν. Κλεισούρας, Α. Δ. Κωνσταντοπούλου, Κ. Γ. Γεωργακόπουλος, Ι. Γ. Παναγόπουλος, Αἰκ. Ι. Παναγοπούλου, Γ. Β. Παπαγεωργίου, Ν. Κ. Στρῖκος, Κ. Ν. Στρῖκος, Κ. Γ. Τερζῆς, Σ. Ν. Στρίκου, Α. Η. Κουτσανδριᾶ, Α. Π. Κωνσταντοπούλου, Α. Η. Χρυσόπουλος, Χ. Δ. Κωνσταντόπουλος, Ε. Α. Σχίζα, Α. Κ. Σχίζας, Η. Π. Στρῖκος, Π. Α. Σχίζας, Κ. Σ. Σχίζας, Γ. Σ. Σχίζα, Η. Κ. Σχίζας, Θ. Παναγοπούλου, Λ. Παναγοπούλου, Κ. Η. Καγιούλης, Α. Χ. Κωνσταντοπούλου, Κ. Π. Μιχόπουλος, Β. Ν. Παπαθωμοπούλου, Γ. Π. Παγκράτης, Γ. Γ. Παγκράτης, Δ. Γ. Τρουπῆς, Δ. Ι. Βέργος, Χ. Η. Χρονόπουλος, Φ. Χ. Χρονοπούλου, Π. Ι. Κωνσταντόπουλος, Θ. Ν. Σχίζας, Ι. Πενέση, Γ. Ἀναστούλη.

*

Ὁ «Α» καὶ τὸ Δ.Σ. τοῦ συλλόγου εὐχαριστοῦν ὅλους τοὺς πατριῶτες γιὰ τὶς ἀθρόες προσφορές τους καὶ ὅλους ὅσους ὑποσχέθηκαν διάφορα ποσὰ ἢ ἐνέργειες γιὰ τὸν καινούργιο δρόμο.

Ο "ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ,, ΣΤΗΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Στὴν ἐκδιδομένη νέα μεγάλη ἐγκυκλοπαίδεια τοῦ «ΗΛΙΟΥ» καταχωρήθηκε γιὰ πρώτη φορὰ ἡ λέξη Ἀρτοζῆνος μὲ σύντομη ἱστορικὴ καὶ γεωγραφικὴ περίληψη.

Ἡ καταχώρηση ἔγινε ἀπὸ τὸν συνεργάτη μας κ. Νικ. Παπαγεωργίου, ὁ ὁποῖος ὅπως μάθαμε ἔχει προγραμματίσει γιὰ τὴν ἴδια ἐγκυκλοπαίδεια σειρὰ ἄλλων καταχωρήσεων πού ἀφοροῦν· ἱστορικὲς τοποθεσίες, ὀνόματα καὶ δράση Σερβαίων ἀγωνιστῶν, παραδόσεις κ.ἄ..

Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι τὰ ὡς ἄνω στοιχεῖα ἐμφανίζονται γιὰ πρώτη φορὰ σὲ ἐγκυκλοπαίδεια ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ καταχωρήσας.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1η σελίδα)

σταυρῶν προτιμήσεως ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι συμπολῖται οἱ ὁποῖοι συνελθόντες συνεκροτήθησαν εἰς σῶμα ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος Εὐστ. Δάρας, Ἀντιπρόεδρος Χρ. Μαραγκός, Γεν. Γραμματεὺς Κων. Χρονόπουλος, Ταμίας Ἠλ. Κωνσταντόπουλος,

καὶ Μέλη: Ἠλίας Γιαννακόπουλος, Χρ. Κωνσταντόπουλος, Ἀναπληρωματικοὶ οἱ κ.κ. Ἀθ. Κερμπεσιώτης, Β. Δάρας, Γ. Στ. Γκούτης, Νικ. Σ. Σχίζας καὶ Ἰωάν. Ἠλ. Λιατσιόπουλος.

Ν. Π.

ΠΑΡΤΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΗΠΟ ΜΟΥ

...Κόφτε τὴ καρυά, πάδτε το ὅλο καὶ δόστε το σ' ὅποιον παραπονιέται. Ἐδῶ γίνεται ἕνα τόσο μεγάλο ἔργο γιὰ τὸ καλὸ τοῦ χωριοῦ... Μπράβο σου μπάρμπα Γιῶκο-Ντάρα. Κρίμα πού δὲν ἦσαν ὅλοι οἱ πατριῶτες νὰ σὲ ἀκούσουν.

ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΙ ΗΡΩΕΣ

28 Ὀκτωβρίου 1976: 36 χρόνια ἀπὸ τὸν πόλεμο τοῦ 1940, ποὺ πολλοὶ πατριῶτες πολεμήσανε στὰ χιονισμένα βουνὰ τῆς Ἀλβανίας. Ὁ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ» τιμάει ὅλους αὐτοὺς τοὺς πατριῶτες καὶ «κλίνει εὐλαβικὰ τὸ γόνυ» στὴ μνήμη ἐκείνων τῶν Σερβαίων, ποὺ ἔχασαν τὴ ζωή τους πολεμώντας.

ΜΙΚΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ὁ σημαγὸς Ἰατρὸς δρ. Ἠλίας Θ. Χειμώνας πῆρε τὴν εἰδικότητα τῆς παθολογίας καὶ μετατέθηκε στὴν Τρίπολη. Ὁ «Α» τοῦ εὔχεται καλὴ σταδιοδρομία καὶ σ' ἀνώτερα.

— Περὶ τὸ τέλος τοῦ μνὸς Ὀκτωβρίου στὸ χωριὸ ἔπεσε τὸ πρῶτο χιόνι. Φανταζόσαστε τὴν ὁμορφιά;

— Οἱ προοπτικὲς γιὰ τὴ συνέχιση τοῦ δρόμου Σέρβου Ἀράπηδες εἶναι πολὺ εὐνοϊκές. Ἡ κοινότητα καὶ ὁ σύλλογος προβαίνουν στὶς ἀπαιτούμενες ἐνέργειες.

— Πατριώτης μας μᾶς πληροφορεῖ ὅτι μερικὰ ἀπὸ τὰ φῶτα τῆς κοινότητας δὲν λειτουργοῦν. Τὸν πληροφοροῦμε ὅτι ὁ «Α», ἐὰν μπορεῖ νὰ προσφέρει κάτι γιὰ τὸ θέμα αὐτό, εἶναι διαθέσιμος.

— Ὁ παιδίατρος κ. Χρῆστος Μαραγκὸς ἔλαβε μέρος καὶ στὸ Πανελλήνιο συνέδριο ἀνοσοβιολογίας ποὺ ἔγινε στὶς 20 Ὀκτωβρίου στὸ Νοσοκομεῖο Παίδων «Ἁγία Σοφία».

— Ἂν κάτι δὲν σᾶς ἀρέσει ἀπὸ τὸν «Ἀρτοζῆνο» μὴ δυσφορεῖτε. Σκεφτεῖτε πὼς θὰ ἀρέσει σὲ κάποιους ἄλλους. Ἄλλωστε ὅλα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀρέσουν σὲ ὅλους. Περιμένουμε τὴν καλόπιστη κριτική σας.

Μὲ μικρὴ καθυστέρηση ἀπὸ τὴν ἔναρξη τοῦ σχολικοῦ ἔτους, πῆγε δάσκαλος στὸ χωριὸ καὶ τὸ σχολεῖο λειτουργεῖ κανονικά.

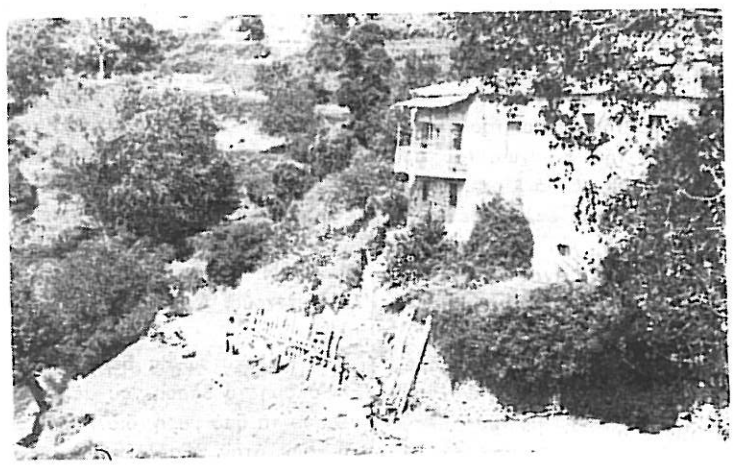
Παρακαλοῦμεν τοὺς πατριῶτες νὰ στέλνουν τὶς προσφορές τους στὸν ταμία τοῦ συλλόγου (κ. Ἠλίαν Κωνσταντόπουλον, Ναζιανζηνοῦ 10, Πετρούπολη) καὶ ὄχι ἀνώνυμα στὸ σύλλογο, χάρη εὐκολίας.

— Ὑπενθυμίζουμε στοὺς ἐνδιαφερομένους γιὰ τὰ βραβεῖα τοῦ συλλόγου νὰ μᾶς στείλουν τὰ σχετικὰ δικαιολογητικά.

— Στὸ προηγούμενο φύλλο τοῦ «Α» ὁ Ντίνος Στ. Σχίζας γράφτηκε Παναγ., ὁ Ἀναστ. Ηλ. Χρονόπουλος τοῦ Ἀλ., καὶ ὁ Ἀρ. Νικ. Τρουπῆς τοῦ Γεωργ. ἀπὸ λάθος.

Ζητοῦμε συγγνώμη.

ΑΠΕΡΑΝΤΟΣ ΟΡΙΖΩΝ

Ἡ «Τρανηβρύση» θὰ ἐρημώσει. Ὁ περίπατος τῶν παραθεριστῶν θὰ γίνεται στὸ νέο δρόμο. Ἕνας ἀπέραντος ὁρίζοντας μέχρι τὸ «Φιόρε τοῦ Λεβάντε» θὰ φέρνει τὸν ἀέρα φρέσκο καὶ ἀσκόνταφτο.

—Φυλάξτε τὸν «ΑΤΡΟΖΗΝΟ» ἀπὸ τὸ πρῶτο φύλλο. Ἀργότερα, θὰ βιβλιοδετηθεῖ σὲ τόμο.

—Σὲ περίπτωση ἀλλαγῆς διευθύνσεώς σας, ἐνημερῶστε μας ἐγκαίρως, νὰ μὴ χάνετε τὴν ἐφημερίδα.

Ὁ συνεργάτης μας
κ. Θ. Κ. Τρουπῆς
κυκλοφόρησε τὸ νέο του
«ΚΡΙΝΑΝΘΙΑ»
ποὺ περιέχει ποιήματα γιὰ παιδιά.
Τὸ διαθέτουμε σ' ὅποιον μᾶς
τὸ ζητήσει ἀντὶ 50 δραχμῶν.
(Οἱ 40 δραχμὲς γιὰ τὸ συγγραφέα
καὶ οἱ 10 δραχμὲς ὑπὲρ τῆς ἐφημερίδας μας).
Τὸ συνιστᾶ τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας
ὡς κατάλληλο παιδικὸ ἀνάγνωσμα.
Ἀγοράστε το· ἡ προσφορά σας διπλή.

ΣΤΑΘΜΟΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ MOBIL
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ι. ΣΤΡΙΚΟΥ
ΛΕΝΟΡΜΑΝ 198 — ΤΗΛΕΦ. 512.10.35

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

'Αγαπητὰ Σερβιωτόπουλα,

Τὸ ἐνδιαφέρον σας γιὰ τὸν «Α» τὸ σύλλογο καὶτὸ χωριὸ μᾶς ὑποχρέωσε νὰ δημιουργήσουμε μιὰ καινούργια στήλη «τὴ στήλη τῶν νέων» καὶ νὰ τὴν θέσουμε στὴ διάθεσή σας γιὰ κάθε σας σκέψη καὶ κάθε σας προβληματισμὸ καὶ γιὰ κάθε σας νέο.

Σκοπὸς δικός μας εἶναι νὰ περάσει ὁ «Α» στὰ δικά σας νεανικὰ χέρια γιὰ συνεχὴ ἀνανέωση. Θὰ σᾶς παρακαλούσαμε μόνο —ὅπως καὶ ὅλους τοὺς συνεργάτες τοῦ «Α»— τὰ κείμενα ποὺ μᾶς στέλνετε νὰ εἶναι μικρὰ γιὰ νὰ χωρᾶνε ὅλα στὴ μικρὴ μας ἐφημεριδούλα καὶ νὰ μὴν ὑπόρχουν παραπονούμενοι.

★

'Ο κ. Ι. Δημόπουλος —μαθητὴς Γυμνασίου ἀπὸ τὸ Μερκοβούνι— μαζὶ μὲ τὰ καλά του λόγια καὶ τὴν ἐπιθυμία του γιὰ ἀλληλογραφία μὲ τοὺς πατριῶτες, μᾶς ἔγραψε μὲ πολὺ ὄμορφα λόγια τὶς ἐντυπώσεις του ἀπ' τὸ χωριὸ ποὺ πραγματικὰ μᾶς συγκίνησε. Δυστυχῶς τὸ κείμενο εἶναι πολὺ μεγάλο γι' αὐτὸ θὰ δημοσιεύσουμε μερικὰ κομμάτια.

«...'Εκεῖ στὸ μικρὸ χωριό μου, ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους ποὺ ξέρουν νὰ ἀποκτοῦν τὸ ψωμὶ γιὰ τὶς φαμίλιες τους μὲ τὸ μέτωπο ψηλά, κατάφερα νὰ βρῶ ἀληθινοὺς φίλους. Φίλους ποὺ στοχάζονται τοὺς στοχασμούς σου καὶ νοιώθουν τὴν πίκρα καὶ τὸν πόνο σου». Καὶ συνεχίζει: «...Σέ κάθε μου βῆμα ἄφηνα καὶ ἀπὸ μιὰ γλυκειὰ ἀνάμνηση...». «...Σὰν ἔρθει τὸ βράδυ μὲ τὸ δροσερὸ ἀγεράκι ὅλοι μαζί, τραγουδώντας χαρούμενα τραγούδια, προσπαθοῦν νὰ βροῦν μέσα στὸ σκοτάδι τὸ γλυκό, κάτω ἀπὸ τὸ ἀναβόσβυσμα τῶν ἄστρων, τὸν ἑαυτό τους». Καὶ πιὸ κάτω: «Μιὰ βόλτα ὡς τὸ μικρὸ ρομαντικὸ ἐκκλησάκι, λίγο κρύο νερὸ ἀπ' τὴν τρανὴ βρύση κι ὕστερα κοντὰ στὸν παππού ποὺ θὰ μᾶς πεῖ πὼς πληγώθηκε στὸν πόλεμο γιὰ τὴ λευτεριά». Καὶ πρὸς τὸ τέλος: «Ὢ πόσο θὰ ἤθελα νὰ διαρκοῦσε αὐτὸ τὸ καλοκαίρι τῆς εὐτυχίας...».

— Ναὶ ἀγαπητὰ Σερβιωτόπουλα. Ἔτσι εἶναι στὸ χωριό μας. Φροντίστε ὅλα νὰ ξήσετε κοντά του αὐτὰ τὰ καλοκαίρια εὐτυχίας.

★

Περιστέρι 23 'Ιουνίου 1977

'Αγαπητὲ «Α»

Κατ' ἀρχὰς θὰ ἤθελα νὰ ἐπαινέσω τὴν ἐπιτροπή σου γιὰ τὸ ὅλο ἔργο τῆς ἐκδόσεώς σου. Νὰ ἐκφράσω τὴ συγκίνησή μου, τὴ χαρά μου καὶ ὅλα τὰ παραπλήσια συναισθήματα ποὺ ἔνιωσα ὅταν σὲ πρωτοδιάβασα καὶ ὅταν κατάλαβα ὅτι δὲν ὑστερεῖς σὲ τίποτα ἀπὸ τὶς ἄλλες ἐφημερίδες αὐτοῦ τοῦ εἴδους. Στὴ συνέχεια θὰ ἤθελα νὰ ἀναφερθῶ στὶς δημοσιεύσεις σου γύρω ἀπὸ τὴν ἐνεργοποίηση τῶν νέων. Νομίζω ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ εἰδικεύσετε κάπως καὶ νὰ εἶστε σίγουροι ὅτι οἱ νέοι θὰ ἀντικρύσουν μὲ καλὸ μάτι αὐτή σας τὴν ἐνέργεια.

Β. Γ. Μαραγκός. (Μαθητὴς Γ' τάξεως Γυμνασίου).

— 'Απὸ σένα Βασίλη καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα Σερβιωτόπουλα περιμένουμε νὰ μᾶς πεῖτε πὼς πρέπει νὰ ὀργανωθεῖτε, καὶ νὰ εἶστε σίγουροι ὅτι ἐμεῖς εἴμαστε πάντα στὴ διάθεσή σας.

'Ο Βασιλίλης μᾶς ἔστειλε καὶ 2 ποιήματά του. Θὰ μᾶς δοθεῖ ἡ εὐκαιρία μελλοντικὰ νὰ τὰ δημοσιεύσουμε...

★

'Ο δάσκαλος Θ. Τρουπῆς μᾶς γράφει ἐπίσης, ἀπὸ τὴν κάτω 'Αχαγιά, τὶς σκέψεις του γιὰ τὴ δημιουργία ἑνὸς τμήματος νέων γιά... κάθε νεωτερισμό.

Πιστεύουμε πὼς τὸ «σάλπισμα στοὺς νέους» βρῆκε ἀπήχηση καὶ πὼς σύντομα θὰ βρεθεῖ ὁ τρόπος νὰ ὀργανωθοῦν τὰ Σερβιωτόπουλα. Γράψτε μας τὶς σκέψεις σας γιαυτὸν τὸν τρόπο ὀργανώσεως.

'Από 5.000 δρχ.
Θανάσης 'Ιωάν. Στρίκος

'Από 2.000 δρχ.
Κων)νος Ι. Χρονόπουλος.

'Από 1000 δρχ.
Χρῖστος Ι. Μαραγκός, Νῖκος Ι. Μαραγκός.

'Από 500 δρχ.
'Ιωάννης Ντάβος, Γεωργία Πολυχρονοπούλου ('Ιω. Τρουπῆ), Φανὴ Ι. Τρουπῆ, Μαρ. 'Ηλ. Βέργος, Κων)νος Μιχ. Μαραγκός, 'Αγγελικὴ Δ. Σχίζα (Πετρούλια) 10 δολλάρια.

'Από 300 δρχ.
Παν. Σχίζας.

'Από 200 δρχ.
Γεώργιος Ν. Γεωργακόπουλος, Πάνος Μαρ. Βέργος, Θόδωρος 'Ηλ. Γιαννακόπουλος, 'Ιωάννης Γρέκης, Μαρία 'Αθ. Παναγοπούλου, 'Αλέξανδρος 'Αμπατζῆς, (γαμπρὸς 'Αθ. Παναγοπούλου), Κων)νος Καλλέργης (γαμπρὸς Φ. Δημοπούλου), Χρῆστος Κ. Σχίζας.

'Από 150 δρχ.
Παν. Ι. Βέργος.

'Από 100 δρχ.
'Αθ. Γ. Κανδηλῶρος, Γεώργιος 'Ι. Κωνσταντόπουλος, Χαρ. Παπαθεοδώρου.

★

Εἰς μνήμην Δημήτρη Σκυλοδήμου (γαμπροῦ Ν. Παπαθωμοπούλου) καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰδικοῦ ταμείου σχολικῶν βραβείων ἔδωσαν ὁ Μιχάλης καὶ ἡ Φανὴ Μάνου (τὸ γένος 'Αθ. Παναγοπούλου) δρχ. 1000, ὁ Εὐστ. Δάρας δρχ. 500 ἀντὶ Στεφάνου.

Εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της ἡ κ. Σπυριδούλα χήρα Χρήστου Δημοπούλου προσέφερε ὑπὲρ τοῦ εἰδικοῦ ταμείου σχολικῶν βραβείων 1000 δρχ..

Μᾶς πληροφόρησε δὲ ὅτι γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ θὰ προσφέρει 1000 δρχ. ἐτησίως.

'Η 'Αγγελικὴ Δ. Σχίζα (Περούλια) προσέφερε στὴ μνήμη τῆς πεθερᾶς της "Αννιὼς 'Ηλ. Σχίζα(Πετρούλια) ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ συλλόγου 10 δολάρια.

ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

..."Εγινε ἀπὸ τὰ χέρι τῶν ντόπιων μαστόρων. Βυζαντινὸ κομψοτέχνημα ἀπὸ πελεκητὸ μάρμαρο τῆς Φραζινέτας ἡ ἐκκλησία τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου μᾶς περιμένει ΟΛΟΥΣ νὰ ξανασμίξουμε στὴ χάρη της στὶς 15 Αὐγούστου γιὰ νὰ θυμηθοῦμε τὰ παιδικά μας ἀνέμελα χρόνια, ν' ἀγναντέψουμε ἀπὸ τὴν πλατεία της τὸν μισὸ Μορηά: 'Αλφειό, 'Ολυμπία, Κατάκωλο, Ζάκυνθο, ἀκόμα καὶ τὰ βουνὰ τῆς Μάνης. Ν' ἀπολαύσουμε τὶς φυσικὲς ὁμορφιές, τ' ἄφθονα κρύα νερά, τὶς δοσμένες λαγκαδιὲς καὶ ν' ἀναπνεύσουμε τὸ δροσερὸ ἀεράκι ποὺ ἔρχεται ἀσκόνταφτο ἀπὸ τὸ Κατάκωλο. Στὴ φωτογραφία μας, μπροστὰ στὴν εἴσοδο τοῦ ἀνεγειρομένου ναοῦ, ἡ ἀρχιτέκτων "Εθελ Κυδωνιάτου ἀνάμεσα στοὺς πατριώτες κ. Θεόδωρο Σχίζα καὶ Δημήτριο Δάρα σὲ μιὰ ἐπίσκεψή τους στὸ χωριό μας, ἐνῶ ἡ ἐκκλησία βρισκόταν σὲ ἀποπεράτωση.

ΟΙ ΔΡΟΣΟΠΗΓΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Τὸ χωριό μας θὰ κατακλυσθεῖ καὶ φέτος ἀπὸ παραθεριστές. Πολλοὶ θὰ ἐπισκεφθοῦν τὶς δροσοπηγές του, γιὰ νὰ περάσουν τὴν ἡμέρα τους μακρυὰ ἀπὸ κάθε ἔννοια καὶ σκοτούρα, σὲ ἀπόλυτη ἡσυχία μὲ συντροφιά· τὸ θρόιμα τῶν φύλλων τοῦ πλάτανου, τὰ κοτσύφια καὶ τὸ κελάρυσμα τῆς πηγῆς. Γιὰ νὰ σᾶς διευκολύνουμε, προκειμένου νὰ προγραμματίσετε ἀπὸ τώρα τὶς ἐξορμήσεις σας, παραθέτουμε μιὰ μελέτη σχετικὴ μὲ τὴν θερμοκρασία τοῦ νεροῦ τῶν δροσοπηγῶν μας.

'Η μελέτη ἔχει δημοσιευθεῖ πρὸ 15ετίας σὲ ἄλλες στῆλες ἀπὸ τὸν κ. Ν. Παπαγεωργίου. Οἱ «νοσταλγοὶ» ποὺ ἀπετέλεσαν τὴν παρέα στὶς ἐξορμήσεις γιὰ τὸ μέτρημα τῆς θερμοκρασίας· ἦταν ἐκτὸς τοῦ κ. Παπαγεωργίου, οἱ κ.κ. Γ. καὶ Μ. Γκούτης, ὁ κ. Εὐστ. Δάρας καὶ οἱ Ι. Σταυράκης καὶ Γιαννάκης (οἱ δύο τελευταῖοι εἶναι γαμπροὶ τοῦ χωριοῦ μας). Νά λοιπὸν οἱ θερμοκρασίες σὲ βαθμοὺς Κελσίου:

1) 'Αγιο- Λιᾶς (πλησ. κορυφῆς 'Αρτοζήνου)	8.9
2) Κοκκώνη(πάνω ἀπὸ πουρνάρι)	9,6
3) Μαζαράκη(Μουτριντζιὰ)	10,5
4) Τρανηβρύση	10,9
5) Κρυαβρύση('Αρτοζῆνος)	10,9
6) Περδικοβρύση »	11,3
7) Μαυρομμάτη »	11,4
8) 'Αγιο - Δημήτρης »	11,4
9) 'Αγιάννηδες »	11,5
10) Σουληνάρι	11,5
11) 'Αγιαντριὰς(ἀνεμόμυλος)	11,5
12) 'Αγιώργηδες ('Αρτοζ.)	11,5
14) Κοκκινόβρυση (πηγὴ)	11,6
14) Στόνθη (πλευρὰ κάπελης)	12,3
15) Ντεληγιάννη (ἰσιώματα)	17,4
16) Καλπάκι ἢ Μήτρου	17,6
17) Στόνθη (ποτιστ. Σπήλιου)	1,8
18) Πηγὴ Κουτσοβασίλη	13
19) Λιμνίτσα	13
20) Βρύση Γκερμάζη	13,5
21) Καρακατσάνη	13,7
22) Κορομηλιὰ (Γκερμάζι)	13,7
23) Ράπτη	13,8
24) Λεῦκος (πάνω βρύση)	14
25) "Ιθια ηποτιστ. Νταρέικα)	14
26) Κορύτια	14
27) Ποστι, Εἰκοσιμία	14,5
28) Λεῦκος (κάτω βρύση)	14,6
29) Νταγρεμίση	15
30) Βρυσούλα Μουτριντζιὰ	15
31) Λιμηντάρενη (Τζιούταλη)	15,1
32) Δεμοκίτη	15,7
33)Κατριμιζὰ(βρύση γιατροῦ)	15,7
34) Κρίκιζα	17

Χρειάζεται νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἡ μέτρηση ἔγινε τὸ τελευταῖο δεκαήμερο τοῦ Αὐγούστου καὶ ἐπίσης τὴν ἴδια ἐποχὴ ὁ περίφημος Καμπέας εἶχε θερμοκρασία 10,5.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΜΑΣ

'Η ἐφημερίδα μας ἐκδίδεται ἀπὸ τὸν Σύλλογο καὶ δὲν ὑπάρχει καμία ἀμοιβὴ σὲ ὅσους ἐργάζονται καὶ μοχθοῦν γι' αὐτήν.

'Αντιθέτως...

Γι αὐτὸ ἡ ἀναγνώριση τοῦ ἔργου μας ἀπὸ τοὺς συμπολίτες, ὄχι μόνο μᾶς ἱκανοποιεῖ ἀλλὰ μᾶς δίνει φτερά. Περισσότερη ὅμως ἱκανοποίηση νοιώθουμε ὅταν ἡ ἀναγνώριση προέρχεται ἀπὸ τρίτους.

Ἔτσι ὅταν τὸ τόσο ἀπαιτητικὸ περιοδικὸ λόγου καὶ τέχνης, τὰ «ΑΡΚΑΔΙΚΑ» τοῦ ἱστορικοῦ κ. Θ. Βαγενᾶ στὸ τελευταῖο τεῦχος μας καὶ πρόβαλε δημοσίευμά μας ἡ ἱκανοποίησή μας ἦταν μεγάλη.

Τὸ δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδας μας ποὺ προβάλλαν τὰ «ΑΡΚΑΔΙΚΑ» ἦταν τοῦ συνεργάτη μας κ. Ν. Παπαγεωργίου καὶ ἀφοροῦσε τὴν τοποθέτηση τῆς σπηλιᾶς ποὺ κρύβονταν ὁ Κολοκοτρώνης στοῦ Σέρβου καὶ ἰδιαίτερα στὴν Δρυμίνα, στοὺς διωγμοὺς τῶν κλεφτῶν τὸ 1806.

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Δυὸ φίλοι σ' ἕνα ταβέρνας πίναν τὰ οὐζάκια τους.

Κόποια στιγμὴ ὁ ἕνας ἔξυνε τὸ κεφάλι του, χωρὶς νὰ βγάλει τὸν κοῦκο ἀπὸ τὸ κεφάλι του.

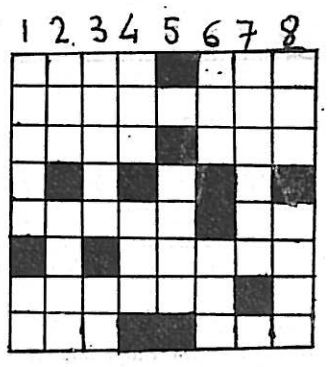
— Βρὲ κακομοίρι, τοῦ λέει ὁ φίλος του, δὲν βγάζεις τὸν κοῦκο σου νὰ ξύσεις τὸ κεφάλι σου;

Καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἀπαντᾶ:

— 'Εσένα ὅταν σὲ τρώει ὁ πισινός σου, βγάζεις τὸ παντελόνι σου γιὰ νὰ τὸν ξύσεις!

Χρῖστος Γ. Κωνσταντόπουλος

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΤΟΥ «Α»

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ:

1. Μεταλλικὸ δοχεῖο χρησιμοποιούμενο στὸ χωριό. — Τὰ εἶχε... τετρακόσια.
2. 'Ανήκουν σὲ γειτονικὴ χώρα (πληθ. αἰτ.).
3. Σερβαῖϊκο... πὸρτ - μπεμπέ. — Πρόθεση.
5. Δὲν τὸ προτιμοῦν οἱ ...πότες.— Μουσικὴ νότα.
6. 'Ακατατόπιστος (καθ.).
7. 'Ονομαστὴ Γαλλικὴ λουτρόπολη.
8. Γαλλικὴ πόλη. — 'Η πατρίδα τοῦ 'Ιπποκράτη.

ΚΑΘΕΤΑ:

1. 'Υπάρχει σὲ πολλὰ ἀμπέλια. — Γράμματα ἀπὸ τὸ κενό.
2. Τὰ πρῶτα παιδικὰ βήματα. — Τοῦ 'Ορατίου γνωσταί.
3. 'Ανδρικὸ χαϊδευτικὸ ὄνομα. — Γράμματα ἀπὸ νησί.
4. Χαῖρε τοῦ πεσόντος... ἡ ἀνάκλησις (ἀντιστρ.).
6. "Ο,τι τὸ 1 ὁριζ. 6'. — Καὶ ἔτσι ἀποκαλεῖτο ὁ 'Αϊξενχάουερ.
7. Παράγει ἀπ' τὰ καλλίτερα Σερβαΐϊκα κρασιά.
8. Σταφιδοοργάνωση.— Γυναικεῖο χαϊδευτικὸ ὄνομα (ἀντιστρ.).

Μ. ΓΚΟΥΤΗΣ

ΛΥΣΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ:

1) ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ 2) ΡΑΣΟ — ΝΑ 3) ΕΝΑ — ΒΑ·Ι·ΩΝ 4) ΜΟΤ — ΑΓ — ΡΔ 5) ΣΑΣΙ — ΑΕ 6) ΑΡΑΤΕ 7) ΕΙΚΩΝ — ΕΑΜ 8) ΣΚΙ — ΣΤΟ 9) ΑΑΑ — ΛΑ·ΙΣ.

ΚΑΘΕΤΑ:

1) ΑΡΑΠΗΔΕΣ 2) ΟΝΑΡ — ΙΚΑ 3) ΤΣΕΤΣΕΚΙΑ 4) ΟΟ — ΩΤΑ 5) ΒΑΣΑΝΑ 6) ΡΙΓΑΝΗ 7) ΝΑΙ — ΑΣΕΑ 8) ΩΡΑ — ΑΤΙ 9) ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ.

★

'Απὸ τὰ σταυρόλεξα ποὺ θὰ στέλνονται θὰ δημοισεύονται ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν περισσότερα Σερβαΐϊκα τοπωνύμια ἢ λέξεις τοῦ χωριοῦ.

Ο ΧΟΡΟΣ ΣΤΗ ΡΑΧΗ ΠΑΛΙΑ

Μιὰ ἄποψη τοῦ πανηγυριοῦ ποὺ γινόταν παλιὰ στὸ χωριό. "Ολοι μαζεμένοι στὴ ράχη χορεύουνε, τραγουδᾶνε, «τυρᾶνε» καὶ τὸ κοσσομπολιὸ «δίνει καὶ παίρνει». Πάντως, ὅλοι χαίρονται. Καιρὸς δὲν εἶναι νὰ θυμηθοῦμε λίγο τὰ παλιά;

Ἀρτοστῖνος

Δίμηνη Ἔνδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ 1977 ⁂ ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 8 ⁂ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΟΛΩΝΟΣ 140 — τ.τ. 141 ⁂ ΤΗΛ. 3603.186

Σκέψεις-Απόψεις

ΦΗΜΕΣ ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ

Ἐπειδὴ κυκλοφόρησε ἡ φήμη —φήμη ποὺ δικαιολογημένα προκάλεσε δυσαρέσκεια στοὺς πατριῶτες —ὅτι στὸ συμβούλιο τοῦ συλλόγου μας τὰ μέλη τσακώνονται μεταξύ τους, θεωρήσαμε σκόπιμο —σὰν Δ.Σ.— νὰ δώσουμε μερικές... ἐξηγήσεις.

Ἡ λέξη «τσάκωμα» πολὺ εὔκολα λέγεται, ἀλλὰ ἀκόμα πιὸ εὔκολα «τσαλακώνεται». Ὅταν δύο ἄνθρωποι τσακώνονται μεταξύ τους σημαίνει ὅτι ὁ καθένας θεωρεῖ μόνο τὴ δική του γνώμη σωστὴ καὶ θέλει νὰ τὴν ἐπιβάλλει στὸν ἄλλον. Στὸ Δ.Σ. τοῦ συλλόγου μας τὰ μέλη εἶναι ἰσότιμα μεταξύ τους —ὅπως καὶ στὰ ἄλλα Δ.Σ.— καὶ οἱ ἀποφάσεις βασίζονται στὴ γνώμη τῆς πλειοψηφίας. Ἀφοῦ λοιπὸν εἶναι τόσο ἁπλὸς καὶ δίκαιος ὁ τρόπος στὸ νὰ παρθεῖ μιὰ ἀπόφαση καὶ ὁ ἕνας σέβεται τὴ γνώμη τοῦ ἄλλου, ποιά ἡ αἰτία γιὰ τσακωμό: Αὐτὸ ποὺ συμβαίνει μερικὲς φορὲς στὶς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. —μεταξὺ τῶν μελῶν— εἶναι ἡ διαφορὰ ἀπόψεων ἢ ἂν θέλετε ἡ διαφωνία σὲ ὁρισμένα θέματα τοῦ συλλόγου. Ἀλλὰ τί πιὸ φυσικὸ καὶ ὠφέλιμο σ' ἕνα Δ.Σ., ἀπὸ τὸ νὰ ἔχει κάθε μέλος γνώμη πάνω σὲ κάθε θέμα καὶ ἐνδεχομένως νὰ διαφωνεῖ; Ἀφύσικο καὶ βλαβερὸ γιὰ τὸ σύλλογο θὰ ἦταν τὸ ἀντίθετο. Οἱ διαφωνίες —ἄσχετα ἂν μερικὲς φορὲς γίνονται ἔντονες— εἶναι ἀπαραίτητες στὸ συμβούλιο γιατὶ ἔτσι βρίσκεται ἡ ἄκρη σὲ κάθε θέμα καὶ τελικὰ γίνονται τὰ λιγότερα δυνατὰ λάθη. Αὐτὲς οἱ διαφωνίες δὲν πρέπει νὰ θεωροῦνται σὰν τσάκωμα γιατί ἔτσι βλάπτεται ὁ σύλλογος καὶ διαταράσσονται οἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν πατριωτῶν. Οἱ πατριῶτες ἐνημερώνονται ὑπεύθυνα ἀπὸ τὸ Δ.Σ. μέσα ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ «Α». Κάθε ἄλλη πληροφορία δὲν ἔχει σχέση μὲ τὴν πραγματικότητα.

Δὲν ὑποστηρίξαμε ποτὲ ὅτι εἴμαστε ἀλάνθαστοι. Κάνουμε λάθη —ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι— καὶ σὰν ἄτομα καὶ σὰν ὁμάδα καὶ ἔχουμε τὸ θάρρος νὰ τὰ ἀναγνωρίζουμε. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ σὲ τελικὴ ἀνάλυση ἔχει σημασία γιὰ τὸ σύλλογο εἶναι κατὰ πόσο ἕνα συμβούλιο εἶναι δραστήριο καὶ δημιουργεῖ. Κι ὅσο περισσότερο δραστήριο εἶναι, τόσο περισσότερες πιθανότητες ἔχει νὰ κάνει καὶ λάθος. Μόνο ἡ «ἀδράνεια» ἔχει ἀπαλλαχτεῖ ἀπὸ τὰ λάθη τῆς δημιουργίας.

Ἐμεῖς ἔχουμε τὶς διαφωνίες μας στὸ Δ. Σ. —Προσοχὴ δ ι α φ ω ν ί ε ς ὄχι τσάκωμα—, κάνουμε ὅσο μποροῦμε λιγότερα λάθη καὶ προσπαθοῦμε νὰ δημιουργήσουμε γιὰ τὸ σύλλογο. Τὰ ἔργα μας θὰ κριθοῦν.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΩΤΙΚΕΣ... ΑΝΑΠΟΔΙΕΣ

Στὸ προηγούμενο φύλλο τοῦ «Α» γράφτηκε πὼς τῆς Παναγίας θὰ γινόταν πανηγύρι στὸ χωριό. Δυστυχῶς, ὅμως, παρ' ὅλες καὶ προσπάθειές του τὸ Δ. Σ. δὲν μπόρεσε νὰ ὀργανώσει αὐτὴ τὴν ἐκδήλωση ἀπὸ πλευρᾶς ὀρχήστρας ὅπως ἤθελε καὶ εἶναι ὑπεύθυνο γι' αὐτό. Ζητάει συγγνώμη ἀπὸ τοὺς πατριῶτες καὶ θεωρεῖ δικαιολογημένες τὶς σχετικὲς διαμαρτυρίες μερικῶν πατριωτῶν.

Πρέπει ὅμως νὰ σημειωθεῖ ὅτι ὁ «Α» τυπώθηκε 20 ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τῆς Παναγίας καὶ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ γίνει πρόβλεψη γιὰ τὴν ἐξέλιξη αὐτῆς τῆς ἐκδηλώσεως.

Δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ ξεχνᾶμε ὅτι: α) Πανηγύρι εἶχε πολλὰ χρόνια νὰ γίνει στὸ χωριό. β) Τὸ κρασὶ κι ὁ μεζὲς τοῦ πανηγυριοῦ τότε ἦσαν λιγοστὰ καὶ στὸ πόδι. γ) Ἡ ὀργάνωση τοῦ πανηγυριοῦ σὲ κρέας κρασὶ κλπ. δὲν φαίνεται εὔκολη ἀπὸ τοπικοὺς παράγοντες. δ) Καὶ σπουδαιότερο: Ἐμεῖς κάναμε μιὰ ἀρχὴ μὲ τὸ «ψευτοπανηγύρι». Ἡ ἀρχή, ὅπως λένε, εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ παντός. Εὐχόμαστε καὶ ἐλπίζουμε τὰ ἑπόμενα χρόνια νὰ γίνουν περισσότερα γιὰ τὸ πανηγύρι καὶ νὰ φτάσει χρονιὰ ποὺ νὰ ζήσουμε τὶς πραγματικὲς δόξες τοῦ παλιοῦ πανηγυριοῦ.

Τὸ Δ. Σ.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ

Τὸ θέμα τοῦ τηλεφώνου, παραμένει πάντα πρόβλημα. Δὲν ἐξυπηρετεῖ ἐπαρκῶς τοὺς Σερβαίους, καὶ νομίζουμε δὲν ὑπάρχει πατριώτης ποὺ νὰ μὴν ἔκανε αὐτὴ τὴν διαπίστωση.

Ὁπωσδήποτε, πρέπει ν' ἀναζητηθεῖ λύση γιὰ τὸ πρόβλημα, καὶ σίγουρα θὰ βρεθεῖ ἂν ἐνδιαφερθοῦν οἱ ἁρμόδιοι. Πότε θὰ ἐνδιαφερθοῦν;

★

Πλούσια σὲ ὕλη κυκλοφόρησε ἡ «Ἀρκαδικὴ γενιὰ» τῶν Ἀρκάδων Φοιτητῶν.

Μπράβο στοὺς Ἀρκάδες Φοιτητές.

Ἡ ἀπάντηση ἀπὸ τὸν κ. Νομάρχη

Ὁ Νομάρχης Ἀρκαδίας κ. Παν. Γύφτουλας σχετικὰ μὲ τὸ γράμμα ποὺ τοῦ ἀπευθύναμε μέσω τοῦ «Α» στὸ προηγούμενο φύλλο καὶ ἀφοροῦσε τὴν ἀποστολὴ μηχανικοῦ τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. γιὰ τὴν σύνταξη προμελέτης, μὲ ἐπιστολή του μᾶς ἀπάντησε ὅτι ἔχει σταλεῖ μηχανικὸς καὶ ἔχει συνταχθεῖ μελέτη ἡ ὁποία ἀνέρχεται σὲ 3.000.000 - 4.000.000 δρχ. καὶ ἔχει ἀποσταλεῖ ἀπὸ τὸν Φεβρουάριο στὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητας.

Ἐμεῖς διευκρινίζουμε καὶ ρωτᾶμε:

Κύριε Νομάρχη,

Ἡ πιὸ πάνω μελέτη ποὺ μᾶς στείλατε εἶναι οἰκονομική. Τὸ ἔργο γιὰ νὰ συνεχιστεῖ χρειάζεται τ ε χ ν ι κ ὴ προμελέτη καὶ ὄχι οἰκονομική. Ρωτᾶμε λοιπὸν πάλι:

Πότε θὰ γίνει αὐτὴ ἡ τ ε χ ν ι κ ὴ προμελέτη γιὰ νὰ συνεχιστεῖ τὸ ἔργο;

Ἡ Κοινότητα τοῦ χωριοῦ μας ἔχει ζητήσει μηχανικὸ τῆς ΤΥΔΚ γιὰ τὴν τ ε χ ν ι κ ὴ προμελέτη ἀπὸ τῆς 6 Ἀπριλίου 1977.

Καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ θέλουμε νὰ μᾶς πληροφορήσετε γιὰ τὸ ἑξῆς: Ἀπὸ 5μήνου περίπου ἔχουν ἐγκριθεῖ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν 75.000 δρχ. γιὰ ἔργα στὴν Κοινότητα καὶ στὸ δρόμο. Πόσος καιρὸς θὰ περάσει ἀκόμη μέχρι νὰ διατεθοῦν αὐτὰ τὰ λεφτά;

Μετὰ τιμῆς
Τὸ Δ. Σ.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟ «ΛΕΥΚΟΧΩΡΙ»

Ὁ σύλλογος Λευκοχωριτῶν ἐξέδωσε ἐφημερίδα μὲ τὸ ὄνομα τοῦ χωριοῦ τους. Ὁ «Α» εὔχεται στὴ νεαρὴ συνάδελφο καλὴ σταδιοδρομία, καλὴ τύχη καὶ στοὺς ἐκδότες καλὴ δύναμη.

ΤΙ ΕΓΙΝΑΝ;

Μάθαμε τὸ καλοκαίρι στὸ χωριό, ὅτι ἱστορικὰ κειμήλια (Μπιστόλες ἀσημένιες κλπ) ποὺ εἶχαν δωρηθεῖ στὸ σχολεῖο ἀπὸ πατριῶτες μας πρὸ ἐτῶν δὲν ὑπάρχουν πιά! Θέλουμε νὰ μάθουμε ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους ἂν εἶναι ἀλήθεια. Οἱ ἁρμόδιοι ἂς ἀπαντήσουν.

ΧΩΡΟΣ ΓΙΑ ΠΑΡΚΑΡΙΣΜΑ;..

Πολλὰ πρέπει νὰ γίνουν στὸ χωριό μας, ἔστω κι ἂν εἶναι «ἐποχιακὰ» προβλήματα, ὅπως π.χ. τὸ παρκάρισμα τῶν αὐτοκινήτων, ποὺ διαρκῶς γίνονται πιὸ πολλὰ κάθε χρόνο, κι ἡ «Ράχη» — ἡ μοναδικὴ μας πλατεία— θὰ πρέπει στὸ ἑξῆς νὰ μὴ χρησιμοποιεῖται γι' αὐτὸ τὸ σκοπό, καὶ εἰδικὰ τὶς ἡμέρες τῆς γιορτῆς τῆς ἐκκλησίας. Τὸ πρόβλημα μπῆκε. Ἂς ἀναζητηθεῖ ἡ λύση του.

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΟ ΤΡΙΗΜΕΡΟ

ΜΕΓΑΛΗ ΚΙΝΗΣΗ ΤΟ 15ΑΥΓΟΥΣΤΟ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ἰδιαίτερα ἐντυπωσιακὴ παρουσιάστηκε φέτος ἡ παραθεριστικὴ κίνηση στὸ χωριὸ μὲ ἀποκορύφωμα τὸ τριήμερο τῆς Παναγίας, στὴ διάρκεια τοῦ ὁποίου τὸ χωριὸ παρουσίαζε πραγματικὰ ἑορταστικὴ εἰκόνα.

Ἀπὸ τὶς παραμονὲς ἤδη τῆς Παναγίας ἄρχισαν νὰ πυκνώνουν οἱ ἀφίξεις τῶν πατριωτῶν, οἱ ὁποῖοι μὲ διάφορα μέσα κατέκλυζαν στὴν κυριολεξία τοῦ Σέρβου. Ὁ Σύλλογος γιὰ νὰ βοηθήσει τοὺς πατριῶτες νὰ βρεθοῦν τὸ 15Αὔγουστο στὸ χωριὸ διοργάνωσε τετραήμερο ἐκδρομὴ καὶ ἔτσι στὶς 13 Αὐγούστου, κατὰ τὶς 1 τὰ μεσάνυκτα, φτάναμε στοῦ Σέρβου 2 πούλμαν μὲ ἐκδρομεῖς ὅπου τοὺς περίμενε μία ὡραία ἔκπληξη: Ὅλο τὸ χωριὸ φωταγωγημένο, καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοί του περίμεναν γιὰ νὰ ὑποδεχτοῦν τοὺς ἐκδρομεῖς. Τὴν ἐπομένη μέρα συνεχίστηκαν οἱ ἀφίξεις καὶ τὸ βράδυ μετὰ τὸν Ἑσπερινὸ ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια στὸ Σουληνάρι (μὲ πρωτοβουλία τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ μεταφέρθηκε ἡ πηγὴ χαμηλότερα). Μοιράστηκαν λουκούμια καὶ τὰ σχόλια ἔδιναν καὶ ἔπαιρναν.

Ἔτσι ξημέρωσε τῆς Παναγίας ὅπου βρέθηκαν νὰ ὑπάρχουν στὸ χωριὸ πάνω ἀπὸ 1000 ἄτομα, ἐλάχιστα σπίτια κλειστὰ (8) καὶ πλῆθος ἰδιωτικῶν αὐτοκινήτων τὰ ὁποῖα δημιουργοῦσαν πρόβλημα παρκαρίσματος, ἀφοῦ ἡ ράχη, ἡ ἀγορὰ καὶ ὅλος ὁ δρόμος μέχρι τὸ «καημένο ἀλώνι», ἦταν κλεισμένα ἀπὸ τὰ Ι. Χ. (Ἀναλυτικὰ στοιχεῖα θὰ βρεῖτε σὲ ἄλλες στῆλες τοῦ «Α»).

Τὸ πρωὶ τῆς Παναγίας ὅλο τὸ χωριὸ παρακολούθησε τὴν Θεία Λειτουργία, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἀκολούθησε ἡ περιφορὰ τῆς εἰκόνας μέχρι τὴν «Τρανηβρύση». Χαρακτηριστικὸ τῆς πρωτοφανοῦς προσελεύσεως ποὺ σημειώθηκε φέτος, εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι πέραν τοῦ ὅτι οἱ περισσότεροι πατριῶτες παρακολούθησαν τὴν Θεία Λειτουργία ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία ποὺ ἦταν ἀσφυκτικὰ γεμάτη, πολλοὶ ἄλλοι δὲν μπόρεσαν νὰ παρακολουθήσουν τὴν περιφορά, ἀφοῦ ἡ «κεφαλὴ» βρισκόταν στὴν «Τρανηβρύση» καὶ ἡ «οὐρὰ» στὴ ράχη.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς περιφορᾶς οἱ πατριῶτες ξεχύθηκαν στὴν ἀγορά, γέμισαν τὰ καφενεῖα καὶ οἱ χαιρετοῦρες ἔδιναν καὶ ἔπαιρναν.

Ἡ ζωὴ ποὺ παρουσίαζε τὸ χωριὸ τὸ πρωὶ τῆς Παναγίας ἦταν μὲ ἐπιεικῆ ἔκφραση «ἐντυπωσιακή».

Πρόσωπα γελαστά, χωρὶς τὶς σκοτοῦρες τῆς καθημερινότητας, ρωτοῦσαν νὰ μάθουν νέα πατριωτῶν, νέα τοῦ χωριοῦ, μεταξὺ καφὲ καὶ οὔζου.

Ἔλειπε ὅμως κάτι. Κάτι ποὺ ὅλοι τὸ περίμεναν, μιὰ καὶ τὸ εἶχε ἀναγγείλει ὁ «Α». Τὴν ἀναβίωση τοῦ πανηγυριοῦ ποὺ γινόταν παλαιὰ στὴ Ράχη. Δυστυχῶς ὅμως ἀπὸ κακὸ ὑπολογισμό, καὶ μιὰ κάποια ἀμέλεια, τοῦ Δ. Σ. δὲν κλείστηκε συμφωνία μὲ τὰ ὄργανα.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ἔγιναν προσπάθειες, βρέθηκαν καὶ συνδέθη-

(Συνέχεια στὴ σελίδα 4)

Αύγουστιάτικο άπομεσήμερο στὸ χωριό.

Ξαποσταίνω τὰ μάτια καὶ τὴν καρδιά μου, στὸν 'Αρτοζῆνο στὸν 'Ανεμιστό, στὸ Χαλασμένο βουνό, στὶς ἥμερες πλαγιὲς τῆς Κοντηράχης, τοῦ Τσιούμπι, τοῦ Λιμιμίς...

'Η πορτοκαλιὰ πορτούλα τ' "Αγιο - Θανάση, μοναδικὸς κατηφὲς στὸ πράσινο τῶν πουρναριῶν καὶ τῶν σπάρτων... 'Η «Πάνω 'Εκκλησιά», τὸ σκολειό, τὰ σπίτια μὲ τὰ Κόκκινα κεραμίδια ποὺ ἐδῶ ἐκεῖ τὰ «πληγώνει» ἡ κεραία μιᾶς τηλεόρασης.

Γλυκιὲς εἰκόνες, ποὺ θὰ πάρω μαζί μου στὴν ἀντάρα τῆς πόλης, μὲ τὸν τσιμεντένιο ὄγκο της, τὴ βιασύνη τῶν ρολογιῶν, τὴν κάπνα καὶ τὴ βουή της...

«..."Ομορφο πού 'ναι τὸ χωριό μου...» σκέπτομαι καὶ δὲ χρειάζεται νὰ δεσμευτῶ μὲ ὑποσχέσεις γιὰ ποντοτεινὴ θύμιση.

Κι ὁ οἱ πέτρες ἐδῶ ἔχουν ψυχὴ —τὴν ψυχή μου— πῶς θὰ μποροῦσα νὰ τὸ λησμονήσω;

Πλάι μου ἡ Μαρία κελαϊδεῖ σὰν Καρδερίνα.

'Η Μαρία, εἶναι ἕνα Σερβιωτόπουλο ἐννιὰ χρονῶν. 'Απὸ τὰ λιγοστὰ —μετρημένα στὰ δάχτυλα— ποὺ μένουν μόνιμα στὸ χωριό.

— Σὲ ποιά τάξη θὰ πᾶς ἐφέτος Μαρία;

— Στὴν Τετάρτη. Μὰ δὲ θὰ πάω πιὰ ἐδῶ.

— Γιατί;

— Δὲν τὸ μάθατε; Θὰ κλείσει τὸ σχολεῖο...

— Τ ί ἔ κ α ν ε λ έ ε ι ;

— Ναὶ θὰ κλείσει. Εἴμαστε λίγα τὰ παιδιά.

Δὲ θέλω νὰ τὸ πιστέψω. Τὴ βάζω νὰ μοῦ τὰ μετρήσει... Τὰ βγάζει —στὰ δάχτυλά της— ἕξι, μ' ἐκείνην ἐφτά.

—"Ερχεται δάσκαλος μὲ ἑφτὰ παιδιά; μὲ ρωτάει ἀπορημένη, γιὰ τὴν ἀφέλειά μου.

— Καὶ πῶς θὰ μάθουνε γράμματα τὰ παιδιὰ Μαρία;

— Ξέρω κι ἐγὼ καλὲ θεία; 'Εγὼ μιὰ φορὰ θὰ πάω στὰ Λαγκάδια. Γιὰ τ' ἄλλα δὲν ξέρω... "Ετσι ποὺ ἐγίνει τοῦτο τὸ ἔρημο χωριό, συμπληρώνει σὰν γριὰ ποὺ ἔχει πιὰ παραδεχτεῖ τὴ μοίρα γιὰ τῆς ζωῆς τὰ βάσανα.

'Η Μαρία! "Ενα παιδὶ τοῦ χωριοῦ ἀπὸ τὰ λιγοστὰ ποὺ ἀπόμειναν...

Ποὺ τὸ χειμώνα δὲν παίζει γιατὶ δὲν ἔχει παρέα.

'Η Μαρία, ποὺ ζεῖ μὲ τοὺς μεγάλους συνέχεια, καὶ στὰ ἐννιά της χρόνια ἔχει ἰδεῖ πολλὲς κηδεῖες, καὶ κανένα μᾶλλον γάμο γιὰ τοῦτο καὶ ξέρει τὰ μοιρολόγια πιὸ καλὰ ἀπ' τὰ τραγούδια...

Μοῦ μετράει (στὰ δάχτυλα πάντα) τὰ παιδιὰ ποὺ μένουν γιὰ τὸ δημοτικό, πόσα πηγαίνουν στὸ γυμνάσιο μισὰ στὰ Λαγκάδια, μισὰ στὴ Δημητσάνα.

Ποιά πῆραν βραβεῖα κι ἐπαίνους, πόσα θὰ φύγουνε γιὰ τὶς πολιτεῖες...

Κοιτάζω δυνατὰ τὸ δροσερὸ μουτράκι, κι ἀντιλαμβάνομαι πὼς ἡ Μαρία εἶναι ὁ καθρέφτης τῆς ζωῆς τοῦ χωριοῦ, πρὶν καὶ μετὰ τὸν Αὔγουστο... Καὶ μοῦ φέρνει ὁ καθρέφτης ἐτοῦτος τὴν εἰκόνα τῆς ἐρημιᾶς τοῦ χωριοῦ μου, τοῦ Γορτυνιακοῦ γενικὰ χωριοῦ, τοῦ κάθε χωριοῦ ποὺ δὲν ἐχτίστηκε σὲ κάμπο καρπερό...

Συννεφιάζει γύρω καὶ μέσα μου ἀπότομα... Τὸ σκολειὸ μὲ τὴν εὐρύχωρη αὐλὴ καὶ τὰ μεγάλα παράθυρα μοιάζει νὰ κλαίει. (Μπορεῖ νὰ κλαίω ἐγώ).

«...Κάποτε δὲ σᾶς χώραγα! Κι εἶχα καὶ τέσσερις δασκάλους... Καὶ τώρα —ἂν ὄχι φέτο, τοῦ χρόνου ὁπωσδήποτε— θὰ μείνω κλειστό...» λέει μὲ παράπονο πικρὸ καὶ σὲ σφάζει. ("Αχ Μαρία, ἂν ἤξερες τὶ λύπη μοῦ 'φερες). 'Εκείνη μιλάει συνέχεια, μὰ δὲν τὴν ἀκῶ πιά.

Τὸ καλοκαίρι ἔχει φύγει, τὰ δέντρα γυμνά, κλειστὰ τὰ σπίτια, βροχή, κρύο, χιόνι... 'Η Μαρία ἔχει πάει στὰ Λαγκάδια καὶ τ' ἄλλα ἔξι παιδιὰ ἐδῶ κι ἐκεῖ.

«...γέλιο παιδιοῦ ἐκεῖ δὲν ἀντηχεῖ...».

Χριστέ μου, στεῖλε ἥλιο πολύ, ἀπὸ δῶ καὶ πέρα, τοὺς χειμῶνες στὸ χωριό μου, παρηγοριὰ στὸν κόσμο του, ποὺ θὰ μείνει δίχως τὰ λιγοστὰ παιδιά του, γλυκὰ ἀνοιξιάτικα χαμόγελα.

Πῶς νὰ κρατήσουμε τὴ Μαρία καὶ τ' ἄλλα ἔξι παιδιὰ στὸ χωριὸ δίχως δάσκαλο;

"Αχ Μαρία. "Αν γινόταν ὅσα μοῦ εἶπες, νὰ τά 'λεγες ἔτσι γλυκά, πικραμένα μαζί, κι ἀνυπόκριτα στὸν ὑπουργὸ Παιδείας μας.

Ποιός ξέρει. "Ισως νὰ γινόταν κάτι τι... "Ισως...

'Η «Φτέρη» μόνο νὰ πονεῖ μπορεῖ, μὰ τοῦτο δὲ βοηθάει σὲ τίποτα. Σὲ τ ί π ο τ α μικρή μου Μαρία, σὲ τ ί π ο τ α.

Μικρὸ χελιδόνι, ποὺ φεύγει — ἂν ὄχι φέτο τοῦ χρόνου ὁπωσδήποτε μὲ τ' ἄλλα γιὰ ζεστότερους τόπους...

"Αραγε μέσα στὶς καινούργιες ἐντυπώσεις σου, θὰ σοῦ περάσει ἀπὸ τὸ νοῦ κάποια στιγμή, τί μπορεῖ νὰ σημαίνει ἡ ἀδειανὴ —στὴ σιωπὴ βυθισμένη— μεγάλη αὐλὴ τοῦ σκολειοῦ τοῦ χωριοῦ μας; Τί θά 'ναι γιὰ τοὺς γονιούς σου, κι ὅλον τὸν κόσμο μας ἐκεῖ τὸ φευγιό σας;

Πῶς νὰ γινόταν νὰ μιλοῦσες μὲ τὸν ὑπουργὸ Παιδείας μας.

"Οχι πῶς θ' ἄλλαζε τίποτα Μαρία. "Ετσι γιὰνὰ ξέρει μονάχα.

Τίποτα ἄλλο...

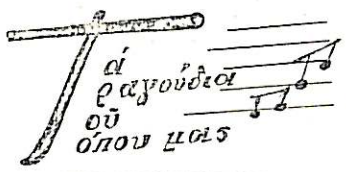
Κι ἂν γίνεις —καθὼς ὀνειρεύεσαι— τραγουδίστρια μικρή μου Μαρία, φρόντισε κάποιο ἀπ' τὰ τραγούδια σου, νὰ λέει γιὰ τὸν πικρὸ χειμώνα ποὺ τὸ σκολειό μας ἔμεινε μὲ ἀμπαρωμένη τὴ μεγάλη πόρτα του.

Μὲ τὴν αὐλή του, δίχως γέλια καὶ παιχνίδια.

Θυμήσου το Μαράκι σὲ παρακαλῶ. Μὴν τὰ ξεχάσεις... "Ετσι;

'Ο «'Αρτοζῆνος» μὲ τὸ προηγούμενο φύλλο, ὅπως γράψαμε, μπῆκε στὸ δεύτερο χρόνο καὶ γιὰ νὰ συνεχιστεῖ ἡ ἔκδοσή του χρειάζεται τὴ συνδρομὴ ὅλων τῶν πατριωτῶν.

Στεῖλτε τὴ συνδρομή σας σ' ἕνα ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου.

ΕΠΙ ΤΡΑΠΕΖΙΟΝ

Τρεῖς Σταυραϊτοὶ καθόσανται
σὲ τριὰ ψηλὰ λιθάρια
καὶ κλαίγανε τὰ ντέρτια τους
καὶ τὰ παράπονά τους.

'Ο ἕνας κλαίει παὺ γέρασε
καὶ δὲν θὰ ξανανιώσει
ὁ ἄλλος κλαίει ποὺ μέθυσε
καὶ δὲν θὰ ξεμεθύσει
καὶ ὁ ἄλλος κλαίει γιὰ τὰ πουλιὰ
πὼς δὲν θὰ βγάλει ἄλλα.

Γυρίζει ὁ γέρο Σταυραϊτὸς
καὶ λέει τῶν ἀλλονῶνε.

'Εσὺ ποὺ κλαῖς πὼς μέθυσες
πάλι θὰ ξεμεθύσεις
ἐσὺ ποὺ κλαῖες γιὰ τὰ πουλιὰ
τοῦ χρόνου θά 'χεις ἄλλα.
'Εγὼ νὰ κλαίω ποὺ γέρασα
καὶ δὲν θὰ ξανανιώσω.

ΧΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΖΩΗ ΞΑΝΑΝΘΙΖΕΙ

'Υπάρχουν διάφορα εἴδη ζώων, ὅπως μερικὰ ἑρπετά, ποὺ σ' ὅλο τὸ διάστημα τοῦ χειμώνα καὶ σὲ μέρα ποὺ κάνει πολὺ κρύο πέφτουν σὲ χειμερία νάρκη, κοιμοῦνται δηλαδὴ καὶ ὅταν ὁ καιρὸς ζεσταίνει ξυπνοῦν καὶ ξαναρχίζουν τὴν πρότερη ζωή τους.

"Ετσι ξύπνησε κι ἐφέτος τὸ καλοκαίρι τὸ μικρὸ χωριὸ καὶ ἀπὸ τὴν χειμερία νάρκη του καὶ ἡ ζωὴ ξανάνθισε καὶ πῆρε τὸν γρήγορο ρυθμό της. Κι ἦταν ἕνας ρυθμὸς κεφάτος, γεμάτος ἔνταση καὶ πάθος. "Επρεπε νὰ προλάβουμε νὰ ζήσουμε κι αὐτὸ τὸ καλοκαίρι τὸ ἴδιο χαρούμενα καὶ γεμάτα μὲ τὰ περασμένα.

Καὶ πραγματικὰ περάσαμε ἕνα καλοκαῖρι ἀλησμόνητο. Καὶ οἱ χωριανοί, καὶ ἐμεῖς οἱ «τουρίστες». 'Εκεῖνοι μᾶς δῶσαν τὴν ἠρεμία τους κι ἐμεῖς τὸ κέφι μας. "Ολοι γίναμε ἕνας καὶ δὲν θέλαμε παρὰ ν' ἀδιάσουμε τὸν ἑαυτό μας ἀπὸ τὸ ἄγχος τῆς καθημερινότητας. Δὲν διαβάσαμε ἐφημερίδα, δὲν κοιτάξαμε τηλεόραση. Βρεθήκαμε κοντὰ στὴν φύση, στὴν γαλήνη, στὸν Θεὸ ποὺ τὸν συναντᾶς πιὸ συχνὰ ἐκεῖ στὶς ὄρθιες βουνοκρφὲς τοῦ 'Αρτοζήνου ἢ στὶς ἀπόσκιες ρεματιές.

Καλοκαίρι ξέχυτο ἀπὸ ζωὴ ἐφέτος στοῦ Σέρβου. 'Η Παναγιὰ δὲν ἔχει παράπονο. Γιὰ τὴν γιορτή της, γιὰ τὴν χάρη της κάτι ἄρχισε φέτος. Μιὰ μικρή, διστατικὴ ἀρχὴ ποὺ ἂν τὸ θέλουμε θὰ συνεχιστεῖ γιὰ νὰ γίνει ἕνα λεβέντικο πανηγύρι ὅπου τὰ νιάτα θὰ μποροῦν νὰ εἶναι πάντα μπροστὰ γιὰ νὰ σέρνουν τὸν χορὸ καὶ νὰ τὰ καμαρώνουν οἱ γεροντότεροι.

Τοῦτο τὸ καλοκαίρι στὸ χωριὸ δὲν ἀφήσαμε στιγμὴ νὰ πάει χαμένη, μέρα ποὺ νὰ μὴν περιπλανηθοῦμε. Στὸ τέλος τ' Αὐγούστου δὲν ὑπῆρχε οὔτε κλωνάρι ἀπὸ ρίγανη ἀνάμεσα στὶς πέτρες καὶ στ' ἀγριοπούρναρα. Στὶς κρύες μέρες τοῦ χειμώνα ἡ μυρωδιά της θὰ μᾶς γυρνάει πίσω, στὴν κάψα τοῦ καλοκαιριοῦ, θὰ μᾶς ξαναφέρνει στοῦ Σέρβου νὰ βλέπουμε τὸν ἑαυτό μας, τοὺς φίλους, τοὺς χωριανούς, ὅλους ἀντάμα σὲ μιὰ ποικιλία ἀναζητήσεων. Θὰ μᾶς φέρνει πότε μέσα στὰ πυκνὰ δένδρα πιὸ πέρα ν' ἀναζητοῦμε τὸν οὐρανό, πότε στὶς ὄρθιες κορφὲς τοῦ 'Αρτοζήνου ἀντιμέτωπους μὲ τὸν Θεό, πότε νὰ κοιτᾶμε τὸ ἀφρισμένο νερὸ νὰ κατρακυλᾶ καὶ ν' ἀναπολοῦμε τὸν χαμένο μας παράδεισο. Θὰ μᾶς γυρνᾶ στὸ μικρὸ καφενεῖο νὰ πίνουμε οὐζάκι καὶ νὰ δημιουργοῦμε κέφι ἀπὸ τὸ τίποτα ἢ κάτω στὰ περιβόλια νὰ δοκιμάζουμε τὶς γλύκες τοῦ καλοκαιριοῦ.

Καὶ πόσες ἄλλες θύμησες θἄρχονται στὸν νοῦ, μέσα στὴν παγωνιὰ τοῦ χειμώνα, στὴν ἀπρόσωπη 'Αθήνα, τὴν 'Αθήνα τῆς βιασύνης, τῆς συνήθειας, τῆς σκληρότητας καὶ τῆς ἀπανθρωπιᾶς. Μελαγχολῶ σὰν σκέπτομαι ὅτι εἶναι μακρὺς ὁ καιρὸς μέχρι νὰ γευτῶ πάλι τέτοιες στιγμές, στιγμὲς γλυκὲς καὶ ἤρεμες, ἁπλὲς κι ἀπρόσμενες.

ΒΙΚΥ ΓΚΟΥΤΗ

'Αντίλαλοι ἀπὸ τὸ χωριό μας

— Μοναστήρρρι κορρράκι.

— Τί ἔπαθες, μωρή; ρωτάει ὁ γείτονας ἀπὸ τὸν κῆπο του.

— Πρωτυνότερα ἦρθε μ' ἄρπαξε τὴ τσιαντούλα μὲ τὸ ψωμί μου. Τώρα τὴ σακκουλίτσα μὲ τὰ σπορίδια. Εἶχα μέσα κι ἕνα σκόρδο.

— Πίεση θἄχε. Νάτος, νάτος, στὴν κορυφὴ τοῦ λεύκου τοῦ Χρ. Βέργου καλοτρώει.

Μάστιγα πραγματική. Τὸ ψωμότυρο γιὰ νὰ γλυτώσῃ πρέπει νὰ τόχῃς ντερβιτζίκα (ντοπιολαλιά, Θοδωρῆ!). "Υστερα τὰ κεράσια, τ' ἀραποσίτια. Σ' ὅλα μισιακάτουρας.

— Κύριε Κολοφούση! Νὰ μὴ δώσῃς σὲ κανένα κυνηγό μας ἄδεια, ἂν δὲν σοῦ ὑποσχεθῇ 10 κεφάλια κορακιῶν.

★

'Αμ' τοῦτο!

Περνοῦσε ὁ γείτονας, κοντὰ μεσάνυχτα ἀπὸ τὸν κεντρικὸ δρόμο τοῦ χωριοῦ. Μπράπ! πέφτει μπροστά του ἀπὸ τὸ μπαλκόνι, ἀπὸ τὴ σκεπή, κάτι ποὺ ἔμοιαζε μὲ γατί. Μπράπ! κι αὐτὸς μὲ τὴ μαγκούρα. Θριαμβευτικὰ τὸ πάει τὸ... γατὶ στὸ σπίτι του. —Δὲν εἶναι γατὶ τοῦ λέει ἡ γυναίκα του! —Λές; —λέω. Τὴν ἄλλη μέρα ὁ... εἰδικὸς γδάρτης: Κουνάδι εἶναι, μωρέ! Μὰ σὲ μιὰ ἑβδομάδα στὸν Νταρέικο μαχαλᾶ μιὰ νοικοκυρὰ σκότωσε ἕνα μ' ἕνα ἀπόκλαρο. Γδάρθηκε κι αὐτό.

"Αν ἀπαντήσετε κανένα αὐτοῦ: Εὐαγγελιστρίας, 'Ερμοῦ, Μητροπόλεως σὰν Καλύμνιο σφουγγαρὰ ν' ἀναζητεῖ ἀγοραστὴ γουναρᾶ, μεσολαβῆστε μὴ χάνουμε τὴν καινούρια ἐξαγωγή. Χώρια ποὺ ρήμαξαν πέρσι τὸ τρίτο ἀπὸ τὰ Β.Δ. σπίτι τοῦ χωριοῦ διαχειμάζοντας μέσα.

'Ελᾶτε ἀπάνω σεῖς ποὺ κατηφορίσατε γιὰ τὶς πολιτεῖες. Κινδυνεύουμε ἀπὸ κοράκια, κουνάβια, κ.λπ. ἀγρίμια.

★

Πολυπειρωτικὸ τὰ ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ Σουληνάρι! 'Ομογενὴς ἀπὸ Αὐστραλία παραθερίζων πρόσφερε 500 δρχ. 'Από Σικᾶγο (Η.Π.Α.) πήραμε 500 δρχ. 'Από Ν. 'Αφρικὴ ἄλλες 500. Ξέρετε κανένα στὴν 'Ασία; Γιὰ νὰ γίνῃ τὸ ἐνδιαφέρον παγκόσμιο; 'Αθάνατο Σουληνάρι!! "Οσο ἤσουνα χωμένο ἐκεῖ ψηλὰ κανεὶς δὲν σὲ θυμόταν. Τώρα ποὺ ξεμεϊντάνισες ὅλοι σὲ νοιάζονται.

★

Μάλιστα!

— 100 δρχ. ἀκατέβατες! Καὶ νάναι καινούριο, κόκκινο καὶ ἀκέριο κατοστάρικο!

— Γιατί, μωρὲ Μαρῖνο, τόσο ἀκριβά;

— Μὰ ὅλα ὑψώθηκαν τώρα! Τζάπα θέλατε;

— Τί εἶναι αὐτό; ρώτησε κάποιος.

— Νά ὁ Μαρῖνος ὁ Σκοῦρος γυρεύει ἐφέτος κατοστάρικο γιὰ τὴν κάθε μαρτίνα.

— Βρὲ τὸν ἀθεόφοβο! 'Αλλοίμονο σὲ κεῖνον ποὺ ἔχει 3 ἢ 4.

Διετιμήθη σὲ ὑψηλὰ ἐπίπεδα καὶ τὸ τῆς μαρτίνας. "Αν δὲ γίνῃ καλὸς καὶ τώρα ὁ Μαρῖνος, πότε θὰ γίνῃ; Διακόσιες μαρτίνες ἔχει τὸ χωριό! καὶ τράγους σὰν αὐτουνοῦ, ποῦ τοὺς βρίσκεις.

'Ο 'Αντίλαλος

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Σὲ μία δεξίωσι μιὰ κυρία ζητάει ἀπὸ ἕναν γνωστό της γιατρὸ νὰ τῆς δανείσει ἕνα μολύβι γιὰ νὰ σημειώσει κάποιο τηλέφωνο. 'Ο γιατρὸς τῆς δίνει ἕνα... θερμόμετρο!

Γιατρέ, λέει ἡ κυρία, κάνατε λάθος. 'Αντὶ γιὰ τὸ στυλό σας μοῦ δώσατε τὸ θερμόμετρο.

Αὐτὸ δὲν εἶναι σοβαρὸ ἀπαντᾶ ὁ γιατρός. Τὸ σοβαρὸ εἶναι σὲ ποιόν ἀσθενῆ ἔχω ξεχάσει τὸ στυλό!

★

Συζητοῦν δυὸ κυνηγοὶ τοῦ γλυκοῦ νεροῦ. 'Εγώ, λέει ὁ πρῶτος, εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι ἂν βρεθεῖς ποτὲ ἀντιμέτωπος μ' ἐκεῖνες τὶς δυσκίνητες ἀρκοῦδες εἶναι καλύτερα νὰ μὴν ἔχεις μαζί σου ντουφέκι.

Γιατί αὐτό; ρωτᾶ ἔκπληκτος ὁ ἄλλος. Γιατὶ χωρὶς ντουφέκι τρέχεις γρηγορώτερα!

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ Δ. ΒΕΡΓΟΣ
Φωτογραφίζονται γάμοι — βαπτίσια κ.λπ.
Φωτογραφίες ἔγχρωμες — ἁπλὲς
Κουσίδου 4
Ζωγράφου, Τηλ. 7771701 — 7708109
Σοὺς πατριῶτες ἔκπτωση 30ο/ο

«ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ»
Δίμηνη ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων
Γραφεῖα: Σόλωνος 140 (Τ.Τ. 141) 'Αθῆναι, τηλ. 3603.186.
'Ιδιοκτήτης — 'Εκδότης: Σύλλογος τῶν ἀπανταχοῦ Σερβαίων. Διευθύνται ἀπὸ 'Επιτροπή.
'Ετήσιες συνδρομές: Δραχμὲς 100. 'Εξωτερικοῦ: 10 $.
Στοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ διανέμεται δωρεάν.
'Υπεύθυνος σύμφωνα μὲ τὸν Νόμο: 'Ηλίας Ι. Γιαννακόπουλος.
'Υπεύθυνη Τυπογραφείου: Βέρα Κορίδη.
Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ὁ Ἰωάννης καὶ ἡ Ἑλένη Βέργου ἀπέκτησαν κοριτσάκι.

— Ὁ Νῖκος καὶ ἡ Κάτια Σχίζα ἀπέκτησαν κοριτσάκι.

— Ὁ Δημήτριος Εὐθ. Βέργος (Σκάλα Λακων.) ἀπέκτησε ἀγοράκι.

— Ἡ Ματίνα Ἰ. Ἀργυρακοπούλου τὸ γένος Ἰ. Στρίκου ἀπέκτησε κοριτσάκι.

— Ὁ Ἀθανάσιος καὶ ἡ Βούλα Μπόρα ἀπέκτησαν ἀγοράκι.

Στοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς ὁ «Α» εὔχεται νὰ τοὺς ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Ὁ Χρῖστος καὶ ἡ Μοσχούλα Δημητροπούλου στὶς 24)7)77 βάπτισαν τὸ ἀγοράκι τους στὴν Ἐκκλησία Ἁγίων Πάντων Καλλιθέας καὶ τὸ ὀνόμασαν Θύμιο.

— Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἀθαν. Ἰ. Στρίκου βάπτισαν στὶς 15)8)77 στοῦ Σέρβου τὸ ἀγοράκι τους καὶ τὸ ὀνόμασαν Ἰωάννη.

— Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωργ. Δ. Τσαντήλη βάπτισαν στὴν Ἀμερικὴ τὸ ἀγοράκι τους καὶ τὸ ὀνόμασαν Δημήτρη.

— Ὁ Θόδωρος καὶ ἡ Κανέλλα Βέργου βάπτισαν τῆς Παναγίας στὸ χωριὸ τὸ ἀγοάκι τους καὶ τὸ ὀνόμασαν Νῖκο.

— Ὁ «Α» εὔχεται στοὺς γονεῖς τους νὰ τοὺς ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

— Στὶς 11)9)77 στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ζωοδ. Πηγῆς Περιστερίου παντρεύτηκαν ὁ Ἀναστ. Φ. Σχίζας καὶ ἡ Εἰρήνη Διαλυνᾶ.

— Στὶς 15)9)77 στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Καλλιθέας παντρεύτηκαν ὁ Ἠλίας Ἰ. Γιαννακόπουλος καὶ ἡ Βάσω Περ. Θεοδοσιάδη.

— Στὶς 18)9)77 ὁ Ἠλίας Μαρ. Παγκράτης καὶ ἡ Ἄννα Ἰ. Τσαντήλα τέλεσαν τοὺς γάμους τους στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Μαρίνας Ἀνθουπόλεως.

— Στὶς 2)10)77 στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ζωοδ. Πηγῆς Περιστερίου παντρεύτηκαν ὁ Εὐάγγελος Κ. Σχίζας καὶ ἡ Μαρία Ἠλ. Λιατσοπούλου.

— Στὶς 21)8)77 παντρεύτηκαν στὴν Τρίπολη ἡ Ἀγγελικὴ Μιχ. Λιατσοπούλου καὶ ὁ Ἀθαν. Μπάρκουλας.

— Στὶς 17)8)77 στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς Κ. Ἠλιουπόλεως παντρεύτηκαν ἡ Χριστίνα Π. Στρίκου καὶ ὁ Ἀναστάσιος Ν. Γεωργακόπουλος.

Ὁ «Α» εὔχεται στὰ νέα ζευγάρια ζωὴ εὐτυχισμένη.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Στὶς 8)8)77 πέθανε στὴν Κ. Ἀχαΐα ὁ ἀπὸ 30ετίας ἐγκαταστημένος ἐκεῖ συμπατριώτης μας Βασ. Νικ. Τρουπῆς σὲ ἡλικία 60 ἐτῶν.

— Στὶς 3)10)7 7πέθανε στὴν Ἀθήνα καὶ κηδεύτηκε στὸ χωριὸ ἡ Σταυρούλα Ἰ. Σχίζα (Μπακαλογιαννοῦ) σὲ ἡλικία 98 χρονῶν.

— Στὶς 22)7)77 σκοτώθηκε στὴν Κόρινθο σὲ τροχαῖο ἀτύχημα ὁ Ἀθ. Γ. Κανδηλῶρος ἐπιστρέφοντας μετὰ ἀπὸ ὀλιγοήμερον παραμονὴ στοῦ Σέρβου, ἔπειτα ἀπὸ πολλὰ χρόνια.

— Στὶς 10)10)1977 βρῆκε τραγικὸ θάνατο, πέφτοντας ἀπὸ οἰκοδομή, ὁ συμπατριώτης μας Νικήτας Δημ. Κωνσταντόπουλος. Στὴν τελευταία του κατοικία τὸν συνόδευσε πλῆθος συγγενῶν καὶ φίλων.

Ὁ «Α» συλλυπεῖται τοὺς δικούς τους.

ΑΥΤΟΙ ΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΠΙΤΣΑ ΧΕΙΜΩΝΑ

Δὲν ὑπάρχουν λόγια οὔτε νὰ πεῖ οὔτε νὰ γράψει κανεὶς γι' αὐτοὺς ποὺ φεύγουν γιὰ τὸν ἄλλο κόσμο. Τὸ κενὸ εἶναι τόσο μεγάλο ποὺ δὲν γεμίζει μὲ τίποτα. Τί νὰ πῶ γιὰ σένα Πίτσα μου ποὺ μᾶς ἄφησες μεγάλο πόνο στὴν καρδιὰ μὲ τὸν ἀπρόοπτο χαμό σου. Ἄφησες δυὸ μικρὰ χαριτωμένα παιδάκια ὀρφανὰ ποὺ ἡ κακή σου μοίρα δὲν σ' ἄφησε νὰ τὰ μεγαλώσεις καὶ νὰ τὰ χαρεῖς, τὸν ἄνδρα σου, τὸν πατέρα σου, τ' ἀδέλφια σου καὶ ὅλους ἐμᾶς ποὺ τόσο σ' ἀγαπούσαμε. Τὸ μεγάλο κενὸ καὶ ὁ βαθὺς πόνος ποὺ μᾶς ἄφησες μᾶς κάνει νὰ σὲ θυμόμαστε πάντα. Κοιμήσου εἰρηνικά. Ὁ Θεὸς εἶναι πιὸ κοντὰ στὴν ἔρημη φύση ποὺ ἀναπαύεσαι.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΓΚΟΥΤΗ

★

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟ
Στὸ Βασίλη Ν. Τρουπῆ

Ὅπως καὶ σένα, μπάρμπα μου,
σὰ νἄμαι πηλοφόρι
νὰ μὲ σηκώσουν ἤθελα
στὶς πλάτες τους μαστόροι.
Ἀδάκρυστοι κι ἀλύγιστοι
μὲ στέρειο τὸ ποδάρι
νὰ μ' ἀπιθώναν πλάϊ σου
πραγκώνι στ' ἀγκωνάρι.
Θ. Κ. Τρουπῆς

★

ΒΑΣΙΛΗΣ Ν. ΤΡΟΥΜΠΗΣ
(Σέρβου 1917 — Ἀχαγιὰ 8.8.77)

Στὶς 8 Αὐγούστου πέθανε στὴν Κάτω Ἀχαγιὰ (ὕστερα ἀπὸ ἐφτάχρονη ἀγιάτρεφτη ἀρρώστια) ὁ μα-

στρο-Βασίλης ὁ Τρουπῆς, σὲ ἡλικία 60 χρονῶν.

Τὴν ἄλλη μέρα τὸν συνοδέψανε στὴν τελευταία του κατοικία οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι ἀπὸ Σέρβου - Ἀθήνα - Κάτω Ἀχαγιὰ καὶ περίχωρά της.

Οἱ οἰκοδόμοι τῆς Ἀχαγιᾶς τὴν ἡμέρα τῆς ταφῆς του τὴν κηρύξανε ἡμέρα ἀργίας καὶ πένθους καὶ συνοδέψανε σύσσωμοι τὸν ἀγαπημένο τους μαστρο-Βασίλη (τὸν ἀναβιώτη τοῦ συλλόγου τους «ΑΝΘΕΜΙΟΣ» καὶ τὸν ἀγωνιστὴ γιὰ τὴν ἀσφάλισή τους) ἴσαμε τὸν τάφο ποὺ τοῦ ἀνοίξανε μὲ τὰ χέρια τους οἱ ἰδιανοί.

Ἐκεῖ ὁ μαστρο-Δῆμος ὁ Βρεττὸς ὁ Λευκαδίτης τὸν ἀποχαιρέτησε μ' ἁπλὰ μαστορικὰ λόγια κι ἔκαμε νὰ κλάψουν ἀπὸ συγκίνηση καὶ περηφάνεια οἱ καρδιὲς τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων.

Τὸν φρεσκοσκαμμένο τάφο τοῦ καλόκαρδου καὶ γλυκομίλητου μαστρο-Βασίλη τὸν στόλισαν πολλὰ στεφάνια καὶ πάρα πολλὲς δροσερὲς ἀνθοδέσμες σὰν ἀνταμοιβὴ τῶν ἀγώνων του καὶ σὰν παράσημο τῆς ὁλάκερης ἀνθρωπιᾶς του.

Αἰώνια θὰ μείνει ἡ μνήμη του. Ἡ Ἀχαϊκὴ γῆς ποὺ ἐπὶ σαράντα χρόνια τὴν πότιζε μὲ τὸν τίμιο καὶ ἀφειδόλεφτο ἱδρώτα του τὸν δέχτηκε στὴν ἀγκαλιά της, σὰ μάνα στοργική, γιὰ αἰώνια καὶ γαλήνια ἀνάπαψη. Ἂς τὸν δεχτεῖ κι ὁ Πανάγαθος Κύριος σπλαχνικὰ στοὺς κόλπους του κι ἂς τὸν κατατάξει μὲ τοὺς δίκιους, τοὺς δουλευταράδες καὶ τοὺς καλόκαρδους χτιστάδες τῆς ζωῆς. Καὶ στὶς καρδιὲς τῶν δικῶν του καὶ τῶν φίλων του νὰ ρίξει βάλσαμο παρηγοριᾶς.

Θ. Κ. Τ.

★

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΝΙΚΗΤΑ ΕΣΒΗΣΕ

Ἡ φωνή σου Νικήτα σώπασε. Ἀλλὰ σ' ὅλους ἐμᾶς τοὺς στενοὺς συγγενεῖς, τοὺς φίλους καὶ τοὺς γνωστούς, ἕνας ἀπόηχος τοῦ παρελθόντος ἀπὸ τὰ τραγούδια καὶ

τὰ γλέντια ποὺ ἔκανες, καὶ ἡ πάντα πρόσχαρη καρδιά σου θὰ μᾶς θυμίζει ξέχωρα τὴν καλωσυνάτη, ἄκακη, ἀπ' ὅλους ἀγαπητὴ μορφή σου.

Ἦσουν γνωστὸς καὶ ἀγαπητὸς σ' ὅλους, μικροὺς καὶ μεγάλους κι ὅλοι ἐμεῖς δὲν εἴμαστε παρὰ ὁ πατέρας τοῦ Νικήτα, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Νικήτα, ὁ φίλος τοῦ Νικήτα, ὁ ξάδελφος τοῦ Νικήτα... Τελικὰ ἦσουνγιὰ πολλοὺς ἀπὸ μᾶς ἕνα κομμάτι τῆς ταυτότητάς μας.

Ἦσουν ἄριστος οἰκογενειάρχης καὶ τρανὸς ἀγωνιστὴς τῆς καθημερινῆς βιοπάλης. Ἡ μοίρα σὲ κτύπησε μόλις περνοῦσες τὴν ἄοιξη τῆς ζωῆς σου καὶ σοῦ στέρησε τὴν γεύση τῆς χαρᾶς.

Ἡ ἄμοιρη γυναίκα καὶ τὰ δύσμοιρα παιδιά σου, ποὺ τόσο ἀγαποῦσες, σὲ στερήθηκαν ἀπροσδόκητα. Οἱ γονεῖς καὶ τ' ἀδέλφια σου σ' ἔχασαν καὶ ἀπὸ τὸ «χωριὸ» λείπει τὸ γελαστὸ παιδί, ποὺ μὲ χοροὺς καὶ τραγούδια ζωντάνευε τὰ καλοκαίρια τὴ ράχη.

Ὁ Θεὸς ἂς ἀπαλύνει τὸν πόνο τῶν πονεμένων δικῶν σου. Τὸ χῶμα τῆς Ἀττικῆς γῆς ποὺ σὲ σκέπασε ἂς εἶναι ἀνάλαφρο πως ἀνάλαφρος ἦταν καὶ ὁ χορός σου. Ἐμεῖς οἱ λοιποί, ὅλο τὸ «χωριὸ» θὰ σὲ θυμόμαστε γιὰ πάντα μὲ ἀναμνήσεις ἀπὸ τὰ τραγούδια καὶ τοὺς χορούς, ἀπὸ τὴν ἄκακη συμπεριφορά σου, πολύκλαυστε Νικήτα.

Η. Π. Κ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στὸ χωριὸ ἔγιναν τὰ μνημόσυνα:

— Τοῦ Παναγ. Δημ. Σχίζα στὶς 13)8)77.

— Τῆς Γεωργίας Γ. Δάρα στὶς 16)8)77.

— Τῆς Πίτσα Ἰ. Χειμώνα (σαράντα) στὶς 22)8)77.

— Τοῦ Γεωργίου Σουλελὲ (σαράντα) στὶς 22)8)77.

— Τῆς Παναγιώτας Ἀνδ. Μπόρα στὶς 22)8)77.

— Τοῦ Ἀθανασίου Μαραγκοῦ (χρόνια) 28)8)77.

★

ΑΦΙΞΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

— Ἡ κ. Παναγιώτα Δημ. Τσαντήλη μετὰ δίμηνη παραμονή της στὸ χωριὸ ἀναχώρησε γιὰ τὴν Ἀμερική.

— Ὁ κ. Κων)νος Ἠλ. Χρονόπουλος μετὰ δίμηνη παραμονή του στὴν Ἑλλάδα ἐπέστρεψε στὸν Καναδᾶ γιὰ νὰ συνεχίσει τὶς σπουδές του στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Μόντρεαλ.

— Μετὰ πεντάμηνη παραμονὴ στὴν Ἑλλάδα ἀναχώρησε γιὰ τὴν Αὐστραλία ὁ Πανάγος Μπόρας μὲ τὴ σύζυγό του, τὶς κόρες του, τοὺς γαμπρούς του καὶ τὰ ἐγγονάκια του.

Ὁ «Α» τοὺς εὔχεται καλὴ διαμονὴ στὰ ξένα καὶ καλή τους ἐπάνοδο.

— Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Νικολ. Κ. Παγκράτης, ἦλθε ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ γιὰ πεντάμηνες διακοπὲς στὸ χωριό.

Ὁ «Α» τοὺς εὔχεται εὐχάριστη διαμονή.

★

ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΓΙΑ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Ὁ συμπατριώτης μας Σμηναγὸς ἰατρὸς Ἠλίας Θ. Χειμώνας ἔφυγε στὶς ἀρχὲς Σεπτεμβρίου γιὰ τὸ Βισμπάντεν τῆς Δ. Γερμανίας γιὰ τρίμηνη μετεκπαίδευση στὸ ἐκεῖ Ἀμερἀκινο Νοσοκομεῖο.

Ὁ «Α» τοῦ εὔχεται καλὸ γυρισμό.

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Ὅπως κάθε χρόνο, ἔτσι καὶ φέτος προσφέρθηκαν ἀπὸ πιστοὺς πατριῶτες στὴ γιορτὴ τῆς «Κάτω ἐκκλησιᾶς» ποὺ εἶναι ἀφιερωμένη στὴν Κοίμηση τῆς Παναγίας (15 Αὐγούστου) διάφορα εἴδη, γιὰ τὴν ἐνίσχυση τοῦ ταμείου τῆς ἐκκλησίας.

Ἡ διάθεση τῶν εἰδῶν αὐτῶν ποὺ βοηθήθηκε ἀπὸ νεαρὰ Σερβιωτόπουλα, συγκέντρωσε τὸ ποσὸν τῶν 5.500 δραχ.

Συγκεκριμένα προσφέρθηκαν: Πλεχτὸ σέτ, ἀπὸ τὴν Κατερίνη Εὐθ. Δημητροπούλου. Τὸ πῆρε ὁ Γιῶργος Ἰ. Χρονόπουλος (Ἀράπηδες).

Κέντημα μετρητό, ἀπὸ τὴν Γιώτα Κ. Χρονοπούλου, ποὺ τὸ πῆρε ὁ Χρῆστος Εὐθ. Βέργος, καὶ «κουλούρα» παραδοσιακή, ἀπὸ τὴν Παναγούλα Φ. Μπόρα, ποὺ τὴν πῆρε ὁ Νῖκος Γ. Γεωργακόπουλος.

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΘΕΡΜΑΝΣΙΣ
ΕΙΔΗ ΥΓΙΕΙΝΗΣ
ΤΣΑΝΤΙΛΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
Ἀετοράχη 4, Ν. Λιόσια
τηλ. 5732401

Κύριε Ν. Δάρα,

Σὲ συνέχεια τῆς ἀπάντησης ποὺ σᾶς δώσαμε στὸ προηγούμενο φύλλο καὶ κατόπιν τῶν προφορικῶν δηλώσεών σας σὲ ὁρισμένα μέλη τοῦ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου, ὅτι ἡ παραπάνω ἀπάντηση δὲν σᾶς ἱκανοποίησε σᾶς πληροφοροῦμε ὅτι ἡ ἐπιστολή σας θὰ διαβαστεῖ στὴν προσεχὴ Γ. Σ. καὶ ἐκεῖ θὰ σᾶς δοθεῖ ἀπάντηση, ἐφ' ὅσον τὴν τιμήσετε μὲ τὴν παρουσία σας.

★

Κύριε Ἀθ. Μαραγκέ,

Ἡ ἐπιστολή σας τέθηκε ὑπ' ὄψη τοῦ συνεργάτη μας κ. Ν. Παπαγεωργίου καὶ θὰ δημοσιευθεῖ μαζὶ μὲ τὴν ἀπάντηση στὸ ἑπόμενο φύλλο.

ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Ἀπαράδεκτο γιὰ τὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου στὸ συνοικισμὸ «Ἀράπηδες» νὰ εἶναι τόσο ἐγκαταλελειμμένο ἀπὸ τοὺς ἁρμόδιους. Νὰ μὴν ἔχει οὔτε μιὰ καρέκλα νὰ καθήσει κάποιος, ποὺ δὲν ἔχει δυνάμεις νὰ σταθεῖ ὄρθιος σὲ μιὰ κηδεία, σ' ἕνα μνημόσυνο ἢ καὶ σὲ μιὰ λειτουργία ἀκόμα. Στὴν κηδεία καὶ στὸ μνημόσυνο τῆς Χαραλαμπίας Χειμώνα λιποθύμησαν πολλὲς γυναῖκες. Ἂν ὑπῆρχε μιὰ καρέκλα θὰ μποροῦσαν νὰ καθίσουν καὶ δὲν θὰ κάθιζαν στὸ χῶμα.

Πρέπει νὰ φροντίσουν οἱ ἁρμόδιοι νὰ βάλουν μερικὲς καρέκλες, γιατὶ οἱ μόνιμοι κάτοικοί του εἶναι ὅλοι γέροι καὶ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ κάθισμα, ἔστω καὶ στὶς μιὰ - δυὸ τελετὲς ποὺ γίνονται τὸν χρόνο. Δὲν νομίζω ὅτι εἶναι τόσο πολλὰ τὰ ἔξοδα.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΓΚΟΥΤΗ

Λόγω πληθώρας ἐπικαίρου ὕλης, ἀναβάλλεται ἡ ἱστορικὴ στήλη γιὰ τὸ ἑπόμενο φύλλο τοῦ «Α».

ΟΙ ΒΡΥΣΕΣ ΕΒΓΑΖΑΝ ΑΕΡΑ

Ἔλλειψη νεροῦ παρατηρήθηκε φέτος στὸ χωριό. Κι ἦταν δυσάρεστο τὰ βράδυα, ποὺ οἱ βρύσες ἀντὶ γιὰ νερὸ ἔβγαζαν... ἀέρα.

Οἱ κατωμαχαλίτες μάλιστα παραπονέθηκαν γιὰ ἔλλειψη νεροῦ καὶ τὴν ἡμέρα.

Σίγουρα ἡ κατανάλωση ἦταν περισσότερη φέτος, λόγω τοῦ περισσότερου κόσμου, ἀλλὰ βασικὴ αἰτία ἦταν ἡ ἀναβροχιά, ποὺ κράτησε μῆνες.

Εἰπώθηκε (καὶ φυσικὰ ἀκούστηκε) ὅτι ὑπῆρχε κι ἄλλη αἰτία τὸ πότισμα τῶν περιβολικῶν σὲ ὧρες... κουφές!

Γιὰ τὴν ἀναβροχιὰ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ὑπεύθυνος.

Γιὰ τὸ ἄλλο ὅμως; Ὅλοι ξέρουμε πόσο μεγάλης σημασίας ζήτημα εἶναι ἡ ἀφθονία τοῦ νεροῦ γιὰ τὶς ἀνάγκες μας. Κυρίως θέμα ὑγείας. Προσοχὴ λοιπόν.

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ
ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ
Αφοι ΣΚΟΥΡΟΥ
('Εκ ΤΟΥΘΩΑ)
Βίκτωρος Οὐγκὼ 29
τηλ. 5234469

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

4.000 δραχμές:

Προσέφερε ὁ Γεώργιος Χρ. Παπαγεωργίου. (2.000 δρχ. γιὰ τὰ μαθητικὰ βραβεῖα τοῦ Συλλόγου).

1.000 δραχμές:

Ἀγγελὴς Πέτρου Σχίζας, Παναγιώτα σύζυγος Δ. Τσαντίλη, καὶ Ἰωάννης Τσαντίλας (γαμπρὸς Θ. Χειμώνα), Ἀνώνυμος (μέσω Ν. Χ. Μπόρα) καὶ ἄλλος Ἀνώνυμος (μέσω Ν. Χρ. Μπόρα).

700 δραχμές:

Χρῆστος Κορκολῆς (σύζ. Μαριας Χρ. Σχίζας).

500 δραχμές:

Πανάγος Γ. Σχίζας, Γεώργιος Ἡλ. Τρουπῆς, Δημήτριος Γ. Τρουπῆς, Βασίλειος Ἀν. Ἀναστασόπουλος, Ἡλίας Κ. Σχίζας, Τάκης Ν. Βέργος, Σπῦρος Ἀγγ. Κλεισούρας, Ἰωάννης Τούντας (γαμβ. Γιανέλλη), Μιχαὴλ Μάνος (γαμβ. Ἀθ. Παναγοπούλου), Νικόλαος Ἀναστ. Σχίζας (Γκρέκης), Ἀνδρέας Χρ. Δάρας, Ντίνα Κ. Μαντᾶ (γένος Γ. Ἀθαν. Παναγοπούλου), Ἰωάννης Ἀγγ. Βέργος, Ἰωάννης Χρ. Βέργος, Παναγιώτης Δημ. Κουτσανδρέας, Νικόλαος Χρ. Μπόρας, Ἰωάννης Χρ. Μπόρας.

300 δραχμές:

Πολυχρόνης Ἡλ. Παγκράτης, Γεώργιος Παν. Κατσιάπης, Εὐθύμιος Χρ. Βέργος.

200 δραχμές:

Ἀθανασία συζ. Π. Γκούτη, Γεώργιος Παν. Δημόπουλος, (Τρίπολις), Δημήτριος Ν. Κωνσταντόπουλος, Διονύσιος Παν. Δημόπουλος, Ἡλίας Ν. Κωνσταντόπουλος, Παναγιώτης Χαραλαμπόπουλος, Ἄννα Κούλη Γ. Ρουσσιᾶ, Ἀντώνιος Κατσίρος (γαμβ. Βασ. Ἀναστασοπούλου), Παναγῆς Κ. Γκούτης, Ἀργυρακοπούλου Ματίνα, Ε. Ἰωάν. Στρίκου), Δήμητρα Ἀναστασοπούλου, Σοφία Κασώρη καὶ Βασιλικὴ Κουρμούση (κόρες τοῦ Χρ. Μπόρα).

100 δραχμές:

Δημήτριος Ἰωάν. Γρέκης.

Γιὰ τὸ θεσμὸ τῶν μαθητικῶν βραβείων προσέφεραν στὴ μνήμη τῆς Λίτσας Ι. Χειμώνα ἀπὸ 500 δρχ., ὁ σύζυγός της καὶ ἡ Ἀθανασία Π. Γκούτη.

Γιὰ τὸν ἴδιο θεσμὸ προσέφεραν ἀπὸ 500 δρχ. οἱ Θεόδωρος Ν. Βέργος καὶ Ἰωάννης Ἀγγελῆ Βέργος στὴ μνήμη τοῦ Βασίλη Ν. Τρουπῆ. Ἐπίσης στὴ μνήμη τοῦ Νικήτα Δημ. Κωνσταντοπούλου καὶ ἀντὶ στεφάνου, προσέφερε γιὰ τὸν ἴδιο θεσμὸ 500 δρχ. ὁ Ἡλίας Ἰ. Γιαννακόπουλος.

ΩΡΑ ΤΟΥΣ ΚΑΛΗ

Μὲ συγκίνηση ἀνταμώσαμε στὸ χωριὸ μὲ τοὺς ἀπόδημους συμπατριῶτες μας, καὶ ζήσαμε λίγες ἡμέρες μαζί.

Θυμηθήκαμε τὰ παληά, κουβεντιάσαμε τὰ τωρινά, δικά τους καὶ δικά μας, κι ἀποχαιρετιστήκαμε μὲ λύπη, καὶ μὲ τὴν εὐχὴ νὰ γυρίσουν κοντά μας γιὰ πάντα.

Ἰδιαίτερα μᾶς συγκίνησε ἡ ἀγάπη τους γιὰ τὸν «Α». Τοὺς εὐχαριστοῦμε κι εὐχόμαστε ὥρα καλή τους στοὺς ξένους τόπους.

Η ΟΡΘΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΤΕΒΑΖΕΙ ΙΔΕΕΣ

Παραμονὴ τῆς Παναγίας στὸ χωριό. Κάτω ἀπ' τὴν ἀστροφεγγιά, κοντὰ στὴν ἄφωνη ὥρα, μιὰ παρέα χασκογελάει στὴ ράχη —ἀπ' τὴ μεριὰ τοῦ ἱεροῦ— μὲ Σερβαΐτικα διάφορα. Ἡ κουβέντα τό 'φερε γιὰ μπουγάτσια καὶ χαλβά. Τόσο ἤτανε. Τὴν ἄλλη μέρα μιὰ Σερβιώτισσα καὶ μιὰ Σερβόνυφη ξεβραχιονιστήκανε κι ἔτοιμα τὰ φαγώσιμα. Στὶς 6 ἡ ὥρα τ' ἀπόγευμα μαζὶ μ' ἕνα πατριώτη ξεκινήσανε καὶ οἱ 3 —μὲ δική τους πρωτοβουλία— καὶ σιαδῶ σιακεῖ μὲ τὸ καλαμπούρι μαζέψανε 12.150 δραχμές. Τὰ φαγώσιμα τύχανε στὸ γαμπρὸ τοῦ μακαρίτη τοῦ Σουλελέ. Τὸ παιδὶ τὰ πρόσφερε πάλι γιὰ νὰ μαζευτοῦν κι ἄλλα λεφτά. Καὶ τότε βγήκανε στὴ δημοπρασία καὶ μείνανε στὸ Θανάση τὸ Στρῖκο. Καὶ τοῦτος ὁ πατριώτης τὰ πρόσφερε πάλι στοὺς πατριῶτες. Ἔτσι κοπήκανε πολλὰ - πολλὰ μικρὰ κομματάκια καὶ γευτήκανε ὅλοι μπουγάτσια καὶ χαλβὰ χωριάτικο ἀνήμερα τῆς Παναγίας. Ὅσο γιὰ τὰ λεφτὰ μπήκανε στὸ ταμεῖο τοῦ Συλλόγου. Ἡ γνώμη τῆς παρέας πού μάζεψε τὰ λεφτὰ ἦταν νὰ διατεθοῦν γιὰ παγκάκια στὴ ράχη. Ἀφοῦ ὅμως ὁ αἰδεσ)τος ἱερέας τῆς Κοινότητας ἀνέλαβε μὲ ἔξοδα τῆς ἐκκλησίας νὰ γίνουν τὰ παγκάκια —ὅπως δήλωσε στὸν πρόεδρο τοῦ συλλόγου— τὰ λεφτὰ μπήκανε στὸ ταμεῖο τοῦ συλλόγου.

Καὶ τοῦ χρόνου.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟ 1977

Μὲ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ θέλουμε νὰ δώσουμε μιὰ εἰκόνα τοῦ χωριοῦ μας τοὺς καλοκαιρινοὺς μῆνες καὶ νὰ βγοῦν ὁρισμένα συμπεράσματα γιὰ τὸ μέλλον τοῦ χωριοῦ.

Στὶς 15 Αὐγούστου τὸ βράδυ ὁ πληθυσμὸς ἦταν 982 ἄτομα.

1) Μόνιμοι κάτοικοι	226
2) Παραθεριστὲς ποὺ ἔμειναν πάνω ἀπὸ 5 ἡμέρες	392
3) Ἐκδρομεῖς ποὺ ἔμειναν κάτω ἀπὸ 5 ἡμέρες	352
4) Ἐπισκέπτες ποὺ δὲν διανυκτέρευσαν (δὲν εἶχαν σπίτι)	12
Σύνολον	982
Ἀπὸ τοὺς 756 μὴ μονίμους	215
παιδιά.	
Ἀπὸ τοὺς 756 μὴ μονίμους Σερβόγαμπροι.	37
Σπίτια Σύνολον	188
» κατοικούμενα	82
» ποὺ κατοικήθηκαν τὸ καλοκαίρι	77
» κενὰ	21
» ἐρειπούμενα	8
	188
» μὲ ἕνα ἄτομο	9
» μὲ δύο ἄτομα	49
» μὲ περισσότερα τῶν 2	24
Σύνολον	82

Τὸ πρῶτο μέρος τῶν στοιχείων εἶναι πολὺ παρήγορο, διότι βλέπουμε ὅτι οἱ ξενητεμένοι πατριῶτες θυμοῦνται τὸ χωριὸ ἔστω καὶ γιὰ λίγες ἡμέρες ἀλλὰ κυρίως, διότι στέλνουν τὰ παιδιά τους γιὰ παραθερισμὸ καίτοι τὸ χωριὸ γίνεται κέντρο ντόπιου παραθερισμοῦ ποὺ ἂν βοηθοῦσαν οἱ ντόπιοι παράγοντες (θὰ γράψουμε σὲ ἄλλη στήλη γι' αὐτούς), τὸ χωριὸ τὸ καλοκαίρι θά 'ταν ἕνα μεγάλο θέρετρο.

Τὸ δεύτερο μέρος τῶν στοιχείων εἶναι ἀπογοητευτικὸ διότι βλέπουμε ὅτι ἀπὸ τὰ 188 σπίτια μόνο τὰ 81 καπνίζουν τζάκι (κατοικοῦνται τὸ χειμώνα), ἀλλὰ καὶ ὅτι στὸ ἕνα τέταρτο κατοικοῦν πάνω ἀπὸ 2 ἄτομα, ποὺ αὐτὸ σημαίνει ὅτι κατὰ 90 στὰ ἑκατὸ ὁ πληθυσμὸς τοῦ χωριοῦ εἶναι γεροντικός, διότι τὸ σύνολο, τῶν παιδιῶν κάτω τῶν 14 χρονῶν δὲν περνάει τὰ 20. (Μαθητὲς δημοτικοῦ 8 - 9. — Γυμνασίου 8 - 9. — Λοιποὶ 5).

Εὐχαριστοῦμε τοὺς Χρ. Ν. Δάρα — Βασίλη, Π. Σκρῖκο καὶ Παῦλο Σ. Δάρα ποὺ ἔκαναν τὸν κόπο νὰ κάνουν τὴν ἀπογραφὴ πηγαίνοντας σπίτι σὲ σπίτι.

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ...

Ἀγαπητὲ πατριώτη,

Ἐσὺ ποὺ εἶσαι μόνιμος κάτοικος, ἐσὺ ποὺ ἦρθες νὰ παραθερίσεις, ἐσὺ ποὺ ἦρθες σήμερα στὴ γιορτὴ τῆς Παναγιᾶς, σκέφτηκες ὅτι τὸ χωριό μας σιγὰ - σιγὰ σβύνει. Μὴ παρασυρθεῖς ἀπὸ τὸν πολὺ κόσμο ποὺ εἶδες σήμερα στὴν ἐκκλησιά, τοὺς νέους, τὰ παιδιὰ ποὺ γέμισαν τοὺς δρόμους καὶ τὶς αὐλές. Αὐτοὶ εἶναι προσωρινοί. Σὲ ἕνα - δυὸ μῆνες τὸ χωριό μας θά 'χει πάλι τοὺς 150 - 200 γέρους κατοίκους. Σκέφτηκες ὅτι σχολικὴ καμπάνα δὲν θὰ χτυπήσει φέτος;

Ἂν σκέφτηκες αὐτὰ καὶ σὲ προβληματίζουν ὁπωσδήποτε καὶ κάποια σκέψη σωτηρίας, θὰ πέρασε ἀπὸ τὸ μυαλό σου, πρὶν τὴν κάνεις γνωστὴ μὲ ἕνα γράμμα σου. σήμερα στὸ σύλλογο, κάνε πρῶτα μιὰ αὐτοκριτική. (Ἐγὼ ποὺ προτείνω αὐτὰ ἔκαναν τὸ καθῆκον μου γιὰ τὸ χωριό μου, τί πρόσφερα στὸ χωριὸ σὰν σύνολο, ποιά ἔργα βοήθησα νὰ γίνουν;).

Ἔχουμε τρία βασικὰ καλά: Ὁρίζοντα, κλίμα γιὰ παραθερισμό, ἄφθονο καλὸ νερό, καὶ πρέπει νὰ γίνει τοῦτος ὁ τόπος κέντρο ντόπιου παραθερισμοῦ.

Πῶς ὅμως; Μὲ τὸ νὰ 'ρθοῦμε κάθε χρόνο δὲν φτάνει. Ἐσὺ τί λές;

Ὁ «Α»

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ Σελίδα 1)

καν μεγάφωνα καὶ μέσω μαγνητοφώνου, τὸ ἀπόγευμα ἀντηχοῦσε στὴ Ράχη τὸ λεβέντικο δημοτικὸ τραγούδι ποὺ σὰν προσκλητήριο καλοῦσε τοὺς πατριῶτες σὲ χορὸ καὶ διασκέδαση. Ὁρισμένες παρέες ἀνταποκρίθηκαν στὸ κάλεσμα, ἐμφανίστηκαν στὴ Ράχη. μαζὶ μὲ τὰ τσουκάλια τους στῆσαν τὸ χορὸ καὶ δῶσαν ἔτσι μιὰ κάποια ἀτμόσφαιρα πανηγυριοῦ, ἀφοῦ τὸ χορὸ καὶ τὸ τραγούδι συνέχισαν μέχρι ἀργὰ τὸ βράδυ περιφερόμενα σὲ διάφορα μέρη τοῦ χωριοῦ.

Ἀλλὰ ἔλειπε καὶ κάτι ἄλλο. Ὁ μεζὲς καὶ τὸ ποτὸ (μπύρα) ἀπὸ τὰ καταστήματα.

—Δὲν περιμέναμε τόσο κόσμο καὶ δὲν εἴχαμε ἐφοδιασθεῖ ἐπαρκῶς, δήλωσε, χαρακτηριστικὰ κάποιος καταστηματάρχης

Ἔτσι ἀναγκάστηκαν πολλοὶ πατριῶτες νὰ πάρουν φαγητὰ ἀπὸ τὸ σπίτι τους καὶ ἄλλοι στὸ Σουληνάρι καὶ ἄλλοι στὸν Ἁγιάννη νὰ «βγοῦν γιὰ φαΐ».

Ἀπὸ τὴν ἐπομένη 16.9.77 ἄρχισαν οἱ ἀναχωρήσεις μὲ πρώτους τοὺς ἐκδρομεῖς. Καὶ σιγά. σιγὰ τὸ χωριὸ «ἄδειασε» καὶ ἐπανῆλθε στὸ γνώριμο ρυθμό του.

Πιστεύουμε ὅτι τοῦ χρόνου μὲ ποιό κατάλληλη προετοιμασία καὶ μὲ ποιό σωστὸ προγραμματισμὸς ὅλα θὰ εἶναι καλύτερα.

ΤΟ ΜΗΤΡΩΟ μας

ΑΠ' ΑΥΤΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥ ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΜΑΣ

1868

Πᾶνος Φ. Βέργος
Παναγιώτης Δ. Κερμπεσιώτης
Νικόλαος Χ. Μπόρας
Μιχαὴλ Π. Τερζῆς

1869

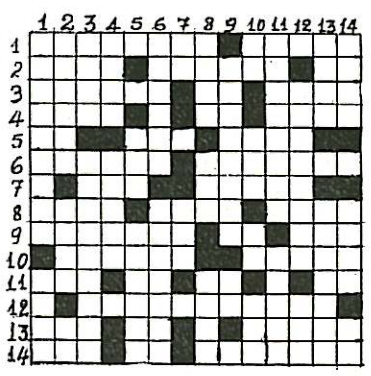
Ἀγγελῆς Π. Ἀγγελόπουλος
Γεώργιος Δήμου Δημόπουλος
Παναγιώτης Ι. Κωνσταντόπουλος
Κων)νος Ἀν. Μπακράτσης
Ἰωάννης Χρ. Πάγκας
Δημήτριος Ἀθ. Σχίζας

1870

Ἰωάννης Ἀγγ. Κλεισούρας
Ἡλίας Πολυχρ. Μπακράτσης
Ἀθανάσιος Γ. Παρασκευόπουλος
Ἀθανάσιος Παρ. Στρίκος
Παναγιώτης Δ. Στρίκος.

Ν. Γ. Π.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΤΟΥ «Α»

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ:

1) Παλιότερα ὑπῆρχαν πολλὲς πέρδικες ἐκεῖ. — Νοστιμίζει τὸ καψαλισμένο ψωμί.
2) Πρῶτο συνθετικὸ ἀθάνατου ἔργου τοῦ Δάντη. — Τὸ πιάνει πολὺ στὸν ἀνεμόμυλο. — Γράμματα ἀπὸ τὸ γάλα.
3) Ἔγιναν ἐκεῖ Ἑλληνικοὶ θρίαμβοι. — Μόριο. — Νησὶ ξένο.
4) Χαϊδευτικὸ γυν. ὄνομα.—Ἄρθρο ἀντ. — Ἀπ' τ' ἀρθριτικὰ πονᾶ.
5) Ἄλλοτε μᾶς ἦταν ἀπαραίτητο στὸ χωριό μας(ἀντιστρ. δημ.). — Διπλασιαζόμενο ἀντιστρ. σημαίνει ξεπούλημα. — Θεὸς τῆς Ἀνατολῆς.
6) Βγάζει νόστιμη τὸ χωριό μας. — Κομμάτι γῆς.
7) Καὶ αὐτὸς ἔπλεεν τὰ πόδια του (κλιτ.). — Λυμένα.
8) Δεύτερο συνθετικὸ ξενόγλωσσα τοῦ ἐντάξει. — Ἔχει πολλὰ ἡ Βυτίνα. — Ἀντωνυμία.
9) Καὶ ἡ Κοπαΐδα ἔχει πολλά. — Μόριο.—Καθημερινή μας φροντίδα (ρῆμα δημ.).
10) Ποταμὸς Β. Ἰταλίας. — Ὑποχρεωτικό μας πέρασμα (δοτικὴ πληθ. ἀντ.).
11) Ποιητικὴ ἔκφραση. — Δύο φωνήεντα. — Ἀραβικὸ ἄρθρο. — Ἀρχὴ γέλιου.
12) Κάτι σχετικὴ ὕβρη μὲ τὸ μαμοῦρι (πληθ.).
13) Μ' αὐτὴν τὴν λέξη ἄρχισε ὁ Χριστός μας ἕνα Του παράπονο λίγο πρὶν πεθάνει. — Ὅ,τι καὶ τὸ 11 6΄ ὁριζ. — Τέτοια ἄτομα εἶναι οἱ Γορτύνιοι.
14) Ἀντωνυμία. — Δύο γράμματα τῆς Ἀλφαβήτου. — Βγάζει καρφιὰ (καθ. γενική).

ΚΑΘΕΤΑ:

1) Μελαγχολικὸς Οὐρανός. — Λένε ὅτι ἐκεῖ πρωτοεμφανίστηκε ὁ ἄνθρωπος.
2) Κατεβαίνουν στὴν παγωνιὰ μπεκάτσες. — Ὡραῖα τὴν ἔπαιξε ὁ Ὀδυσσέας (ἀντιστρ.). — Δύο σύμφωνα.
3) ...Ἀριστεύειν εἶπε ὁ Πηλεὺς στὸν γιό του. — Ἀκούραστοι τραγουδιστὲς τοῦ καλοκαιριοῦ.
4) Ὑπάρχει στὸν Πειραιά. — Ἐὰν τὸ δεύτερο γράμμα ἦταν γιῶτα... ὑπῆρξε ἡ ὡραία Ἑλένη τοῦ Τρωικοῦ πολέμου.
5) Ὑπῆρχαν καὶ πολεμικὰ (ἐνικὸς ὀνομ. — Στὰ ὄρη ΙΔΗ ἔκρυβε ἡ γυναίκα του τὰ παιδιά του (γεν.).
6) Ἐφώναξα. — Κτητικὴ ἀντωνυμία.
7) Ἄρθρο. — Τὰ πρῶτα γράμματα ποὺ μαθαίνουν τὰ μικρά.
8) Καὶ μὲ τὸ κουτάλι ὅποιος θέλει τὴν τρώει. — Διεθνὲς πρακτορεῖον — ...ἄνδρα δείκνυσι.
9) Ὁ Πυργιώτης αὐτὸς ἔγραψε σελίδες δόξης στὴν ἱστορία τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ μας. — Γαλλικὸ ἄρθρο.
10) Νότα. — Συγκατάβαση.—Μόριο. — Ἀριθμητικόν.
11) Καὶ σ' αὐτὸ τὸ μέρος τοῦ χωριοῦ μας ψηλώνει πολὺ ἡ φτέρη. — Καὶ αὐτὸ θέλει κατάλληλο χειρισμὸ (ἀντίστρ.).
12) Ἔχει ὡραῖο τραγοῦδι (αἰτ. ἐν.). — Τὸ μισὸ ράντισμα (ἀντ.).
13) Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐπιφανεῖς Σερβόγαμπρους (Αἰτ.). — Μεγαλώσαμε πολλοὶ μ' αὐτόν.
14) Τοῦρκος ἀξιωματικοῦχος τὰ μαῦρα χρόνια τῆς σκλαβιᾶς. — Προσευχόταν τρία μερόνυχτα ἀδιάκοπα (Αἰτιατ.). — Μόριο.

ΓΕΩΡΓ. ΧΡ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΛΥΣΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 1) ΛΑΤΑ — ΟΚΑ. 2) ΙΤΑΛΙΚΑΣ. 3) ΝΑΚΑ — ΑΠΟ. 5) ΣΩΣΜΑ — ΛΑ. 6) ΑΔΑΗΣ. 7) ΚΑΝΝΑΙ. 8) ΝΙΣ — ΚΩΣ.

ΚΑΘΕΤΑ: 1) ΛΙΝΟΣ — ΚΝ. 2) ΑΤΑ — ΩΔΑΙ. 3) ΤΑΚΗΣ — ΝΣ. 4) ΑΛΑ — ΜΑΝ. 5) ΜΑΔΑ. 6) ΟΚΑ — ΑΙΚ. 7) ΚΑΠΕΛΗ. 8) ΑΣΟ — ΑΣΑΣ.

Μιὰ οἰκογένεια ἔχει ἀνάγκη

ΘΕΡΜΗ ΕΚΚΛΗΣΗ

Ὁ Σύλλογος θερμὰ παρακαλεῖ κάθε πατριώτη καὶ φίλο μας νὰ βοηθήσει ὅπως μπορεῖ τὴν οἰκογένεια τοῦ πρόωρα χαμένου Νικήτα Κωνσταντόπουλου.

Τὸ Δ. Σ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ
ΣΕ ΠΕΥΚΟΦΥΤΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ ΑΝΩ ΠΕΥΚΗΣ
ΝΙΚΟΣ Ι. ΜΑΡΑΓΚΟΣ ΤΗΛ. 5187586

Ἀρτοστάνος

Δίμηνη Ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων

ΟΚΤΩΒΡΗΣ — ΝΟΕΜΒΡΗΣ 1977 ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 9 ⁂ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΟΛΩΝΟΣ 140 — τ.τ. 141 ⁂ ΤΗΛ. 3603.186

37

Σκέψεις-Ἀποψεις

ΤΑΜΕΙΟ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΕΡΒΑΙΩΝ

Σὲ λίγες ἡμέρες ἔρχονται Χριστούγεννα καὶ ὅλοι θὰ σκεφτοῦμε πῶς νὰ περάσουμε καλύτερα τὶς ἅγιες αὐτὲς ἡμέρες. Θὰ παραμερίσουμε, ὅσο γίνεται, τὰ προβλήματα καὶ τὶς σκουτοῦρες τῆς ζωῆς καὶ κοντὰ στὸ χιονισμένο Χριστουγεννιάτικο δέντρο, μὲ τὴ φάτνη καὶ τὰ πολύχρωμα φωτάκια, θὰ γιορτάσουμε οἰκογενειακὰ τὴ γέννηση τοῦ Χριστοῦ. Τὴ γέννηση ἐκείνου ποὺ δίδαξε στὸν κόσμο τὴν ἀγάπη, τὴ βοήθεια στὸ συνάνθρωπό μας καὶ τόσες ἄλλες ἀρετές. Δὲν θὰ πρέπει ὅμως, κοντὰ σ' ὅλα αὐτά, νὰ σκεφτοῦμε λίγο καὶ τοὺς πατριῶτες ποὺ ἀντιμετωπίζουν στοιχειώδεις καὶ βασικὲς ἀνάγκες τῆς ζωῆς, μὲ σοβαρὰ προβλήματα ἢ μὲ δυνατὰ χτυπήματα τῆς μοίρας; Νομίζουμε πὼς πρέπει νὰ τοὺς σκεφτοῦμε. Μὲ τὴ σκέψη αὐτὴ τὸ Δ.Σ. τοῦ συλλόγου ἀποφάσισε νὰ ἱδρύσει ἕνα ταμεῖο ἀλληλοβοήθειας ποὺ νὰ ἔχει σὰν μοναδικὸ σκοπὸ τὴν παροχὴ βοήθειας σὲ ὀρφανὰ τοῦ χωριοῦ, σὲ ἄρρωστους πατριῶτες χωρὶς πόρους, σὲ χῆρες, γυναῖκες μὲ ἀνάγκη καὶ γενικὰ σὲ πατριῶτες ποὺ οἱ δυνάμεις τους δὲν φτάνουν γιὰ «νὰ τὰ βγάλουν πέρα» ἢ ποὺ βρεθήκανε ξαφνικὰ μπροστὰ σὲ σοβαρὲς καὶ ἐπικίνδυνες δυσκολίες τῆς ζωῆς. Νομίζουμε πὼς σήμερα ὅλοι οἱ πατριῶτες —ὄχι μόνο οἱ πλούσιοι— μποροῦν νὰ προσφέρουν κάτι, εἰδικὰ γι' αὐτὸ τὸ σκοπό. Καὶ ὁπωσδήποτε γι' αὐτούς, δὲν θὰ ἀλλάξει τίποτα. Γιὰ ἐκείνους ὅμως ποὺ ἔχουν τὴ μεγάλη ἀνάγκη δὲν θὰ ἀλλάξει κάτι; Ἡ τελικὴ μορφὴ καὶ ὁ τρόπος λειτουργίας τοῦ ταμείου αὐτοῦ θὰ ἀποφασιστοῦν στὴν προσεχὴ γενικὴ συνέλευση τοῦ συλλόγου. Νομίζουμε ὅτι τὸ Τ.Α.Σ. θὰ πρέπει νὰ περιλαμβάνει πατριῶτες(κυρίως γυναῖκες)ποὺ πιστεύουν καὶ θέλουν νὰ δουλέψουν γιὰ τὸ σκοπὸ τοῦ ταμείου μὲ κάποια ἐκπροσώπηση καὶ τοῦ Δ.Σ. τοῦ συλλόγου. Μέχρι τότε κύριος ὑπεύθυνος θὰ εἶναι ὁ Χρῆστος Κωνσταντόπουλος (Βασ. Γεωργίου 12, Νέα Λιόσια, τηλ. 5014.307) στὸν ὁποῖο μποροῦν νὰ ἀπευθυνθοῦν ὅσοι πατριῶτες πιστεύουν στὸ σκοπὸ τοῦ Τ.Α.Σ. Ἐπίσης σὲ ὁποιοδήποτε μέλος τοῦ Δ.Σ..

Σὰν ἀρχὴ στὸ καινούργιο ταμεῖο τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. προσέφεραν συμβολικὰ ἀπὸ 500 δρχ. τὸ καθένα καὶ 3.000 δρχ. προσέφερε τὸ ταμεῖο τοῦ συλλόγου.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ συλλόγου μαζὶ μὲ τὶς καλύτερες εὐχὲς ποὺ στέλνει σ' ὅλους τοὺς πατριῶτες, γιὰ χαρούμενα καὶ εὐτυχισμένα Χριστούγεννα, τοὺς παρακαλεῖ νὰ βοηθήσουν καὶ τὸ ταμεῖο ἀλληλοβοήθειας Σερβαίων.

Ἱερὸς εἶναι ὁ σκοπός του.

(Σημ. Μέχρι τὶς 20 Δεκεμβρίου, πληροφορεῖστε μας γιὰ πατριῶτες ποὺ ξέρετε πὼς ἔχουν ἀνάγκη).

Ὁ «ΔΗΜΟΚΟΙΤΗΣ» ΘΥΜΑΤΑΙ...

Χριστούγενα... «Ἄλλοτε...»

Τώρα ποὺ λίγο-πολὺ ὅλοι μας σκεφτόμαστε τὶς ἐρχόμενες γιορτές, θυμήθηκα τὰ Σερβαΐτικα Χριστούγεννα καὶ πῶς τά 'ζησα παιδί. Μέρες λοιπὸν σὰν τοῦτες ἤτανε ποὺ γυρίζανε οἱ «μαστόροι» ἀπὸ τὴ Μεσσένια φέρνοντας λάδι, σύκα ξερὰ καὶ διάφορα ψώνια γιὰ τὰ παιδιά.

Ἡ ἀντρικὴ παρουσία στὸ σπίτι μαζὶ μὲ τὸ «καζάντι» ἐξασφάλιζε τὶ προϋποθέσεις γιὰ ἀνέμελες γιορτές. Οἱ μέρες ἐκεῖνες, ποὺ παρόλο δὲν εἶχαν τὴ φαντασμαγορικὴ λαμπρότητα ποὺ ἔχουνε σήμερα ἐν τυύτοις γιὰ μᾶς τὰ παιδιὰ ἤτανε ξεχωριστὴ χαρά, ἦταν ἀνεξήγητη ἡ λαμπρότητα τῶν ἡμερῶν ποὺ πήγαζε λὲς ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἢ ἀπὸ τὸν καιρὸ ἢ ἀκόμη ἀπὸ τὴ μυρωδιὰ τοῦ ἀέρα. Βέβαια δὲν εἴχαμε Χριστουγεννιάτικα δέντρα καὶ στολίσματα ἀλλὰ ὅλα τὰ σπίτια ἀσπριζόντουσαν καὶ ἡ ἐπιμελημένη καθαριότητα στὶς αὐλὲς καὶ μέσα στὸ σπίτι ἐτόνιζε τὴν ἑορταστικὴ σημασία ποὺ ὅλοι ἔδιναν στὰ Χριστούγεννα καὶ τὶς ἄλλες Ἅγιες ἡμέρες ὅπως τὶς ἔλεγαν. Διότι πέρα ἀπὸ τὴ θρησκευτικὴ πλευρὰ τοῦ ἑορτασμοῦ ποὺ τελετουργικῶς θύμιζε βυζαντινὴ ἐποχὴ ἦταν γιὰ τὴν ἀγροτικὴ ζωὴ τῶν χωριανῶν μας καὶ τὴ μα-

(Συνέχεια στὴ σελ. 3)

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΑΡΚΕΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Ἐπίσκεψη στὸ χωριό μας ἀπὸ τὸ Νομάρχη Ἀρκαδίας

Ὁ Νομάρχης συζήτησε γιὰ τὰ προβλήματα τῆς Κοινότητας —κυρίως γιὰ τὸ δρόμο Σέρβου-Ἀράπηδες— ἔδειξε πραγματικὸ ἐνδιαφέρον καὶ κάλεσε τὸν πρόεδρο στὴ Νομαρχία.

Στὶς ἀρχὲς Ὀκτωβρίου ὁ Νομάρχης Ἀρκαδίας κ. Παναγιώτης Γύφτουλας, συνοδευόμενος ἀπὸ παράγοντες τῆς Νομαρχίας, ἐπισκέφθηκε τὸ χωριό μας, ἐνῶ ἔκανε περιοδεία σὲ χωριὰ τῆς Γορτυνίας.

Στὸ χωριό μας τὸν ὑποδέχτηκε ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητας καὶ πολλοὶ πατριῶτες. Ὁ Νομάρχης

Ὁ Νομάρχης Ἀρκαδίας κ. Π. Γυφτούλας.

συζήτησε μαζί τους διάφορα θέματα τοῦ χωριοῦ, κυρίως δὲ τὸ θέμα τοῦ δρόμου Σέρβου-Ἀράπηδες. Οἱ πατριῶτες ἐξήγησαν στὸ Νομάρχη τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ δρόμου αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐκφράσανε τὸ παράπονό τους γιατὶ ἡ Νομαρχία δὲν βοήθησε ἀκόμη τὴν μεγάλη αὐτὴ προσπάθεια τῶν Σερβαίων ἐνῶ σὲ ἄλλες περιοχὲς ἡ Νομαρχία διέθεσε μεγάλα ποσά. Ὁ Νομάρχης ἀπὸ σχετικὴ ἐρώτηση ποὺ ἔκανε, βεβαιώθηκε ὅτι ὅλοι οἱ πατριῶτες θέλουν νὰ γίνει τὸ ἔργο αὐτό. Ὅταν ἔφυγε εἶπε στὸν πρόεδρο νὰ τὸν ἐπισκεφθεῖ στὴ Νομαρχία. Ὁ πρόεδρος τὸν ἐπισκέφθηκε ἀλλὰ ὁ Νομάρχης ἀπουσίαζε τὴν ἡμέρα αὐτή. Ἕνα ἄλλο θέμα ποὺ συζητήθηκε ὅταν οἱ καλλιέργειες στὸ χωριό. Ὁ Νομάρχης πρότεινε στοὺς πατριῶτες νὰ συμβουλεύονται τὸ Γεωπόνο τῆς Νομαρχίας γιὰ προβλήματα ποὺ ἔχουν μὲ τὶς καλλιέργειές τους. Ἐπίσης τὸ θέμα τοῦ ἀγροτικοῦ γιατροῦ καὶ τοῦ τηλεφώνου συζητήθηκε.

Εὐχαριστοῦμε τὸν κ. Νομάρχη γιὰ τὴν ἐπίσκεψη ποὺ ἔκανε στὸ χωριό μας καὶ τὴν ἐνημέρωσή του γιὰ τὰ προβλήματα τῆς Κοινότητας. Θέλουμε νὰ πιστεύουμε ὅτι ἡ ἐπίσκεψη αὐτὴ θὰ στρέψει τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Νομάρχη καὶ πρὸς τοῦ Σέρβου, κυρίως στὸ θέμα τοῦ δρόμου, καὶ δὲν θὰ παραμείνει ἁπλῶς μιὰ τυπικὴ ἐπίσκεψη.

Περιμένουμε.

ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Τότε...

...Ποὺ ὅλοι οἱ ξενητεμένοι γύριζαν στὶς οἰκογένειές τους γιὰ νὰ περάσουν μαζὶ τὶς γιορτὲς καὶ τὸ χειμώνα, τότε ποὺ ὅλα τὰ σπίτια «καπνίζανε» καὶ στὶς αὐλὲς πσλλὰ γουρούνια... «σκούζανε», τότε ποὺ ἡ ἐκκλησία γιόμιζε κόσμο καὶ στὰ καφενεῖα «ἔδινε καὶ ἔπαιργε» ἡ κολιτσίνα καὶ τό... «κόψιμο», τότε ποὺ τὰ παιδιὰ τρέχανε στὰ χιόνια καὶ παίζανε καβοῦλες στὴ ράχη, τότε πού...

Τώρα ὅλα αὐτὰ εἶναι μιὰ ἀνάμνηση παλιά...

ΕΥΧΕΣ

Ὁ «Λ» καὶ τὸ Δ.Σ. τοῦ συλλόγου εὔχονται σ' ὅλους τοὺς πατριῶτες ποὺ ζοῦν στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ καλὰ καὶ εὐτυχισμένα Χριστούγεννα.

ΜΕΤΑ 3 ΧΡΟΝΙΑ

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 1977

Στὶς φτεινὲς βουλευτικὲς ἐκλογὲς τῆς 20ῆς Νοεμβρίου, πολλοὶ πατριῶτες κατέβηκαν καὶ ψήφισαν στὸ χωριό. Ἀπὸ τὴν ψηφοφορία προέκυψαν 433 ἔγκυρα ψηφοδέλτια. Ἀπὸ αὐτὰ ἔλαβαν:

Ν.Δ.	= 202	(46,65ο) ο)
ΠΑ.ΣΟ.Κ.	= 128	(29,56ο) ο)
Ε.ΔΗ.Κ.	= 45	(10,39ο) ο)
Ε.Π.	= 29	(6,69ο) ο)
Κ.Κ.Ε.	= 23	(5,31ο) ο)
Συμμαχία	= 4	(0,92ο) ο)
Ε.Κ.Κ.Ε.	= 2	(0,46ο) ο)

Στὶς προηγούμενες βουλευτικὲς ἐκλογὲς τοῦ 1977, τὰ ἔγκυρα ψηφοδέλτια ἦσαν 486 (53 περισσότερα) καὶ εἶχαν λάβει:

Ν.Δ.	= 291	(59,87ο) ο)
Ε.Κ.—Ν.Δ.	= 121	(27,94ο) ο)
ΠΑ.ΣΟ.Κ.	= 33	(6,79ο) ο)
Ε.Α.	= 18	(3,7 ο) ο)

Τὰ ποσοστὰ καὶ οἱ ἕδρες ποὺ πῆραν τὰ διάφορα κόμματα στὶς φετεινὲς ἐκλογὲς σ' ὅλη τὴ χώρα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Ν.Δ.	=41,85ο) ο	(173 ἕδ.)
ΠΑ.ΣΟ.Κ.	=25,33ο) ο	(92 »)
Ε.ΔΗ.Κ.	=11,95ο) ο	(15 »)
Κ.Κ.Ε.	= 9,34ο) ο	(11 »)
Ε.Π.	= 6,88ο) ο	(5 »)
Συμμαχία	= 2,73ο) ο	(2 »)
Νεοφιλελ.	= 1,57ο) ο	(2 »)

Στὸ νομὸ Ἀρκαδίας ψήφισαν (στὰ περισσότερα τμήματα) φέτος 54.044 (ἐγγεγραμμένοι 64.566) καὶ τὰ ἔγκυρα ψηφοδέλτια ἦσαν 53.407. Ἔλαβαν:

Ν.Δ.	=24.579	(46,02ο) ο)
ΠΑ.ΣΟ.Κ.	=13.620	(25,5 ο) ο)
Ε.ΔΗ.Κ.	= 5.551	(10,39ο) ο)
Ε.Π.	= 6.619	(12,39ο) ο)
Κ.Κ.Ε.	= 1.843	(3,45ο) ο)
Νεοφιλελ.	= 650	(1,21ο) ο)
Συμμαχία	= 527	(0,98ο) ο)

Οἱ βουλευτὲς ποὺ ἐκλέγονται στὸ νομὸ Ἀρκαδίας εἶναι 5. Στὶς φετεινὲς ἐκλογὲς οἱ 3 ἀνήκουν στὴ Ν.Δ.

—Καλτεζιώτης Νικ.
—Παπαηλιοῦ Ἠλ.
—Ματζώρης Βασ.
καὶ οἱ 2 στὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ.
—Ἄρχος Δημ.
—Σπηλιόπουλος Κων.

Περισσότερους ἀπὸ 10 ψήφους πῆραν στὸ χωριό:

—Παπαηλιοῦ (Ν.Δ.)	79
—Καλτεζιώτης (Ν.Δ.)	57
—Σπηλιόπουλος (ΠΑΣΟΚ)	57
—Ἄρχος (ΠΑΣΟΚ)	46
—Ἀποσκήτης (Ν.Δ.)	34
—Ἀντωνόπουλος (ΕΔΗΚ)	20
—Σεχιώτης (ΕΔΗΚ)	19
—Ματζώρης (Ν.Δ.)	19
—Στασινόπουλος (ΕΠ)	16

(Συνέχεια στὴ σελ. 4)

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΙΗΣΗ

ΕΠΙ...ΣΤΡΟΦΕΣ

Νἄηταν Σαββάτο ἀπομεσήμερο
κι ἐγὼ χρονῶν δεκάξη...
Λιγνὸ «Βλαχάτσι» νὰ κινάω γιὰ τὸ χωριὸ
μ᾽ ὅλη μαζὶ τὴ συντροφιά μου τὰ «Βλαχάτσια».

Μπροστὰ
ὁ Ἀντώνης ὁ τετράπηχος
μὲ τὸν «φασίολο τὸ μέγα».
Ὁ Πᾶνος, ὁ Μητσάρας, καὶ κοντὰ
ἀνήμπορος
γ᾽ ἀνοίξει τάχα δῆμα μὲ τοὺς πρώτους
μὲ τοὺς μικρούς, ὁ Νῖκος γ᾽ ἀκολούθαγε.

Στ᾽ ἄδειο σακκούλι,
τὰ Ἑλληνικὰ καὶ ἡ Ἄλγεβρα (!)
Κι ἡ πρώτη στάση στῆς Ἑλένης τὸ μῆλο·
νὰ διαλέξουμε πεντόβολα
καὶ «τ᾽ ἄταρα» νὰ πάρουνε μι᾽ ἀνάσα...

Ἔ ρέ, μασκοβολιὲς καὶ χρώματα
κι ὁ «Μπούφης»
πέρα δῶθε τσαλιμάκια...
Βεργολυγίσματα οἱ ἐλιὲς κι οἱ λυγαριὲς
καμάρι οἱ λεῦκες...
...Στ᾽ ἄγια του κέφια ὁ παππούλης ὁ Θεός...

Στ᾽ ἀκόγι
θὰ σταθοῦμε γιὰ τὰ ὀνόματα.
Νὰ τὰ σκαλίσουμε βαθειὰ πολὺ —ὅσο παίργει—
πάλη, στὸ χρόνο ἐνάντια τὸν ἀνίκητο.
— Πρῶτος ἐγώ.
— Ρὲ κάνε πέρα.
— Στερνή σου ἡμέρα κακομοίρη μου.

Στ᾽ ἁλώνι τῆς Τσικούλας —βάνε σύνορα—
ὁ Νῖκος τοῦ Παππᾶ (διαβόλου ἐγγόνι)
σκάγια τὶς τσέπες του γιομᾶτες
γὰ στὰ «σκάσουμε».
γ᾽ ἀντιλαλήσουν τὰ βουνὰ τὸν ἐρχαμό μας...

Κάθε καρδιὰ καὶ πέρδικα στὸ διάσελο
πιασμένη στῆς συγκίνησης τὰ βρόχια.
Πίσω μας τὰ Λαγκάδια...
Τὸ χωριὸ μπραστά!...
...δυὸ ἀγάπες καὶ μὲ βάλανε στὴ μέση...
Ἡ Ναζαρὲτ —μπορεῖ— τ᾽ ἀπόβραδο
ποὺ γύρισε ὁ Χριστὸς ἀπασταμένος
καὶ τῆς Ἰθάκης ὁ καπγός,
ἀπ᾽ τοῦ χωριοῦ τὴ γλύκα,
καὶ τοῦ Σαββάτου τὰ πιστρόφια, κάτι γἄχουνε...
— Γειά σου θειὰ Χρυσαυγήηηη.
— Πῶς πάει τὸ σκάλισμαααα.
— Καλωῶς τους τούς... γραμματισμένους!

Καρδιά μου βάστα...
«Καλῶς μου τα» ἡ γιαγιὰ —Γαλάζιο δάκρυ—
ὁ Μοῦργος
νὰ χαϊδεύεται στὰ πόδια μου
νὰ ζεματάει ἡ κουλοῦρα στὸ πλαστῆρι...

Χόπα!
τὰ «Ἑλληνικὰ» καὶ ἡ Ἄλγεβρα.
Πέταμα, κι ὅπου φτάσουν ἂς βρεθοῦνε.
Κι ἴσια στὴ βρύση... Στὰ περβόλια
μὲ τ᾽ ἀδέλφια μου
μὲ τὰ ξαδέλφια καὶ τοὺς φίλους ποὺ προσμένουν...

Σαββάτο βράδυ στὸ χωριό!... —Ζήτω ἡ ζωή—.
Ὁ παράδεισος τοῦ ἀπάγω κόσμου...
Θέ μου,
τὸ χρόνο μαύλισέ τον νὰ σταθεῖ
τὴν Κυριακή, νὰ πάρει ὁ ὕπνος,
καὶ ν᾽ ἀργήσει...

ΜΑΡΙΑ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

*

ΚΑΗΜΟΣ...

Στὴ Ράχη ἀπόψε νἄπαιζα
ἢ στὴν ἀπάνου ἐκκλησιὰ
στρατιώτη καὶ φευγώτη.
Φευγώτης πρῶτος νἄβγαινα
στὴ Ρέπιζα, στὸν Ἁγιολιὰ
στὴ Γκούρα, στοῦ Μπαμπιώτη.

Ἄιντε κι ἄ δὲ σᾶς χόρταινα
σβελτάδα καὶ ξυπολυσιά,
πλαγιὰ χαλιὰ γιομάτη·
κι ἂς ἔδενα τὶς φτέρνες μου
μὲ πέτσες ἀπὸ βασιλικὰ
φρέσκο λιθαροπάτι.

Τὴν κάθε αὐγὴ ἀχάραγο
νἄσταινα δόκανα, θηλιὲς
στοὺς κήπους καὶ στ᾽ ἀμπέλια.
Στὸν τσίλικα νὰ τὄστρωνα
μὲ γκρίνιες καὶ μὲ ζαβολιὲς
μὲ κλάψες καὶ μὲ γέλια.

Κι ὄντας τὰ βράδια θἄρχονται
ἀποσταμένοι οἱ χωριανοί,
ἀπὸ σπαρτὸ ἢ θέρο·
στὴν κρύα βρύση νἄτρεχα
μὲ μαστραπὰ καὶ μὲ σταμνὶ
φρέσκο νερὸ νὰ φέρω.

Θ. Κ. ΤΡΟΥΠΗΣ

Οἱ λογαριασμοὶ τοῦ Γερο-Χασομερῆ

ΤΑ ΣΟ·Ι·Α

Ἀποσπεροῦ ἔδωκα — πῆρα νὰ κοιμηθῶ· τίποτα! Ἴσαμε ποὺ λαλήσανε τὰ κοκόρια τὴν κονταυγή· δὲν εἶχα κλεισμένο μάτι.

Ἄρπαξε ὁ μπερπάντης ὁ νοῦς μου τὴν ἁπλώστρα καὶ ξελαχιούρησε τὸν ὕπνο γιὰ καλά. Ἔπιασα καὶ λογάριασα τὰ σόϊα τοῦ χωριοῦ. Τὰ παλιότερα σόϊα τοῦ χωριοῦ λογαριάζω νὰ εἶναι: Οἱ Σχιζαῖοι, οἱ Νταραῖοι, οἱ Κωνσταντᾶοι, οἱ Κλεισσουραῖοι, οἱ Μαραγκαῖοι, οἱ Λιατσιαῖοι, οἱ Δημαῖοι, οἱ Βεργαῖοι, οἱ Παγκραταῖοι, οἱ Τρουπαῖοι, οἱ Φιλαῖοι καὶ οἱ Δημητροπουλαῖοι.

Οἱ Στρικαῖοι εἶναι Νταραῖοι ὅπως καὶ οἱ Κουτσαντραῖοι. Οἱ Κλεισσουραῖοι εἶναι Μποραῖοι.

Οἱ Ρουσαῖοι, οἱ Γιωργακοπουλαῖοι καὶ οἱ Παπαθωμαῖοι εἶναι Τρουπαῖοι.

Ὁ Ἀντριόπουλος ἤτανε φερμένος στοῦ Φίλη σόγαμπρος, ἀπὸ τὴ Τζιούκα, σόγαμπρος σὲ Φίλη ἤτανε φερμένος ἀπὸ τὴ Τζιούκα καὶ ὁ Γιαννακόπουλος καὶ ὁ Λίτσας σόγαμπρος στὰ Φιλέϊκα ἤταν φερμένος ἀπὸ τὰ Σαρλέϊκα. Ὁ Σουλελὲς ἤταν ἀπὸ τὴν Ἀράχωβα.

Ὁ Κερμπεσιώτης ἀπὸ τὴν Κέρμεση τῶν Καλαβρύτων.

Ὁ Ζαχαρόπουλος εἶναι Κερμπεσιώτης.

Ὁ Τσαντίλης ἤταν ἀπὸ τὴ Τσίπολη.

Ὁ Κατσιάπης ἤταν φερτὸς στοὺς Γκουταίους.

Οἱ Κωστουλαῖοι στὰ Λαγκάδια εἶναι Στρικαῖοι.

Οἱ Σαμαραῖοι, οἱ Παπαγιωργαῖοι, οἱ Παναγοπουλαῖοι, καὶ οἱ Ἀναστασοπουλαῖοι εἶναι Κωνσταντᾶοι.

Οἱ Λιατσαῖοι καὶ οἱ Γκουταῖοι εἶναι ἕνα σόϊ.

Ὁ Τερζῆς εἶναι ἀπὸ τὰ Λαγκάδια. Ὁ Μανιάτης τὸ ἴδιο· Λαγκαδινός. Ὁ Γρέκης ἤταν ἀπὸ τοῦ Ρένεσι.

Ὁ Πάγκας ἀπὸ τὴ Τσίπολη καὶ ὁ Σκοῦρος τὸ ἴδιο.

Σόϊα ποὺ δὲν ὑπάρχουν πιὰ στὸ χωριὸ εἶναι:

Οἱ Κουλαῖοι, οἱ Κατσουλαῖοι, Μπολοκαῖοι, οἱ Ντελαῖοι, κ.ἄ..

Στὰ κατώμερα τοῦ χωριοῦ μας: Σερβέϊκα Σπάρτης Λάλα καὶ Ἀντραβίδα ἐγκατασταθήκανε: Στὴν Ἀντραβίδα Σκιζαῖοι. Στοῦ Λάλα: Νταραῖοι, Κατσεπαῖοι (Κωνσταντᾶοι)καὶ Μποραῖοι(Κλεισσουραῖοι). Στὸ Αἴγιο ἔχει Βιβλιοπωλεῖο ἕνας Σπήλιος Τρουπῆς. Στὴν Καλαμάτα ἔχει ἐμπορικὸ ἕνας Θ. Τρουπῆς. Χώρια ποὺ στὴν Ἰστιαία εἶναι ὁ Γιάννης ὁ Τρουπῆς τοῦ Βασιλειοῦ καὶ δὲν τὸν ἔχει τὸ ἡμερολόγιο μὲ τὰ τηλέφωνα.

Ἂν ἔχω ζωὴ λέω νὰ πεταχτῶ στὰ Σερβέϊκα τῆς Σπάρτης, στοῦ Λάλα καὶ στὴν Ἀντραβίδα καὶ νὰ μετρήσω τοὺς δικούς μας καὶ νὰ σᾶς τοὺς γράψω.

Κατὰ ὥρας σᾶς φιλιῶ οὔλους.

Ὁ Γερο-Χασομερής.

Σημ. Παρακαλοῦμε τοὺς πατριῶτες —ἰδιαίτερα τοὺς γεροντότερους— νὰ μᾶς γράψουν ὅ,τι ἄλλο ξέρουν γιὰ τὰ σόϊα τοῦ χωριοῦ μας ἢ νὰ διορθώσουν κάτι ποὺ δὲν θυμαται καλὰ ὁ Γερο-Χασομερής. (Ἡ διαπίστωση κάποιου λάθους χωρὶς νὰ μᾶς τὸ γράψουν δὲν προσφέρει τίποτα).

ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Κάτω ἐκκλησιὰ ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια: Μιὰ ὁμάδα ἀπὸ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ κουβαλάει νερὸ μὲ τοὺς ντενεκέδες καὶ καθαρίζει τοὺς τοίχους καὶ τὸ δάπεδο τῆς μισοτελειωμένης ἐκκλησιᾶς. Στὴ μιὰ ἄκρη τῆς φωτογραφίας φαίνεται ὁ Νικήτας, τὸ πρόθυμο καὶ γελαστὸ παιδὶ ποὺ πρὶν 2 μῆνες χάσαμε.

Ἂς εἶναι ἡ μνήμη του αἰώνια.

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΓΝΗΣΙΑ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
PEUGEOT — RENAULT — CITROEN — SIMCA
ΛΕΩΝ. ΑΝ. ΠΑΠΑΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ & Σια Ε.Ε.
ΜΥΛΛΕΡΟΥ 79 — ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΕΙΟΝ
5224789 Κατάστημα
ΤΗΛ.:
5724549 Οἰκία

«Ἡ πιὸ χαμένη ἀπ᾽ ὅλες τὶς μέρες εἶναι ἐκείνη ποὺ δὲν γελάσαμε καθόλου».

Σάμφορτ

«Ἡ βίβλος μᾶς λέει νὰ ἀγαπᾶμε τοὺς γείτονες καὶ τοὺς ἐχθρούς μας, ἴσως γιατὶ συχνὰ πρόκειται γιὰ τοὺς ἴδιους ἀνθρώπους».

Σέστερτον

«Κανεὶς δὲν χάλασε ποτὲ τὸ στομάχι του καταπίνοντας κακίες ποὺ δὲν ξεστόμισε».

Γουΐνσον Χάρμπιλ

«Ἡ αἰσιοδοξία εἶναι ἡ ἀληθινὴ φιλοσοφικὴ λίθος ποὺ μετατρέπει σὲ χρυσάφι ὅ,τι ἀγγίζει».

Τζὼν Χαπονιέρε

«Οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι πάντα αὐτοὶ ποὺ δείχνουν, μὰ σπάνια εἶναι καλύτεροι».

Λέσσινγκ

«Αὐτὸ ποὺ οἱ ἄνθρωποι ἀποκαλοῦν μοίρα τους εἶναι κυρίως μονάχα ἡ ἀνοησία τους».

Σοπενάουερ

«Δύο εἶναι οἱ τραγωδίες τῆς ζωῆς: Ἡ μία: νὰ μὴν ἀποκτᾶς αὐτὸ ποὺ λαχταρᾶ ἡ καρδιά σου, ἡ ἄλλη: νὰ τὸ ἀποχτήσεις».

Μπέρναρντ Σῶ

«Δὲν ὑπάρχει πιὸ μεγάλη μοναξιὰ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἀγαπᾶ μόνο τὸν ἑαυτό του».

Ἀβραὰμ Ἔσρα

«Ὁ θεὸς μὲ σέβεται ὅταν δουλεύω μὰ μ᾽ ἀγαπᾶ ὅταν τραγουδῶ».

Ταγκόρε

*

—Μαλώνουμε γειτόνισσα;
—Κι ἐγὼ στ᾽ ἀτσάλι στέκω.
Λαγὸς τὴ φτέρη κούναγε κακὸ τῆς κεφαλῆς του.
Νἄειχαν τ᾽ ἀντρόγυνα χολή, νἄειχαν τ᾽ ἀδέλφια ἀμάχη...!
Ξένος πόνος ξώδερμος.
Ὅσο εἶχε τὸ βουτσὶ κρασὶ — Βασίλη κὺρ Βασίλη...
Τώρα ποὺ σώθη τὸ κρασὶ — Ποῦ σὲ εἶδα ρὲ Κασίδη;
Παπᾶς κρεμάμενος ἔγραφε κι ἀπόγραφε.
Ρωτώντας πᾶς στὴν πόλη.
Στάλα στάλα τὸ νερὸ τὴν πέτρα γκουφαλιάζει.

«ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ»
Δίμηνη ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων
Γραφεῖα: Σόλωνος 140 (Τ.Τ. 141) Ἀθῆναι, τηλ. 3603.186.
Ἰδιοκτήτης — Ἐκδότης: Σύλλογος τῶν ἀπανταχοῦ Σερβαίων. Διευθύνται ἀπὸ Ἐπιτροπή.
Ἐτήσιες συνδρομές: Δραχμὲς 100. Ἐξωτερικοῦ: 10 $.
Στοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ διανέμεται δωρεάν.
Ὑπεύθυνος σύμφωνα μὲ τὸν Νόμο: Ἠλίας Ι. Γιαννακόπουλος.
Ὑπεύθυνη Τυπογραφείου: Βέρα Κορίδη.
Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ἡ Βάσω Τερζῆ ἀπέκτησαν ἀγοράκι.

— Ὁ Δημήτριος (Ἰωάννου) καὶ ἡ Ἀγγελικὴ Δημοπούλου ἀπέκτησαν ἀγοράκι.

— Ἡ Γιαννούλα Π. Σάλαρη, τὸ γένος Λάμπρου Βέργου ἀπέκτησεν ἀγοράκι.

Ὁ «Α» εὔχεται νὰ τοὺς ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Ὁ Νικόλαος Χρ. Σχίζας καὶ ἡ κ. Μ. Σχίζα στὶς 6)11)77 βάπτισαν τὸ ἀγοράκι τους στὴν Ἐκκλησία Ἁγίας Μαρίνας καὶ τὸ ὀνόμασαν Χρῖστο.

— Ὁ Γιάννης καὶ ἡ Σωτηρία Παναγοπούλου βάπτισαν τὸ δεύτερο ἀγοράκι τους καὶ τὸ ὀνόμασαν Κώστα.

Νὰ τοὺς ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

— Ὁ Λάμπρος Κουτσανδριᾶς καὶ ἡ Ἀναστασία Ρήγα παντρεύτηκαν στὴν Ἀθήνα.

— Ὁ Βασίλης Γ. Βέργος καὶ ἡ Βασιλικὴ Ι. Κουτσανδριᾶ παντρεύτηκαν στοῦ Σέρβου, κουμπάρος παρέστη ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητας Ἠλ. Σχίζας.

Καλὴ ζωή.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

— Στὴν Ἁγία Αἰκατερίνη Ν. Λιοσίων, στὶς 13)11)77 ἔγινε τὸ μνημόσυνο τοῦ Νικήτα Δ. Κωνσταντόπουλου.

♣

Ἐπέστρεψε στὴν Τρίπολι ὁ πατριώτης μας σμηναγὸς γιατρὸς Ἡλίας Χειμώνας, μετὰ ἀπὸ τρίμηνη μετεκπαίδευση σὲ Ἀμερικάνικο Νοσοκομεῖο τῆς Δυτικῆς Γερμανίας.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ..: "ΑΛΛΟΤΕ..."

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1)

στορικὴ τῶν «μαστόρων» μιὰ εὐκαιρία γιὰ ἀνάπαυση, γιὰ ἀνασύνταξη γιὰ ξανὰ ξεκίνημα ξανὰ στὴν πάλη μὲ νέες δυνάμεις καὶ νέες ἐλπίδες.

Ὅλο λοιπὸν τὸ χωριὸ ζοῦσε τὶς μέρες ἐκεῖνες γιορταστικά, λίγο πολὺ ὅλοι εἶχαν κάνει τὸ κουμάντο τους καὶ ἐν πάση περιπτώσει σχεδὸν ὅλοι εἶχαν τὸ ἴδιο τραπέζι, οἱ ἀντιθέσεις τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν λιγότερες ἀπὸ τὶς σημερινὲς καὶ ἡ εὐτυχία μοιρασμένη.

Πόσο θἄθελα νὰ ξαναζήσω τὴν ἐποχὴ ἐκείνη κοντὰ στὸ τζάκι ποὺ σπιθοβολοῦσε, μὲ τὸ χιόνι στρωμένο γιὰ τὰ καλὰ ἔξω καὶ νὰ ἀκούω τὴ γιαγιὰ νὰ λέει παραμύθια, ὅ,τι εἶχε ἀκούσει γιὰ τοὺς Καλλικαντζάρους, γιὰ τὸ τί εἶχε μάθει καὶ κείνη ἀπὸ τοὺς παλαιώτερους, νὰ πάω στὸ ὑπόγειο νὰ βάλω κρασὶ ἀπὸ τὸν πίρο, νὰ φορέσω τὰ καινούρια παπούτσια καὶ νὰ πάω στὴν ἐκκλησιά, ν' ἀκούσω τὴν τρεμάμενη φωνὴ τοῦ ψάλτη «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει...», ν' ἀτενίσω τὸν ἁγιογραφημένο τροῦλο μὲ δέος καὶ νὰ ξανανακατώσω στὸ μυαλό μου τὰ ὅσα μάθαινα στὸ σχολεῖο μὲ ὅσα ἡ καθημερινὴ διήγηση τῶν μεγαλυτέρων γιὰ τὴ θρησκευτικότητα τῶν ἡμερῶν, νὰ ξανανοιώσω πὼς ὁ Χριστὸς γεννιέται κάπου κοντά μου δίπλα στὸ βράχο τῆς ἐκκλησιᾶς νὰ νοιώσω κεῖνο τὸ ρίγος ποὺ ἐνοιωθα ὅταν ἄκουγα «Ἡ Παρθένος σήμερον...». Τώρα βεβαιώθηκα πόσο ἀναγκαία εἶναι μιὰ ἀναβάπτιση σὲ κεῖνα τὰ νάματα.

Δημοκοίτης

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Ο κ. ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΜΥΝΗΣ

Ὁ Ἠλίας Παπαηλιοῦ καὶ στὶς ἐκλογὲς τῆς 20 Νοεμβρίου τιμήθηκε ἀπὸ τὸ χωριό μας ὅπως πάντοτε μὲ τοὺς περισσότερους σταυρούς. Μὲ τὸ σχηματισμὸ τῆς κυβερνήσεως ἐπελέγη ἀπὸ τὸν κ. Πρωθυπουργὸ καὶ τοῦ ἀνετέθη τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ὁ «Α» τοῦ εὔχεται καλὴν ἐπιτυχίαν στὰ καινούργια του καθήκοντα, ἡ δὲ Ἀρκαδία ποὺ τὸν ἐκλέγει 7 φορὲς βουλευτὴ ὑπερηφανεύεται, διότι ἔπειτα ἀπὸ πολλὰ χρόνια εἴχαμε νὰ δοῦμε κοινοβουλευτικὸ ὑπουργό.

ὁ «Α»

Ἀγαπητὲ Ἀρτοξῆνε,

Πολλὲς φορὲς στὶς στῆλες σου ἐφιλοξένησες τὸν συμπατριώτη μας κ. Ν. Παπαγεωργίου μὲ ὡραῖα ἱστορικὰ κομμάτια παρμένα ἀπὸ τὴν ἀστείρευτη ἑλληνικὴ ἱστορία. Εἶναι ὁ μόνος πατριώτης ποὺ καταπιάστηκε μὲ αὐτὸ τὸ θέμα καὶ πραγματικὰ τὸν θαυμάζω. Ἂς μοῦ ἐπιτραπῆ ὅμως νὰ τὸν ρωτήσω, γιατὶ δὲν μᾶς γράφει δίπλα ἀπὸ κάθε κείμενο ποὺ δημοσιεύει, τὸ ὄνομα τοῦ Βιβλίου ποὺ τὸ διάβασε, νὰ τὸ διαβάσουμε καὶ μεῖς καὶ νὰ βεβαιώσουμε τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές;

Στὸ φύλλο 7 τῆς ἐφημερίδας ὁ κ. Παπαγεωργίου ὡραιότατα μᾶς διηγεῖται τὴ μάχη ποὺ ἔγινε στὸ μοναστήρι τῶν Αἱμυαλῶν τὸ Γενάρη τοῦ 1806. Καὶ πὼς ἐκεῖ σκοτώθηκαν δύο ἀδέρφια τοῦ Κολοκοτρώνη ὁ Γιῶργος καὶ ὁ Γιάννης. Ψάχνοντας ἀρκετὲς ἱστορικὲς πηγές, δὲν βρῆκα πουθενὰ Γιῶργο Κολοκοτρώνη, ἀδερφὸ τοῦ Θοδωρῆ. Ὁ ἱστορικὸς Μ. Οἰκονόμου, ὁ ἀπὸ τοῦ 1822 γενικὸς γραμματέα τοῦ Θεοδ. Κολοκοτρώνη, στὸ βιβλίο του «ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ», στὴ σελίδα 31, γράφει:

«Μετὰ τὸν φόνον τοῦ Κωνστ. Κολοκοτρώνη τὰ τέκνα του ἠχμαλωτίσθησαν, πλὴν τοῦ δεκαετοῦς τότε Θεοδώρου, κρυβέντος, φυγῆ διασωθέντος καὶ ὡς ἐκδικητοῦ φυλαχθέντος. Δύο ἕτερα τέκνα του. ἁπαχθέντα τότε ἐσώθησαν βραδύτερον».

Καὶ ἔρχεται ἀργότερα, ὁ ἴδιος ὁ Γέρος νὰ τὸ βεβαιώση «καὶ ἔτσι ἔμειναν δύο ἀδέρφια μου σκλάβοι τὸ ἕνα τρίο χρονῶν καὶ τὸ ἄλλο ἑνός». Καὶ παρακάτω: «Ἐξαγόρασα τὰ σκλαβωμένα παιδιά, τὸ ἕνα, ἀπὸ τὴν Ὕδρα, τὸ Γιάννη, καὶ τὸ Χρῖστο.»(Ἀπομν. Κολοκ. σελ. 73 παρ. 6). Καὶ στὴ συνέχεια ὅμως ὁ Οἰκονόμου, στὶς σελίδες 36 - 39 μόνον γιὰ τὸ Γιάννη μᾶς μιλάει. Ὁ Τάκης Σταμόπουλος στὸ βιβλίο του «ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ», στὸ κεφάλαιο Γ', γιὰ τὸν ἀφανισμὸ τῆς κλεφτουριᾶς μᾶς λέει καθαρά, πὼς στοὺς Αἱμυαλούς, σκοτώθηκαν ὁ Γιάννης ὁ Ζορμπᾶς, ὁ Γιῶργος ἀπὸ τὸν Ἀητὸ καὶ πέντε ἄλλοι. Καὶ ἀκόμα ὁ Γιαννίκος, στὸ βιβλίο του «Ο ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ», στὶς σελίδες 110 καὶ συνέχεια, γίνεται πιὰ συγκεκριμένος καὶ γράφει: «Στοὺς Αἱμυαλοὺς σκοτώθηκαν ἑφτά. Ὁ Γιάννης Κολοκοτρώνης ἢ Ζορμπᾶς, ὁ Δημήτρης Κολοκοτρώνης ἢ Κουντάνης —πρῶτος ξάδερφος τοῦ Θοδωρῆ, παιδὶ τοῦ Ἀναγνώστη— ὁ Γεώργιος Μπέλκος ἢ καπετὰν Γιώργας καὶ τέσσερις ἄλλοι». Ἀλλὰ τὸ ἴδιο λένε καὶ ὁ Γιάννης Βλαχογιάννης καὶ ὁ Σπ. Π. Λάμπρος. Καὶ μόνον ὁ Καντηλῶρος ἀσυνάρτητα μιλάει γιὰ Γιώργα καὶ Γιώργη ἀπὸ τὸν Ἀητό. Τί χρειάζονται ὅμως ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἱστορικοί, ὅταν ὁ ἴδιος ὁ Γέρος γράφει: «Ἐκείνη τὴν ἡμέρα σκότωσαν τὸν Ἀδερφό μου καὶ ἔκαναν χαρὲς οἱ Τοῦρκοι» (Ἀπομν. σελ. 82).

Στὴν συνέχεια ὁ κ. Παπαγεωργίου, λέει πὼς ὁ προδότης καλόγερος ἦταν ἀπὸ τὴν Δημητσάνα. Ὅλοι οἱ παραπάνω ἱστορικοὶ ποὺ ἀνάφερα, καὶ ἀκόμα ὁ Κ. Σταυρόπουλος λέγουν πὼς ὁ καλόγερος ἦταν ἀπὸ τὸ Ζυγοβίστι, λεγόταν Γεράσιμος καὶ ἦταν καμπούρης. Μόνον ὁ Χρ. Χριστοβασίλης καὶ ὁ Θ. Γ. Κολοκοτρώνης ἢ Φαλέζ, λέγουν πὼς τοὺς Κλέφτες πρόδωσε ὁ ἡγούμενος. Ὁ Ν. Βέης ὅμως τὸ ἀμφισβητεῖ καὶ παραδέχεται σὰν προδότη τὸν καλόγερο. Κ. Σταυρόπουλος (Ἱστορία Ζυγοβιστίου), Χρ. Χριστοβ. (Ἐθνικὰ Ἄσματα ἐκδ. 6' 277), Θ. Γ. Κολοκ. (Ἀμαρτίες Κολοκοτρωνέϊκες Ραμπαγᾶς, χρόνος Ε' ἀριθ. 422), ὑποσ. εἰς Ν. Βέην (Ἀρκαδικὰ γλωσσικὰ μνημεῖα ΔΙΕΕΕ 238 ὑποσ. 6'). Πέστε μας ἀκόμα ποιά ἱστορία γράφει συγκεκριμένα πὼς ὁ Κολοκοτρώνης κρύφτηκε στὴν Δρυμίνα καὶ πότε ἐμεῖς στοῦ Σέρβου λέγαμε ἡ σπηλιὰ τοῦ Κολοκοτρώνη, ἐνῶ εἶναι γνωστὴ σὰν Καπλανέϊκη σπηλιά.

Πιστεύω ὅτι ἐσεῖς κατέχοντας βιβλία ἱστορικά, ἀναφερόμενα σὲ γεγονότα ποὺ ἀφοροῦν τὸν τόπο μας θὰ ἔπρεπε νὰ τὰ συστήσετε στὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ μας νὰ τὰ διαβάσουν καὶ νὰ μορφωθοῦν.

Εὐχαριστῶ

Θανάσης Β. Μαραγκὸς

Ὁ συνεργάτης μας κ. Ν. Παπαγεωργίου, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐτέθη ἡ ὡς ἄνω ἐπιστολή, ἀπαντᾶ ὡς ἑξῆς:

Ὁ κ. Θ. Μ. ἀναφερόμενος σὲ δημοσίευμά μου, ἱστορικοῦ περιεχομένου ποὺ ἐδημοσιεύθη στὸν «Α» μὲ καλεῖ «νὰ ὑποδείξω καὶ τ' ὄνομα τοῦ βιβλίου» ποὺ τὸ διάβασα «γιὰ νὰ βεβαιώσει τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές».

Μολονότι θὰ ἔπρεπε νὸ ἐγνώριζε ὅτι τὸ «στὺλ» τοῦ καθ' ἑνὸς ποὺ θέλει κάτι νὰ γράφει, δὲν τὸ ὑπαγορεύουν οἱ ἀναγνῶστες, εὐχαρίστως δέχομαι τὴν πρόσκλησιν καὶ ἀπαντῶ: Γράφει ὁ ἐπιστολογράφος σας: «Ψάχνοντας ἀρκετὲς ἱστορικὲς πηγὲς δὲν βρῆκα κλπ». Τοῦ ἀπαντῶ: Ἐὰν πρόσεχε στὴν σελ. 23 στίχ. 17 τῆς ἱστορίας τοῦ Κ. Σταυροπούλου, στὴν ὁποία ὁ ἴδιος ἀναφέρεται θὰ διάβαζε:

«Πλειστάκις ἡ μητέρα μου μοὶ ἐδείκνυε ὑποκάτω τοῦ πατώματος τῆς οἰκίας μας ἀποθήκας τῶν δημητριακῶν καρπῶν τῆς οἰκογενείας, ἀμπάρια καλούμενα κοινῶς, διηγουμένη ὅτι αὐτὰ πλειστάκις ἐχρησίμευσαν ὡς καταφύγια τῶν Κολοκοτρωναίων καὶ ἰδίως τοῦ Θεοδώρου, καὶ τῶν ἐν τῷ ληνῷ φονευθέντων ἀδελφῶν του...».

Καθὼς ἐπίσης στὴ σελ. 29 στίχ. 17:

«Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης μετὰ τὸν ἐν τῷ ληνῷ ὡς προείπομεν, φόνον τῶν ἀδελφῶν του, κατέφυγεν ὡς γνωστόν...».

Εἰς τὴν ἴδιαν ἐπιστολὴν ὁ κ. Θ. Μ. χαρακτηρίζει τὸν ἱστορικὸν τῆς Γορτυνίας Τάκην Κανδηλῶρον καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφόμενα εἰς τὴν «Ἱστορία τῆς Γορτυνίας» ὡς ἀσυνάρτητα!!! Ἐπ' αὐτοῦ ἔχω νὰ παρατηρήσω ὅτι ἱστορικοὶ τοῦ ἀναστήματος τῶν Ἀκαδημαϊκῶν, Διονυσίου Κοκκίνου ἢ Σπύρου Μελᾶ, οὔτε μία φορά, στὶς χιλιάδες σελίδες τῆς ἱστορίας των δὲν χρησιμοποιοῦν γιὰ κανέναν τὸν βαρύτατον χαρακτηρισμόν...

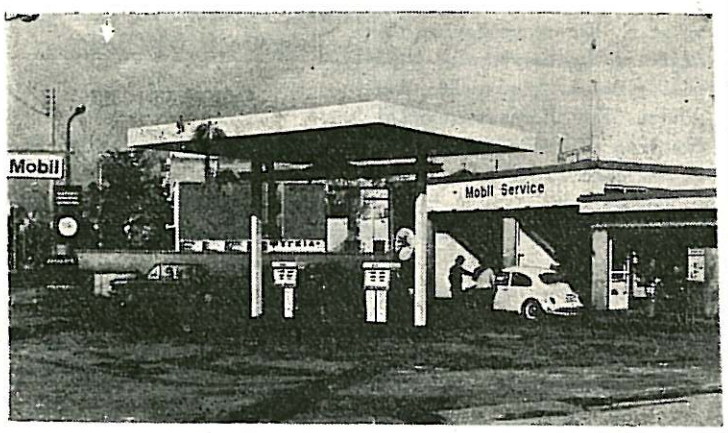
Στὴ συνέχεια ὁ ἐπιστολογράφος σας γράφει: «Ἀκόμα καὶ ὁ Κ. Σταυρόπουλος λέγει πὼς ὁ προδότης καλόγερος ἦταν ἀπὸ τὸ Ζυγοβίστι.». Ἐὰν πρόσεχε τὸ βιβλίο τοῦ Κ. Σταυροπούλου, ποὺ κατ' ἐπανάληψη μὲ παραπέμπει, θὰ διάβαζε στὴ σελ. 20 στίχ. 22:

«Συλλαβόντες δὲ τὸν μεταβάντα ἐκεῖ νὰ κλαδεύση τὴν ἄμπελον μοναχὸν Γεράσιμον καλούμενον, κυφὸν τὸ σῶμα, ἀγράμματον παντάπασι καὶ ἐκ Δημητσάνης καταγόμενον...».

Ἀκόμη ὁ ἐπιστολογράφος σας θέλει νὰ μάθει «ποιά ἱστορία γράφει συγκεκριμένα πὼς ὁ Κολοκοτρώνης κρύφτηκε στὴ Δρυμίνα καὶ πότε ἐμεῖς τὴ λέγαμε σπηλιὰ τοῦ Κολοκοτρώνη ἐνῶ εἶναι γνωστὴ σὰν Καπλαναΐϊκη σπηλιά». Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ὁ κ. Θ. Μ. εἶχε κατὰ νοῦν περισσότερο ν' ἀπαντήσει παρὰ νὰ μελετήσει.

Ἔτσι θὰ ἔβλεπε στὸ φ. 5 τοῦ «Α» ὅτι ἔγινε «συσχετισμὸς τῶν στοιχείων μὲ τὴν ζωντανὴ παράδοση». Καὶ τὰ στοιχεῖα εἶναι τ' ἀναφερόμενα ἀπὸ τὸν Κανέλλο Δεληγιάννη ὅτι «τὸ ἐπροφύλαξε ὁ Γεωργάκης Πλαπούτας ὑπὲρ τὸν

(Συνέχεια στὴ σελ. 4)

ΣΤΑΘΜΟΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ MOBIL

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ι. ΣΤΡΙΚΟΥ

ΛΕΝΟΡΜΑΝ 198 — ΤΗΛΕΦ. 512.10.35

Εμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι μας...

Ο ΣΩΦΡΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Μὲ ποιὲς προϋποθέσεις ἐπιτρέπεται πὸ τὸ Νόμο.

Ἀπὸ τὸ δικηγόρο κ. ΗΛΙΑ Ι. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟ

Πολλὲς φορὲς οἱ γονεῖς ἢ οἱ δάσκαλοι εἶναι ὑποχρεωμένοι, προκειμένου νὰ διαπαιδαγωγήσουν τὰ παιδιά τους, ἢ τοὺς μαθητές τους, νὰ παίρνουν διάφορα σωφρονιστικὰ μέτρα, ποὺ σὲ πολλὲς περιπτώσεις ἀποτελοῦν καὶ κάποιο ἀδίκημα ποὺ τιμωρεῖται ἀπὸ τὸ Νόμο. Ἔτσι π.χ. ἂν ὁ πατέρας προκειμένου νὰ σωφρονίσει τὸ παιδί του, ποὺ ἔκανε κάποια ἀταξία, χρησιμοποιήσει βαριὲς ἐκφράσεις ἢ τὸ κτυπήσει, διαπράττει ἀντίστοιχα τὰ ἀδικήματα τῆς ἐξυβρίσεως καὶ τῆς σωματικῆς βλάβης ποὺ τιμωροῦνται ἀπὸ τὸ Νόμο.

Οἱ πράξεις ὅμως αὐτὲς ποὺ γίγονται γιὰ τὸ σωφρονισμὸ τῶν ἀνηλίκων* δὲν τιμωροῦνται (ἀποκλείεται ὁ ἄδικος χαρακτήρας τους) ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ὁρισμένες προϋποθέσεις. Καὶ συγκεκριμένα:

1) Αὐτὸς ποὺ σωφρονίζει νὰ ἔχει δικαίωμα σωφρονισμοῦ. Τέτοιο δικαίωμα πηγάζει ἀπὸ τὸ Νόμο καὶ τὸ ἔθιμο. Ἀπὸ τὸ νόμο τὸ ἔχουν οἱ γονεῖς γιὰ τὰ ἀνήλικα παιδιά τους, ἀπὸ τὸ ἔθιμο οἱ δάσκαλοι γιὰ τοὺς μαθητές τους, οἱ τεχνίτες γιὰ τοὺς μαθητευομένους κλπ. Ἑπομένως δὲν ὑπάρχει δικαίωμα σωφρονισμοῦ ξένων παιδιῶν.

2) Τὸ μέσον ποὺ χρησιμοποιεῖ αὐτὸς ποὺ σωφρονίζει πρέπει νὰ εἶναι κατάλληλο γιὰ τὸν παιδαγωγικὸ σκοπό. Ἔτσι τὰ κτυπήματα καὶ οἱ ξυλοδαρμοὶ ἀπὸ τοὺς δασκάλους πρὸς τοὺς μαθητὲς κρίνονται ἀπαράδεκτα, ἐνῶ κρίνονται παραδεκτὰ ἀπὸ τοὺς γονεῖς πρὸς τὰ παιδιά τους, λόγω τῆς ἀναμφισβήτητης ἀγάπης, στοργῆς καὶ ἐμπιστοσύνης μεταξύ τους.

3) Ὁ τρόπος τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ σωφρονιστικοῦ μέσου πρέπει νὰ μὴν ὑπερβαίνει τὰ ἀναγκαῖα ὅρια πρὸς διαπαιδαγώγηση τοῦ σωφρονιζομένου.

4) Ὁ σωφρονισμὸς πρέπει γ' ἀποστελεῖ, κατὰ τὸ δυνατὸ τὸ τελευταῖο μέσο, μετὰ τὴ χρησιμοποίηση τῶν ἄλλων μέσων διαπαιδαγήσεως.

5) Ὁ σωφρονισμὸς πρέπει νὰ ἔχει κάποια εὔλογο αἰτία.

6) Αὐτὸς ποὺ σωφρονίζουμε πρέπει νὰ εἶναι πρόσωπο δεικτικὸ σωφρονισμοῦ. Δὲν εἶναι δεικτικὰ σωφρονισμοῦ τὰ γήπια, γιατὶ δὲν καταλαβαίνουν τὸν σκοπὸ τοῦ σωφρονισμοῦ, καθὼς ἐπίσης καὶ οἱ ἐνήλικες γιατὶ οἱ ἴδιοι ἀσκοῦν τὴν ἐπιμέλεια γιὰ τὸ ἄτομό τους. Ἐὰν δὲν ὑπάρχουν οἱ παραπάνω προϋποθέσεις, ὁποιαδήποτε πράξη σωφρονισμοῦ εἶναι ἄδικη καὶ τιμωρεῖται ἀπὸ τὸ Νόμο.

---

* Ὅταν λέμε «σωφρονισμὸς» ἐννοοῦμε τὴν κατὰ τὸ ἀναγκαῖο μέτρο προσβολὴ ἀγαθῶν τοῦ ἀνηλίκου ποὺ προστατεύονται ἀπὸ τὸν νόμο, καὶ ποὺ γίνεται χάριν διαπαιδαγωγήσεως τοῦ ἀνηλίκου. Ἔτσι προστατευόμενα ἀγαθὰ ποὺ ἀνηλίκου ποὺ προσβάλλονται χάριν τοῦ σωφρονισμοῦ του στὸ παραπάνω παράδειγμα εἶναι ἡ τιμὴ καὶ ἡ σωματικὴ ἀκεραιότητά του.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

'Αγαπητὲ «Α»,

Μιλᾶμε πάντα γι' αὐτοὺς ποὺ φύγαν καὶ μακρυὰ ἀπ' τὸ χωριὸ σπούδασαν, πρόκοψαν, ἔγιναν μεγάλοι καὶ τρανοί. Μήπως ὅμως θἄπρεπε ν' ἀφιερώσουμε λίγα λόγια, λίγες γραμμὲς καὶ σὲ κείνους ποὺ ἔμειναν στὸ χωριό; Σ' ἐκείνους, ποὺ ἐκεῖ, μέσα στὴν ἐγκατάλειψη, ἔζησαν πιστοὶ στὴν παράδοση, γιατὶ δὲν ἤθελαν νὰ φύγουν, γιατὶ ἤθελαν νὰ ζήσουν πιστοὶ στοὺς πατέρες τους, ἐκεῖ ποὺ πρωτάνοιξαν τὰ μάτια τους, ἐκεῖ ποὺ πρωτοέκαναν τὰ πρῶτα δειλὰ βήματα, ἐκεῖ ποὺ πρωτομίλησαν, ἐκεῖ ποὺ ἔζησαν τὰ παιδικά τους χρόνια. Γέροντες τώρα πιά, οἱ πιὸ πολλοί, ζοῦν μὲ ἔντονες τὶς ἀναμνήσεις ἀπὸ τὸ παρελθόν. Θυμοῦνται — καὶ ποιός δὲν θυμᾶται. Ζοῦν. "Αν μπορῆ νὰ θεωρηθῆ ζωὴ αὐτὸ ποὺ κάνουν. Γι' αὐτοὺς ὅμως εἶναι ἡ ζωή τους — κάτι πολὺ σημαντικό. Μιὰ ζωὴ μέσα στὸ χρόνο. 'Ελάχιστα ἀπὸ τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ σύγχρονου πολιτισμοῦ ἔχουν φτάσει ἐδῶ. Κι ὅμως ἔτσι αὐτοὶ οἱ γέροντες κι οἱ γερόντισσες —ὅλοι δουλευταράδες, ἀγωνιστὲς τῆς ζωῆς— βρίσκουν τὴν ἀγαλλίαση, τὴν εἰρήνη, τὴν ἠρεμία ποὺ τοὺς προσφέρεται ἄφθονη ἐδῶ στὴν γενέτειρά τους, στὸ βουνό, στὰ δένδρα, κάτω ἀπὸ τὰ αἰωνόβια πλατάνια, δίπλα στὸ κελαρυστὸ νερὸ τῆς βρύσης. Αὐτοὶ εἶναι καὶ οἱ λόγοι ποὺ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἔμειναν στὸ χωριό, ἢ μᾶλλον μερικοὶ ἀπὸ τοὺς λόγους.

Θὰ νομίσετε ἴσως μ' ὅλα αὐτά, ὅτι τὰ παιδιὰ —ἐκεῖνοι ποὖφυγαν— ἄφησαν, παράτησαν τοὺς γονεῖς τους, τοὺς γέρους. "Οχι, αὐτοὶ οἱ «γέροι» ἔμειναν ἐκεῖ γιατὶ ἡ ζωή τους εἶχε πιὰ ἀρχίσει. 'Ησαν δημιουργημένοι πιὰ ἄνθρωποι, σαραντάρηδες, πενηντάρηδες.

Μποροῦσαν ὅμως νὰ φύγουν καὶ ν' ἀφήσουν τὸ χωριό, τὴν παράδοση, τοὺς τάφους τῶν πατέρων τους ἐκτεθειμένους στὸ ξεροβόρι, στ' ἀδέσποτα σκυλιά. Μποροῦσαν νὰ φύγουν καὶ νὰ ζήσουν τὴν ὑπόλοιπη ζωή τους, στὴν πρωτεύουσα ἢ στὶς ἄλλες πόλεις, μὲ τὶς διασκεδάσεις, τὶς ἀπολαύσεις τῆς σύγχρονης ζωῆς. "Οχι ὅμως, δὲν τὸ ἔκαναν. Προτίμησαν νὰ μείνουν στὴ γῆ τῶν πατέρων τους, νὰ δοκιμαστοῦν στὰ βάσανα τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς. Νὰ μὴν ζήσουν ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀπόγονοί τους.

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ὅμως κράτησαν ἄσβηστη τὴ φλόγα τοῦ χωριοῦ μας. 'Υπάρχει ζωή, ὑπάρχει ζωντάνια στὸ χωριό μας χάρη σ' αὐτούς. Σ' αὐτοὺς ὀφείλουμε τὸ ζεστό, τὸ καθαρὸ σπίτι ὅσοι πηγαίνουμε τὰ καλοκαίρια στὸ χωριό. Σ' αὐτοὺς ὀφείλουμε τὸ ἴδιο μας τὸ χωριό.

Γι' αὐτὸ ἐπαινοῦνται καὶ θὰ ἐπαινοῦνται ἀπ' ὅλες τὶς κατοπινὲς γενιές. Γι' αὐτὸ καὶ πρέπει νὰ συμπεριληφθοῦν στοὺς ἀθάνατους —θὰ ζήσουν πάντα στὶς καρδιές μας— καὶ μεῖς πρέπει νὰ ποῦμε:

«Οἱ θνητοὶ τοῖς ἀθανάτοις
τὸ γόνυ κλίνουσι».

Μαραγκὸς Βασίλειος
Μαθητὴς τῆς Γ' τάξεως
τοῦ Γυμνασίου

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 3)

ἕνα μῆνα...» ἡ δὲ παράδοσις τὴν θέλει σπηλιὰ τοῦ Κολοκοτρώνη. Οἱ τσοπάνηδες τῆς περιοχῆς π.χ. ὁ κ. Δ. Γ. Τρουπῆς, ἔτσι τὴν ἤξευραν, ἔτσι τὴν μιλοῦσαν, καὶ ἔτσι τὴν εἶχαν μάθει καὶ ἀκούσει ἀπὸ τοὺς προγόνους των.

'Αλλὰ σημασία γιὰ τὸ χωριό μας δὲν ἔχει τόσο ἂν εἶναι ἐκείνη ἢ ἡ στὴν πηγὴ «Κροϊτίμα» ποὺ συγκεντρώνει καὶ αὐτὴ ἀρκετὲς πιθανότητες. Σημασία ἔχει ὅτι εἶναι κάποια ἀπὸ τὶς πολλὲς τῆς περιοχῆς ἐκείνης. Καὶ γιὰ τὴν φονικὴν μάχην τὴν ἀναφερομένην εἰς τὸ «Χρονικὸν τοῦ Μορέως» κατὰ τὸν 13ον αἰώνα, ὁ ὑπογράφων ἔκανε προσπάθεια τοποθετήσεως, πρὸ τετραετίας στὸ «ἡμερολόγιο τῶν 'Αρκαδικῶν», στοῦ Μηλιάνθη καὶ τὴν Πρίνια, χωρὶς κανένας μέχρι σήμερα νὰ τὸν ρωτήσει, ἢ αὐτὸς νὰ ρωτήσει «ποία ἱστορία γράφει συγκεκριμένα» διότι ἂν τὸ «Χρονικὸν τοῦ Μορέως» στὴν προκειμένη καὶ μόνο περίπτωση, ἦταν σαφέστατον, δὲν θὰ γινόταν τόση προσπάθεια οὔτε γιὰ τὴν μάχη τῆς Πρινίτσας οὔτε γιὰ τὸ Κάστρο τοῦ 'Αρακλόβου. "Εγραψα τότε σχετικά:

«...'Απηλλαγμένοι παντελῶς ἀπὸ τὸ τοπικιστικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον συχνάκις ὑπαγορεύει αὐθαίρετα συμπεράσματα, δὲν δυνάμεθα ν' ἀγνοήσωμεν τὴν δυνατότητα συσχετισμοῦ ὅλων τῶν ἀνωτέρω, μὲ τὴν εἰς τὸ «Χρονικὸν τοῦ Μορέως» ἀναφερομένην μάχην, τὴν συναφθεῖσαν κατὰ τὸ 1263 μ.Χ. μεταξὺ Φράγκων καὶ Ἑλλήνων εἰς τὴν Πρινίτσαν κατὰ τὴν ὁποίαν ἠττήθη ὁ Βυζαντινὸς ('Ελληνικὸς) Στρατὸς ἀπὸ τοὺς Φράγκους».

Καὶ γιὰ τὴν «'Ελαία τοῦ Πλάτωνος» ἢ κατὰ τοὺς παλαιοτέρους 'Αθηναίους «'Ελαία τοῦ Περικλέους» καμιὰ συγκεκριμένη ἱστορία δὲν τὴν ἀναφέρει, ἀλλὰ ὅπως γράφει ἡ 'Εγκυκλοπαιδεία τοῦ ΗΛΙΟΥ «ἔτσι τὴν θέλει ἡ παράδοση καὶ οἱ θρύλοι». Εἶναι ὅμως στὴ συνείδηση ὅλων μας σὰν «'Ελαία τοῦ Πλάτωνος».

Τελειώνοντας μιὰ καὶ μιλήσαμε γιὰ ἱστορία θυμήθηκα καὶ τὸ παρακάτω:

"Οταν ὁ μοίραρχος Κλεώπας πῆγε τὰ μεσάνυχτα τῆς 7 - 9 - 1833 νὰ συλλάβει τὸν Κολοκοτρώνη, στὴν Πρόνοια Ναυπλίου, γιὰ νὰ τὸν δικάσουν, ὁ ἀγουροξυπνημένος γέρος μόλις εἶδε τὴν κουστωδία τῶν ἐνόπλων χωροφυλάκων εἶπε:

—Τί ἐχρειάζετο τόσος στρατός; "Εφτανε νὰ μοῦ στείλουν ἕνα σκυλὶ ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ κάνουν θελήματα στ' 'Ανάπλι μ' ἕνα φανάρι κι ἐρχόμουνα.

Καὶ ἐρωτῶ:

Χρειαζόταν τόση κατάληψη χώρου στὸν «Α», τηλεφωνήματα σὲ 'Αρκαδικὲς προσωπικότητες τῶν γραμμάτων «γιὰ τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές»; 'Εχάθη τὸ καλοκαίρι ποὺ καθόμαστε στοῦ Σέρβου νὰ τὸ συζητήσουμε;

'Αλλὰ γιὰ τὸν ἐλευθερωτὴ τῶν 'Ελλήνων, τὸν Κολοκοτρώνη, ὑπῆρχε ἡ προδιαγραφὴ τῶν Βαυαρῶν καὶ τῆς μισητῆς 'Αντιβασιλείας μὲ ὄργανό τους τὸν Σχινά, ἐνῶ γιὰ τὴν ταπεινότητά μου δὲν συμβαίνει τίποτα...

Νῖκος Γ. Παπαγεωργίου

ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ ΑΤΖΕΝΤΑΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

«Ἡ ἀτζέντα χρειάζεται σὲ ὅ λ ο υ ς, πρέπει νὰ περιλαμβάνει ὅ λ ο υ ς τοὺς πατριῶτες καὶ γιὰ νὰ γίνει σωστὴ πρέπει νὰ βοηθήσουν ὅ λ ο ι».

Τὸ Δ.Σ. ἀποφάσισε νὰ ἐπανεκδόσει τὴν ΑΤΖΕΝΤΑ τοῦ Συλλόγου μας, στὴν ὁποία θὰ περιλαμβάνονται ὅλοι οἱ ἐνήλικες ἀπόδημοι Σερβαῖοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

"Εχοντας ὑπόψη τὴ χρησιμότητα τῆς ΑΤΖΕΝΤΑΣ αὐτῆς, θὰ πρέπει νὰ καταβληθεῖ κάθε δυνατὴ προσπάθεια ἀπὸ ὅλους μας ὥστε νὰ μὴ σημειωθοῦν λάθη καὶ παραλείψεις.

'Επειδὴ τὰ στοιχεῖα τῆς παληᾶς ΑΤΖΕΝΤΑΣ εἶναι ἐλλειπῆ (π.χ. δὲν περιλαμβάνονται οἱ Σερβιώτισσες καὶ αὐτοὶ ποὺ ἐνηλικιώθηκαν κατὰ τὴν τελευταία διετία, ἐπῆλθαν μεταβολὲς στὶς διευθύνσεις στὰ τηλέφωνα καὶ στὰ ἐπαγγέλματα ὁρισμένων μελῶν κλπ.), παρακαλεῖστε νὰ δώσετε στὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τὰ στοιχεῖα σας (ὀνοματεπώνυμον, ὄνομα πατρός, διεύθυνση κατοικίας, ἐπάγγελμα καὶ ἕνα τηλέφωνο, εἰδικὰ δὲ οἱ παντρεμένες καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμο τοῦ συζύγουν των), τηλεφωνώντας μέχρι τὶς 15 Δεκεμβρίου στὰ ἑξῆς τηλέφωνα:

"Οσων τὰ ἐπώνυμα ἀρχίζουν ἀπό:

1. ***Α καὶ Β στὸ 571.2359 κ. 'Ιωάννη Στ. Βέργο***
2. ***Γ καὶ Μ στὸ 951.7003 κ. Γεώργιο Κ. Γκούτη***
3. ***Δ, Ζ, Θ καὶ Ρ στὸ 202.8509 κ. Εὐστ. Χρ. Δάρα***
4. ***Κ καὶ Λ στὸ 501.4307 κ. Χρ. Γ. Κωνσταντόπουλο***
5. ***Σ στὸ 846.745 κ. Θεόδ. Γ. Δημόπουλο***
6. ***Π, Τ καὶ Χ στὸ 822.8683 κ. Κων. 'Ιω. Χρονόπουλο***

'Ιδιαιτέρως παρακαλοῦνται οἱ πατριῶτες ποὺ διαμένουν σὲ ἐπαρχιακὲς πόλεις νὰ συνεννοηθοῦν, μεταξύ τους καὶ νὰ ἀναλάβει ἕνας σὲ κάθε πόλη τὴ συγκέντρωση καὶ ἀποστολὴ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων.

Διευκρινίζουμε ὅτι γιὰ ὅσους δὲν τηλεφωνήσουν μεταβολὴ τῶν στοιχείων των, θὰ ξανατυπωθοῦν τὰ στοιχεῖα τῆς παλιᾶς ΑΤΖΕΝΤΑΣ.

'Επίσης οἱ παντρεμένες Σερβιώτισσες πρέπει νὰ ἀπευθυνθοῦν στὰ παραπάνω τηλέφωνα λαμβάνοντας ὑπόψη τὸ ἀρχικὸ γράμμα τοῦ πατρικοῦ τους ἐπωνύμου.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΜΕ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1200 δραχμὲς
Προσέφεραν ἡ Γεωργία Κομνηνοῦ - Στρίκου καὶ Εὐγενία Σαγεώργη - Κομνηνοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων δρχ. 800 εἰς μνήμην συζύγου καὶ πατρὸς 'Ανδρέα Κομνηνοῦ.

1000 δραχμές:
Νικόλαος Θεοδ. Τρουπῆς καὶ Γεώργιος Θεοδ. Κωνσταντόπουλος.

500 δραχμές:
Πᾶνος Ι. Κουτσανδριᾶς Σέρβου, 'Αντώνιος Δημ. Βέργος, Δημήτριος Κ. Κωνσταντόπουλος, 'Αθανάσιος Χρ. Δημόπουλος 'Αθανάσιος Βασιλ. Δημόπουλος, Διαμάντω Κ. Κωνσταντοπούλου, Κων)νος Καρατζᾶς, Βασίλειος Θεοδ. Παπαγεωργίου.

400 δραχμές:
Παναγιώτα Μπόρα (Κορινθία).

300 δραχμές:
Παναγιώτης Δημ. Σχίζας, καὶ Παναγ. 'Αγγελῆ Βέργος.

200 δραχμές:
Μιχαὴλ Δημητρ. Κωνσταντόπουλος, Σταυρούλα χήρα Σωτηρ. Παρασκευοπούλου - Ρουσιᾶ.

150 δραχμές:
'Ηλίας Παναγῆ Κωνσταντόπουλος.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΕΡΒΑΙΩΝ ΠΡΟΣΕΦΕΡΑΝ

'Από 500 δραχμὲς οἱ:
Εὐστάθιος Χρ. Δάρας, Χρῆστος Ι. Μαραγκός, Χρῆστος Γεωργ. Κωνσταντόπουλος, Κωνσταντῖνος Ι. Χρονόπουλος, Θεόδωρος Γ. Δημόπουλος, 'Ιωάννης Στ. Βέργος, 'Ηλίας 'Ιωάν. Γιαννακόπουλος, Γεώργιος Κ. Γκούτης καὶ Γεώργιος Ι. Δημόπουλος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

'Η Μαρία χήρα Νικήτα Κωνσταντοπούλου εὐχαριστεῖ ὅλους τοὺς πατριῶτες γιὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν συνδρομή τους.

ΣΠΥΡΟΣ Α. ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ
«IL SALONE»
ΕΠΙΠΛΑ ⁂ ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ ⁂ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ
Μεγάλη ἔκθεσις: Αἰγαίου 12
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ τηλ. 9341075
'Εργοστάσιον: Σερρῶν 1 — ΑΝΩ ΔΑΦΝΗ τηλ. 9708151
Στοὺς πατριῶτες ἔκπτωσις 20ο)ο

'Ανακοίνωση

Στὴ Γενικὴ Συνέλευση ποὺ θὰ γίνει τὸν προσεχῆ Φεβρουάριο θὰ διαβαστεῖ πρὸς ἔγκριση τὸ καταστατικὸ τοῦ Συλλόγου, βελτιωμένο καὶ συμπληρωμένο. "Οσοι πατριῶτες ἔχουν νὰ κάνουν παρατηρήσεις γιὰ τὴ βελτίωσή του νὰ τὸ κάνουν γνωστὸ στὸ Δ.Σ. μέχρι τέλος 'Ιανουαρίου. Τὸ σημερινὸ καταστατικὸ στὴ διάθεση τοῦ καθενὸς πατριώτη γιὰ νὰ τὸ μελετήσει. Ζητεῖστε το ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

Τὸ Δ.Σ.

'Εκλογὲς 1977

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1)

—Ζέππος (ΚΚΕ) 16
—Κακαβᾶς (ΠΑΣΟΚ) 12

Παρὰ τὴν κακοκαιρία πολλοὶ πατριῶτες κατέβηκαν (μὲ Ι.Χ. αὐτοκίνητα, μὲ ἐκδρομικὸ πούλμαν ποὺ ὀργάνωσαν ὁ Χ. Κωνσταντόπουλος καὶ Στ. Σχίζας καὶ μὲ τὴ συγκοινωνία) καὶ ψήφισαν στὸ χωριό. Τὴν ἡμέρα τῶν ἐκλογῶν, τὴν παραμονὴ καὶ τὴν ἑπομένη τὸ χωριὸ θύμιζε 15Αὔγουστο. Δυστυχῶς ὅμως γιὰ λίγο...

Τὴν Κυριακὴ ἔβρεχε ὅλη τὴν ἡμέρα, τὸ ἀπόγευμα δὲ ἡ βροχὴ ἔγινε καταρρακτώδης.

'Απὸ τὴν Τρίτη ἡ ζωὴ στὸ χωριό, μὲ τοὺς λίγους μόνιμους κατοίκους, ξαναβρῆκε τὸν ἀργὸ γνώριμο ρυθμό της.

Γορτυνιακοὶ Ἀντίλαλοι

Σὲ ἕνα 'Αμερικάνικο ἐπιστημονικὸ περιοδικὸ εἶναι δημοσιευμένο ἕνα ποίημα, ποὺ ἀναφέρεται στὸν 'Αρτοζῆνο —τὸ βουνὸ τοῦ χωριοῦ μας— ἀπὸ ἕναν Γορτύνιο ποιητὴ (Κοινωνιολόγο Καθηγητὴ Πανεπιστημίου) τὸν Πάνο Μπάρδη ἀπὸ τὸ Λευκοχώρι. Νομίζουμε πὼς ἀξίζει τὸν κόπο νὰ τὸ δημοσιεύσουμε.

NATIONAL TRIBUNE
JUNE 5, 1969, P. 3.

Ο ΡΤΟΖΗΝΟΣ ΤΟ ΒΟΥΝΟ

Dr PANOS D. BARDIS
THE UNIVERSITY
OF TOLEDO

Διπλοτριπλοκούδουνα
Κι' ἄσπρα σὰν τὰ χιόνια,
Χίλια ἀρνιὰ χορεύανε
Στὰ παληὰ τὰ χρόνια.

Κι' ὁ 'Αρτοζῆνος τὰ θωροῦσε
Κι' ἀσημολαμποκοποῦσε.

Τῆς Λαμπρῆς ὡριόπλουμα,
Κοκκινοβαμμένα,
Χίλια ἀρνιὰ θελάζουνε
Στὶς πλαγιὲς γερμένα.

Κι' ὁ 'Αρτοζῆνος τὰ τηράει
Καὶ χαρούμενα γελάει.

Τότε, ζαφειρόματες
Καὶ χρυσομαλλοῦσες,
Στὰ λειβάδια σταίνανε
Τοὺς χοροὺς οἱ Μοῦσες.
Κι' ὁ 'Αρτοζῆνος τὶς κυττοῦσε
Καὶ τὴ χαίτη του κουνοῦσε.

Τώρα, φεγγαρόμορφες,
Σὰν τοῦ Μάη λουλούδια,
Νέες Μοῦσες, πλέκουνε
Νιώτερα τραγούδια.

Κι' ὁ 'Αρτοζῆνος χλιμιντράει;
Λάμπει κι' ἀστραποβροντάει.

Τότε; Τώρα; Δὲν τὸν νοιάζει
Τί ἔχει μάθει ν' ἀγαπάη
Τὸ παληὸ καὶ τὸ καινούργιο
Καὶ μὲ κέφι νὰ γλεντάη!

Ἀρτοξήνος

Δίμηνη Ἔνδοση τοῦ Συλλόγου Λεβαίων

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1977 — ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1978 ⁂ ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 10 ⁂ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΟΛΩΝΟΣ 140 — τ.τ. 141 ⁂ ΤΗΛ. 3603.186

Σκέψεις-Απόψεις

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Ἐπειδὴ σὲ λίγες ἡμέρες θὰ γίνει ἡ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Συλλόγου, κρίναμε σκόπιμο νὰ ἐκφράσουμε μερικὲς σκέψεις γύρω ἀπὸ τὴν καλύτερη λειτουργία τοῦ συλλόγου. Νομίζουμε ὅτι ἕνας πατριωτικὸς σύλλογος —σὰν τὸν δικό μας— γιὰ νὰ λειτουργήσει σωστὰ καὶ νὰ ἀνταποκριθεῖ στὸ σκοπό του πρέπει:

α) Τὸ καταστατικό του νὰ εἶναι προσαρμοσμένο στὶς συνθῆκες τῆς σημερινῆς ἐποχῆς.

β) Τὸ Διοικητικό του Συμβούλιο νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ νὰ ἔχουν θέληση καὶ δυνατότητα νὰ δουλέψουν γιὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ συλλόγου, καὶ

γ) Τὰ μέλη του —ποὺ πρέπει νὰ τὰ ἀποτελοῦν ὅλοι οἱ πατριῶτες ἀνεξάρτητα ποὺ ὁ καθένας ξεῖ— πρέπει νὰ ἀνταποκρίνονται στὶς προσκλήσεις τοῦ Δ.Σ. καὶ γενικὰ νὰ εἶναι συνεπῆ στὶς ὑποχρεώσεις τους ἀπέναντι στὸ σύλλογο.

Τὸ καταστατικὸ τοῦ συλλόγου μας —ποὺ εἶναι βασικὰ τὸ ἴδιο ἀπὸ τὸ 1922— χρειάζεται ὁπωσδήποτε τροποποίηση, μετὰ προσεκτικὴ μελέτη, ὅπως ἄλλωστε ἔχει προγραμματίσει τὸ Δ. Σ. Θὰ πρέπει οἱ πατριῶτες νὰ ἔχουν συγκεκριμένες προτάσεις στὴ Γ.Σ. ὥστε ἡ τροποποίηση νὰ γίνει ὅσο τὸ δυνατὸν καλύτερη.

Ὅσοι πατριῶτες (ἄνδρες καὶ γυναῖκες) ἔχουν ὄρεξη νὰ δουλέψουν θὰ πρέπει νὰ ἐκλέγονται γιὰ τὸ Δ.Σ. τοῦ συλλόγου, γιατὶ ἡ δουλειὰ εἶναι ὁ πιὸ βασικὸς παράγων γιὰ νὰ δημιουργήσει ὁ σύλλογος σημαντικὰ πράγματα, εὐχάριστα καὶ χρήσιμα γιὰ τοὺς πατριῶτες. Καὶ δὲν εἶναι μόνο δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωση τῶν πατριωτῶν νὰ ἐνδιαφερθοῦν γιὰ τὸ Δ.Σ. —ποὺ ἀποτελεῖ τὸν ἄξονα τοῦ συλλόγου— γιατὶ μόνο ἔτσι θὰ διατηρηθεῖ καὶ θὰ δημιουργήσει ὁ 56χρονος σύλλογός μας. Ἂς μὴ ξεχνᾶμε ὅτι οἱ δυνατότητες τῶν Σερβαίων εἶναι πάρα πολλές. Πρόγραμμα καὶ συντονισμὸς χρειάζεται.

Γιὰ νὰ δημιουργήσει ὁ σύλλογος δὲν ἀρκεῖ μόνο τὸ Δ.Σ. νὰ εἶναι δραστήριο, πρέπει καὶ ὅλα τὰ μέλη του νὰ βοηθᾶνε τὸ Δ.Σ. —μὲ τὸν τρόπο ποὺ τὸ καθένα μπορεῖ (μὲ χρήματα, μὲ γνωριμίες, μὲ ἰδέες κλπ)— καὶ ὁπωσδήποτε νὰ ἀνταποκρίνονται στὶς προσκλήσεις του. Στὴ γενικὴ συνέλευση τοῦ συλλόγου ἔχουν ὑποχρέωση ὅλοι οἱ πατριῶτες, γυναῖκες καὶ ἄντρες, νὰ παρευρεθοῦν. Εἶναι τὸ ἀνώτερο ὄργανο τοῦ συλλόγου καὶ ἀπὸ αὐτὴν ρυθμίζονται τὰ πάντα.

Στὸν κ. Νομάρχη Ἀρκαδίας

Κύριε Νομάρχη,

Ἀρκετὲς φορὲς μέχρι σήμερα σᾶς ἐνοχλήσαμε γιὰ τὸ γνωστὸ θέμα τοῦ δρόμου ποὺ φτιάχνει τὸ χωριό μας, γιὰ νὰ ἑνωθεῖ μὲ τὸ συνοικισμὸ Ἀράπηδες. Ἡ ἀπροθυμία ὅμως τῆς Νομαρχίας καὶ οἱ καταστροφές, ἀπὸ τὶς καιρικὲς συνθῆκες, στὸ κομμάτι τοῦ δρόμου ποὺ πρὶν 18 μῆνες ἔφτιαξαν οἱ πατριῶτες μὲ προσωπική τους ἐργασία καὶ μὲ τὶς συνδρομές τους, μᾶς ἀναγκάζει νὰ σᾶς ἐνοχλήσουμε καὶ πάλι: Διαβάσαμε τὶς εὐχές σας γιὰ τὸ 1978 πρὸς τοὺς Ἀρκάδες. Λέτε: «...Κατὰ τὸ χρόνο ποὺ πέρασε πραγματοποιήθηκαν στὸ Νομό μας σημαντικὰ ἐπιτεύγματα σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κρατικῆς δραστηριότητας...».

Ρωτᾶμε:

— Τί ἔγινε στὸ χωριό μας, μὲ πρωτοβουλία τῆς Νομαρχίας, στὸ κύριο πρόβλημα του ποὺ εἶναι ὁ δρόμος; Δὲν ἀνήκει τοῦ Σέρβου στὴν Ἀρκαδία;

— Γιατί δὲν πῆγε ἀκόμα μηχανικὸς τῆς Τ.Υ.Δ.Κ., γιὰ τὴν τεχνικὴ μελέτη, ποὺ ἔχει ζητήσει ἡ κοινότητα ἀπὸ τὶς 6 Ἀπριλίου 1977;

— Γιατί δὲν διατέθηκαν ἀκόμα οἱ 75.000 δρχ. ποὺ ἔχουν ἐγκριθεῖ γιὰ τὸ δρόμο πρὶν ἀπὸ 10 μῆνες; Καὶ ἀκόμα:

— Γιατί δὲν μᾶς ἀπαντήσατε στὴν τελευταία διευκρίνισή μας γιὰ τὴν τεχνικὴ προμελέτη;

Μετὰ τιμῆς *τὸ Δ.Σ.*

Πρόσκληση

Γιὰ τὴν τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Συλλόγου

Καλοῦνται ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου στὴν τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευση ποὺ θὰ γίνει τὴν Κυριακή, 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1978, στὶς 9 τὸ πρωῒ στὴν αἴθουσα τῶν Σχολῶν «ΔΟΛΙΑΝΙΤΗ» (Πλατεῖα Ὁμονοίας 10)

ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΘΟΥΝ:

1) Λογοδοσία ἀπερχομένου Δ.Σ.
2) Ταμειακὸς ἀπολογισμός.
3) Τροποποίηση καταστατικοῦ.
4) Ἐκλογὲς γιὰ τὴν ἀνάδειξη νέου Δ.Σ.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου θεωρεῖ ἀπαραίτητη τὴν παρουσία ὅλων τῶν μελῶν.

Ἐπίσης μὲ τὴν εὐκαιρία τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλόγου εὐχαριστεῖ θερμὰ τὶς Σχολὲς «ΔΟΛΙΑΝΙΤΗ» γιὰ τὴν δωρεὰ παραχώρηση τῆς αἴθουσας. *Τὸ Δ.Σ.*

Γιατρὸς στὸ χωριὸ

Ἀφοῦ ἔμεινε χωρὶς γιατρὸ τὸ ἰατρεῖο Σέρβου γιὰ 3 περίπου χρόνια, μάθαμε ὅτι ξανατοποθετήθηκε γιατρός. Εὐχόμαστε νὰ μὴν εἶναι προσωρινὸς ἀλλὰ νὰ καθήσει τουλάχιστον ἕνα χρόνο. Ὅσον ἀφορᾶ τοὺς κατοίκους τοὺς παρακαλοῦμε νὰ κάνουν τὴν παραμονή του πιὸ ἄνετη καὶ στὸν ἴδιο, καλὴ ἐπιτυχία στὸ ἔργο του. ὁ «Α».

ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟ 1978

Τὸ Δ.Σ. τοῦ συλλόγου καὶ ὁ «Ἀρτοξῆνος» εὔχονται σὲ ὅλους τοὺς πατριῶτες νὰ περάσουν χαρούμενα καὶ εὐτυχισμένα τὸ 1978, νὰ εἶναι γεροὶ καὶ δυνατοὶ καὶ νὰ μὴ ξεχνᾶνε τὸ σύλλογο.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ...

Στὶς ἐκλογὲς γιὰ τὴν ἀνάδειξη νέου Δ.Σ. μποροῦν νὰ βάλουν ὑποψηφιότητα ὅσοι πατριῶτες, ἄνδρες ἢ γυναῖκες, ἔχουν συμπληρώσει τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας τους καὶ ἔχουν πληρώσει τὴ συνδρομή τους γιὰ τὸ 1977.

Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ πρέπει νὰ δηλώσουν τὴν ὑποψηφιότητά τους, γραπτά, μέχρι τὶς 17-2-1978 σ' ὁποιοδήποτε μέλος τοῦ Δ.Σ., πληρώνοντας καὶ 100 δρχ. σὰν συμβολικὴ συμμετοχή τους στὰ ἔξοδα γιὰ τὶς ἐκλογές.

Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ εἶναι τριμελὴς καὶ θὰ ἐκλεγεῖ πρὶν ἀπὸ τὴν ψηφοφορία ἀπὸ τὴν Γ.Σ.

Τὸ Δ.Σ.

ΕΠΑΝΕΚΔΟΘΗΚΕ Η ΑΤΖΕΝΤΑ

Ἐπανεκδόθηκε ἡ ΑΤΖΕΝΤΑ τοῦ συλλόγου γιὰ τὸ 1978. Εἶναι πιὸ εὔχρηστη καὶ πολὺ περισσότερο περιεκτικὴ ἀπὸ τὶς προηγούμενες. Φροντίστε νὰ τὴν προμηθευτεῖτε ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. καὶ ἀπὸ τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ συλλόγου.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ ΑΣΘΕΝΕΙ

Ὁ ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Παπαηλιοῦ, βουλευτὴς Ἀρκαδίας, ἔπαθε ἐγκεφαλικὸ ἐπεισόδιο στὶς 15-1-78 καὶ νοσηλεύεται σὲ κλινική. Ἡ κατάστασή του σημείωσε βελτίωση.

Ὁ σύλλογός μας τοῦ εὔχεται γρήγορα νὰ γίνει καλά.

Ἀποκριάτικες εἰκόνες...

Σὲ λίγες μέρες θἄχουμε ἀπόκριες· τοῦτο μὲ ἔκανε νὰ φέρω στὸ μυαλό μου εἰκόνες ἀπὸ τὴν παιδική μου ζωή, εἰκόνες ποὺ ἀπέχουν χρονικὰ περισσότερο ἀπὸ δύο δεκαετίες ἀλλὰ ζωντανὲς μέσα μου σὰ χθεσινές.

Βλέπω λοιπὸν στὸ γκιλέρι κρεμασμένο ἀπὸ τὸ πατερὸ τὸ γουρούνι, νωπὸ καὶ κάτασπρο νὰ στραγγίζει σὲ μία τέσα, μόλις πρὸ λίγου παραστεκόμουνα μάρτυρας στὴ δίαιη σκηνὴ τοῦ σφαξίματος ἀνυπόμονος νὰ φάω τὸ κριτσιανάτο νόστημο μεζὲ ἀπὸ τὸ καρύδι. —ἡ πρώτη φροντίδα τοῦ νοικοκύρη ποὺ μπήγει τὸ μαχαίρι στὸ λαιμὸ τοῦ σφαχτοῦ εἶναι νὰ ρίξη στὰ κάρβουνα τὸ καρύδι—. Καὶ γιὰ νὰ πληροφορήσω καὶ τοὺς μὴ γνωρίζοντες τὸ γουρούνι στὸ χωριό μας ἦταν βασικὴ πηγὴ ἀρτιμῆς γιὰ ὅλα τὰ σπίτια καὶ οἱ ἀποθηκευμένοι μεζέδες, στὶς λαΐνες ἦσαν γιὰ ὅλο τὸ χρόνο τῆς νοικοκυρᾶς καταφύγιο καὶ τοῦ πουρουνιοῦ...τὸ μαρτύριο. Ἄχ ἐκεῖνος ὁ «κατάδικος»...! τέλος πάντων.

Κρεμασμένο λοιπὸν τὸ γουρούνι, τὸ σπίτι ἀνάστατο, οἱ γυναῖκες μπαινοβγαίναν ἀνασκουμπωμένες, τὰ τεψιὰ γεμάτα ἀπὸ

(Συνέχεια στὴ σελ. 4)

ΒΑΡΥΣ ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΦΕΤΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Πολλὰ τὰ χιόνια καὶ τὸ κρύο τσουχτερό. Τὰ πάντα σκεπασμένα ἀπὸ χιόνι —σὲ πολλὰ σημεῖα πέρασε τὸ μισὸ μέτρο— μιὰ πιὸ πολὺ οἱ... καρδιὲς τῶν λίγων μόνιμων κατοίκων. Στὴ φωτογραφία μας ἡ χιονισμένη τραγὴ βρύση, ὅταν τὰ χιόνια ἄρχισαν νὰ λυώνουν καὶ ἡ συγκοινωνία ἀποκαταστάθηκε.

«...τ' ἄσπρα σου τά γένια μοιάζουν ἀσημένια...»

— Γιαγιά ποὺ βρίσκεται τώρα ὁ Ἅγιο - Βασίλης;

— Στή στράτα. Πασκίζει νά προκάμει νά μπεῖ στό χωριό μπριχοῦ συναπαντηθοῦνε οἱ χρόνοι ποὺ ἀλλάζουνε...Γιατί βλέπεις, τούτ' ἡ συντυχιά κάνει τό ροβδί του κι' ἀνθίζει...

— Κι ἀπέ γιαγιά;

— Μμμ...πρέπει τό γρηγορώτερο νά γυρίσει στήν Καισαρεία...

— Γιατί γιαγιά;

— Γιά νά μετακινήσει πάλε μάτι μου, νά προκάμει τοῦ χρόνου πιά

— Κι ἄν προλάβει ἀπόψε;

— Ἔ τότες θά μπεῖ σ' ὅσα σπίτια προκάμει ὡς νά λαλήσουνε τά κοκόρια. Γιά τοῦτο κι ἀφήνουμε τή φωτιά ὁλονυχτίς ἀναμμένη...Γιά νά ζεσταθεῖ, νά στεγνώξει τό ράσο του...

— Ἐγώ δέ θά κοιμηθῶ νά τόν ἰδῶ.

— Ἄμ δέ θαρθεῖ τότες

— Γιατί γιαγιά;

— Ἔτσι. Καί δέν κάνει νά ρωτᾶτε. Ἀπό τά παλαῖκά μιά φορά τά χρόνια ἔτσι κάναμε. Ἀφήναμε ἀναμμένη τή φωτιά οὔλη νύχτα. Φυλάγαμε ξεπιτούτου τό καλύτερο πουρναρίσιο κούτσουρο στό κατώι Χέϊ' καημένα χρόνια...— Βύθιζε τό βλέμμα ἀόριστα μακρυά, κι ἔφερνε τό μικρό της δάχτυλο στά δόντια σάν κάθε ποὺ τήν κρατοῦσε λύπη ἤ χαρά.

...Θυμᾶμαι τήν τρανή μου Θεὸς συγχωρέστηνε ποὺ μᾶς ἔβγαινε στό παρεθῦρι, νά ἰδοῦμε πρῶτα τίς προβατίνες τοῦ παπα-γιωργολιᾶ, κι ἀπέ μᾶς ἔδινε ἀπό μιά κουταλίτσα μέλι κρατημένο ξεπίτηδες...Γιά νᾶναι λέει ὁ χρόνος ἤμερος σάν τοῦ προβάτου καί νᾶχει τή γλυκάδα τοῦ μελιοῦ...

Τώρα πιά τά περιγελᾶνε κεῖνα... Καημένα χρόνια...

(Γιαγιά, νοσταλγοῦσες κι ἐσύ λοιπόν τόν φευγᾶτο παιδικό σου παράδεισο!...Κι εἶχε μονάχα δυό προβατίνες καί μιά κουταλίτσα μέλι...).

— Γιαγιά, ποὺ εἶναι ἡ Καισαρεία;

— Ἀλάργα μάτι μου. Στήν..Καπαδοκία!..

Ἀλάργα χωρίς μεζοῦρα, θά πεῖ νά περνᾶς βουνά καί βουνά...Καί κάμπους, καί ποτάμια καί δάση... Νά φτάνεις καί νά περνᾶς πολιτεῖες ἀστραφτερές μέ μεγάλα σπίτια καί πλατειοὺς ἴσιους δρόμους μέ μαγαζιά γιομᾶτα χίλιο-λογιῶνε πραμμάτειες...Κι ἀνθρώπους μυρμηγκιά νά πηγαινόρχονται...

—...Καί σέ ποιόνε μοιάζει γιαγιά ὁ Ἅγιο-Βασίλης;

— Ὄγιονε γέρο καί νά ὀνοματίσεις στό χωριό ὄξω πολύ δέν πέφτεις. Ἐγώ τοῦ προσήφερνα τοῦ παππούλη μου τοῦ μακαρίτη..(Ποιὸς σοῦ δίδαξε τήν τέχνη γιαγιά, παραμῦθι κι ἀλήθεια νά βγαίνουν ἀπό τά λόγια σου ἀξεχώριστα;).

,..Ἐσεῖς..,ἀλλά γιά ἐλᾶτε τώρα νά ἰδοῦμε ποιός θά γενεῖ πλούσιος ἐφέτο.. Μέ τή μύτη τῆς τσιμπίδας, τσίγκλαγε τά ξύλα ποὺ τά τύλιγαν οἱ γαλαζοπράσινες φλόγες, λέγοντας κάθε φορά τά ὀνόματά μας κατά ἡλικία.

— Σπίθα καί φλουρί κι ἅγιος μετρήσει.

Τοῦ σκοτωμοῦ νά προλάβουμε χοντρικά, νά μετρήσουμε τίς χρυσοκόκκινες σπίθες ποὺ ξεπετάγον ταν μπουκέτο.

...Ἑκατό... πεντακόσια... χίλια... Σωρό- τά «φλουριά» καί ποὺ νά τά βάλεις. Τά κούτσουρα τρίζανε, καί γκρεμίζονταν σέ κατακκόκινα κάρβουνα ποὺ στοιβάζονταν πυραμίδα. Ἀνάκατες οἱ μυρωδιές σ' ὅλο τό σπίτι. Πρόσφορα, μοσκολίβανο, βρασμένο μέλι...

Ὁ παππούλης στό παραγῶνι βυθισμένος στή σύναψη, σιγόψελνε τό τροπάριο τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

Ὁμορφη, λυγερή, σβέλτη ἡ μά να πέρα δῶθε, φρόντιζε νά συμπληρώσει τίς ἑτοιμασίες. Καθάριζε τά λαμπογυάλια, μάδαγε τόν κόκορα στό πεζοῦλι τοῦ παραπορτιοῦ, ἴσιωνε τά στρωσίδια, ξεχώριζε τά ροῦχα γιά τήν ἐκκλησιά... — Νύφη νά θυμηθοῦμε τό σταχτοφοῦρνι...Ν' ἀδειάσει μπριχοῦ τά μεσάνυχτα...

— Γιατί γιαγιά;

— Στάχτη νά γενοῦνε οἱ ἀναποδιές τοῦ χρόνου ποὺ σώνεται παιδάκι. Κι ἄϊντε νά μετρήσουμε τούς Βασίληδες, ποὺ ἔχουνε γιορτοφόρι ταχιά.

Ἄς πιάσουμε ἀπό τήν κά-μεριά!...Ὁ Βασίλη Βέργος τοῦ Παρασκευᾶ ἕνας... Κάπου στή μέση τοῦ χωριοῦ πρόφταινε ὁ ὕπνος. Στ' ὄνειρό μου, ὁ Ἅγιο-Βασίλης ἐκεῖ κατά τό διάσελο πάσκιζε μέ μεγάλες δρασκελιές πάνου στό χιόνι νά μπεῖ στό χωριό...

Ἐμοιαζε κάπως τοῦ μπάρμπα-Τασιούλη, τοῦ γέρο-Γιώργη, τοῦ παππούλη μου...Μόνο ποὺ εἶχε γένια ἀπό ἀσῆμι...

Ἕνα ζιλεδάκι, ἕνα ζευγάρι παπούτσια, μιά τσαπέλα σῦκα μᾶς πληροφοροῦσε μέ σιγουριά τήν ἄλλη μέρα ἄν εἶχε προλάβει ναρθεῖ. Ὅμως, πάντα σχεδόν δέν προλάβαινε, γιατί συναπαντιόντανε μέ τούς χρόνους...

— Ἔ, τοῦ χρόνου ἐξάπαντος πιά, καί μήν κλαῖς, γιατί θά κλαῖς οὔλο τό χρόνο..

(Πῶς τά κατάφερνες γιαγιά ν' ἀφανίζεις τή λύπη, καί νά κρατεῖς ὀρθάνοιχτα καρδιά καί μάτια ἕνα χρόνο;)

....

Ἀπό τούς πρώτους τό πρωῒ ἔμπαινε ὁ θεῖος.

— Αἴσιον κι εὐτυχές τό νέον ἔτος!... Ἐλᾶτε κοντά γιά τούς «μπουλαμάδες» σας...

Πολύ σπουδαῖο πράμμα πρέπει νά ἦταν τό «αἴσιον». Ἔτσι θερμά κι ἐπίσημα ποὺ τόλεγε...Δέ μπορεῖ...Κάτι πολύ σπουδαῖο ἦταν... Κουδούνιζε ὁ τσίγκινος κουμπαρᾶς τό τραγούδι τῶν «μπουλαμάδων». Πενηνταράκι, φράγκο, δίφραγκο, μπορεῖ...τάλληρο!... Μήν κι ἔβλεπες ἀπό τή χαρά σου;

Τό χωριό ντυμένο στ' ἄσπρα του, εὐτυχισμένο. Ἀπό τήν ἄκρη τῶν κεραμιδιῶν ἴσαμε κάτω τά κρυσταλένια «σπαθιά» στή γραμμή: τιμή στόν ἄρχοντα τό χρόνο ποὺ εἶχε μπεῖ.

Ὁ κόκορας ἄχνιζε στόν τέτζερη ποὺ χόρευε πάνω στή σιδεροστιά:

Κι ἡ πεῖνα πιά:

Ἀπό τά φουγάρα καπνός κι εὐωδιές σμίγανε σ' ἀξεδιάλυτο σύνεφο...

— Πολλά-χρόνια Γιώρη. Μέ ὑγεία κι εὐτυχία τό νέον ἔτος..

— Ὁ Θεός νά δώκει κουμπάρε. Πολλά-χρόνια.

Μπουλούκια ξεχυνόμαστε στούς δρόμους μετά τό φαῒ τά παιδιά, γιά τά «πολλά-χρόνια» στούς Βασίληδες. Σπίτι σέ σπίτι, μαχαλά σέ μαχαλᾶ, κι οἱ τσέπες φούσκωναν, ἀπό τίς «φιλιές».

Καρύδια, τσαπελόσυκα, λουκοῦμι ποῦ καί ποῦ.

Καί νἄχεις τούς πονηρούς, νά ξεκόβουνε. Νά τραβᾶνε μοναχός του ὁ καθένας, καί νά σοῦ γυρίζουνε, μέ δίπλες, χαλβάδες, ὡς καί κουραμπιέδες ἀκόμα!..

Ἐπίσημα οἱ μεγάλοι, γυναῖκες κι ἄντρες, γιορτοφορεμένοι πήγαιναν συντροφιές γιά «χαιρετοῦρα» κι ἐκεῖνοι. Ἀπό τή μι' ἄκρη τοῦ χωριοῦ ὡς τήν ἄλλη, δίχως διάκριση.

Τραγούδια στούς δρόμους, κι' ἄσε πιά στά σπίτια ποὺ εἶχανε γιορτή. Γλέντια κι εὐχές δίχως τελειωμό.

«...νά χέρεσθε τήν ὀνομαστικήν σου ἑορτή...»

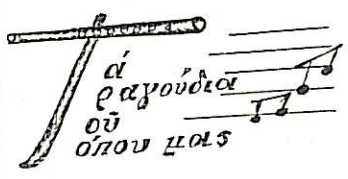
«...εὐτυχές τό νέον ἔτος....»

«...καί στῆς φαμελιᾶς σου ἐπίσης...»

Κι ἐρχόντανε τό βράδυ πιά (τί γρήγορα ποὺ ἔρχεται, σάν εἶναι ὄμορφη ἡ μέρα) ἡ ὥρα τῆς «Βασιλοκουλοῦρας».

Ἡ χόβολη ἑτοιμη, καί στό ἄψε-σβῆσε τήν ἑτοίμαζε ἡ μάνα. Νερό, κι ἀλεῦρι σιταρένιο, ἁλάτι, λίγη ζάχαρη, ἕναν κόμπο λάδι, καί τό «φλουρί» - ἕνα πενηνταράκι-στό ζυμάρι γιά τή δοκιμή τῆς τύχης. Ζεματιστή τήν κομμάτιαζε ὁ πατέρας.

(Συνέχεια στή σελ. 4)

Συρτό Καλαματιανό

Πέρδικα βρα-μάν ἀμάν
περδικούλα ἡμέρεβα
περδικούλα ἡμέρεβα
ἐκείνη μαγριεβώτανε.

Τήν μάλωσα βραμάν ἀμάν
τήν μάλωσα τήν ἔδειρα
τήν μάλωσα τήν ἔδειρα
στά βουνά τήν ἔστειλα.

Στά βουνά βρα ἀμάν ἀμάν
στά βουνά τά πετρωτά,
στά βουνά τά πετρωτά,

καί στά κρύα τά νερά.
Καί μιά Κυ-βραμάν ἀμάν
καί μιά κυριακή πρωῒ
καί μιά κυριακή πρωῒ,
τήν ἀκῶ νά κελαϊδεῖ
τήν ἀκῶ νά κελαϊδεῖ
στοῦ ἐχθροῦ μου τήν αὐλή.

Πέτα πέ-βραμάν ἀμάν
πέτα περδικούλα μου
πέτα περδικούλα μου
κι' ἔλα στά χερούλια μου.

Κι ἄν σοῦ κά-βραμάν ἀμάν
κι ἄν σοῦ κάνω ἐγώ κακό
κι ἄν σοῦ κάνω ἐγώ κακό
σ' ἐκκλησιά νά μήν ἐμπῶ.

ΧΡ. ΚΩΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Σύγχρονη Ποίηση

ΝΑ ΗΤΑΝ...

Θ. Κ. ΤΡΟΥΠΗ

Νάηταν Σαββάτο ἀπόγεμα
καί νά εἶχαν πάψες τά σκολειά.
— Καημός ἡ ἄσπρη τραχειλιά
καί οἱ κορακιές πλεξοῦδες—
Λαγκάδια νά δρασκέλιζα
δεκάξι χρόνων δεκαφτά
Μυαλά καί πόδια ἀμολητά
στοῦ Μάη τίς πεταλοῦδες.

★

Νά ἦταν Σαββάτο ἀπόγεμα
κι ἀπότρυγα' στοῦ Κουβαρᾶ
τ' ἀμπέλια νά τσαμπολογᾶ
μπρίσκαλα καί τσαμπίδες.
Καί μέ τό 'λιοβασίλεμα
νά βίγλιζα ἀπ' τόν Ἁγιαντριά
τή φτώχια καί τήν ξωμαχιά
χορτάτη ἀπό ἐλπίδες.

★

Νά ἦταν Σαββάτο ἀπόγεμα
Νά ριχνε χιόνι σιγανό
κι ἐγώ βγαλμένος στό βουνό
μέ τ' ἄλλα μαθητούδια'
Νά πιανα χιονοπόλεμο.
Στά πόδια σάπια ἡ ποδεμή...
Τσίκνα μπροστά καί ἀρτυμή
καί ἀποκριᾶς τραγούδια.

★

Νά ἦταν τ' Αὐγούστου ἀπόγεμα
κι ἐγώ ψηλά στόν Ἁγιολιά
ν' ἀκῶ τριγύρω στά χωριά
Ἑσπερινοῦ καμπάνες.
Νάγνάντευα ἀπ' τό διάσελο
ὡς τήν αὐλή τῆς Ζαχαροῦς.
τῶν Γιούτα—Χίδων τούς μποχούς
ποὺ λαχταροῦν οἱ μάνες...
(Χριστούγεννα τοῦ 1977).

Οἱ λογαριασμοί τοῦ Γερο-Χασομέρη

ΑΝΔΡΑΒΙΔΑ — ΛΕΧΑΙΝΑ — ΡΕΤΟΥΝΗ ΚΑΤΣΙΑΠΑΙΟΙ & ΣΧΙΖΑΙΟΙ

Ροβόληκα στόν κάμπο τῆς Γαστούνης μέ τόν τρανό μου γιό. Διάηκα νά λογαριάσω τούς Κατσιαπαίους καί τούς Σχιζαίους ποὺ μπροστά ἀπό τό σηκωμό τοῦ εἰκοσιένα ρίξανε πέτρα καί ρίζα ἐκεῖ.

Στήν Ἀντραβίδα μᾶς καλοδέχτηκε ὁ γραμματικός τῆς Δημαρχίας κ. Φραγκοπανάγος καί μᾶς βοήθησε καί βρήκαμε, στά χαρτιά, οὔλους τούς Σχιζαίους τῆς Ἀνδραβίδας καί μᾶς ἔδωκε γραμμές τό ποῦ καί πῶς θά βροῦμε Σχιζαίους νά κουβεντιάσουμε καί νά γνωριστοῦμε καί τό ποῦ καί πῶς θά βροῦμε Κατσιαπαίους ζωντανούς καί πεθαμένους σ' οὔλο τόν κάμπο.

Τόν εὐχαριστῶ ἀπό καρδιᾶς. Νά τοῦ στεῖλτε κι ἕναν «ΑΡΤΟΖΗΝΟ» νά διαβάσει τίς εὐχαριστίες μου.

Στά χαρτιά τοῦ Δήμου τῆς Ἀνδραβίδας εἶναι γραμμένοι οἱ παρακάτω Σχιζαῖοι:

1846.

Σχίζας Παναγιώτης τοῦ Διονυσίου.

(Ὁ Διονύσης ἤ ὁ Βασίλης ὁ ἀγωνιστής τοῦ '21 ἦταν γαμπρός σέ θυγατέρα τοῦ ὁπλαρχηγοῦ συνταγματάρχη καπετάν Κωσταντῆ τοῦ Ἀνδραβιδιώτη. Σᾶς στέλνω τή φωτογραφία τοῦ Καπετάν Κωσταντῆ σέ βιβλίο τοῦ Παπα-Καπε

(Συνέχεια στή σελ. 4)

Οἱ ρίζες μας

(Ἀπ' τό Μητρῶο τῆς Κοινότητας)

1868

— Βέργος Φ. Πᾶνος
— Κερμπεσιώτης Δ. Παναγιώτης
— Μπόρας Χ. Νικόλαος
— Τερζῆς Π. Μιχαήλ

1869

— Ἀγγελόπουλος Π. Ἀγγελῆς (Ἀράπηδες)
— Δημόπουλος Δ. Γεώργιος
— Κωνσταντόπουλος Ι. Παναγιώτης
— Μπακράτσης Α. Κωνσταντῖνος
— Πάγκας Χ. Ἰωάννης
— Σχίζας Α. Δημήτριος

1870

— Κλεισούρας Ἀγ. Ἰωάννης
— Μπακράτσης Πολ. Ἠλίας
— Παρασκευόπουλος Γ. Ἀθανάσιος
— Στρῖκος Παρ. Ἀθανάσιος
— Στρῖκος Δ. Παναγιώτης.

Δέν εἶναι ἡ δύναμη ποὺ λείπει ἀπό τούς ἀνθρώπους, ἀλλά ἡ θέληση.

Οὐγκώ.

Ἡ συκοφαντία δέν κολλᾶ στήν τιμιότητα.

Σῦρος.

Ἐκεῖνος ποὺ δέν ἀκούει συμβουλές, ἐπιθυμεῖ ν' ἀκούει ἐκπλήξεις.

Σααδης.

Ὁ ἔχων ὑπομονή τά ἔχει ὅλα.

Φραγκλινος.

Ὁ πιστός φίλος εἶναι προτιμώτερος τῶν συγγενῶν.

Σεβινιέ.

Τό μόνο τριαντάφυλλο εἰς τόν κόσμον ποὺ δέν ἔχει ἀγκάθια, εἶναι ἡ φιλία.

Βολταῖρος.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

— Θά τό βρεῖ ἡ στραβή τ' ἀρνί της.
— Στό στερνό ξυρίζουν τό γαμπρό.
— Ὅσοι ἔχουνε γκορτσιές ἔχουνε καί τζιτζίκια.
— Ἀχαμνό τ' ἀρνί, παχυά ἡ οὐρά.
— Κάλιο λόγια στό χωράφι, παρά μάγκανα στ' ἀλώνι.
— Ὅποιος δέν ἔχει μυαλό, ἔχει πόδια.

Τό φαῒ κάνει φαρί, τό ντύμα παλληκάρι.

«ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ»
Δίμηνη ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων
Γραφεῖα: Σόλωνος 140 (Τ.Τ. 141) Ἀθῆναι, τηλ. 3603.186.
Ἰδιοκτήτης — Ἐκδότης: Σύλλογος τῶν ἀπανταχοῦ Σερβαίων. Διευθύνται ἀπό Ἐπιτροπή.
Ἐτήσιες συνδρομές: Δραχμές 100. Ἐξωτερικοῦ: 10 $.
Στούς κατοίκους τοῦ χωριοῦ διανέμεται δωρεάν.
Ὑπεύθυνος σύμφωνα μέ τόν Νόμο: Ἠλίας Ι. Γιαννακόπουλος.
Ὑπεύθυνη Τυπογραφείου: Βέρα Κορίδη.
Χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἤ μή δέν ἐπιστρέφονται.

Κοινωνικά

1) ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ὁ Τάσος καὶ ἡ Σούλα Παπαθωμοπούλου, ἀπέκτησαν ἀγοράκι, στὶς 4)12)77.

2) ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Η.Θ. Χειμώνα, βάφτισαν τὸ γιό τους, καὶ τὸν ὀνόμασαν Θοδωρῆ.
Νὰ τοὺς ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ.

1) Ὁ Γεώργιο- Κουτσιουμάρης καὶ ἡ Ἀθανασία Γ. Σχίζα ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τους τὴν 8.1.78 στὴν Ἀθήνα.

2) Ὁ Γεώργιος Ν. Δημόπουλος (ἐγγονὸς τοῦ Σώκου) ἐτέλεσε τοὺς γάμους του, τὴν 15)1)78 εἰς Ἅγιο Νικόλαο Κορυδαλλοῦ, μετὰ τῆς Δας Ἀρτεμισίας Κοπανάκη.

3) Στὶς 27)12)77 ὁ Γιάννης Ν. Βέργος καὶ ἡ Δα Ἑλένη Δαμασκηνοῦ παντρεύτηκαν στὴν Ἁγία Παρασκευὴ Ἀθηνῶν.

Καλὴ ζωή.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Δημήτριος Β. Τρουπῆς.
(Σέρβου 1901 — Μερκοβούνι Τριπόλεως 1977)

Στὶς 5.12.1977 πέθανε καὶ κηδεύτηκε στὸ Μερκοβούνι—ποὺ ἦταν ἀπὸ τὸ 1920 ἐγκαταστημένος—Ὁ Μήτσιος τοῦ Μπαρμπα - Βασίλη τοῦ Τρουπῆ σὲ ἡλικία 77 χρονῶν.

Ἦταν ἀνάπηρος τοῦ Μικρασιατικοῦ πολέμου ὁ ἴδιος· μὲ ἄλλα δυὸ ἀδέρφια: τὸ Θοδωρὴ (1899-1921) καὶ τὸ Γιώρη (1908-1941) δομένα γιὰ τὴν πατρίδα· χώρια ὁ Μπάρμπας του ὁ λοχαγὸς ὁ Δημητριὸς (1888-1922) ποὺ ἔπεσε στὸ Ἐσκὶ-Σεχίρ...

Ἔτσι μὲ τὸ θάνατο τοῦ Μπάρμπα-Μήγκου, ἔφυγε καὶ ὁ τελευταῖος ἀπόγονος τοῦ πολυ χαρο βαρεμένου Μπάρμπα-Βασίλη.

Σὰν κάηκε τὸ σπίτι τους—καὶ γλύτωσε δυὸ κεραμίδια μοναχὰ ὁ δάσκαλος ὁ Χρῆστο-Ντάρας—Ὁ Μήτσιος ἐγκαταστάθηκε στὸ Μερκοβούνι νοικοκυρεύτηκε. ἀπόχτησε τρία ἀγόρια (Γιώργη 1934, Κώστα 1936, Βασίλη 1938) καὶ τὴ Ντίνα τὴ γυναίκα τοῦ Κώστα. Μ. Μαραγκοῦ.

Στὰ 1945 φυλακίστηκε, δάρθηκε καὶ βασανίστηκε ἀπὸ τοὺς ἐλευθερωτές... Δὲν κράτησε κακία σὲ κανέναν.

Ἀξιώθηκε νὰ ἰδεῖ τὰ παιδιά του προκομένα καὶ τὰ ἐγγόνια του παλικάρια ἀθλητές.

Ὁ Θεὸς νὰ τὸν ἀναπάψει καὶ νὰ τοῦ συγχωρήσει κάθε ἁμάρτημα — ὅπως συγχωροῦσε ὁ ἴδιος στοὺς ἀδικητές του.—Νὰ παρηγορήσει τοὺς δικούς του καὶ κάνει ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς Μερκοβουνιώτικης γῆς ποὺ τὸν σκέπασε.

★

Αἰώνια σου ἡ μνήμη καλόκαρδε Μπάρμπα-Μήτσιο.

Τράβα νὰ βρεῖς τ' ἀδέρφια σου
τὴν μάνα τὸν πατέρα
ποὺ σὰν γονιὸς δὲν χάρηκε
δὲν εἶδε μιὰ ἄσπρη μέρα...
Πέσ' του τὰ χαιρετήματα:
Ἡ Κλήρα δὲν ἐχάθη
Ἡ δέση δὲν ἐκόπηκε
κι ὁ μύλος δὲν ἐστάθη.

★

Θ.Κ.Ι.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΟΓΙΑ

—...Τώρα ποὺ εἶναι ἀνοιχτὰ
νὰ στείλεις τὴν τσιούπα γιὰ κρα-
(σί...
Νὰ μὴν πηλαλάτε τὴ νύχτα...

Βασίλης Ν. Τρουπῆς
Κ. Ἀχαγιὰ 7.8.'77

★

—...Νὰ μὴν κάνεις ἄπα-άπα τὶς δουλειές σου...Νὰ πᾶς ἀποσπεροῦ γιὰ τὴν κάσα γιατὶ τὴν αὐγὴ εἶναι γιορτή...

Δημ. Β. Τρουπῆς
Παναρκαδικὸ Νοσοκομεῖο.
4. 12. 1977.

(Συμβουλὴ στὸ γιό του τὸ Βασίλη).

★

Νὰ στέλνετε στὸν «Ἀρτοζῆνο» μας τὶς στερνὲς κουβέντες ἐκεινῶνε ποὺ μᾶς φέγουνε γιὰ πάντα· γιὰ νὰ μένουνε αἰώνιες.
Σᾶς εὔχουμε τὸν καινούργιο χρόνο νὰ τὸ περάσετε οὖλοι, μὲ ὑγεία καὶ χαρὰ καὶ σᾶς φιλιῶ.

Ὁ Γερο-Χασομέρης.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

1) Στὶς 29.1.78 ἐτελέσθη ἐτήσιον μνημόσυνον εἰς τὸ Γ' Νεκροταφεῖο Πειραιῶς τοῦ Χρήστου Γ. Δημόπουλου.

2) Ἔγινε στὴν Ἀθήνα στὶς 15. 1.78 τὸ μνημόσυνο τῆς Χαραλαμπίας Ι. Χειμώνα (6μηνον).

3) Ἔγινεν ἐτήσιο μνημόσυνο τοῦ Γιάννη Γκέκα, στὸ Νεκροταφεῖον Ἁγίου Βασιλείου Περιστερίου.

4) Ἔγινεν ἐξάμηνο μνημόσυνο τοῦ Δημήτρη Σκυλοδήμου, στὸ Νεκροταφεῖο Μεταμορφώσεως.

5) Ἔγινεν στὶς 7)1)78 στὸ χωριὸ ἐξάμηνο μνημόσυνο τοῦ Γ. Σουλελέ. Παρευρέθησαν οἱ δικοί του ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

1) Ὁ Σούλης Χρ. Δάρας ἀνεχώρησε διὰ Ν. Ἀφρικὴ ἀφοῦ πέρασε τὶς ἑορτὲς τῶν Χριστουγέννων μὲ τοὺς Συγγενεῖς του.

2) Ὁ Γεώργιος Δ. Τσαντίλης καὶ ἡ σύζυγό- του Γιαννούλα ἀνεχώρησαν διὰ Σικάγον ἀφοῦ πέρασαν τὶς ἑορτὲς τῶν Χριστουγέννων μὲ τοὺς ἐδῶ Συγγενεῖς τους.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὸν ἀγαπητό μου ἀνηψιὸ Κωστάκη Γ. Μπόρα, ποὺ πῆρε τὸ πτυχίο Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, θερμὰ συγχαίρω.

ἡ θεία του
Ἀδαμαντία Μπόρα-Λάμπρου

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ
σὲ πευκόφυτη περιοχὴ τῆς
ΑΝΩ ΠΕΥΚΗΣ καὶ στὸ ΜΑΡΟΥΣΙ
Ν. Ι. ΜΑΡΑΓΚΟΣ
Τηλ. 5127586

Συλλογικά καὶ... Ἄλλα

Ἀπὸ τὴ δραστηριότητα τοῦ Συλλόγου

Μία σύντομη ἀνασκόπηση τοῦ χρόνου ποὺ πέρασε, ἀπὸ ἀπόψεως δράσεως τοῦ παρόντος Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου μας, παρουσιάζει τὴν ἑξῆς εἰκόνα:

Κύριος στόχος καὶ βασικὴ ἐπιδίωξη τοῦ Δ.Σ. ἦταν καὶ εἶναι ἀκόμη ἡ συνέχιση τῆς διανοίξεως τοῦ δρόμου ἀπὸ τὸ χωριό μας μέχρι τὸ συνοικισμὸ Ἀράπηδες. Προκειμένου λοιπὸν νὰ πετύχει τὸ στόχο αὐτὸ ἐξέτασε κάθε δυνατὴ λύση καὶ ἐξάντλησε τὶς προσπάθειές του πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις. Συγκεκριμένα:

★ Ζήτησε ἀπὸ τὴ Νομαρχία Ἀρκαδίας νὰ ἀναλάβει αὐτὴ τὴ διάνοιξη τοῦ δρόμου. Ἡ ἀπάντηση ἦταν ἀρνητική, γιατὶ δὲν πῆρχαν οἱ ἀναγκαῖες πιστώσεις, δόθηκε ὅμως ἡ ὑπόσχεση ὅτι θὰ καταβληθεῖ κάθε δυνατὴ προσπάθεια γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τοῦ σχετικοῦ κονδυλίου καὶ τὴ διάνοιξη τοῦ δρόμου μέσα στὸ 1978.

★ Ζήτησε ἀπὸ τὴ Νομαρχία νὰ διαθέσει αὐτὰ τὰ ἀπαραίτητα μηχανήματα (Μπολντόζα, κομπρεσὲρ κλπ.) κὶ νὰ ἐπιβαρυνθεῖ ὁ Σύλλογος μὲ τὶς ὑπόλοιπες δαπάνες. Καὶ ἡ λύση αὐτὴ δὲν εὐδοκίμησε, γιατὶ τὰ ἐλάχιστα μηχανήματα ποὺ διαθέτει ἡ Νομαρχία ἦσαν ἀπασχολημένα σὲ ἔργα «σπουδαιότερης σημασίας» ἀλλὰ καὶ οἱ προβλεπόμενες διαδικασίες γιὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ ἔργου μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ἦσαν πολύπλοκες καὶ πολυδάπανες.

★ Δημιούργησε τὶς κατάλληλες συνθῆκες γιὰ νὰ πάρει ἡ Κοινότητα ἕνα δάνειο 500 χιλιάδων δραχμῶν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν. Καὶ ἡ εὐκαιρία αὐτὴ χάθηκε γιατὶ ἡ Νομαρχία μας, παρὰ τὶς κατ' ἐπανάληψη ὀχλήσεις, δὲν μπόρεσε νὰ στείλει ἕνα μηχανικὸ γὰ κάνει τὴν τεχνικὴ μελέτη, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ βασικότερο δικαιολογητικὸ γιὰ τὴ σύναψη τοῦ δανείου.

★ Ἐκδήλωσε τὶς ἀπαραίτητες ἐνέργειες γιὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ ὑπόψη ἔργου ἀπὸ τὴ ΜΟΜΑ, ἀλλὰ καὶ αὐτὲς τελικὰ ἀπέβηκαν ἄκαρπες, γιατὶ ἡ Νομαρχία δὲν διέθετε τὶς ἀγαγκαῖες πιστώσεις.

★ Ζήτησε ἀπὸ τὸ Δασαρχεῖο Βυτίνας νὰ διανοίξει αὐτὸ τὸ δρόμο, ἡ ἔλλειψη ὅμως τῶν ἀπαραίτητων πιστώσεων ἀπέκλεισε καὶ τὴ λύση αὐτή.

Τὶ νὰ κάνουμε λοιπόν, ἀφοῦ πέσαμε «στὸ ἔτος λιτότητας» ἂς ἐλπίσουμε ὅτι κάτι μπορεῖ νὰ γίνει τώρα μὲ τὸν καινούργιο χρόνο. Θὰ πρέπει τέλος πάντων κάποια ἀπὸ τὶς πολλὲς ὑποσχέσεις νὰ λάβει «σάρκα καὶ ὀστᾶ» καὶ νὰ ἀπαλλαγεῖ ὁ Σύλλογός μας ἀπὸ τὴν ὑποχρέωση αὐτή, ποὺ τὸν ἀπασχολεῖ σοβαρὰ πάνω ἀπὸ εἴκοσι χρόνια.

Μὲ φροντίδα καὶ δαπάνες τοῦ Συλλόγου καθαρίστηκε ὁ καινούργιος δρόμος ἀπὸ τὴ Ράχη μέχρι τοῦ Ἴθι καὶ κατασκευάστηκε ἕνα γεφυράκι πλησίον τῆς Λιμνίτσας (διασταύρωση πρὸς Βεργαΐτικα).

Διογράνωσε μὲ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία τὴν ἐτήσια ἀποκριάτικη χοροεσπερίδα στὴν ὁποία παραβρέθηκαν 350 περίπου μέλη τοῦ Συλλόγου μας.

Πραγματοποίησε τρεῖς ἐκδρομές, μία ἡμερήσια στὴν Εὔβοια μὲ δύο πούλμαν, μία τετραήμερη τῆς Παναγίας στὸ χωριό μας μὲ δύο πούλμαν καὶ μία διήμερη στὶς βουλευτικὲς ἐκλογὲς στὸ χωριό μας μὲ ἕνα πούλμαν.

Διοργάνωσε γιὰ πρώτη γορὰ γιορταστικὴ ἐκδήλωση στὴν ὁποία ἀπένειμε χρηματικὰ βραβεῖα καὶ ἐπαίνους στοὺς διακριθέντες μαθητὲς καὶ σπουδαστές μας,

Ἵδρυσε τὸ Ταμεῖο Ἀλληλοβοηθείας τοῦ Συλλόγου μας, θεσμὸς ὁ ὁποῖος ἀπέδωσε κιόλας τοὺς πρώτους του γλυκεῖς καρπούς. Ἐπανέκδωσε τὴν ΑΤΖΕΝΤΑ τοῦ Συλλόγου μας (ἔτους 1978).

Τέλος, συνέχισε τὴν ἔκδοση τῆς ἐφημεριδούλας μας καὶ κατέβαλε κάθε δυνατὴ προσπάθεια γιὰ νὰ φτερουγίσει ὁ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ» μας στὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης καὶ νὰ βρεῖ τὸν κάθε πατριώτη μας γιὰ νὰ τοῦ δώσει μηνύματα καὶ νέα τῆς ἰδιαίτερης πατρίδος μας.

Αὐτά, σὲ γενικὲς γραμμές, μπόρεσε γὰ κάνει τὸ παρὸν Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου μας. Ἴσως κατὰ τὴ γνώμη μερικῶν μελῶν θὰ ἔπρεπε νὰ γίνουν περισσότερα, δυστυχῶς ὅμως οἱ περιστάσεις δὲν ἦσαν καὶ τόσο εὐγοϊκές. Μὲ τὴ βοήθεια ὅλων ἂς προσπαθήσουμε ὁ καινούργιος χρόνος νὰ ἀποδεῖ ἀποδοτικότερος σ' ὅλους τοὺς τομεῖς τοῦ Συλλόγου μας.

ΤΟ ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟ

Πολλὰ παράπονα ἀκοῦμε ἀπὸ πατριῶτες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἴδιοι τὸ διαπιστώσαμε τὸ καλοκαίρι ὅτι στὸ ληξιαρχεῖο τοῦ χωριοῦ ὑπάρχει ἀκαταστασία. Οἱ πατριῶτες ζητοῦν διάφορα πιστοποιητικὰ γεννήσεως γιὰ τὰ παιδιά τους, παρ' ὅλον ὅτι ἔστειλαν πιστοποιητικὰ πρὸς ἐγγραφήν, καὶ ὅμως δὲν εἶναι γραμμένα, ἢ ὑπάρχουν λάθη σὲ ἡμερομηνίες, ὀνόματα κτλ.

Οἱ ἁρμόδιοι ἂς θέσουν τέρμα στὸ ἀπαράδεκτο αὐτὸ καθεστώς, ἔστω καὶ ἂν οἱ ἁμαρτίες εἶναι παληές.—ὁ «Α».

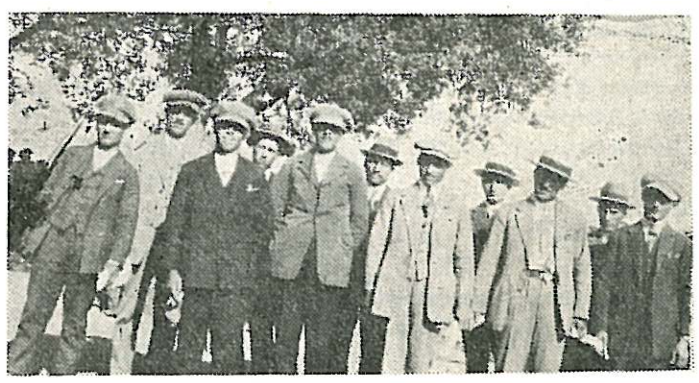
Τὰ Περασμένα

1925

ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

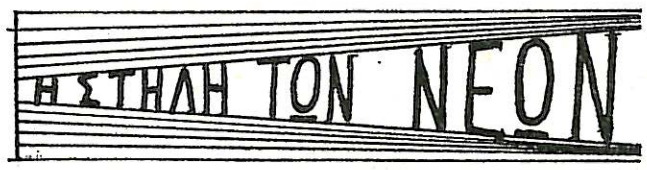
← ΝΕΕΣ

Ἀγόρια καὶ κορίτσια τοῦ χωριοῦ μας, γύρω ἀπὸ τὴν ἡλικία τῶν 20 χρόνων, καμαρώνουν στὴ ράχη πρὶν 53 χρόνια. Τώρα ἄλλοι ἔχουν πεθάνει κι ἄλλοι γυρνοῦν μὲ τὴ μαγκούρα στὸ χέρι. Ἐσεῖς ποὺ εἶστε γύρω στὰ 70 ψάξτε, μπορεῖ νὰ βρεῖτε τὸν ἑαυτό σας στὴ φωτογραφία καὶ νὰ θυμηθεῖτε λίγο τὰ παλιά.

Πῶς περνοῦν στ' ἀλήθεια τὰ χρόνια;

Τὸ λυχνάρι

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Πέτυχαν σὲ σχολὴ τὸ 1977:

1) Ἡ Εὐγενία Παρ. Λιατσοπούλου πέτυχε στὸ Οἰκονομικὸ τμῆμα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

2) Ὁ Δημήτρης Σ. Θανόπουλος (γιὸς τοῦ Αἰδ. ἱερέα τοῦ χωριοῦ μας) πέτυχε στὸ Φυσικὸ τμῆμα τῆς Φυσικομαθηματικῆς σχολῆς.

3) Ὁ Γεώργιος Νικ. Γεωργακόπουλος πέτυχε στὰ Κ.Α.Τ.Ε. Ἀθηνῶν.

Ὁ «Α» συγχαίρει τοὺς νέους γιὰ τὴν ἐπιτυχία τους καὶ τοὺς εὔχεται καὶ σ' ἀνώτερα.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στὸ τηλεοπτικὸ παιχνίδι τῆς ΕΡΤ «Γράμματα καὶ ἀριθμοὶ» εἴδαμε τὸν νεαρὸ συμπατριώτη μας Βασίλη Γ. Μαραγκό, νὰ κερδίζει τὸν ἀντίπαλό του, παίρνοντας τὸ ἔπαθλο τῆς ἐκπομπῆς.

Στὸ ἴδιο παιχνίδι τὴν Πρωτοχρονιὰ ὅπου ἐμφανίστηκε πάλι, πρόσφερε τὸ δῶρο του —τοῦ χαιμένου τὴ φορὰ αὐτὴ— στὴν ἐκπομπὴ νὰ τὸ διαθέσει κατὰ τὴν κρίση της.

Συγχαρητήρια γιὰ τὸν νεαρὸ συμπατριώτη μας. Πάντα νίκες καὶ προσφορά.

★

Νέες καὶ νέοι τοῦ χωριοῦ.

Μαζὶ μὲ τὶς ἄλλες σας ἀσχολίες φροντίστε ἀκόμα γιὰ τὸ σύλλογο καὶ τὸν «Ἀρτοζῆνο».

Τὸ μέλλον εἶναι δικό σας.

Ἡ εὐθύνη σὰς βαρύνει περισσότερο ἀπ' τοὺς ἄλλους.

Ἀποκριάτικες εἰκόνες

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 1)

τὰ σωθικὰ τοῦ γουρουνιοῦ, ὅλοι ξεθεωμένοι ἀπὸ ὀρθοστασία καὶ φροντίδες καὶ γὼ εἶχα τὶς δικές μου σκοτοῦρες!! Ἔφαχνα καὶ ζητοῦσα ἐπίμονα νὰ μοῦ δόσουν τὴ «φούσκα». Μεγάλη δουλειὰ γιὰ ἕνα μπόμπιρα νὰ συγκυλήσῃ στὴ στάχτη τὴ «φούσκα», νὰ τὴ φουσκώσῃ καλὰ καὶ ἀφοῦ τὴ λέσῃ μὲ κείνη τὴν κόκκινη κλωστὴ καὶ ξεθυμάνει παίζοντας, νὰ τὴν κρεμάσει στὸ μπαλκόνι «Τρόπαιο παιδικῆς ἐπιδείξεως».

Ὅλα τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν σπιτικά, «οἰκοτεχνικά», τὸ φαΐ, το ντύσιμο, τὰ ἐργαλεῖα ἀκόμη καὶ τὰ παιχνίδια γιὰ τὰ παιδιὰ ὅλα ἦταν ἁπλὰ καὶ φυσικὰ ἔκριβαν κάτι τὸ ζωντανὸ μέσα τους.

Βρῆκα λοιπὸν τὴ «φοῦσκα», καὶ ἄρχισα τὴ διαδικασία γιὰ νὰ φτιάξω τῆς ἐποχῆς «μπαλόνι», ἀλλὰ μὲ διέκοψαν ἔπρεπε νὰ βοηθήσω καὶ γὼ ὅ,τι μποροῦσα, ἔπρεπε νὰ ρίξω νερὸ νὰ πληθοῦν τὰ ἄντερα, νὰ γίνουν τὰ λουκάνικα, ἡ ὀ μ α τ ι ά!! Ὅποιος θυμᾶται ἀσφαλῶς θὰ ὀρέγεται ἕνα κομμάτι καλοψημένης ὁματιᾶς, ἐγὼ ὅμως γεύτηκα ἔστω καὶ νοερῶς, θυμᾶμαι καὶ νοσταλγῶ τότε, ποὺ ἤμουν ἀγκαλιασμένος μὲ τὴ φύση κι' ἦταν ὅλα ζωντανά. Τόσο ἀνέμελες ἡμέρες δὲν γυρίζουνε ξανά!!

Τ'ουθεῦς

2.000 δραχμὲς
Κωστάκης Γ.Ν. Μπόρας (Ν. Ψυχικόν)

ἀπὸ 1.000 δραχμὲς
Δημήτριος Ἀγγελ. Κλεισούρας, Σπυρίδων Γεωργ. Σχίζας

800 δραχμὲς
Εὐθύμιος Κ. Δημητρόπουλος.

ἀπὸ 500 δραχμὲς
Γεώργιος Κ. Παπαθωμόπουλος, Νικόλαος Χρ. Σχίζας, Ἀθανάσις Ι. Μπόρας, Θεόδωρος Θ. Κωνσταντόπουλος, Γεώργ. Παναγ. Σχίζας (δάσκαλος).

400 δραχμὲς
Πανάγος Μπόρας

ἀπὸ 300 δραχμὲς
Παναγιωτ. Διαμ. Κουτσανδριᾶς, Βασιλ. Δ. Τρουπῆς, (Μαρκοβούνι)

ἀπὸ 250 δραχμὲς
Ἠλίας Δ. Κωνσταντόπουλος, Χρῆστος Δ. Κωνσταντόπουλος.

ἀπὸ 200 δραχμὲς
Ἀπόστολος Θ. Τρουπῆς, Νικόλαος, Ἀναστασούλης, Ἀθ. Βακάλη, (γένος Χρ. Σχίζα), Μαρία Κομνηνοῦ (γένος Ἠλ. Σχίζα), Γεώργιος Παπαπέτρου, Δημήτριος Γεωργ. Μπόρας, Στέλλιος Γ. Μπόρας, Κωνσταντῖνος Δ. Τρουπῆς (τρίπολις).

ἀπὸ 100 δραχμὲς
Μαρίνα Ἁγγ. Καφίρη, Δημήτριος Τσώνης, Θεόδωρος Μιχελῆς, Ἰωάννης Π. Δημόπουλος.

Δολλάρια Καναδᾶ 20.
Ἰωάννης Σπυρ. Κλεισούρας.

ΥΠΕΡ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ

Ἀπὸ 2.000 δραχμὲς
Γιαννούλα χηρ. Ι. Γκέκη (γένος Κ. Παπαθωμοπούλου), Ἑλένη χηρ. Δ. Σκυλοδήμου (γένος Ν. Παπαθωμοπούλου). Εἰς μνήμην τῶν συζύγων των.

1.200 δροχμὲς
Εὐθύμιος Κ. Δημητρόπουλος

1000 δροχμὲς
Σταυρούλα χηρ. Σωτηρ. Παρασκευοπούλου (γένος Χαρ. Μαραγκοῦ) στὴ μνήμη τοῦ ἄντρα της.

ἀπὸ 500 δροχμὲς
Νικόλαος Ι. Χρονόπουλος, Ἀθανάσιος Ι. Μπόρας, Νικόλαος Θ.Ν. Τρουπῆς, Γεώργιος Παναγ Σχίζας (δάσκαλος), Ἠλίας Δ. Κωνσταντόπουλος, Ἠλίας Παναγῆ Κωνσταντόπουλος, Ἠλίας Θ. Χειμώνας.

ἀπὸ 200 δροχμὲς
Μαρία Ἀθαν. Παναγοπούλου, Γεωργία Τσαντήλα.

ἀπὸ 150 δροχμὲς
Μαρία Κορκολῆ (γένος Χρηστ. Σχίζα).

Ο ΓΕΡΟΧΑΣΟΜΕΡΗΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 2)

τανόπουλου, ποὺ γράφει μέσα καὶ γιὰ τὸν ἀγωνιστὴ τοῦ '21 Βασίλη Σχίζα, τὰ στέλνω γιὰ τὸ ἀρχεῖο τοῦ «ΑΡΤΟΖΗΝΟΥ».

1872.
Σχίζας Κων)νος τοῦ Παναγιώτου.

1874.
Σχίζας Βασίλειος τοῦ Παναγιώτου.

1880.
Σχίζας Ἀναστάσιος τοῦ Παναγιώτου.

1886.
Σχίζας Σπῦρος τοῦ Παναγιώτου.

1903.
Σχίζας Διονύσιος τοῦ Βασιλείου.

1904.
Σχίζας Ἀνδρέας τοῦ Βασιλείου.

1907.
Σχίζας Σωτήριος τοῦ Ἀνδρέα.

1907.
Σχίζας Διονύσιος τοῦ Κων) νου (Εἶναι χασάπης στὸ Αἴγιο).

1907.
Σχίζας Γεώργιος τοῦ Βασιλείου.

1909.
Σχίζας Ἀχιλλέας τοῦ Ἀναστασίου.

1909.
Σχίζας Χρῆστος τοῦ Ἀνδρέα. (Εἶναι ὁ Δεσπότης τῆς Λάρισας Ἰ ά κ ω β ο ς. Ζῆ στὸ Μαρούσι στὴν ὁδὸ Κόδρου, ἀριθμὸς 6.).

1910.
Σχίζας Ἀλέξης τοῦ Ἀναστασίου. (Ζῆ στὴν Ἀνδραβίδα).

1910.
Σχίζας Ζώης τοῦ Κων)νου. (Εἶναι ἀδερφὸς τοῦ Διονύση καὶ εἶναι κι αὐτὸς ἐγκαταστημένος στὸ Αἴγιο).

1911.
Σχίζας Θεμιστοκλῆς τοῦ Ἀνδρέα.

1912.
Σχίζας Κων)νος τοῦ Σπύρου (Τὸν Βρῆκα στὴν Ἀνδραβίδα. Βοηθάει στὶς δουλειὲς τοῦ μαγέρικου «ΟΙ ΚΛΗΜΑΤΑΡΙΕΣ» τοῦ Καπετανόπουλου ἴσια γιὰ τὸ ψωμάκι του. Παίρνει ἀναπηρικὴ σύνταξη ἀπὸ τὸν Ο.Γ.Α. Ἔχει μοναχὰ τὴ γριά του. Καλὸ εἶναι νὰ τὸν θυμᾶται...Χριστοῦ — Λαμπρὴ καὶ ὁ...Ψωμοδότης «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ».

1914.
Σχίζας Ἄγγελος τοῦ Ἀναστασίου.

1916.
Σχίζας Ἀνδρέας τοῦ Σπύρου.

1919.
Σχίζας Ἀνδρέας τοῦ Σπύρου.

1920.
Σχίζας Ἰωάννης τοῦ Ἀναστασίου.

1921.
Σχίζας Ἀνδρέας τοῦ Σπύρου

1935.
Σχίζας Ἀνδρέας τοῦ Γεωργίου.

1941.
Σχίζας Βασίλειος τοῦ Διονυσίου, καὶ κανένας ἄλλος. Στὰ Λεχαινὰ ζοῦνε μὲ τὶς φαμελιές τους οἱ ἔμποροι Σχίζας Νικόλαος καὶ Σχίζας Χαράλαμπος καθὼς καὶ ὁ ἐργοστασιάρχης κεραμοποιΐας Σχίζας Νικόλαος. Ὑπάρχουν κι ἄλλοι Σχιζαῖοι ποὺ ζοῦνε σὲ διάφορα χωριὰ τοῦ κάμπου τῆς Γαστούνης καὶ τῆς Μανολάδας.

Ὁ Πρῶτος Κατσιάπης ποὺ εἶναι γραμμένος στὰ χαρτιὰ τοῦ Δήμου τῆς Ἀνδραβίδας εἶναι ὁ Κατσιάπης Παναγιώτης τοῦ Χρίστου γεννημένος στὰ 1839. στὴ Ρετούνη ἢ Ἀρετή. Ἐκεῖ εἶναι πολλοὶ Κατσιαπαῖοι.

Μὰ τοὺς Κατσιαπαίους θὰ πᾶ νὰ τοὺς μετρήσω ἄλλη βολά.
Γιὰ τὴν ὥρα σᾶς φιλιῶ οὔλους

Ὁ Γερο-Χασομέρης
ἀπὸ καρδιὰ

Δολλάρια Καναδᾶ 20
Ἀπόστολος Παναγῆ Κωνσταντόπουλος.

★

Τὸ ταμεῖο ἀλληλοβοήθειας Σερβαίων διέθεσε τὶς ἡμέρες τῶν Χριστουγέννων 12.000 δρχ. σὲ 8 οἰκογένειες πατριωτῶν (3 στὴν Ἀθήνα καὶ 5 στὸ χωριό).

Προσφορὲς - Συνδρομὲς

— Στὸ προηγούμενο φύλλο τοῦ «Α» ἔγινε λάθος σὲ δύο ὀνόματα συνδρομητῶν καὶ γράφτηκε τὸ ἀνύπαρκτο ὄνομα Σταυρούλα χήρα Σωτηρίου Παρασκευοπούλου-Ρουσιᾶ. Ζητᾶμε συγνώμη ἀπὸ τοὺς πατριῶτες γιὰ τὸ λάθος καὶ γράφουμε τὰ σωστὰ ὀνόματα.
Σταυρούλα χήρα Σωτηρίου Παρασκευοπούλου-Μαραγκοῦ καὶ
Πηνελόπη Χαρ. Γρηγοροπούλου - Ρουσιᾶ.

— Πληροφοροῦμε τοὺς πατριῶτες ὅτι οἱ προσφορὲς στὸ σύλλογο ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὴν ἐφορεία. Ὅσοι ὑποβάλλουν φορολογικὴ δήλωση μποροῦν νὰ ζητοῦν σφραγισμένη ἀπόδειξη γιὰ τὶς προσφορές τους στὸ σύλλογο, ἰδιαίτερα αὐτοὶ ποὺ «πληρώνουν πολλὰ» στὴν ἐφορεία.

★

— Παρακαλοῦμε πολὺ τοὺς πατριῶτες νὰ δίνουν τὶς προσφορὲς καὶ τὶς συνδρομὲς τους στὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ συλλόγου. Δὲν εἶναι καθόλου μὰ καθόλου εὔκολο στὸ Δ.Σ. νὰ γυρίζει ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι στὴν «ἀγύριστη» Ἀθήνα γιὰ τὶς συνδρομές. Ἀκόμα πιὸ δύσκολο εἶναι γιὰ τοὺς πατριῶτες ποὺ ζοῦν σὲ ἄλλες πόλεις. Καὶ μὴ ξεχνᾶμε ὅτι ἡ δύναμη καὶ ἡ δραστηριότητα τοῦ συλλόγου στηρίζονται στὶς προσφορὲς τῶν πατριωτῶν.

Στὸ σύλλογο ἐκτὸς ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ ταμείου, ὑπάρχει καὶ βιβλίο ποὺ περιλαμβάνει ὅλους τοὺς πατριῶτες μὲ ἀλφαβητικὴ σειρά. Δίπλα ἀπὸ τὸ ὄνομα κάθε πατριώτη ὑπάρχει τὸ ποσὸ ποὺ ἔχει προσφέρει στὸ σύλλογο κάθε χρόνο. Νομίζουμε ὅτι δὲν θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχει κανένα ὄνομα ποὺ νὰ μὴν ὑπάρχει δίπλα ἔστω καὶ μιὰ συμβολικὴ προσφορά.

★

Τὸ Δ.Σ. τοῦ συλλόγου εὐχαριστεῖ ὅλους τοὺς πατριῶτες (κανεὶς δὲν θέλησε νὰ γραφτεῖ τὸ ὄνομά του στὴν ἐφημερίδα) καὶ ὅσους ἄλλους ἀνταποκριθήκανε στὴν παράκλησή του καὶ βοηθήσανε τὴ χήρα τοῦ Νικήτα Κωσταντόπουλου.

Η ΦΤΕΡΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 2)

Τοῦ Χριστοῦ...τοῦ ξένου...τοῦ σπιτιοῦ...Κι ὕστερα «καθ' ἡλικίαν» ἡ οἰκογένεια.

Θέ μου, καρδιοχτύπι γιὰ τὸ «φλουρί»...Κι ὅσο γιὰ τὴ «Βασιλοκουρούπρα» γλυκύτερο πρᾶμμα στὸν κόσμο δὲ γίνεται.

— Πολλὰ-χρόνια. Αἴσιον κι εὐτυχὲς τὸ νέον ἔτος...

Τὰ τραγούδια ἀπὸ τὰ σπίτια ποὺ εἴχανε γιορτὴ παραδεισένιοι ἦχοι χάϊδευαν τ' αὐτιά. Σκυλὶ δὲν ἀκουγότανε πουθενά, κι ἂς κινιότανε τόσος κόσμος πάνω κάτω. Ὅλα φιλιωμένα σήμερα-Ἀρχημηνιὰ κι ἀρχηχρονιὰ σοῦ λέει...

Χορτᾶτα μάτια καὶ καρδιά, φέρνανε στὸ κορμὶ τὴ λαχτάρα τοῦ ὕπνου.

Τὸ αὔριο, μακρυνὸ καὶ κοντινὸ μαζὶ στεριωμένο γερὰ στὸ «ἔσιον» τῶν εὐχῶν.

...Χ ρ ό ν ι α π ο λ λ ά...Καληνύχτα.

. . . . . .

Ὥρα 12 καὶ 1'

Τὸ 1977 εἶναι πιὰ «πέρσυ». Θὰ κλείσω στὸ ντουλαπάκι τοῦ νοῦ μου τὶς θύμισες γιὰ τοῦ χρόνου. Ἔκλεισα καὶ τὴν τηλεόραση.

Ἀπόψε, δὲ μπορῶ ν' ἀκούσω δελτίο εἰδήσεων, μὲ τὴν ἀντάρα καὶ τοὺς βόγγους ἀπὸ τὶς μάχες... Προπάντων, δὲ μπορῶ ν' ἀκούσω δηλώσεις κι ε ὐ χ ὲ ς τῶν «μεγάλων» γιὰ εἰρήνη... Προπάντων αὐτό.

Τὸ ἀπόγευμα μιλοῦσα στὰ παιδιά, γιὰ τὸν Ἅγιο-Βασίλη τοῦ καιροῦ μου, ποὺ δὲν κατάφερνε σχεδὸν ποτὲ ναρθεῖ ὡς ἐμᾶς, γιατὶ συναπαντιότανε μὲ τοὺς χρόνους.. Μ' ἄκουγαν συνεπαρμένα καὶ—ἰδέα μου ἦταν;—μοῦ φάνηκε σὰ νὰ ζήλευαν..Γιατὶ ὅμως; Ἔχουνε πράγματα, ποὺ οὔτε νοῦς δικός μας δὲν θὰ τὰ χώραγε, ὄχι χέρια.

Ἀλήθεια, πῶς νὰ νοιώθουν τοῦτα τὰ παιδιά; Τί νὰ σκέπτονται ὅταν τοὺς κλείνει πονηρὰ τὸ μάτι ὁ Ἅγιο-Βασίλης, διαφημίζοντας τὰ μαγαζιὰ ποὺ τὰ περιμένει γιὰ δῶρα;

—Ἠθοποιὸς εἶναι βρὲ κουτέ. Καὶ τὰ δῶρα, οἱ μπαμπάδες τ' ἀγοράζουνε, κι οἱ μαμάδες...

— Πρέπει νὰ πιστεύουμε στὸν Ἅγιο-Βασίλη. Τὸ εἶπε ἡ μαμά μου κι ἡ τηλεόραση!..

Κατάλαβες; Π ρ έ π ε ι λέει νὰ πιστεύουν...

«...ἂν γινόσαντε φτοῦνα μὲ τὸ πρέπει μάτι μου..."Α δὲν ἐρχόνται ἀπὸ μέσα σου...».

Γιαγιὰ ξαγρυπνᾶς; Καὶ εἶσαι λυπημένη... Γιατί; Παιδιὰ θὰ πεῖ χ α ρ ά, σὲ κάθ' ἐποχή; μ' ὅποιες συνήθειες.

Κάποτε, ὅταν θᾶναι μεγάλοι, τότε ποὺ ἡ πραγματικότητα συντρίβει τ' ὄνειρο, τότε ποὺ οἱ ἐντυπώσεις λοξοδρομοῦν νὰ φτάσουν στὴν καρδιά, κι οὔτε τὴ βρίσκουνε, μπορεῖ—ποιὸς ξέρει—νὰ νοσταλγοῦν τὸν τωρινὸ καιρό, καὶ νὰ τὸν στήνουν μπρὸς στὰ μάτια τους παράδεισο...

Κι ἐκεῖ, θὰ ὑπάρχει κι ὁ δικός μου "Αγιο-Βασίληςὸ καὶ μέσ' ἀπὸ μένα κι ὁ δικός σου, κι ἀκόμα πίσω, ἐκεῖνος τῆς τρανήκος σου!...

Κι αὐτὸ τὸ λέω α ἰ ω ν ι ό τ η τ α γιαγιά. Πῶς τ' ἀκοῦς;

Βλέπω, δαγκώνεις τὸ μικρό σου δαχτυλάκι...Μᾶλλον συμφωνεῖς..

Α ἴ σ ι ο ν λοιπὸν τὸ ν έ ο ν ἔ τ ο ς. Κι ε ὐ τ υ χ έ ς. Καληνύχτα.—

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΗ:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΒΑΙΩΝ
— ★ —
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
— ★ —
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
ΒΑΣ. ΔΑΡΑΣ

Ἀρτοστῆνος

Ἔκδοση τοῦ Συλλόγου Σερβαίων Ἀρκαδίας

ΑΘΗΝΑΙ
ΜΑΡΤΙΟΣ 1978
ΕΤΟΣ Β'
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 11
— ★ —
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΗΛΟΥ 16
ΓΑΛΑΤΣΙ Τ.Τ. 908
ΤΗΛΕΦ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ :
2911.396 — 3603.186

Προσκλητήριο Σάλπισμα

Ἂς μᾶς ἑνώνει ἕνας παλμός
νὰ προχωροῦμε πάντα ἐμπρός.
Τὰ χέρια ἂς δώσωμε μαζύ
γιὰ μιὰ καλύτερη ζωή!
Ὅπου ἑνότητα καὶ εὐψυχία
Ἐκεῖ γαλήνη, πρόοδος κι εὐτυχία.

ΣΑΝ ΜΙΑ ἐκπομπὴ γλυκόηχη κι ἕνα πασίχαρο ἐλπιδοφόρο ἄστραμα, τὰ λόγια τοῦτα, ξεπήδησαν ἀπὸ τὴν τελευταία συλλογική μας, συνάντηση. Καὶ τὰ λόγια τοῦτα δὲν ἦταν τίποτ' ἄλλο, παρὰ ἕνα μίλημα ψυχῆς, μιὰ ἐσωτερικὴ παρόρμηση κι ἐπιθυμία, ἕνας κοινὸς παλμὸς καὶ πόθος, πρὸς ἐκεῖνο ποὺ ὁ καθένας μας σὰν κρυφὸ καὶ φυλαχτὸ ἔχει μέσα του, τὴν ἰδιαίτερή του Πατρίδα!

ΓΙ' ΑΥΤΟ καὶ ὁ ἀπόηχος τούτου τοῦ κηρύγματος, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ βρεῖ γνώριμη ἀπήχηση, νὰ δονεῖ τὶς καρδιὲς καὶ νὰ κρούσει τὶς εὐαίσθητες χορδὲς τῆς ψυχῆς ἐκείνων, ποὺ τοὺς ἑνώνουν κοινοὶ καημοὶ καὶ πόθοι καὶ φλέγονται ἀπὸ τὸν ἥλιο τῆς ἀγάπης στὰ ἄγια χώματα.

ΓΙΑΤΙ εἶναι ἕνα καθαρὰ ψυχολογικὸ φαινόμενο. Δὲν ξεχνιέται ὁ τόπος ποὺ γεννήθηκε ὁ ἄνθρωπος κι ἂς εἶναι μιὰ ἀπόμερη σπηλιά, ἕνας κισσόπλεχτος βράχος, μιὰ τσοπάνικη καλύβα. Πρέπει νὰ ἔχει πιὰ κανεὶς ναρκωμένα αἰσθήματα γιὰ νὰ ἀπαρνηθεῖ τὴν ἰδιαίτερή του Πατρίδα. Νὰ ἔχει ἀναίσθητη ψυχὴ γιὰ νὰ λησμονήσει τὸ μέρος ποὺ πρωτοεῖδε τοῦ ἥλιου τὸ φῶς, ποὺ ἔνιωσε τὰ πρῶτα χάδια καὶ ποὺ, καὶ ψέλλισε δειλὰ τὶς πρῶτες κουβέντες τῆς μητρικῆς του γλώσσας.

ΠΡΕΠΕΙ νὰ χτυπᾶ μέσα του μιὰ στείρα καρδιὰ γιὰ νὰ μὴν τὸν συγκινεῖ ὁ τόπος ποὺ πῆρε τὴν πρώτη ἀνάσα τῆς ζωῆς καὶ ἔχει τὴ ζωή του ζυμωμένη μὲ τόσες καὶ τόσες θύμισες, ὑποθῆκες, δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις.

ΕΚΕΙ ποὺ σὰν μικρὸ χριστιανοπαίδι ἄκουσε τὸ μελωδικὸ ψάλσιμο τοῦ πρώτου παπᾶ καὶ ἔμαθε ἀπὸ τὸ δάσκαλο τοῦ χωριοῦ του τὰ πρῶτα Ἑλληνικὰ γράμματα.

ΠΡΕΠΕΙ στ' ἀλήθεια νὰ εἶναι σκλάβος τῆς πιὸ ζωώδικης ἀπάθειας καὶ τῆς πιὸ ὑλιστικῆς νοοτροπίας γιὰ νὰ μὴ νιώση ἕνα σύγκορμο εὐχάριστο ρίγησμα σὰν θυμᾶται τὰ γενγνηματοχώραφα καὶ τ' ἀμπέλια, τὶς δουνοκορφὲς καὶ τὰ διάσελα, τὸ μικρὸ σχολειὸ καὶ τὴν Ἐκκλησιὰ ποὺ σὰν παιδὶ καὶ ἔφηβος τὰ προσκύνησε καὶ τὰ περπάτησε. Γιὰ νὰ μὴ στρέψει δακρύβρεχτα τὰ μάτια τῆς ψυχῆς πρὸς τὰ κεῖ, τὴ μικρὴ φιλτρόπνοη Πατρίδα, (ποὺ ζοῦν οἱ γονεῖς, τ' ἀδέλφια, οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ συγχωριανοί), ποὺ εἶναι θαμμένοι οἱ πρόγονοί του καὶ ἀχνίζουν ἄθλοι καὶ ἀκατάλυτοι οἱ θρύλοι, οἱ παραδόσεις καὶ ἡ ἱστορία τοῦ τόπου του!

ΠΟΤΕ οἱ ταφόπλακες τῆς ἀφανίστρας λησμονιᾶς, δὲν ἀφανίζουν τὸ πανώριο αἴσθημα τῆς ἀγάπης πρὸς τὴ γενέτειρα, ὅσο μακρυὰ καὶ ἂν εἶναι κανείς, ὅσο ψηλὰ καὶ ἂν ἀνεβῆ. Μπορεῖ ν' ἀπόχτησε καὶ πλούτη καὶ δόξα! Τοῦ λείπει ὅμως κάτι ποὺ λαχταρᾶ καὶ σὰν δυνατὸς μαγνήτης τὸν τραβᾶ κοντά του: Ἡ Πατρίδα! Γι' αὐτὸ καὶ κεῖ, μακρυά, στὰ ξένα καὶ σ' ὅποια γωνιὰ τῆς γῆς καὶ ἂν ζῆ πέρα ἀπὸ ὠκεανοὺς καὶ θάλασσες, ὁ ξενητεμένος νοσταλγός, ζεῖ πάντα μὲ τὸ ὅραμα τῆς γλυκιᾶς του πατρίδας! Ποτὲ δὲν τὸν κέρασε ἡ ξενητιὰ τὸ κρασὶ τῆς λησμονιᾶς. Τοῦτο τὸ πάθος τοῦ ξενητεμένου πρὸς τὰ ἱερὰ καὶ τὰ πάτρια, συνταιριασμένο μὲ τὴ δημιουργικὴ ὁρμή, πρὸς κάθε τί τὸ καλὸ καὶ ὡραῖο, γιὰ τὴν Πατρίδα, ὥθησε στὴν ἵδρυση, Πατριωτικῶν Συλλόγων. Καὶ σὰν τέτοιος εἶναι καὶ ὁ δικός μας Σύλλογος, ὁ «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠ'ΑΝΤΑΧΟΥ ΣΕΡΒΑΙΩΝ».

ΚΑΤΩ ἀπὸ τὴ σημαία τοῦ ἱστορικοῦ μας Συλλόγου ταγμένοι, μὲ τὴ δημιουργικὴ πνοὴ καὶ τὴν αὐθόρμητη ἔφεση ποὺ τοὺς διέκρινε, ἐπίλεχτοι πατριῶτες μας ἐμόχθησαν καὶ συντέλεσαν σὲ ἔργα ἐκπολιτιστικὰ καὶ κοινωφελῆ, ὥστε συνεχιστὲς νὰ εἴμαστε ἐμεῖς οἱ νεώτεροι.

ΠΙΣΤΟΙ στὶς παρακαταθῆκες ἐκείνων, ὁρματιζόμαστε καὶ φιλοδοξοῦμε ὁ Σύλλογός μας ν' ἀκολουθήση τὴν ἀνοδικὴ πορεία γιὰ κάθε τί τὸ καλύτερο. Τοῦτο θὰ τὸ πετύχομε ἀκολουθώντας τὴ χρυσὴ ἀρχή πὼς: «ἡ θέληση εἶναι ἡ πιὸ μεγάλη δύναμη καὶ μ' αὐτὴ τὰ πάντα γίνονται». Τὸ Σερβαϊϊκο στοιχεῖο ἀπέδειξε πόσο γόνιμο καὶ ἀποδοτικὸ εἶναι μὲ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 4η σελίδα

ΣΤΙΣ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ἐξελέγη νέο Διοικητικό Συμβούλιο

ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ Δολιανίτη (πλ. Ὁμονοίας) πραγματοποιήθηκε στὶς 19 Τεβρουαρίου ἡ τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Συλλόγου μας. Παραβρέθηκαν περὶ τοὺς 100 Σερβαῖοι. Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἐξελέγη ὁ κ. Γεώργιος Ἀθ. Σχίζας.

Πρῶτος ἔλαβε τὸ λόγο ὁ πρόεδρος τῆς ἀπερχομένης Διοικήσεως κ. Εὐστάθιος Δάρας, ὁ ὁποῖος ἐξέθεσε τὰ πεπραγμένα τοῦ Συμβουλίου του. Ὁ κ. Δάρας ἀνεφέρθη στὶς ἐκδηλώσεις τοῦ Συλλόγου καὶ τὰ ἔργα ποὺ ἔγιναν μὲ χρήματα ἢ μὲ ἐνέργειες τοῦ Συλλόγου. Στὴ συνέχεια ἀνεγνώσθη ὁ Ταμειακὸς ἀπολογισμὸς ὁ ὁποῖος καὶ ἐγένετο ἀποδεκτός.

Ἀκολούθησε διαλογικὴ συζήτηση καὶ ἀνταλλαγὴ γνωμῶν γιὰ τὶς μελλοντικὲς ἐπιδιώξεις τοῦ Συλλόγου.

ΓΙΑ τὸ θέμα τοῦ δρόμου ρίχτηκε ἡ γνώμη καὶ ἐγένετο πρόταση, ἀπὸ τὸν κ. Χρῆστο Μαραγκὸ γιὰ τὴ συγκρότηση ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τοὺς κ.κ. Εὐστάθιον Δάρα, Χρῆστο Μαραγκόν, Ἠλίαν Χειμῶνα, Νικόλαον Χρονόπουλον καὶ Κων)νον Χρονόπουλον, ποὺ νὰ χειριστεῖ τὸ ζήτημα τοῦτο, σὲ συνεργασία μὲ τὸ Διοικ. Συμβούλιο.

Λόγω μὴ ὑπάρξεως ἀπαρτίας δὲν ἐγένετο τροποποίησι τοῦ Καταστατικοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ ἐπειδὴ τοῦτο θεωρεῖται ἄμεσα ἀναγκαῖο ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ νέο Δ. Συμβούλιο, τὸ συντομότερο χρονικὸ διάστημα συγκαλέση νέα, ἔκτακτη Γεν. Συνέλευση γιὰ τὴν τακτοποίησή του.

Στὶς ἐκλογὲς ποὺ ἀκολούθησαν ὑγῆκε νέο Συμβούλιο πού κατηρτίστηκε σὲ σῶμα ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος Βασίλειος Δάρας, Ἀντιπρόεδρος Ἀθανάσιος Κερμπεσιώτης Γεν. Γραμματεύς Κωνσταντίνος Ἀγγ. Παγκράτης, Ταμίας Βασίλειος Κων. Γκούτης καὶ μέλη οἱ Εὐστάθιος Δάρας, Χρῆστος Γ. Κωνσταντόπουλος, Τάσος Φωτ. Μπόρας, Ἰωάννης Ν. Βέργος καὶ Θεόδωρος Γ. Δημόπουλος.

Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπή: Ἀθανάσιος Ι. Μπόρας, Νικόλαος Χρ. Μπόρας καὶ Μιχαὴλ Κ. Γκούτης.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ἀγαπητοὶ Συμπατριῶτες,

Σὲ ὅλους ἐσᾶς ποὺ μᾶς τιμήσατε μὲ τὴν ψῆφο Σας ἢ καὶ ποὺ δὲν παραβρεθήκατε στὴ Γενικὴ Συνέλευση, σ' ὅποιο μέρος καὶ ἂν βρισκόσαστέ, τὸ νέο Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου Σᾶς ἀπευθύνει θερμὸ χαιρετισμό. Μὲ τὴν ἐπικοινωνία τούτη μαζί σας αἰσθάνεται ζωηρὴ τὴν ἐπιθυμία νὰ Σᾶς γνωρίζει ὅτι τὰ μέλη του θεωροῦν τοὺς ἑαυτούς των ἐπιστρατευμένους γιὰ τὰ καθήκοντα ποὺ τοὺς ἀνατέθηκαν καὶ νιώθουν τὶς εὐθύνες ποὺ ἐπωμίσθηκαν.

Ὑπόσχεται πῶς θὰ δραστηριοποιήση σ' αὐτὸ ὅλες του τὶς δυνάμεις.

Ὑπόσχεται καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ σᾶς διαβεβαιώση ὅτι χωρὶς νὰ λυπηθῆ κόπους καὶ θυσίες θὰ ἐργαστεῖ γιὰ τὰ καλὸ τοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ χωριοῦ.

Ὅλα ὅμως αὐτὰ μὲ τὴ συνεργασία μας, μὲ τὴ δική σας συνδρομὴ καὶ συμπαράσταση, γιατὶ τὸ Συμβούλιο δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ὁ συντονιστὴς καὶ ἐκτελεστὴς τῶν δικῶν σας σκέψεων καὶ ἀποφάσεων. Δηλαδὴ ὅλοι ἐσεῖς, μαζὶ μὲ τὸ Διοικ. Συμβούλιο ἀποτελοῦμε τὸ Σύλλογο.

Ἂς συνενώσωμε λοιπὸν τὶς δυνάμεις μας καὶ ἂς συμπορευτοῦμε στὴ λεωφόρο τῶν ὡραίων ἰδεῶν τοῦ χωριοῦ μας.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΣΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ἔχοντας σὰν ἀρχὴ ὅτι κάθε τί ποὺ ἀφορᾶ τὴν πρόοδο τοῦ χωριοῦ πρέπει νὰ ξεκινᾶ ἀπ' ἐκεῖ καὶ θεωρώντας ἀναγκαία τὴ διαρκῆ ἐπαφὴ καὶ συνεργασία μὲ τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο καὶ τὰ τοπικὰ ὄργανα τοῦ χωριοῦ, ἔστειλε πρὸς τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητος τὴ παρακάτω ἐπιστολή:

«Ἀγαπητὲ κ. Πρόεδρε,

Σᾶς γνωρίζουμε ὅτι ἐκ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς 19)2)78 ἐξελέγη νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου μας, τὸ ὁποῖον συνελθὸν καταρτίσθηκε εἰς σῶμα ὡς ἀκολούθως: Πρόεδρος ὁ κ. Βασίλειος Ι. Δάρας. Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἀθανάσιος Δ. Κερμπεσιώτης. Γενικὸς Γραμματεύς, ὁ κ. Κων)τῖνος Ἀγγ. Παγκράτης. Ταμίας, ὁ κ. Βασίλειος Κ. Γκούτης. Μέλη: οἱ κ.κ. Εὐστάθιος Φ. Δάρας, Χρῖστος Γ. Κωνσταντόπουλος, Ἀναστάσιος Φ. Μπόρας, Ἰωάννης Ν. Βέργος καὶ Θεόδωρος Γ. Δημόπουλος.

Σὲ πρώτη σύσκεψη τὸ Συμβούλιό μας ἀποφάσισε τὴ γνωστοποίηση τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ Σᾶς γνωρίση πῶς βασίζει τὴ δράση του στὴ συνεργασία μὲ Σᾶς, ποὺ ἀποτελεῖτε τὴ νόμιμη ἀρχὴ τῆς Κοινότητάς μας. Πιστεύει δὲ τὸ Δ.Σ. πὼς πολλὰ ἀγαθὰ γιὰ τὸ ἀγαπημένο μας χωριὸ μποροῦν νὰ προκύψουν ἀπὸ τὴ συνεργασία αὐτὴ μὲ τὴν ἐπίλυση ἢ προώθηση τῶν προβλημάτων του. Σ' αὐτὸ τὸ ἔργο θὰ διαθέση τὴν ἠθικὴ δύναμη, ποὺ ἔχει ὁ Σύλλογός μας καὶ πάντοτε μὲ τὴ συνεργασία Σας, θὰ προβάλει στοὺς ἁρμοδίους κρατικούς φορεῖς τὶς ἀνάγκες τοῦ χωριοῦ μας.

Παράλληλα θὰ συνεχίση στὸ μέτρο τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τῶν μελῶν του, τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τῶν ἀπαραιτήτων ἔργων, ποὺ θὰ κάνουν τὸ χωριό μας πρότυπο προόδου καὶ ἐξελίξεως.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτή, Σᾶς παρακαλοῦμε νὰ μᾶς γνωρίσετε ποιὰ ἔργα ἔχει προγραμματίσει γιὰ ἐκτέλεση τὸ Κοινότ. Συμβούλιο ἢ ἔχει ὑπ' ὄψη του νὰ ἐκτελέσει.

Ἀναμένομε ἀπάντησή Σας
Μὲ πατριωτικὰ αἰσθήματα
Γιὰ τὸ Διοικ. Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος
ΒΑΣ. ΔΑΡΑΣ
Ὁ Γραμματεὺς
ΚΩΝ. ΠΑΓΚΡΑΤΗΣ»

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ χορὸς τοῦ Συλλόγου προγραμματίσθηκε στὶς 14 Ἀπριλίου ἡμέρα Παρασκευὴ καὶ ὥρα 9 μ.μ. στὸ Κέντρο «ΜΟΥΡΑΓΙΟ», ὁδὸς Κέας 42 (Πλ. Κολιάτσου).

Τὸ κέντρο χωρητικότητας 500 ἀτόμων, ἄριστα διακοσμημένο, διαθέτει ποικίλο μουσικὸ πρόγραμμα.

Τὸ εἰσιτήριο τιμᾶται 250 δρχμ.

● Σᾶς προσκαλοῦμε νὰ ἔρθετε μαζὶ μὲ τοὺς φίλους σας.

Ἡ προμήθεια εἰσιτηρίων θὰ γίνεται ἀπὸ τὸ Διοικ. Συμβούλιο μὲ προσωπικὴ συνάντηση ἢ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία στοὺς ἑξῆς: Βασ. Δάραν τηλ. 2911.396, Ἀθαν. Κερμπεσιώτην τηλ. 6811.591, Κων. Παγκράτην, τηλ. 8317.893, Βασ. Γκούτην τηλ. 4122941, Εὐστ. Δάραν τηλ. 2284410, Χρ. Κωνσταντόπουλον τηλ. 5014307, Ἰωάννην Βέργον τηλέφ. 8616641 καὶ 1233111, Θεόδ. Δημόπουλον τηλ. 8315.371 καὶ Τάσ. Μπόραν, τηλ. 4618501. Ἀκόμα εἰσιτήρια θὰ διατεθοῦν καὶ στὸ κέντρο ἐὰν δὲν ἔχουν ἐξαντληθεῖ,

● Ἀπὸ τὴν ὁλοπρόθυμη ἀνταπόκριση τῶν πατριωτῶν — ποῦμαστε γι' αὐτὸ βέβαιοι — θὰ ἐξαρτηθῆ ἡ ἐπιτυχία. Δώσετε λοιπὸν τὸ παρόν ὅλοι σας, ὅλοι μιας στὴν πρόσκληση τούτη ποὺ εἶναι ἐπιταγὴ τοῦ Συλλόγου.

● Τὸ σύνθημά μας ἂς εἶναι: Νὰ μὴν ἀπουσιάσει κανεὶς ἀπὸ τὴν πατριωτικὴ τούτη ἐκδήλωση ποὺ εἶναι μιὰ παρένθεση, ἕνα διάλειμμα καὶ μιὰ ἀνακούφιση ἀπὸ τὸ μαρασμό, τὴν ἀπαισοδοξία καὶ τὴν καθημερινότητα τοῦ ἄγχους ποὺ ζοῦμε.

Μέσα σ' ἕνα πατριωτικὸ περιβάλλον καὶ μιὰ ζεστὴ οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα, θὰ γνωριστοῦμε καὶ θὰ ξαναζήσουμε γιὰ λίγο στιγμὲς τοῦ παρελθόντος.

Κλασσική 'Αρκαδική 'Αρχαιότης

ΓΟΡΤΥΣ Η ΑΡΚΑΔΙΚΗ

Κάποτε — λέει ὁ μῦθος — σ' ἕνα 'Αρκαδικό ποτάμι οἱ νύμφες ἔλουσαν τὸν Δία, ὅταν ἦταν νήπιο. 'Από τότε τὸ ποτάμι λέγεται Λούσιος. Στὸ μέρος ὅμως, ποὺ ὁ Γόρτυς ἔκτισε τὴν Γόρτυνα, τὸ ποτάμι αὐτὸ ὀνομάστηκε, Γορτύνιος.

'Ο Γόρτυς ἦταν γιὸς τοῦ Στύμφηλου καὶ ἔγγονος τοῦ Ἔλατου. Μαζύ μὲ τὸν ἀδελφό του, 'Αγαμήδη, ἀποτελοῦσαν τήν τετάρτην, ἀπὸ τοῦ 'Αρκάδα, γενεά. 'Η γλωσσόλογία ἐν τούτοις φαίνεται νὰ ἔχη ἄλλη γνώμη πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα. 'Ο Σόλμσεν μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι ἡ λέξη Γόρτυς προέρχεται ἀπὸ τὸ ρῆμα ἀγείρω καὶ σημαίνει τόπο συγκέντρωσης. Ποῦ ἀκριβῶς βρισκόταν ἡ Γόρτυς; Στὴν εἰδυλλιακὴ βορειοδυτικὴ 'Αρκαδία ὑψηλὰ βουνὰ περιβάλλουν μιὰ βάση πού ἀποτελεῖται ἀπὸ χαμηλούς λόφους. Οἱ λόφοι αὐτοὶ εἶναι σήμερα σκεπασμένοι μὲ τ' ἀμπέλια τοῦ 'Ατσίχολου.

Στὴν ἀνατολικὴ ἄκρη τῶν λόφων ρέει σὲ βαθὺ φαράγγι ὁ Λούσιος ἀνάμεσα σὲ κάθετους βράχους.

Στὴν βορειοανατολικὴ γωνιὰ τῆς ὁμάδας τῶν λόγων βρισκόταν ἡ Γόρτυς, κτισμένη πάνω σὲ μιὰ στενὴ ράχη, ποὺ κατηφορίζει ὁλίγο κατ' ὀλίγο ἀπὸ τὰ βορειοδυτικὰ πρὸς τὰ νοτιοανατολικά. 'Εδῶ ἐκτείνεται μὲ ἀμφιθεατρικὴ κόλπωση, οἱ ἄκρες τῆς ὁποίας φθάνουν μέχρι τὸ ποτάμι.

'Η ζωὴ καὶ ἡ ἐξέλιξη τῆς Γόρτυνος βρίσκεται δυστυχῶς στὸ σκοτάδι τῆς 'Ιστορίας.

Κατὰ τὸν Παυσανία (Παυσανίας VIII 27, 4) ἀνῆκε ἡ Γόρτυς στὴν 'Αρκαδικὴ ἐπαρχία τῆς Κυνουρίας, ἡ ὁποία εἶχεν ἄλλη θέση ἀπὸ τὴν σημερινή.

'Ο Ριάνος ἀναφέρει ἀγῶνες τῶν Γορτυνίων, ἢ ὅπως γράφονται πάνω σὲ ἀρχαῖο νόμισμα ΑΧΑΙΩΝ ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ, ἐναντίον τῶν 'Ηλείων. Τὸ τεῖχος της προσαρμοζόταν θαυμάσια στὴ διαμόρφωση τοῦ ἐδάφους. Πρέπει νὰ ἔγινε ὄχι πρὶν ἀπὸ τὸν 4ον π.Χ. αἰῶνα ἀπὸ μεγάλα κομμάτια σκοτεινοῦ ἀσβεστούχου πετρώματος, ἴσως πάνω σὲ ἄλλο ἀρχαιότερο ὀχύρωμα.

Τὸ πλάτος του ἦταν γύρω στὰ 4 μέτρα. Πέντε τετράγωνοι πύργοι ἔδεσαν τὸ νοτιοδυτικό τμῆμα του. Τὸ βόρειο τμῆμα εἶχε τρεῖς ἡμικυκλικούς πύργους, ἦταν στενὸ καὶ χώριζε τὴν ἐντοιχισμένη ἐπιφάνεια ἀπὸ τὴν περιοχὴ ποὺ βρίσκεται ὑψηλότερα. Στὴ βορειοανατολική πλευρὰ βρισκόταν ἕνας ἀκόμη πύργος.

Κοντὰ στὸ βορειοανατολικὸ ἄκρο ἦταν ἡ κυρία εἴσοδος. Αὐτὴ εἶχε κατεύθυνση πρὸς τὸ μέρος, στὸ ὁποῖο καί σήμερα ὑπάρχει μία γέφυρα. Τὸ τεῖχος ἦταν κτισμένο ἐδῶ μὲ πολὺ μεγάλα λιθάρια. Εἶχε δὲ μιὰ εἰσερχομένη γωνία γιὰ προφύλαξη τῆς πύλης. Τὸ μῆκος τῆς ἐντοιχισμένης ἐπιφάνειας ἦταν περίπου μισὸ χιλιόμετρο. Στὴ βόρεια γωνία ὑπῆρχε μία πύλη ἀκόμη.

Στὴν Γόρτυνα λατρεύονταν ὁ 'Ασκληπιός. 'Η λατρεία του πρέπει νὰ σχετισθῆ μὲ ἰαματικὲς πηγὲς ποὺ θὰ ὑπῆρχαν ἐκεῖ. 'Η Γόρτυς πρέπει νὰ ἦταν μιὰ λουτρόπολη.

Κατὰ τὶς ἀνασκαφὲς βρέθηκαν ἀρχαῖοι λουτῆρες.

Κοντὰ στὴ θειοῦχο πηγή τῆς γειτονικῆς 'Αετοράχης βρέθηκαν ἐπίσης ἀρχαῖοι λουτῆρες. 'Η πηγή τῆς 'Αετοράχης δὲν χρησιμοποιεῖται σήμερα, διότι ἐκαλύφθη ἀπὸ διερχόμενο ρεῦμα.

'Ο ναὸς τοῦ 'Ασκληπιοῦ βρισκόταν στὰ νοτιοδυτικά, ἔξω ἀπὸ τὴν ἀκρόπολη, τῆς ὁποίας σώζονται τὰ πολυγωνικὰ τείχη. 'Ο ναὸς αὐτὸς ἐκτίσθη περὶ τὰ τέλη τοῦ 5ου ἢ στίς ἀρχὲς τοῦ 4ου π.Χ. αἰῶνος. Ἦταν ναὸς περίπτερος, δωρικὸς καὶ ἐξάστυλος. Ἦταν, ὅπως γράφει ὁ Παυσανίας στὰ 'Αρκαδικά (VIII, 28 1) μιὰ ἀπίθανη δημιουργία ἀπὸ Πεντελικὸ μάρμαρο, τὰ δὲ ἀγάλματα τοῦ νεανικοῦ καὶ χωρὶς γένεια 'Ασκληπιοῦ καὶ τῆς 'Υγείας, ποὺ τὸν κοσμοῦσαν ἦταν ἔργα τοῦ Σκόπα.

Πλάϊ στὸ ναὸ ὑπῆρχε τὸ «Ἄβατον» μιὰ στοὰ μὲ διπλῆ κιονοστοιχία, τυπικὸ κτίσμα στὰ ἑλληνικὰ 'Ασκληπιεῖα. Παράλληλα στὸ ποτάμι καὶ δυτικώτερα βρίσκοταν κατοικίες τῶν Γορτυνίων.

Κατὰ τὴν ἵδρυση τοῦ ἑνιαίου 'Αρκαδικοῦ κράτους τὸ 367 π.Χ., παρεχώρησε ἕνα μέρος τῶν κατοίκων της στὴ Μεγαλόπολη καὶ ἔγινε κώμη. Διετήρησε ὅμως κάποια αὐτοτέλεια ὅπως φαίνεται, ἀφοῦ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἐστόλισε τὸν ναὸν τοῦ 'Ασκληπιοῦ μὲ ἀγάλματα, προερχόμενα ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Σκόπα.

'Αναμφισβήτητα ἦταν ἡ Γόρτυς ἕνα λαμπερὸ πετράδι, πάνω στὸ ἀδαμάντινο στέμμα τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Γ. ΔΑΪΝΕΡ

Ο ΚΟΥΚΟΣ

Τὸν Κοῦκκο μόνο ξύλεψα,
κι ὄχι τὸ χελιδόνι
ποὺ κτίζει τὴ φωλίτσα του
τ' αὐγούλια του πυρώνει.

Τὸν Κοῦκκο πούναι ξένγνοιαστος
κι' ὅπου βρεθεῖ τὸ λέει,
ποὺ μοναχός του τραγουδᾶ
καὶ μοναχός του κλαίει.

Ποὺ κυνηγᾶ τὴν ἄνοιξη
πάντα κοντά της τρέχει
κι' ὅλος ὁ Κόσμος ἂν χαθῆ
γιὰ κεῖνον πέρα βρέχει.

Τὸν ἔρμο Κοῦκκο ποὺ φωλιὰ
ποτέ του δὲ στεριώνει
κι' ἂν κάποτε γεννήση αὐγὰ
σ' ἄλλων φωλιὲς τὰ χώνει!

Ἄλλοι τοῦ τρέφουν τὰ παιδιὰ
καὶ τὰ υἱοθετοῦνε,
ἄλλοι τὰ ναυορίζουνε,
κι' ἄλλοι τοὺς τραγουδοῦνε.

Κι' αὐτὸς παντέρμος, μοναχός,
ψηλὰ στὰ δάση μένει
καὶ δὲν τὸν νοιάζεται κανεὶς
ἂν ζῆ ἢ ἂν πεθαίνη.

Καὶ σᾶν ψηφήση, ψήφησε!!!
κανεὶς ἂς μὴν τὸν θάψη,
μητ' ὀρφανὰ παράτησε
γιὰ χήρα νὰ τὸν κλάψη.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΣΧΙΖΑΣ

"ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ"
Μηνιαία Ἔκδοση
τοῦ Συλλόγου Σερβαίων
— ★ —
Γραφεῖα: Δήλου 16
'Αθήνα — Τ.Τ. 908
Τηλ. 2911.396 — 3603.186
— ★ —
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
— ★ —
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
'Εσωτερικοῦ δρχ. 200
'Εξωτερικοῦ 'Αερ. δολ. 15
(Στοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ διανέμεται δωρεάν)
— ★ —
—'Υπεύθυνος σύμφωνα μὲ τὸν νόμο: ΒΑΣ. ΔΑΡΑΣ
Δήλου 16 — ΓΑΛΑΤΣΙ
— ★ —
'Επιμέλεια — Τυπογραφεῖο
ΚΩΣΤΑΣ Π. ΚΑΛΥΒΑΣ
Σαρρῆ 42 — Τηλ. 3252.333

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΙΗΣΗ

ΜΗΝΥΜΑ

Σώπα.
Καὶ τοῦτος ὁ ἀνήφορος
σὲ ξάγναντο καινούργιο βγαίνει
τοὺς ἐπιτάφιους θρήνους —
ξέχασες; —
ἀκολουθοῦν οἱ 'Αναστάσιμοι
αἶνοι.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΠΕΛΠΙΣΤΙΚΗ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΕ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΟΠΩΣ γράψαμε καὶ σὲ προηγούμενο φύλλο, στὸ χωριό μας, γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν κατοίκων οὐσιαστικὰ δὲν ὑπάρχει τηλέφωνό του. Ποιὸς εἶναι ἄραγε ὁ ὑπεύθυνος γιὰ τὸ κατάντημα αὐτό; Πολλὰ τὰ αἴτια. Ὅσο καιρὸ τὸ τηλέφωνο ἦταν χειροκίνητο, ἡ κατάσταση ἦταν κάπως ὑποφερτή. Μὲ τὴν αὐτοματοποίησή του ὅμως τὰ πράγματα χειροτέρεψαν σὲ ἀφάνταστο βαθμό. Ἄστραψε στὸν 'Αρτοζῆνο; Νεκρὸ τὸ τηλέφωνο λόγω βλάβης τοῦ Κέντρου Παλούμπας — Δύο - τρεῖς ἡμέρες χωρὶς ἐπικοινωνία — Καλεῖς ἀπὸ τὴν 'Αθήνα τὸ τηλεφωνεῖο Σέρβου, «ἐδῶ Ψάρι» ἀκοῦς, καὶ τὸ ἀντίστροφο. Γιὰ νὰ καλέσει κανεὶς αὐτόματα θὰ πρέπει νὰ ἔχει... ὑπομονὴ καὶ ἀτσαλένια νεῦρα καὶ πρὸ παντὸς τύχη βουνό. Ἔτσι θὰ μπορέσει νὰ βρεῖ ἐλεύθερη γραμμή, ὕστερα ἀπὸ ἀναρίθμητες προσπάθειες.

Οἱ παραπάνω δυσχέρειες δὲν συναντῶνται μόνο στὶς αὐτόματες ὑπεραστικὲς κλήσεις, ἀλλὰ καὶ σ' αὐτὲς τίς ἀστικὲς τὸ ἴδιο συμβαίνει. Θέλεις νὰ ἐπικοινωνήσης γιὰ ἐπείγουσα ἀνάγκη, στὴ Δημητσάνα, στὰ Λαγκάδια, στή Βυτίνα: Προτιμότερο εἶναι νὰ πᾶς πεζός. Καλύτερα θὰ κάνεις τὴ δουλειά σου, ἂν δέβαια ἀντέχουν τὰ πόδια σου σὰν γεροντάκι πού εἶσαι!! 'Η πιὸ πάνω κατάσταση «ξεκάκισε» δύο - τρία πρόσωπα πού μποροῦσαν νὰ ἀναλάβουν τήν πρακτόρευση τοῦ ΟΤΕ στὸ χωριό μας. Ἔτσι ὁ Κοινοτάρχης μας ἀναγκάστηκε νὰ ἀναλάβει ὁ ἴδιος τὰ καθήκοντα τοῦ πράκτορα, — παρὰ τὶς πολλαπλὲς ἀσχολίες του, — εἰσπράττοντας ὡς ἀμοιβὴ τὰ κάθε εἴδους παράπονα τῶν «ἀπανταχοῦ Σερβαίων».

Πατριώτη μὴν παραπονιέσαι, δὲν εἶσαι μόνος σου, ὁλόκληρος ὁ τέως ΔΗΜΟΣ ΗΡΑΙΑΣ «βογγάει» ἀπὸ τὴν ἔλλειψη τηλεφώνου. «Τῶν πολλῶν ὁ θάνατος οὐκ ἔστι θάνατος». Τί νὰ κάνουμε... Τοῦ κυρ - Μήτρου στοῦ Παλούμπα, ἡ ἀξία τώρα μὲ τὴν αὐτοματοποίηση φάγηκε. Περασμένα μεγαλεῖα...

Τὸ Συγκρότημα ΟΤΕ Τριπόλεως, εἴμαστε ἀπόλυτα βέβαιοι ὅτι γνωρίζει πολὺ καλὰ τίς συνθῆκες πού ἐπικρατοῦν στὴν περιοχή μας. Σὰν κοινωφελὴς 'Οργανισμός, παρακαλεῖται ἂς ρίξει ἕνα στοργικὸ βλέμμα στὸν ἱστορικὸ Δῆμο 'Ηραίας. Ἂν ρίξει μιὰ ματιὰ στὸ ἀρχεῖο του θὰ διαπιστώσει ὅτι τὸ Τηλεφωνεῖο Σέρβου, ὅταν ἦταν χειροκίνητο, εἶχε σημαντική κίνηση, ἂς μὴ μετράει λοιπὸν μὲ τὰ σημερινὰ δεδομένα, δὲν εἴμαστε ἐμεῖς ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν ἀπότομη κάμψη τῆς κινήσεως.

Οἱ Σερβαῖοι δὲν ζητᾶνε ἀπὸ τὸν ΟΤΕ πολυτέλειες. Μιὰ γραμμὴ ἀκόμη ἀπὸ τοῦ Παλούμπα γιὰ νὰ εἶναι ἀνεξάρτητο τό Κοινοτικό τηλέφωνο καὶ ὄχι κοινὸ (ΝΤΟΥΜΠΛΕΞ) μὲ τήν 'Αστυνομία. Αὔξηση τῶν γραμμῶν Παλούμπας - Βυτίνας. Ἡ ἐπανασύνδεση μὲ τὰ Λαγκάδια πού μᾶς ἐξυπηρετοῦσε ἄριστα στὸ παρελθόν.

'Επισκευὴ τοῦ Κέντρου Παλούμπα γιὰ νὰ μὴν νεκρώνεται ὅταν συννεφιάζει ὁ οὐρανός. Καὶ τέλος κάποια συστηματική συντήρηση τῆς γραμμῆς Σέρβου - Παλούμπα. Τί νὰ πρωτοκάνει ἕνας τεχνίτης σὰν ἀρχίσουν οἱ κεραυνοὶ καὶ οἱ ἀνεμοθύελλες νὰ τὸν κυνηγοῦν σὰν ἄσπονδο ἐχθρό τους;

'Από τὸ ἐφημεριακὸ συναξάρι τοῦ 1821

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΑΡΑΣ

«...εἰς τὰς μάχας ἔδειξε τὴν ἀπαιτουμένην γενναιότητα καὶ ΔΙΕΚΡΙΘΗ...»

Αἱ ἐπαρχίαι Γορτυνίας καὶ Μαντινείας ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν πολλοὺς ἐφημερίους ἀγωνιστὰς ὡς λ.χ. τὸν Φουγλόπουλον Φώτιον, Ροδόπουλον Σύριον, 'Ηλιόπουλον 'Αντώνιον, Κυριακόπουλον 'Ιωάννην, Ξυδόπουλον Γεώργιον, Παπαχρηστόπουλον Σπυρίδωνα, Γαλανόπουλον Γεώργιον, Σταματόπουλον 'Αναστάσιον, Παπαβασιλόπουλον Κωνσταντῖνον, 'Αναγνωστόπουλον Δημήτριον, Πολιτόπουλον Γεώργιον, Παναγιωτακόπουλον Δημήτριον, Παπαμιχαλόπουλον 'Αθανάσιον ἐφημέριον Βλαχορράπτη καὶ Βουλευτήν τῆς περιφερείας Λιοδώρας, Σταυρόπουλον Παναγιώτην, 'Αθανασίου 'Ιωάννην, Γαϊτανάρον Θεόδωρον καὶ πλείστους ἄλλους. Εἰς τούτους πρέπει νὰ ταχθῆ καὶ ὁ ἐφημέριος τοῦ χωρίου Σέρβου τῆς ἐπαρχίας Γορτυνίας ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΑΡΑΣ.

'Εκ τοῦ μοναδικοῦ ἐγγράφου τοῦ ἀγωνιστοῦ κληρικοῦ καὶ τῶν δύο σχετικῶν ἐπωνύμων (Δάρας — Παπα Δάρα) αὐτοῦ φαίνεται ὅτι ὁ πατήρ αὐτοῦ ἦτο ἱερεύς, καὶ ὅτι κατήγετο ἐκ τοῦ χωρίου ΔΑΡΑ τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας. Διὰ τοῦ ἰδίου ἐγγράφου μαρτυρεῖται ὅτι ὁ ἐν λόγω ἐφημέριος Σέρβου εἶχεν ὑποβάλει τὰ σχετικὰ πολεμικὰ αὐτοῦ ἔγγραφεα πρό πολλοῦ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ 'Αγῶνος ἀλλ' ὡς συνέβη καὶ μὲ τὰς αἰτήσεις πλείστων ἄλλων, δὲν ἐλήφθησαν «ὑπ' ὄψιν». 'Αλλὰ καὶ ἐκ μόνης τῆς διασωθείσης αἰτήσεώς του, καταφαίνεται ἡ ὄντως ἀξιόλογος πολεμικὴ δρᾶσις τοῦ κληρικοῦ. Δὲν περιωρίσθη εἰς τὸ νὰ ζητῆ, μὲ τὸν σταυρὸν καὶ τὸ ὅπλον ἀνὰ χεῖρας, τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἐκ τῆς μακροχρονίου δουλείας καὶ τυραννίας, τοῦ Μορέως καὶ νὰ ἀναζητῆ τὸν ἐχθρὸν ἀνὰ τὴν Πελοπόννησον, ἀλλὰ δι' ἑβη καὶ ἔφθασε καὶ εἰς τὴν Ρούμελην, καὶ ἐπάτησε καὶ ἠγωνίσθη γενναίως; καὶ διὰ τὰ καθηγιασμένα δι' αἱμάτων ἀνδρείων πολεμιστῶν, χώματα τοῦ ἱστορικοῦ Μεσολογγίου. Ἤκουσε τῶν ἐχθρῶν τὰς ἰαχὰς καὶ τούς ἀλλαλαγμούς τῶν πολεμίων, ἀλλὰ καὶ τὰς κλαγγὰς τῶν ἀγχεμάχων ὅπλων, καὶ ἔψαλλε μετὰ τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ ὁπλαρχηγῶν Πλαπούτα, Δεληγιάννη, Κολοκοτρώνη πολλὰ ὡσαννά, καὶ ἀνέπεμψε πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ προστάτην τῆς 'Ελλάδος, πλεῖστα ἀλληλούϊα. Ποία γραφὶς δύναται νὰ ἐκδιηγηθῆ καὶ νὰ περιγράψη τὸν ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμὸν τῶν 'Ελλήνων διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν «ἅλωσιν τοῦ Μεσολογγίου»;

'Η αἴτησις, πολύτιμον οἰκογενειακὸν καὶ Κοινοτικὸν ἔγγραφον, ἔχει ὡς ἀκολούθως:

'Εκ Σέρβου τῇ 7ῃ 'Ιουνίου 1865

Πρὸς

τὴν Σὴν. 'Επιτροπὴν τοῦ Ἱεροῦ 'Αγῶνος.

'Ο ὑποφαινόμενος ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΙΕΡΕΥΣ ΔΑΡΑΣ κάτοικος Σέρβου τοῦ δήμου 'Ηραίας ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν 'Αγῶνος ὑπηρέτησα στρατιωτικῶς τὴν Πατρίδα παρευρεθείς εἰς διαφόρους κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μάχας, οἷον τῇ ἐν Καρυταίνῃ, Λάλᾳ, Τριπόλει, Πάτραι, καθὼς καί ἐπὶ τοῦ Δράμαλη ἐν Ναυπλίῳ, καί ἐπί τοῦ 'Ιμβραΐμ εἰς ὅσας κατ' αὐτοῦ ἐγένοντο παρατάξεις, οἷον εἰς Δραμπάλα, Τρίκορφα, Καυκαριᾶ κ.τ.λ. 'Εκτὸς δὲ τούτων παρευρέθην εἰς τὴν ἅλωσιν τοῦ Μεσολογγίου. Εἰς τὰς μάχας ταύτας ἔδειξα τὴν ἀπαιτουμένην γενναιότητα καί διεκρίθην παρὰ τῶν τότε ὁπλαρχηγῶν Κανέλλου Δεληγιάννη, Δημ. Πλαπούτα, καὶ τοῦ νῦν Προέδρου κυρίου 'Ιωάννου Θ. Κολοκοτρώνη, οὗτινος τὴν μαρτυρίαν ἐπικαλοῦμαι. 'Αλλ' αἱ κατὰ καιρούς συσταθεῖσαι ἐπιτροπαί δὲν ἔλαβον ποσῶς ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκδουλεύσεις τῶν ἀγωνιστῶν, καί ὡς ἐκ τούτου μένομεν ἠδικημένοι.

Τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις μας ποιούντες γνωστὰς πρὸς τὴν Σὴν 'Επιτροπὴν παρακαλοῦμεν, ὅπως εὐαρεστουμένη, διατάξη ἀνάλογον ἀποζημίωσιν, καθ' ὅσον εἶναι ἄδικον τὰ λείψανα τοῦ Ἱεροῦ 'Αγῶνος νὰ μένωσιν ἠδικημένα, καὶ νὰ λοιμώττωσι τῆς πείνης.

'Ο κύριος "Επαρχος Γόρτυνος παρακαλεῖται νὰ ὑποβάλη τὴν παροῦσαν μου πρὸς τὴν εἰρημένην 'Επιτροπήν.

'Υποσημειοῦμαι εὐσεβάστως

Νικόλαος Ἱερεὺς Παπα Δάρα.

Διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ΛΑΛΑ — 'Ηλείας ἐπολέμησαν καί οἱ 'Αθανασιάδης 'Απόστολος ἐκ Λαγκαδίων, Παπακουτσουβᾶς 'Αθανάσιος ἐξ Καλίτσας 'Ηλείας, Σταῦρος καί Χαράλαμπος Φάσος ἐκ Σοποτοῦ — 'Αροανείας, Νταλιάνης 'Αθανάσιος, Χρῆστος καί 'Αναγνώστης ἐκ Δερβιτσελεπή ('Αμαλιάδος) καί οἱ Σπῦρος Φαράκλας τοῦ Γερασίμου, Βασίλειος Τρυγητής τοῦ Νικολάου, Σπυρίδων Λαμέτρις τοῦ 'Αντσουλάτου, Διονύσιος Μοντεσάντος τοῦ 'Ιωάννου Ψυχογιοῦ, 'Αντώνιος Βαντῶρος τοῦ Σπύρου, Κοντοβῖνος Δημήτριος καί Γεράσιμος τοῦ Τσόρτση ἀδελφοί, Σπυρίδων Λιάκουρης τοῦ Νικολῆ, ἅπαντες ἐκ Κεφαλληνίας, καί ἄλλοι πολλοί ἔνθερμοι γενναῖοι πατριῶται.

"Ας σημειωθῆ ὅτι διὰ τῆς αἰτήσεώς του ταύτης, ὁ ἐφημέριος ὑπὸ τῆς 'Επιτροπῆς, κατετάχθη εἰς τὴν τάξιν τῶν ὑπαξιωματικῶν. Δημογέροντες κατὰ τὸ ἔτος 1829 τοῦ μὲν χωρίου Σέρβου ἦτο ὁ 'Ηλίας Κωνσταντόπουλος, τοῦ δὲ χωρίου Δάρα ὁ 'Ιωάννης Θεοδωρακόπουλος.

Προσέτι ἂς προστεθῆ ὅτι σύγχρονος 'Επαρχιακός Δημογέρων ἦτο ὁ ἀγωνιστὴς ΦΩΤΙΟΣ ΔΑΡΑΣ συγγενής πιθανῶς τοῦ ἐφημερίου ἀγωνιστοῦ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝ.
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Πρωθιερεὺς

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

—Στὶς 18)3)78 ἡ κ. Ἄννα καὶ ὁ κ. Γεώργιος Π. Σχίζας ἀπέκτησαν τὸ τρίτο ἀγόρι. Ὁ «Α» εὔχεται νὰ τοὺς ζήσει.

—Στὶς 4)2)78 ἡ κ. καὶ ὁ κ. Γ. Ν. Κωνσταντόπουλος ἀπέκτησαν κοριτσάκι. Ὁ «Α» εὔχεται νὰ τοὺς ζήσει.

—Ἡ κ. Ἑλένη τὸ γένος Φ. Μπόρα καὶ ὁ Θέμις Δημητρακόπουλος ἀπέκτησαν ἀγόρι. Ὁ «Α» εὔχεται νὰ τοὺς ζήσει.

—Στὶς 15)3)78 ἡ κ. Φραγκίσκη καὶ ὁ κ. Τάσος Φ. Μπόρας ἀπέκτησαν ἀγόρι. Ὁ «Α» εὔχεται νὰ τούς ζήσει.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

—Ὁ κ. Παναγιώτης Ν. Δάρας καὶ ἡ δεσποινὶς Ἀντωνία Καβάσκη καθηγήτρια φιλολογίας ἀρραβωνιάστηκαν στὴν Ἀθήνα.

Ὁ «Α» τοὺς εὔχεται καλὰ στέφανα.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

—Ὁ στρατιωτικὸς γιατρὸς κ. Ἰωάννης Δ. Βέργος ἀνεκηρύχθη διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ὁ «Α» τὸν συγχαίρει καὶ τοῦ εὔχεται καὶ σ' ἀνώτερα.

—Στὴ δίδα Κωστούλα Γ. Μπουρνᾶ πού διακρίθηκε στὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις Δημοσίου Δικαίου Νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἔτυχε τοῦ εὐεργετήματος ὑποτροφίας, ὁ «Α» τῆς ἀπευθύνει θερμὰ συγχαρητήρια.

ΘΑΝΑΤΟΙ

—Πέθανε στὴν Ἀθήνα στὶς 24.1.78 ἡ Γιαννούλα χήρα Νικ. Κλεισούρα, ἐτῶν 78.

Ἡ κηδεία της ἔγινε στὸ χωριὸ ὅπως ἦταν καὶ ἡ ἐπιθυμία της. Ὁ «Α» θερμὰ συλλυπεῖται τούς οἰκείους της.

—Πέθανε στὶς 23.2.78 ὁ Μπαμπα - Χρῆστος Ἀρ. Βέργος σὲ ἡλικία 88 ἐτῶν. Ἡ ἐφημερίδα μας ἀπευθύνει στούς οἰκείους του θερμὰ συλλυπητήρια.

—Σκοτώθηκαν σὲ τροχαῖο ἀτύχημα στὸ 40 χιλιόμετρο μετὰ τὴν Κόρινθο (διασταύρωσι μὲ δρόμο Παληᾶς Κορίνθου) ὁ Γεώργιος Ν. Μπόρας καὶ ὁ ἀνηψιός του Ἰωάννης Δ. Μπόρας. Ὁ «Α» ἐκφράζει πρὸς τοὺς οἰκείους του τὴ βαθειά του θλίψη.

ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

—Ἀνώνυμος κατέθεσεν δρχ. 1000 στὸ Ταμεῖο Ἀλληλοβοηθείας Σερβιέων καὶ ἀντὶ στεφάνου στὴ μνήμη τοῦ Γεωργίου Ν. Μπόρα καὶ Ἰωάννου Δ. Μπόρα.

—Ὁ κ. Ἰωάννης Ν. Κλεισούρας κατέθεσε δρχ. 2000 στὸ Ταμεῖον στὴ μνήμη τῆς μητέρας του Γιαννούλας χήρας Ν. Κλεισούρα.

—Εἰς μνήμην Γιαννούλας Ν. Κλεισούρα κατέθεσε δρχ. 1000 ὁ κ. Ἀντώνιος Κύκαλος, ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Σερβιέων.

—Ὁ κ. Θάνος Ἰ. Μπόρας ἔμπορος κατέθεσε ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Σερβιέων (ΤΑΣ) δρχ. 2000 ἀντὶ στεφάνου καὶ εἰς μνήμην Ἰωάννου καὶ Γεωργίου Μπόρα πού πρόσφατα σκοτώθηκαν σὲ τροχαῖο ἀτύχημα.

Ἐκεῖνοι πού φεύγουν

Ο ΓΙΩΡΓΗΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΗ

ΔΕΝ ΘΑ ΓΡΑΨΩ γιὰ σένα νεκρολογία γιατὶ δὲν εἶμαι εἰδικὸς καὶ εἶναι σίγουρο ὅτι θὰ σὲ ἀδικήσω.

Θὰ σταθῶ ὅμως στὸ περσινὸ καλοκαίρι πού μὲ προσωπική ἐργασία καὶ βοηθό σου τὸ Χρῆστο Ντάρα φτιάξατε τὴν ἐγκαταλειμμένη βρύση στὸ Σουληνάρι, διαμορφώσατε τὸ χῶρο κατεβάσατε τὴ βρύση χαμηλότερα καὶ τὴν κάνετε προσιτὴ στοὺς περαστικούς. Δὲν πρόλαβες ὅμως νὰ καμαρώσῃς τίς παρέες πού πήγαιναν ἐκεῖ νὰ δροσιστοῦν καὶ νὰ φᾶνε τὸ λουκούμι τους γιατί ὁ χάρος σοῦ ἔκοψε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς πηγαίνοντας ποῦ ἀλλοῦ ἀπὸ τὸ χωριὸ πού τόσο ἀγάπησες ἀφοῦ ἔφτιασες τὸ σπίτι σου στὸν Ἁγιάννη.

Ἂς εἶναι οἱ λίγες αὐτὲς γραμμὲς φόρος τιμῆς ἀπὸ τὸν «Ἀρτοξῆνο» πού ἀγνοήθηκες πέρσι.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη μπάρμπα Γιώργη. ΤΑΣΟΣ ΜΠΟΡΑΣ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΛΛΥΠΕΙΤΑΙ

ΒΑΘΥΣ καὶ ἄμετρος ὁ πόνος τῶν δύο οἰκογενειῶν πού τόσο βαριὰ πληγήκανε καὶ βαθιά ἡ θλίψη πού πλημμύρισε τὶς ψυχὲς ὅλων μας. Ὅλοι μας χύσαμε ὁλόθερμο δάκρυ γιὰ τὸν ἀπρόσμενο καὶ ἄδικο χαρὸ τῶν ἀγαπημένων μας πατριωτῶν, γιατὶ εἶναι ἄγνωστες οἱ βουλὲς τοῦ Ὑψίστου καὶ τὸ δάκρυ μας

τοῦτο ἂς εἶναι εὐλαβικὸ μνημόσυνο γιὰ τὴν ὡραία τους ψυχή Σύσσωμο τὸ χωριὸ τοὺς συνόδεψε στὴν τελευταία τους κατοικία μὲ συντριβὴ καὶ ὀδύνη.

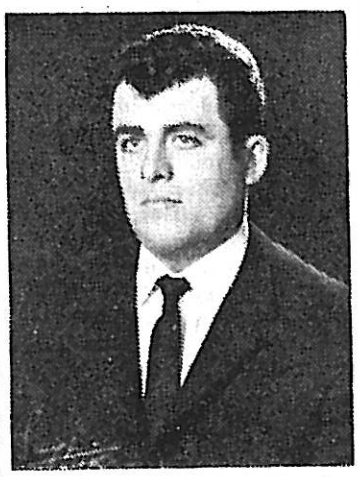
Τὸ Δ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου πού δὲν μπόρεσε νὰ παραβρεθεῖ τὴν τραγικὴ ἡμέρα τῆς κηδείας μὲ τηλεγράφημά του πρὸς τοὺς οἰκείους τους ἐξέφρασε τὴ βαθιά του λύπη καὶ τὴ συμπόνια.

Αἰωνία τους ἂς εἶναι ἡ μνήμη καὶ ἀνάλαφρο τὸ χῶμα τῆς πατρικῆς γῆς πού τοὺς σκέπασε!

●

Οἱ οἰκογένειες καὶ οἱ οἰκεῖοι τῶν συμπατριωτῶν μας πού βρῆκαν τραγικὸ θάνατο ἐκφράζουν τίς πιό θερμές τους εὐχαριστίες σ' ὅλους τοὺς πατριῶτες πού τούς συμπαρεστάθηκαν καὶ συμμετεῖχαν στὸ βαρύ πένθος πού τοὺς προξένησε ὁ θάνατος τῶν ἀγαπημένων τους.

Εὐχαριστοῦν καὶ θὰ θυμοῦνται πάντα τούς συμπατριῶτες τῆς Κορίνθου, πού σὰν πληροφορήθηκαν τὸ θλιβερὸ ἄγγελμα ἔσπευσαν ἐκεῖ κοντά πού γράφτηκε ἡ τραγωδία κι ἔγινε τὸ μοιραῖο ἀτύχημα. Τὶς εὐχαριστίες της ἀκόμα πού δὲ βρίσκει λόγια πῶς νὰ τὶς ἐκφράσει, στέλνει ἡ οἰκογένεια τῆς Νικολέττας Γ. Μπόρα πρὸς ὅλους ὅσους συμπαραστάθηκαν στὴ κατάστα ση, τοῦ βαριὰ τραυματισμένου παιδιοῦ της καὶ ἐνδιαφέρθηκαν γιὰ τὴν ἀνάρρωσή του καθὼς καὶ κείνους πού ἔσπευσαν γιὰ νὰ δώσουν ὅσο αἷμα ἐχρειάσθη.

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΤΟ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου μὲ ὁμόφωνη ἀπόφασή του ψήφισε τὴ διάθεση δαπάνης δρχ. 2.000 πού μ' αὐτὰ θ' ἀγορασθοῦν καὶ θὰ σταλοῦν σχολικὰ εἴδη καὶ δῶρα στοὺς μαθητὲς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Σέρβου ἀντὶ στεφάνου στὴ μνήμη τῶν συμπατριωτῶν Γεωργίου Νικ. Μπόρα καὶ Γιάννη Δ. Μπόρα πού βρῆκαν τραγικὸ θάνατο.

ΣΤΟΝ ΑΞΕΧΑΣΤΟ ΓΙΑΝΝΗ

Μπουμπούκι ὅπου ἄνθισες σὲ βαρυχειμωνιᾶς κλωνάρι
τὸ χωριὸ σὲ καμιάρωνε γιατ' ἤσουν παλληκάρι
Μὰ ὁ χάρος δὲν ἐδίστασε τὰ νιάτα σου νὰ πάρει
Παρέα μὲ τὸ θεῖο σου τὸ Γιῶργο, ὁ χάρος
σᾶς συνάντησε στοῦ Σέρβου πηγαίνοντας τὸ δρόμο.
Ἡ ὀλιβερὴ εἴδησή σὰν κεραυνός, χτύπησε τὸ χωριό μας
κι ὅλοι μας ἐκλάψαμε τὸν ἄδικο χαμό σας.
Τὸ χωριό μας σᾶς ξέβγαλε μὲ κλάμα
γιατ' ἤτανε πραγματικὰ τοῦτο μεγάλο δράμα
Τὸ πατρικὸ χῶμα τῆς γῆς πού σᾶς σκεπάζει
ἂς γίνεται ἁπαλὸ στρῶμα νὰ σᾶς ξεκουράζει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΕΡΜΠΕΣΙΩΤΗΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ
ΣΕ ΠΕΥΚΟΦΥΤΗ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΗΣ ΑΝΩ ΠΕΥΚΗΣ
ΝΙΚΟΣ Ι. ΜΑΡΑΓΚΟΣ ΤΗΛ. 5187586

Οἱ λογαριασμοὶ τοῦ Γερο-Χασομέρη

Τοῦτο ἤτανε ἀνεπάντεχο! Σωστὴ ἀξαμιά. Δὲν μοῦ βαστάει ἡ καρδιὰ νὰ μολογήσω ἀπ' τὰ παλιά. Ποιὸς τόλεγε, μάτια μου, ν' ἀστράψει καὶ νὰ βροντήξει ὁ παστρικὸς οὐρανός;! Καὶ νὰ χαθοῦνε μπάρμπας κι ἀνηψιὸς ὁλομεμιᾶς;

Τί νὰ εἰπῶ καὶ ποιόν νὰ πρωτοπαρηγορήσω;

Τέτοιο κακὸ παρηγοριὰ δὲν ἔχει. Μήτε γιατριά. Νὰ παρηγορήσω τὴ Γιώργαινα καὶ τὴ φαμίλια της; Τί λόγια νὰ βρῶ;

Νὰ παρηγορήσω τὸ Μήτσιο καὶ τὴ Σοφιά; Καὶ πῶς νὰ κάνω τὴν ἀρχή;

Νὰ εἰπῶ πῶς γινόνται καὶ χειρότερα; Καθένας κλαίει τὸν πόνο του. Κι ὁ Μήτσιος καὶ ἡ Σοφία καὶ ἡ Νικολίτσα τὸν ἐδικόνε τους.

Δὲν ἀνοίγω ἐδῶ λόγια παρηγοριᾶς.

Ἕνας τριαντάχρονος λεβέντης καὶ ἕνας ἑξηντάχρονος ἄξιος, καλόκαρδος καὶ προκομμένος φαμελίτης μάστορας, σὰν φεύγουν τόσο ξαφνικὰ χωρὶς γιατροὺς καὶ γιατρικά, ποτίζουν μὲ τὸ ἀγύριστο ταξίδι τους συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ γνωστούς πικρό, πολὺ πικρό, φαρμάκι!

Δὲν ξετάζω τὸ πῶς καὶ τὸ γιατί.

Τὸ κακὸ γίνηκε καὶ δὲν ἀπογίνεται.

Τέτοια συμφορὰ νὰ μὴ ξανακουστεῖ σὲ κανένα χριστιανό σὲ κανέναν ἄνθρωπο τῆς οἰκουμένης, ἂν ἦταν μπορετό.

Στέλνω δροσιὰ τὸ δάκρυ μου στοὺς τάφους σας:

ΓΙΑΝΝΗ Δ. ΜΠΟΡΑ καλόκαρδε λεβέντη καὶ

ΓΙΩΡΓΗ Ν. ΜΠΟΡΑ κοσμαγάπητε καὶ προκομένε μάστορα πού τ' ἀνεπάντεχο ταξίδι σας μοῦ ράϊσε τὴν καρδιὰ καὶ βύθισε ὅλο τὸ χωριὸ στὴ θλίψη. Δεχτεῖτε καὶ τὸ μοιρολόγι μου.

Κινήσατε μὲ ὄνειρα καὶ μὲ χαρὲς γιομάτοι
κι ὁ Χάρος σᾶς καρτέραγε σὲ μαῦρο μονοπάτι.
Τώρα ὁ μπαμπέσης στένεται σὲ ζάγγλες, σὲ γιοφύρια
καὶ μᾶς κερνάει πικρόχολα τοῦ χωρισμοῦ ποτήρια.
Μάνα, γυναίκα κι ἀδερφὸς καὶ τὸ χωριὸ σᾶς κλαίει
Μά, ἀλί μας, ποὺ δὲν ἤσαστε ἐσεῖς οἱ τελευταῖοι...

Νικολίτσα μου, Μήτσιο μου, Σοφία μου, ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς παρηγορήσω, δὲν ἀντέχω. Σᾶς σφίγγω στὴν ἀγκαλιά μου καὶ νιώθω τὸ πόνο σας. Σᾶς στέλνω τὰ φιλιὰ τῆς συμπόνιας μου. Δεχτεῖτε τα, καλοί μου, ἀπὸ τὸ Γερο- Χασομέρη σας.

Τὸν προμοιογνώρισα τὸ Χάρο καὶ σᾶς πιστεύω.

Χαρὰ στον ποὺ κοιμήθηκε στοῦ τάφου τὴ γαλήνη.
Κι ἀλί του ποὺ ξενύχτησε μονάχος του σὲ κλίνη.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ ΤΟΥ ΜΟΡΙΑ

ΤΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΑΪΪΚΑ ΛΙΜΕΡΙΑ ΛΙΜΠΟΒΙΤΣΙ ΚΑΙ ΑΡΚΟΥΔΟΡΕΜΑ

Τοῦ ΑΘΑΝΑΣ. Φ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ, Ἱστορικοῦ

ΦΩΤΕΙΝΟΣ φάρος τῆς Ἐλευθερίας τὸ Λιμποβίτσι, τὸ χωριὸ τῶν Κολοκοτρωναίων. Ἐρειπωμένο τὸ σπίτι τοῦ Στρατηλάτη καὶ τὰ σπίτια τῶν συγγενῶν του, τῆς Κολοκοτρωναΐϊκης γενιᾶς.

Ἡ βρύση τοῦ ἡρωϊκοῦ χωριοῦ τρέχει ἀκατάπαυτα καὶ μουρμουρίζοντας διηγιέται τὰ Κολοκοτρωναΐικα κατορθώματα στὰ ἀθάνατα χρόνια τῆς Κλεφτουργιᾶς καὶ τοῦ Εἰκοσιένα. Ἐδῶ πάνω ψηλὰ στὴν Ἀκρόπολη τῆς Ἐλευθερίας ὅλα ἔλαμπαν τότε κι ἐξακολουθοῦν νὰ λάμπουν πάντα μὲ ἀστραφτερὴ ἀκτινοβολία:

Λάμπει ὁ ἥλιος στὰ βουνά,
Λάμπει καὶ στὰ Λαγκάδια,
Λάμπει καὶ στ' Ἀρκουδόρεμα
Τὸ δόλιο Λιμποβίτσι
Ἀπὸ κεῖ περνάει ἡ Κλεφτουργιὰ
οἱ Κολοκοτρωναῖοι.

... ...

Κατὰ τὴ λαϊκὴ μοῦσα ὅλα λάμπουν, τὰ βουνὰ καὶ τὰ λαγκάδια, οἱ ρεματιὲς καὶ οἱ λόγγοι στ' Ἀρκουδόρρεμα καὶ στὸ Λιμποβίτσι. Λάμπουν τὰ χρυσὰ σπαθιὰ καὶ τὰ μαλαματένια καριοφίλια. Οἱ πάλες καὶ οἱ ἀσημοπιστόλες. Οἱ ἀκτίνες τοῦ ἥλιου, ὅλα τὰ κάμουν ν' ἀστράφτουν, νὰ λαμποκοποῦν. Ἀστροβολάει ἡ θρυλικὴ κλεφτουργιὰ τὰ σπαθιὰ καὶ τὰ τσαπράζια.

Τὰ σπίτια τῶν Κολοκοτρωναίων εἶναι θαμμένα κάτω ἀπὸ τὸν ἐξωτικὸ βράχο «Καραούλι» πού σημαίνει σκοπιά, φρουρά, βάρδια. Ἐδῶ κρατοῦσαν «καραούλι» στὰ χρόνια τῆς κλεφτουργιᾶς. Στὸ καταπράσινο τοπίο πού ἀνθίζουν ἀγριολούλουδα μὲ αἰθέριο ἄρωμα καὶ κελαδοῦν τὰ πουλιὰ πετώντας στὸν ἔρημο τάπο, γεννήθηκαν κι ἔζησαν οἱ πρωταγωνιστὲς τῆς ἐλευθερίας πού μᾶς παράδωσαν τὸ πολυτιμότερο ἀγαθό, τὴν ἐλευθερία. Τὰ ἔλατα στὸ φύσημα τῶν μανιασμένων ἀνέμων θροΐζουν παιανίζουν τὰ τρόπαια τῆς Κολοκοτρωναίικης γενιᾶς. Τὰ φαράγγια χαμογελοῦν στὴν ἀνάμνηση τῶν δοξασμένων προμάχων τῆς Ἐθνικῆς μας παλιγγενεσίας.

Ὁ ἐπισκέπτης αἰσθάνεται περήφανος γιὰ τούς ἀθάνατους ἥρωες πού ζοῦσαν σ' αὐτὸ τὸ ὁλοκληρωμένο περιβάλλον καὶ σκύφτοντας νὰ δροσιστεῖ στὴν κρυστάλλινη γάργαρη βρύση, ἀκούει τὴ γλυκόλαλη μελωδία καὶ οὐράνια συναυλία ἀπὸ τοὺς κελαηδισμούς τῶν πουλιῶν.

Πολὺς λόγος ἔχει γίνει κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια γιὰ τὴν ἀναστήλωση τοῦ σπιτιοῦ τοῦ ΓΕΡΟΥ ΤΟΥ ΜΟΡΙΑ, ἀλλὰ ἀκόμα δὲν πραγματοποιήθηκε αὐτὴ ἡ σκέψη. Ἀγνωμοσύνη πρὸς τὸν ἀπελευθερωτή. Τοῦ ἀνήκει κι ἕνας ἀνδριάντας πλάϊ στὸ σπίτι του, πού πρέπει νὰ γίνει Ἱστορικὸ Μουσεῖο.

Τὸ ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ στὸ ΛΙΜΠΟΒΙΤΣΙ, θὰ εἶναι τὸ σπουδαιότερο προσκύνημα στὸ ΜΟΡΙΑ, ὁ φωτεινὸς φάρος πού σκορπάει πρὸς κάθε κατεύθυνση φωτεινὲς ἀκτίνες Ἐλευθερίας ἀπὸ τὴν Κολοκοτρωναΐϊκη Ἑστία.

Ὅλα ἐδῶ πάνω μιλᾶνε καὶ διηγοῦνται τὴν Ἱστορία, σὰ νὰ μιλάει ὁ ἴδιος ὁ ΓΕΡΟΣ ΤΟΥ ΜΟΡΙΑ:

...«...Ἐγὼ ἐκοιμόμουν εἰς τὸ Βαλτέτσι, ἐγευμάτιζα εἰς τὴν Πιάνα καὶ ἐδείπναγα εἰς τὸ Χρυσοβίτσι καὶ ἐπεριφερόμουν στὰ τρία ὁρδιὰ» (Φωτ. Ἀπομν. σελ. 336).

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΡΤΟΖΗΝΟΥ

Ἔχω παππούλη λεβεντιὰ ἔχω παπποῦ Ντερβίση
βαστᾶ διακόσια πρόβατα καὶ 400 γίδια.
Στοῦ Πετροκόπου τὰ βοσκᾶ στὴν Κρυάβρυση τ' ἀρμέγει,
στὸ χαλασμένο τὸ βουνὸ τὰ βγάζει καὶ κοιμοῦνται
καὶ σὰν ἀσπρίσουν τὰ βουνὰ τὰ πάει στ' Ἀναζίρη.
Γειά σου παππούλη λεβεντιά γειά σου παππού Ντερβίση
μὲ τοὺς ἑπτά σου τοὺς γαμπροὺς καὶ μὲ τοὺς δυὸ τοὺς (γιοὺς σου
νὰ ζεῖς σὰν τὰ ψηλὰ βουνὰ τὰ γίδια νὰ χιλιάσεις.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΟΥΤΣΑΝΔΡΕΑ
Μαθήτρια Ε' Τάξεως Δημοτικοῦ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

ΤΟ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου θὰ ἤθελε νὰ γνωρίσει στούς συμπατριῶτες τὰ παρακάτω σχετικὰ μὲ τὴν προοπτικὴ τοῦ μέλλοντος τῆς ἐφημερίδας.

Τὸ Δ. Συμβούλιο καί ἡ Ἐπιτροπή συντάξεως θὰ φροντίση γιὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατόν καλύτερη καί συνεχῆ βελτίωσή της.

Πρὸς τοῦτο καὶ γιὰ νὰ ἔχει ἐνημερωτικὸ χαρακτήρα θὰ ἐκδίδεται μιὰ φορὰ τὸ μήνα, (τὸν πρῶτο μῆνα 4σέλιδη καὶ τὸ δεύτερο ἂν ὄχι 4σέλιδη, δισέλιδη μὲ τὰ τελευταῖα, νέα ἀπὸ τὸ χωριὸ καὶ τὸ Σύλλογο). Θὰ ἔχει ἔτσι ἐπικαιρότητα καὶ θὰ ἀποτελεῖ συντονιστικὸ ὄργανο τῆς κινήσεως καὶ τῶν προσπαθειῶν τοῦ Συλλόγου.

Ἡ ἐφημερίδα θὰ εἶναι ἀνοιχτὴ γιὰ ὅλους τούς πατριῶτες καὶ τὸ βῆμα ἐλεύθερο γιατὶ ἀνήκει σ' ὅλους τοὺς Σερβαίους. Γι' αὐτὸ καὶ καλεῖ σὲ συνεργασία ὅλους τοὺς πατριῶτες πού ἐπιθυμοῦν καί μποροῦν νὰ γράφουν.

Θὰ φροντίσουμε νὰ εἶναι περιεχτική καὶ νὰ περιλαμβάνει λίγα ἀπ' ὅλα. Γι' αὐτὸ καὶ ἐκφράζουμε τὴν παράκληση νὰ μᾶς γράφετε κατὰ τὸ δυνατόν συνοπτικά καὶ εὐανάγνωστα (καθαρογραμμένα) γιατὶ τὸ τελευταῖο τοῦτο ἀποτελεῖ ἐμπόδιο στὴν ἔκδοση τῆς ἐφημερίδας.

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ ὁρίζεται σὲ δρχ. 200 πού πρέπει νὰ πληρώνεται τακτικά καί ἀπ' ὅλους γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὰ ἔξοδά της.

Ἡ σύντομη πληρωμή της θὰ εἶναι τὸ καλύτερο δῶρο πού θὰ μπορούσατε νὰ κάνετε.

Ἐνισχύσετε τὸν «Ἀρτοζῆνο» ποὺ εἶναι γιὰ μᾶς ὅλους τὸ πολύτιμο ταχυδρομεῖο, ὁ πιὸ ἐπιθυμητός μας κι εὐχάριστος ἐπισκέπτης, ἡ φωνὴ τοῦ χωριοῦ μας.

Πέρα ἀπὸ τὸν εἰδησεογραφικό, λαογραφικό κλπ. χαρακτήρα, σκοπός καὶ ἐπιδίωξή μας εἶναι τὸ ἔντυπο τοῦτο νὰ κοσμεῖται καὶ ἀπὸ περιεχόμενο πνευματικό, καὶ ἐπιστημονικό ἔτσι ποὺ νὰ μορφώνει, νὰ ἐνημερώνει, νὰ συγκινεῖ καὶ νὰ ψυχαγωγεῖ!

Στὸ Σύλλογό μας οἱ κάτωθι πατριῶτες ἔστειλαν τὰ ἑξῆς ποσά:

—Ὁ κ. Ἠλίας Ν. Μπόρας ὑπὲρ Ταμ. Ἀλληλοβοηθείας δρχ. 1200.

—Ἡ κ. Σπυριδούλα χήρα συζ. Χρ. Δημοπούλου στὴ μνήμη τοῦ συζύγου της δρχ. 1000

—Ἀνώνυμος μέσω Ἠλ. Γιαννακοπούλου δρχ. 300.

—Ἡ κ. Νίτσα Καλορίτη τὸ γένος Τρουπῆ δρχ. 200.

—Οἱ κ.κ. Λεωνίδας Ἀναστ. Παπαθωμόπουλος, Ἰωάννης Κ. Σχίζας καὶ Ἠλίας Δ. Σχίζας ἀπὸ δρχ. 200.

—Ὁ κ. Παναγ. Ι. Κωνσταντόπουλος δρχ. 200.

—Ἡ κ. Δ. Γιαννοπούλου Σχίζα δρχ. 150.

—Ὁ κ. Ἠλίας Θ. Χειμώνας δρχ. 500.

—Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Μιχ. Δημόπουλος δρχ. 400.

—Ὁ κ. Χρῆστος Π. Παγκράτης δρχ. 300.

—Ὁ κ. Ἀναστάσιος Π. Παγκράτης δρχ. 100.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ὁ κ. Ἠλίας Δημ. Σχίζας δρχ. 200.

Ὁ κ. Παρασκευᾶς Γ. Μπόρας δρχ. 200.

Ἡ κ. Νίτσα Καλορίτη (τὸ γένος Τρουπῆ) δρχ. 300.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ 25η Μαρτίου

ΤΟΥΤΗ ἡ μικρὴ γωνιὰ τῆς γῆς, μιὰ γλῶσσα στεριᾶς λουσμένη στὸ γαλάζιο φόντο τῆς πιὸ πανώριας θάλασσας, ἡ χώρα τοῦ πνεύματος, τῶν ἡρώων καὶ τῶν ἡμιθέων, γιορτάζει καὶ πάλι φέτος τήν ἀνάστασί της.

Χαντζωμένη πάνω στὸν ξερόβραχο τῆς ἱστορικῆς μοίρας της χιλιάδες τώρα χρόνια ζεῖ καὶ βασιλεύει, φαντάζει καὶ μεγαλουργεῖ.

Ἤμερα ξεσωριστὴ ἀνάμεσα στὶς ξεχωριστές, στὸ διάβα τῆς τρισχιλιόχρονης ἱστορίας της, ἡμέρα λαμπρή, ὁλόλαμπρη, ἀθάνατη ἀποτελεῖ τούτη ἡ ἐπέτειος ποῦναι ἕνας σταθμὸς ἱστορικός, ὁ πιὸ σημαντικὸς γιὰ τὴν Πατρίδα μας. Γιατὶ ἡ μεγαλύτερη ἐκείνη ἐπανάσταση τῆς ἱστορίας μας ἦταν ἕνας πόλεμος ποὺ τὸ Ἔθνος μας ἔπαιξε ἢ τὴν ἐπιβίωσή του ἢ τὸν ἀφανισμό του.

Χωρὶς αὐτὸ τὸν ξεσηκωμὸ ποὺ τόλμησαν οἱ πατέρες μας πολεμώντας πιστοὶ στὶς παραδόσεις τῶν Θερμοπυλῶν καὶ τοῦ Βυζαντίου, ἕνας ἐναντίον ἑκατό, πεζοὶ ἐναντίον καβαλαραίων, κλεφτουριὰ ἐναντίον ὀργανωμένων στρατῶν, μπουρλότα ἐναντίον πολύκροτων ἁρμάδων θὰ εἴμαστε ἀκόμα καὶ σήμερα ὑπανάπτυκτοι, ταπεινωμένοι, ραγιάδες.

Ἡ ἀπέραντη ὁρμὴ τῶν ραγιάδων μαζὶ μὲ τὴν ἀπέραντη πίστη στὸ δίκηο τοῦ ἀγώνα τους, ὁδήγησαν τὸ Ἔθνος στὴν κατάκτηση τῶν πεπρωμένων του! Καὶ ἰδοὺ σήμερα ὁ ἥλιος ἀνατέλλει λαμπρὰ πάνω ἀπὸ τὶς Ἑλληνικὲς χῶρες. Ἐπάνω ἀπὸ τὶς πτυχὲς τῆς κυανόλευκης στέκεται ἡ λευτεριά, στεφανωμένη μὲ τὴ δάφνη τῆς δόξας.

Ἂν τὸ ἔθνος μας ἐλύγιζε θὰ ξεκληριζόταν κυριολεκτικὰ καὶ ποιὸς ξέρει ἂν θὰ ὑπήρχαμε σήμερα σὰν ἐλεύθερο Κράτος.

Δόξα λοιπόν, τιμὴ καὶ αἰώνια εὐγνωμοσύνη στούς ἥρωες τοῦ 21 ποὺ πραγματοποίησαν τὸ θαῦμα τῆς ἀνάστασης τοῦ Γένους.

Χρόνια τώρα οἱ ἀπερχόμενες γενεὲς τῶν Ἑλλήνων ἐμπνέονται ἀπὸ τὸ ἡρωϊκὸ παράδειγμα τῶν θρυλικῶν προγόνων μας τοῦ 21. Οἱ φλόγες τῆς ἱερῆς ἐκείνης πάλης φώτισαν τὸ Γένος καὶ τὸ ὁδήγησαν στοὺς δοξασμένους Βαλκανικούς Ἀγῶνες ποὺ ἔδωκαν τὴν ἐλευθερία στὶς ἀδούλωτες χῶρες τοῦ Ἑλληνισμοῦ κι ἔφεραν τὴ δόξα στὰ καθαγιασμένα τους χώματα. Μὲ τέτοιους ἀγῶνες τὸ Ἔθνος μας ἔγραψε κατόπιν τίς δοξασμένες σελίδες ποὺ προκάλεσαν τὸν παγκόσμιο θαυμασμὸ στὸ μοναδικὸ στὸν κόσμο Ἀγώνα μας τοῦ 1940 — 41, ὅταν ὅλος ὁ κόσμος εἶχε λυγίσει στὸ φασισμὸ καὶ μόνη ἡ μικρὴ Ἑλλάδα πάλευε μὲ δυὸ κολοσσούς.

Ἡ ἴδια ἐκείνη φλόγα θερμαίνει καὶ σήμερα τὰ στήθη μας καὶ εἴμαστε ἕτοιμοι γιὰ τοὺς ἴδιους καὶ πάλι ἀγῶνες, ἂν ἡ τιμή, ἡ ἀσφάλεια κι ἡ ἀκεραιότητα τῆς χώρας μας κινδυνεύσει ἀπὸ ὁποιοδήποτε ἐπιδρομέα.

Αὐτὸ τὸ νόημα, ἔχει ἡ Μεγάλη μας 25η Μαρτίου πού κάθε χρόνο στὸν περήφανο οὐρανὸ τῆς Ἑλλάδας μας «ὅλο δόξα, ὅλο χάρη ἅγια μέρα ξημερώνει...»

Β. ΔΑΡΑΣ

ΤΟ Δ. Σ. ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ ΤΟΝ κ. ΗΛΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟ

Τὸ Διοικ. Συμβούλιο τοῦ Συλλόγου αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωση νὰ εὐχαριστήση καὶ ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ «Α» τὸ συμπατριώτη μας κ. Ἠλίαν Γιαννακόπουλο ποὺ συνεχίζει νὰ προσφέρει τὸ γραφεῖο του γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τοῦ Συλλόγου, καὶ τῆς ἐφημερίδας καθὼς καὶ γιὰ τὴν προθυμία του νὰ συνδράμη καὶ νὰ βοηθήση τὸ Σύλλογο σ' ὅτι χρειαστεῖ.

ΜΑΘΗΤΕΣ ΕΝΙΣΧΥΟΥΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΙΣΣΑ

Οἱ μαθητὲς καὶ δάσκαλοι τοῦ Β΄ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἰτέας στὸ ὁποῖο ὑπηρετεῖ ἡ συμπατριώτισσά μας διδασκάλισσα κ. Ἄννα Ι. Μπόρα — (σύζ. Δ. Δαλαμάγκα) ἀπέστειλε στὴν προσφάτως παθοῦσα Μαρία Κωνσταντοπούλου δρχ. 700.

●

Ἡ κ. Μαρία Κωνσταντοπούλου μὲ ἐπιστολή της εὐχαρίστησε γιὰ τὴν εὐγενική προσφορὰ καὶ εὔχεται στούς μαθητὲς τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ἰτέας καὶ τοὺς δασκάλους τους καλὴ πρόοδο.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΙΚΑ

1. ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΙΚΟΔΟΜΟΥΣ

Τὸ ΙΚΑ δέχεται αἰτήσεις γιὰ ἀναγνώριση ἡμερομισθίων στοὺς ἐργατοτεχνίτες οἰκοδόμους ἀπὸ τὰ ὑπέρ ἀγνώστων, ἡ προθεσμία λήγει στὶς 27.6.78. Αἰτήσεις μποροῦν, νὰ κάνουν καὶ οἱ συνταξιοῦχοι ἀναπηρίας.

Ἀσφαλισμένοι καὶ συνταξιοῦχοι δὲν πρέπει νὰ ἔχουν πάνω ἀπὸ 4.050 ἡμερομίσθια. Νὰ μὴν εἶχαν ὑπερβεῖ τὸ 45ον ἔτος τῆς ἡλικίας, τότε πού ἀσφαλιστήκανε γιὰ πρώτη φορὰ καὶ νὰ ἔχουν γεννηθεῖ ἀπὸ τὸ ἔτος 1947 καὶ πρίν. Γιὰ τὴ συγκέντρωση τῶν προϋποθέσεων λαμβάνονται ὑπ' ὄψη καὶ ἡμερομίσθια κοινῶν ἐπιχειρήσεων μέχρι 40ο)ο.

2. ΑΥΤΑΣΦΑΛΙΣΗ

Ὁ ἀσφαλισμένος πού ἔπαψε νὰ ἀσφαλίζεται στὸ ΙΚΑ σὰν μισθωτὸς μπορεῖ νὰ συνεχίσει ν' αὐτασφαλίζεται γιὰ σύνταξη ἢ ἀσθένεια ἢ καὶ τοὺς δυὸ κλάδους, ἂν ἔχει 500 ἡμερομίσθια τὴν τελευταία δεκαετία ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού σταμάτησε νὰ ἐργάζεται.

Ἡ αἴτηση πρέπει νὰ γίνει μέσα σὲ 12 μῆνες ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ σταμάτησε, μπορεῖ ὅμως νὰ κάνει τὴν αἴτηση ἀποτεθήποτε ἂν ἔχει συνολικὰ 3.000 ἡμερομίσθια.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

● ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ δασκάλας Π. Μπόρα - Σχίζα

Γράψαμε σὲ προηγούμενο φύλλο τοῦ «Α» γιὰ τοὺς μαθητὲς καὶ τοὺς δασκάλους στὸ σχολεῖο τοῦ χωριοῦ μας, στὰ χρόνια 1920 — 1929 ἀπὸ στοιχεῖα πού συγκέντρωσε ἡ δασκάλα ἀπὸ τὰ βιβλία τοῦ Σχολείου.

Σήμερα θὰ γράψουμε γιὰ τὰ χρόνια 1929 — 1935. Τὰ χρόνια αὐτὰ τὸ Σχολεῖο ἦταν μεικτὸ καὶ δάσκαλοι ἦταν ὁ Α. Σχίζας, ἡ Ἄννα Ἀγγελοπούλου καὶ ὁ κ. Μπούρας. Οἱ μαθητὲς ἦσαν 100 — 130 μὲ περισσότερα πάντα τὰ ἀγόρια. Ἀναλυτικά:

	Ἀγόρια	Κορίτσια
1929—1930	87	42
1930—1931	85	47
1931—1932	85	49
1932—1933	81	53
1933—1934	69	93
1934—1935	69	96

Προσκλητήριο Σάλπισμα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴν 1η σελ.

τὴν ὑπεροπλία τῶν ἀρετῶν πού τοὺς διακρίνει.

ΘΕΛΟΜΕ καὶ μποροῦμε σὰν μιὰ πραγματικὴ κυψέλη ἀδελφικῆς, πατριωτικῆς συνεργασίας καὶ προόδου ὁ Σύλλογός μας ν' ἀποβῆ πραγματικὸς ζωντανὸς ὀργανισμός, χρήσιμος καὶ ἀποδοτικὸς πού ν' ἀγκαλιάση ὅλους τούς Σερβαίους καὶ ὅλα τους τὰ προβλήματα.

ΘΕΛΟΜΕ καὶ μποροῦμε ὁ Σύλλογος Σερβαίων νὰ καταστεῖ πρότυπο καὶ νὰ καταλάβει ἀξιοζήλευτη θέση ἀνάμεσα στὰ πατριωτικὰ Σωματεῖα.

ΘΕΛΟΜΕ καὶ μποροῦμε ὅσο καὶ ἂν οἱ ἄνθρωποι ἀραίωσαν καὶ ἔφυγαν ἀπὸ τὸ χωριό, νὰ μὴ ἀποκοποῦμε ἀπὸ τὶς ρίζες μας, ἀλλὰ τὸ ὑπέροχο φυσικὸ τοπίο του μὲ τὶς τόσες του φυσικὲς καλλονές, μὲ ἔργα κοινῆς ὠφελείας καὶ αἰσθητῆς ὁμορφιᾶς, νὰ τὸ μεταβάλομε σ' ἕνα εἰδυλλιακὸ τοπίο καὶ ἐξαίσιο παραθεριστικὸ κέντρο, ὅαση ἀνάμεσα στὰ Γορτυνιακὰ χωριά. Καὶ ἂν ἀκόμα ἀφήσαμε τὸ χωριό, τὴν πηγὴ καὶ τὴ ρίζα τοῦ κάθε ὡραίου καὶ κάθε ἀγγοῦ νὰ κρατήσωμε μὲ θρησκευτικὴ εὐλάβεια τὶς ἱερὲς παραδόσεις τοῦ τόπου καὶ τὴ μεγάλη Σερβαΐτικη οἰκογένεια τῆς Ἀθήνας, νὰ διατηρήσωμε σὰν ἕνα ὑγιὲς κύτταρον μιᾶς διαλεχτῆς κοινωνίας.

ΜΕΣΑ σὲ μιὰ γλυκειὰ ἀτμόσφαιρα, μὲ τὴ ζεστὴ ἐπαφὴ καὶ σύσφιγξη τῶν σχέσεών μας, πού κάθε μας σκέψη καὶ ἐνέργεια θὰ φωτολούζεται καὶ θὰ θερμαίνεται ἀπὸ τὴν ἀγνότερη τῶν ἀρετῶν, τὴν «ΑΓΑΠΗ», ἀπόμακρα ἀπὸ τὶς νοθεῖες, τοὺς πιθηκισμούς καὶ τὴν καμουφλαρισμένη ζωὴ τῆς μεγαλοπολιτείας, ὁ Σύλλογός μας θὰ ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς ἕνα δυναμιωτικὸ ἀνάσασμα, καὶ πνευματικὴ κολυμπήθρα καὶ ἀναβάπτισμα, γιὰ μιὰ καλύτερη ἀνθρώπινη ζωή.

ΓΙΑ ΟΛΑ ὅμως αὐτὰ οἱ ἐλπίδες στηρίζονται κυρίως σὲ Σᾶς νέοι τοῦ χωριοῦ μας. Οἱ ἄνθρωποι ἔρχονται καὶ παρέρχονται. Σεῖς θὰ μᾶς διαδεχθεῖτε. Γιατὶ σεῖς εἶστε τὸ καινούργιο αἷμα, τὸ καμάρι μας καὶ σὲ Σᾶς ἀνήκει τὸ μέλλον.

Νέοι καὶ νέες τοῦ χωριοῦ μας

ΣΕΙΣ πού εἴδατε τὸ πρῶτο φῶς τοῦ ἥλιου στὴ γλυκιά Σας πατρίδα καὶ Σεῖς πού δὲν γεννηθήκατε ἐκεῖ ἀλλὰ ζῆτε μὲ τὸ κρυφὸ ὅρκια ἑνὸς ἄγνωστου τόπου καὶ μὲ τὰ φτερὰ τῆς φαντασίας πετᾶτε στὰ ἅγια καὶ ἱερὰ τῶν πατέρων Σας, ποτὲ μὴν ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ τὰ ἅγια χώματα.

ΣΥΣΠΕΙΡΩΘΕΙΤΕ γύρω ἀπὸ τὸ Σύλλογο μας καὶ διατηρεῖστε ἄσβεστο τὸ πανώριο αἴσθημα τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν πατρική σας καὶ μητρικὴ γῆ.

Ἐλᾶτε κοντά μας νὰ συνεχίσουμε ὅλοι μαζὶ τὸν ἱστορικὸ δρόμο τῶν πατέρων μας. Ἐμπρὸς ἂς δώσουμε ὅλοι τὸ παρὼν στὸ «ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ ΤΟΥΤΟ ΣΑΛΠΙΣΜΑ» Εἶναι ἡ γλυκειὰ φωνὴ τοῦ χωριοῦ μας: